ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய திருமொழி.

அ, கூ, ய, கக, பத்துக்கள்.

651

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

உரையுடனும்,

ஸபாபண்டிதரான

ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி

வித்வான், வெங்கடாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு

திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக கோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ருoகஙு-வது ஸம்வத்ஸரமான

விரோதிகிருத் ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சீபுரம்.

ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

1911.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீயதே ராமாநுஜாயநம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி

பத்தாம்பத்து முதல்திருமொழி

ஒருநல்சுற்றம் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—தன்னை உகந்தார்க்குத்தான்ஆஶ்ரயணீயனாய் திருக்கோட்டியூரிலே ஸுலபனானபடியை அநுஸந்தித்துத்தமக்கு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்னும் மபேக்ஷையிலே கண்ணழிவில்லாமையாலும், அவன் தன்னைஉகந்தாரைப் பரமபதத்திலே கொடுபோய், நித்ய கைங்கர்யம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளும் நிருபாதிகபந்துவாகையாலும், திருப்பதிகளை அநுபவித்த ஆழ்வார் பரமபதத்துக்கும் போக்கணித்தென்று அத்த்யவஸித்து, நவோடையானபெண்-பிறந்தகத்தினின்றும் புக்ககத்துக்குப்போம்போது ஜந்மபூமியிலுள்ள உறவுமுறையாருள்ளிடமெங்கும் புக்கு முகம் காட்டுமாபோலே குணாநுபவம் பரமபதத்துக்கு மொக்குமே; ஆகையாலே சில திருப்பதிகளிலேபுக்கு, இங்குபுக்கோம்; இனி, இன்னதிருப்பதியிலே புகவேணுமென்று இப்படியே உகந்தருளின தேசங்களெங்கும் முகங்காட்டப்பார்க்கிறார்.

நமக்கு ப்ராப்யபூமியைத் தருவானாய், தானே ப்ராப்யனானவனைத் திருநீர்மலையிலே கண்டோம். இனி, திருக்கண்ணமங்கையிலே காணக்கடவோமென்கிறார். .... *

மூ;—ஒருநல்சுற்றமெனக் குயிரொண்பொருள்
வருநல்தொல்கதியாகிய மைந்தனை
நெருநல்கண்டது நீர்மலை யின்றுபோய்
கருநெல்சூழ்கண்ணமங்கையுள் காண்டுமே.

அரு;—ஒருநல்ப்ரவேசம்;—"வாடினேன்" என்று துடங்கி இவ்வளவும் வரத் திருப்பதிகளை அநுபவித்தவர், மீளவும் திருப்பதிகளைத்திரள அநுபவிப்பானென்னென்ன; அருளுகிறார் (தன்னையித்யாதி). (எங்கும்புக்கு). என்றவநந்தரம் "குணாநுபவம் பண்ண" என்று சேஷம். இத்தால் சொல்லிப்போகைக்காகவும் குணாநுபவத்துக்காகவும் மீளவும் அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதித்வயம் சொல்லிற்றாயிற்று. ... ... *

அரு;—முதற்பாட்டு. (ஒருநல்சுற்றமித்யாதி) முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் (நமக்கித்யாதி). இப்பதத்துக்குத் தொகுத்த பாவம் (தானேயித்யாதி).

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நல்	(தானே ஆபத்துக்கு வந்து உதவும்) நன்மையையுடைய	கதி	ப்ராப்யபூமியைத் தருவானாய்,
ஒருசுற்றம்	அத்விதீயமான பந்துவாய்,	ஆகியமைந்தனை	நவயௌவந யுக்தமான விக்ரஹத்தை யுடையனான எம்பெருமானை
எனக்கு	அடியேனுக்கு	நெருநல்	நேற்று
உயிர்	ஆத்மாவாய்,	கண்டது	ஸேவித்தது
ஒண்	மேன்மையான (ஸத்தையைவிளைக்குமதான)	நீர்மலை	திருநீர்மலையிலே;
பொருள்	புருஷார்த்தத்தைத் தருமவனாய்	கருநெல்	கருவடைந்தபயிர்களாலே
வரு	(சரீரவியோகத்துக்குப் பிறகு) வரக்கடவ	சூழ்	சூழப்பட்ட
நல்	விலக்ஷணமாய் [தாய்	கண்ணமங்கையுள்	திருக்கண்ணமங்கையிலே
தொல்	நித்யாநுபாவ்யமான	இன்றுபோய்	இன்றைக்குப்போய்
		காண்டும்	ஸேவிப்போம். (க)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (ஒருநல்சுற்றம்) தானே ஆபத்துக்கு வந்துதவும் ஸர்வவித பந்துவுமான ஸ்வபாவனுமாய். (சுற்றம், நல்சுற்றம், ஒருநல்சுற்றம்) சுடல்துடக்கு, தன்னையழியமாறியும் ரக்ஷிக்கும் சுற்றம், சுற்றமென்றால் வேறொரிடத்தில் போகாதசுற்றம். (சுற்றம்) சுற்றமல்லாதாரை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (நல்சுற்றம்) ஸ்வப்ரயோஜநபரரை வ்யாவர்த்திக்கிறது. (ஒரு நல்சுற்றம்) ஓரோப்ராப்தியேயன்றிக்கே எல்லாப்ராப்தியும் ஏகாஶ்ரயத்திலேயாயிருக்கிறபடி. மாத்ருத்வம் பிதாவுக்கில்லை. பித்ருத்வம் மாதாவுக்கில்லையிறே. (எனக்குயிர்) எத்தனையேனும் பந்துக்கள் எல்லாரும்கூட உண்டானாலும் தான் தனக்கானபடியாக மாட்டார்களிறே. ஸுகதுக்கங்கள் தனக்கே அநுபவிக்கவேணுமிறே. எனக்கு ஆத்மாவுமாய்; (ஒண்பொருள்) இது ஸத்தையை யுண்டாக்கு

பிறித்தெடுத்தக்ரமத்திலேஅர்த்தமருளுகிறார் (சுடலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). கீழ்ச்சொன்ன வர்த்தத்தை வ்யாவர்த்த்யப்ரதர்ஶநமுகேந விவரிக்கிறார் (சுற்றமல்லாதாரை யித்யாதி வாக்யச்துஷ்டயத்தாலே). ஒண்மைக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார்(இதுவித்யாதி). லௌகிகார்த்தத்தைவ்யாவர்த்திக்கிற

மர்த்தம். தான்மரிக்குமிறே அர்த்தநிமித்தமாக. புருஷார்த்தோப யோகியான அர்த்தமுமாய்;

(வருநல்தொல்கதி) இதுக்குமுன்பு ஸம்ஸாரத்திலிருக்கும்படி. இனி, பரமபதப்ராப்தியிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. இங்கே அர்த்த புருஷார்த்தம் தந்துவிடுகையன்றிக்கே, சரீரஸம்பந்தம் வரக்கடவ தாய், அறநன்றனதொல்கதி - ஆத்மாநுபவமாத்ரமன்றிக்கே இவ் வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்துக் கநுரூபமான ப்ராப்ய பூமியைத் தருவானாய், தானேப்ராப்யமாய்; (தொல்கதி)ஸ்வாபாவிகமாயிருந் துள்ள ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவம். (ஆகிய மைந்தனை) நவயௌவநயுக்த விக்ரஹத்தை யுடையவனை. (ஆகிய மைந்தனை) ஸர்வசக்தி பதார்த் தங்களிலும் விஸஜாதீயமான மிடுக்கை யுடையனாய், உபாயமான வனை யென்னுதல்; எல்லாப்புருஷார்த்தங்களும் தானே தரவல்ல மிடுக்கன். ஸர்வ சக்தியாகையிறே, உபாயபாவம் தானே நிர்வஹிக் கக் கடவனாயிருக்கிறது.

"நெருநல்" என்று மேலுக்கு. நேற்றுத்திருநீர்மலையிலே கண் டோம். இன்று போய், கருவடைந்த நெற்பயிரோடு கூடின வய லையுடைய திருக்கண்ணமங்கையிலே காணக்கடவோம. இன்று

படியைக் காட்டுகிறார் (தானித்யாதி). உயிர்பத ஸமபிவ்யாஹாரலப்யார்த்த த்தை அருளிச்செய்து, "எனக்கு" பதத்தைக் கடாக்ஷித்து ஒண்மைக்கர்த் தாந்தரம் (புருஷார்த்தேத்யாதி). (அர்த்தமும்) என்றத்தாலே அந்தவர்த் தத்துக்கு நிர்வாஹகனாய், அத்தால் தத்ப்ரத(௩)னென்று கருத்து.

ஸங்கதியைக்காட்டித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இங்கேயித்யாதி). அற நன்றனமையை உபபாதிக்கிறார் (ஆத்மாநுபவேத்யாதி). (தருவானாய்) என் றத்தாலே கதிபதத்துக்கு ப்ராபகத்வமருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம் (ப்ராப்ய மாய்) என்றது. தொல்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்துகொண்டு, கதி பதத்துக்கு மூன்றும் யோஜநையருளுகிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி). (ஸ்வ ரூபாவிர்ப்பாவம்) குணேஷ்டக ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவ நிர்வாஹகனென்றபடி.. (ஸர்வசக்தி பதார்த்தங்களிலும்) என்றது-ஸர்வங்களாய், சக்திமத்துக்களான பதார்த்தங்களிலு மென்றபடி.

(மேலுக்கு என்றதுக்கு) "இன்றுபோய்க் கண்ணமங்கையுள் காண்டுமே" என்று காலதேசம் காண்கை அடைவுபடவிருக்குமாபோலே, இங்கும் அந் வயிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, " கண்டது " என்றபதத்துக்கு மே லேயிருக்கிற "நீர்மலை" என்கிற பதத்துக்கு முன்னே கூட்டுவதென்றுகருத்து.

அதுகாண்பதும் காணக்கடவதும் இவ்வோவிடங்களேயாயிருக்கை. (கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கை) நித்யரும் முக்தரும் என்றும் பஞ்சவிம்ஶதி வார்ஷிகராயிருக்குமாபோலே, இங்குத்தை வயலும் நித்யமாகக் கருவடைந்தபயிராயிருக்கை. அங்குள்ளதெல்லாம் இவருக்கு ப்ராப்யமாயிருக்கிறபடி. அநுபூதமாய் ஸ்ம்ருதி விஷயமாயிருப்பதும், அநுபாவ்யமாயிருப்பதும் இவருக்கு உகந்தருளினநிலம். (௧)

மூ;—பொன்னைமாமணியை யணியார்ந்ததோர்
மின்னைவேங்கடத் துச்சியில் கண்டுபோய்
என்னையாளுடையீசனை யெம்பிரான்
றன்னையாம்சென்றுகாண்டும் தண்காவிலே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொன்னை	பொன்போலே ஸ்ப்ரு	கண்டு	(முன்பு) ஸேவித்து,
	ஹணீயனாய்,		(இன்றைக்கு)
மா	பெருவிலையனான	போய்	போய்
மணியை	மணிபோலே ஶ்லாக்ய	என்னை	அடியேனை
	னாய்	ஆளுடை	அடிமையாகவுடைய
அணிஆர்ந்தது	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	ஈசனை	நியாமகனாய், [னாய்
ஓர்	ஏகரூபமான	எம்பிரான் த	எனக்கு உபகாரகனு
மின்னை	மின்னல்கொடிபோலே	ன்னை	மான ஸர்வேஶ்வர
	உஜ்ஜ்வலனான ஸர்	யாம்	நாம் [னை
	வேஶ்வரனை	தண்காவிலே	திருத்தண்காவிலே
வேங்கடத்துச்	திருமலையின் உச்சியி	சென்று	அருகேசென்று
சியில்	லே	காண்டும்	ஸேவிக்கக் கடவோம்.

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. ஸர்வைஸ்ப்ருஹணீயனானவனைத் திருமலையிலே கண்டோம்; இனித்திருத்தண்காவிலே சென்று காணக்கடவோமென்கிறார்.

வ்யா;—(பொன்னையித்யாதி) பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், பெருவிலையனாய், ஶ்ரமஹரமான மணிபோலே ஶ்லாக்யமா

(என்றது)என்கிறது-என்றதாவதென்றபடி.பலிதமேதென்றுகருத்து.''காண்டும்'' என்ற வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அநுபூதமாயித்யாதி). ... ... (௧)

அந;—இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்னையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸர்வவித பந்துத்வம் அநுஸந்தித்தார்; இதில் திருமேனியொளியை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

னவனாய், அழகுமிக்கு ஏகரூபமான மின்போலே உஜ்ஜ்வலனானவ னைத் திருமலையினுச்சியிலே கண்டு. "போய்" என்றுமேலுக்கு. இன் றுபோய் என்னை அடிமையாகவுடையவனாய், என்க்குகியந்தாவாய், எனக்கு உபகாரகனுமானவனை நாம் சென்று திருத்தண்காவிலே காணக் கடவோம். .... (௨)

மூ;—வேலையாலிலைப் பள்ளிவிரும்பிய
பாலையாரமுதத்தினைப் பைந்துழாய்
மாலையாலியில்கண்டு மகிழ்ந்துபோய்
ஞாலமுன்னியைக் காண்டும்நாங்கூரிலே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேலை	ப்ரளயார்ணவத்திலே	ஆலியில்	திருவாலியிலே
ஆலிலை	ஆலந்தளிரிலே	கண்டு	(முன்பு) ஸேவித்து
பள்ளி	திருக்கண்வளர்ந்தருளுகையை	மகிழ்ந்து	உகந்து, (இன்றைக்கு)
விரும்பிய	விரும்பினவனாய், [ய்	ஞாலம்	ஜகத்துக்கு
பாலை	பால்போலே இனியனா	உன்னியை	த்யே (஧்யே) யனான ஸர்வேஶ்வரனை
ஆர்அமுதத்தினை	அபரிச்சேத்யமான அம்தம்போலே ரஸ்யனாய்,	நாங்கூரிலே	திருநாங்கூரிலே
பைந்துழாய்	அழகிய திருத்துழாய்	போய்	சென்று
மாலை	மாலையணியுமவனான ஸர்வேஶ்வரனை,	காண்டும்	ஸேவிக்கக்கடவோம்.

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. வடதளசாயியானவனைத் திருவாலி யிலே கண்டோம்; இனித்திருநாங்கூரிலேசென்று காணக்கடவோ மென்கிறார்.

வ்யா;—(வேலையித்யாதி) கடலிலே ஒருபவனாயிருப்பதொரு ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளுகையை விரும்பின ஸர்வவிதபோக்

"ஓர்" என்றதினர்த்தம்-(ஏகரூபமான) என்றது. (மேலுக்கு என்றது க்கு)-"போய்" என்றபதத்தை "சென்று" என்ற பதத்தோடு கூட்டுவதெ ன்று கருத்து.

அ௩;—மூன்றும்பாட்டு. (வேலையித்யாதி) நின்றநிலையில் போக்யதை யை அநுபவித்து, ஆலந்தளிரில் கிடையழகை அநுபவித்து இனியராகிறு ரென்று ஸங்கதி.

(கடலிலே) ப்ரளயார்ணவத்திலே. "பைந்துழாய்" பசுமையையுடைய

யனானவனை. கண்வளர்ந்தருளுகை தமக்குப்பால்போலவும் அம்ருதம்போலவும் ரஸித்தபடி. (பைந்துழாயித்யாதி) அந்தரஸ்யதையிலுண்டான எத்தம்போலே ஐஶ்வர்யஸூசகமாய், அழகிதான திருத்துழாயையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை. "ஆலியில்" என்று-மேலுக்கு. திருவாலியிலேகண்டுகொந்துபோய், ஜகத்துக்குத்யே(ஷீ)யனானவனை. (ஞாலமுன்னியையித்யாதி) வரையாதே இன்னாரென்னாமல் ஆஶ்ரயிக்கும்படி யிருக்கிறவனைத் திருநாங்கூரிலே காணக்கடவோம்.

மூ;—துளக்கமில்சுடரைஅவுணனுடல்
பிளக்கும்மைந்தனைப் பேரில்வணங்கிப்போய்
அளப்பிலாரமுதை யமரர்க்கருள்
விளக்கினைச்சென்று வெள்ளறைக்காண்டுமே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துளக்கம்இல்	விச்சேதமில்லாத	ஆரமுதை	அபரிச்சேத்யமான போக்யதையையுடையனாய்
சுடரை	ஒளியையுடையனாய்,	அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	விளக்கு	ப்ரகாசகமாய்
உடல்	சரீரத்தை	அளப்புஇல்	அபரிச்சேத்யமான
பிளக்கும்	பிளக்கவல்ல	அருளினை	அருளாயிருக்கிறவனை
மைந்தனை	மிடுக்கையுடையனான ஸர்வேஶ்வரனை	வெள்ளறை	திருவெள்ளறையிலே
பேரில்	திருப்பேர் நகரிலே	சென்று	போய்
வணங்கிப்போய்	(முன்பு) வணங்கி, (இன்றைக்கு)	காண்டும்	ஸேவிக்கக்கடவோம்.

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ஶ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப் போக்ினவனைத் திருப்பேரிலே கண்டோம்; இனிப்போய் திருவெள்ளறையிலே காணக்கடவோமென்கிறார்.

திருத்துழாயென்றாய், இதுமாலாகைக்கு ஹேதுவென்று தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி).

(மேலுக்கு என்றதுக்கு)-"போய்" என்னுமளவும் - "ஞாலமுன்னியை" என்றபதத்துக்கு மேலில் கூட்டுவதென்றுகருத்து. ... ... (௩)

அ௩;—நாலாம்பாட்டு. (துளக்கமித்யாதி) நிரதிசயபோக்யதையைக் கீழே அநுபவித்தார்; அதுக்குவரும் விரோதியைப் போக்குவானும் தானே என்கிறாரென்று ஸங்கதியைஉட்கொண்டருளுகிறார் (ஶ்ரீப்ரஹ்லாதேத்யாதி).

வ்யா;—(துளக்கமித்யாதி) காற்றால், மற்றொன்றால் விச்சேதிக்கப்போகாதே "ஜ்வலந்தம்" என்கிறபடியே ஏகரூபமான ஒளியையுடையனாய், ஹிரண்யனுடைய உடலைப்பிளக்கவல்லவர்வசக்தியைத் திருப்பேர்லே வணங்கிப்போய். "அளப்பில்" என்று - மேலுக்கு. அபரிச்சேத்யமான போக்யதையையுடையனாய், அத்தை அயர்வறுமமரர்களுக்கு அநுபவிக்கக்கொடுத்து அத்தாலேஉஜ்ஜ்வலனானவனை. (அமரர்க்கருள் விளக்கினை) நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ரகாசகமாயிருப்பதோரருளாயிருக்கிறவனைத் திருவெள்ளறையிலே காணக்கடவோம். .... (௪)

மூ;—சுடலையில்சுடுநீறனமர்ந்ததோர்
நடலைதீர்த்தவனை நறையூர்க்கண்டென்
உடலையுள்புகுந் துள்ளமுருக்கியுண்
விடலையைச்சென்றுகாண்டும் மெய்யத்துள்ளே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுடலையில்	ஶ்மஶாநபூமியிலே	என்	என்னுடைய
சுடுநீறன்	சுட்டசாம்பலைப் பூசியிருக்கிற ருத்ரன்	உடலையுள்	சரீரத்துக்குள்ளே
அமர்ந்தது	அநுபவித்த	புகுந்து	ப்ரவேசித்து
ஓர்	அத்விதீயமான	உள்ளம்	நெஞ்சை
நடலை	க்லேஶத்தை	உருக்கி உண்	உருக்கிஉண்கிற
தீர்த்தவனை	தவிர்த்தருளின ஸர்வேஶ்வரனை	விடலையை	விதக்த (?) னை ஸர்வேஶ்வரனை
நறையூர்	திருநறையூரிலே	மெய்யத்துள்	திருமெய்யத்தில்
கண்டு	(முன்பு) ஸேவித்து, (இன்றைக்கு),	சென்று	போய்
		காண்டும்	ஸேவிக்கக்கடவோம்

(மேலுக்கு) என்றது - "ஓர்" என்று அபரிச்சேத்யதையைச் சொல்லியிருக்கையாலே "அளப்பில்" என்கிறவிசேஷணம் அருள்பதத்தோடே கூட்டுவதென்றுகருத்து. "மைந்தனை, ஆரமுதை, அமரர்க்குஅளப்பிலருள்விளக்கினைப் பேரில் வணங்கிப்போய்ச்சென்று வெள்ளறைக் காண்டும்" என்றந்வயத்திலே திருவுள்ளம். தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுக்குமதுக்கு மேற்பட அருளுக்கு அளப்பில்லாமை - வேறில்லாமையால், அத்தை அருளுகிறார் (அத்தையித்யாதி). "அருளாகிற விளக்கு" என்று ஒருயோஜனை அருளிச்செய்து, "விளக்கான அளப்பிலருள்" என்று யோஜநாந்தரம் (நித்யேத்யாதி). (ஒரு) என்று அளப்பில்லாமையாலே பலிதம். ... ... (௪)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. ருத்ரனுடைய சாபத்தைப்போக்கின வனைத்திருநறையூரிலே கண்டோம். இனிப்போய்த் திருமெய்யத்திலே காணக்கடவோமென்கிறார்.

வ்யா;—(சுடலையித்யாதி) ஶ்மசாநபூமியில் பஸ்மோத்தூளிதனாகிறது - சுடலையில் சுட்டசாம்பலைப் பூசியிருக்கிறவனென்றபடி; அவன், (அமர்ந்ததோர்நடலை) அவனநுபவித்த க்லேசத்தைத் தவிர்த்தவனைத் திருநறையூரிலேகண்டு. "என்னுடலை" என்று - மேலுக்கு. என் சரீரத்துக்குள்ளே புகுந்து நெஞ்சையுருக்கி உண்கிற விதக்தத (ஸ்)னைத் திருமெய்யத்திலே காணக்கடவோம். (விடலை) என்று பாலைநிலத்தில் தலைமகனைச்சொல்லுகிறது. இப்பாலையான பூமியைத் தனக்கிருப்பிடமாக்கினபடியாலே பாலைநிலமானஸம்ஸாரத்துக்குத் தலைவனானவனைத் தம்முடைய ஹ்ருதயத்திற் காட்டில் பாலைநிலமில்லையென்றிருக்கிறார். .... (௫)

மூ;—வானையாரமுதந்தவள்ளலைத்
தேனை நீள்வயல்சேறையில் கண்டுபோய்
ஆனைவாட்டியருளு மமரர்தம்
கோனை யாம்குடந்தைச்சென்று காண்டுமே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானையார்	தேவலோகத்தி லுள்ளார்க்கு	கண்டுபோய்	(முன்பு) ஸேவித்து,
அமுதம்	அம்ருதத்தை	ஆனை	குவலயாபீடத்தை
தந்த	கொடுத்தருளின	வாட்டி	கொன்று
வள்ளலை	உதாரனாய்,	அருளும்	(ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக்குடியிருப்பைக்) கொடுத்தருளினவனாய்,
தேனை	தேன்போலே ரஸ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை		
நீள்	நீண்ட	அமரர்தம்	நித்யஸூரிகளுக்கு
வயல்	வயலையுடைய	கோனை	நியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரனை
சேறையில்	திருச்சேறையிலே		

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுடலையித்யாதி) தன்னுடைய நிரதிசய போக்யமானவடிவை அயர்வறு மமரர்களுக்கு முற்றூட்டாக அருளுவானென்றார்கீழ்; ஹேயனானவனுக்கும் ஆட்த்துக்கு உதவுகையாலே ஸௌஶீலனானவன்றானே என்னுடைமையை அநுபவிக்கிறானென்று ஸங்கதி.

"ஜ்ஞாநியை விக்ரஹத்தோடே ஆதரிக்கும்" என்னக்கடவதிறே. (மேலுக்குஎன்றதுக்கு) "உடலை" என்றத்வீதியாந்தபதம் "உருக்கி" என்றபதத்தோடு ஸம்பந்திக்குமென்றுகருத்து. (என்சரீரத்தினுள்ளே) என்றது-பலிதார்த்தம்.

யாம்	நாம்	சென்று	போய்
குடந்தை	திருக்குடந்தையிலே	காண்டும்	ஸேவிக்கக் கடவோம்.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் அபேக்ஷிதம் செய்யும் பரமோதாரனைத் திருச்சேறையிலே கண்டோம். இனித் திருக்குடந்தையிலே காணக்கடவோமென்கிறார்.

வ்யா;—(வானையாரித்யாதி) தேவலோகம் க்ருதக்ருத்யமாம் படி அம்ருதத்தைத்தந்த உதாரனாய், தன்னை உகந்தார்க்குத் தானே போக்யனானவனை. (வானையித்யாதி) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக் கொடுக்குமாபோலே எனக்குத் தன்னைத்தந்தஉபகாரகனை. தேன்போலே ரஸ்யனானவனை. நீண்டவயலையுடைய திருச்சேறையிலேகண்டு. "ஆனை'' என்று - மேலுக்கு. குவலயாபீடத்தைக் கொன்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் குடியிருப்புக்கொடுத்து அவர்களுக்குத்தானே சேஷியென்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவனை யான்குடந்தைச்சென்றுகாண்டுமே. .... (௬)

மூ;—கூந்தலார்மகிழ்கோவலனாய் வெண்ணெய்
மாந்தழுந்தையில்கண்டு மகிழ்ந்துபோய்
பாந்தள்பாழியில் பள்ளிவிரும்பிய
வேந்தனைச்சென்றுகாண்டும் வெஃகாவுளே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கூந்தலார்	கூந்தலையுடைய ஸ்த்ரீகள்	மாந்து	அமுதுசெய்து வர்த்திக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை
மகிழ்	உகக்கும்படியான	அழுந்தையில்	திருவழுந்தூரில்
கோவலனாய்	கோ (௧) பனாய்,	கண்டு	(முன்பு) ஸேவித்து
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை	மகிழ்ந்து	ஆநந்தித்து,

அந:—ஆறும்பாட்டு. (வானையித்யாதி) தம்மை அவனநுபவித்தபடியை அநுஸந்தித்தார்கீழ். அநந்யப்ரயோஜநரான தம்முடைய விடத்தில் இப்படி வ்யாமுக்த (௨) னானமையைச்சொல்லவேணுமோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் உடம்புநோவக் கடல்கடைந்து அமுதமளித்தானென்று ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கிறார் (ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்குமித்யாதி).

*(மேலுக்கு)என்றது - "யாம்'' என்கிறபதம்-கர்த்ருபதமாகையாலே, அதுக்கு மேலுக்கு என்கை. ... ... (௬

	(இன்றைக்கு)		
போய்	சென்று	விரும்பிய	விரும்பியருளின
பாந்தள்	திருவநந்தாழ்வானுகிற	வேந்தனை	ஸர்வரக்ஷகனுன ஸர்வேஶ்வரனை
பாழியில்	படுக்கையிலே	வெஃகாவுளே	திருவெஃகாவிலே
பள்ளி	திருக்கண்வளர்ந்தருளுகையை	சென்று	இட்டு
		காண்டும்	ஸேவிக்கக்கடவோம்.

அவ;—எழாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணனுய் அநுகூலஸ்பர்ஶமுள்ள வெண்ணெயை விழுங்கினவனைத் திருவழுந்தூரிலே கண்டோம்; இனிப்போய்த் திருவெஃகாவிலே காணக்கடவோம்.

(கூந்தலாரித்யாதி) நல்ல கூந்தலையுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கும்போக்யனுய், கோ(ரி)பனுய் வெண்ணெயை அமுதுசெய்து வர்த்திக்கிறவனைத் திருவழுந்தூரிலேகண்டு உகந்துபோய். "பாந்தள்" என்று-மேலுக்கு. "பாந்தள்" என்று-பாம்பு. "பாழி" - படுக்கை. திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வானுகிறபடுக்கையிலே கண்வளர ஆதரித்த ஸர்வரக்ஷகனுனவனை. *வெஃகாவில் துயிலமர்ந்தவேந்தனை. (காண்டும் வெஃகாவுளே) கண்வளரக்காணலாவது திருவெஃகாவிலே.

மூ;—பத்தராவியைப் பான்மதியையணித்
தொத்தை மாலிருஞ்சோலைத் தொழுதுபோய்
முத்தினை மணியை மணிமாணிக்க
வித்தினைச்சென்று விண்ணகர்க்காண்டுமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்தர்	பக்தர்களுக்கு	அணித்தொத்தை	ஆபரணமாலைபோலே ஸ்ப்ருஹணீயனுன ஸர்வேஶ்வரனை
ஆவியை	ஆத்மாவாய்,	மாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ்சோலையிலே
பால்	நிஷ்களங்கனுன	தொழுதுபோய்	(முன்பு) ஸேவித்து,
மதியை	சந்த்ரனைப்போலே ஸதாத்ரஷ்டவ்யனுய்,		(இன்றைக்கு)

அந;—எழாம்பாட்டு. (கூந்தலித்யாதி) தேவர்களுக்கு அமுதமளித்தவன்முன் ஆஶ்ரித கரஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமல்லதுதரியாதானுய், இடைச்சிகளுக்கு ஸுலபனுனவனென்று அநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதி.

(பாந்தளென்று மேலுக்கு) என்றது - "காண்டுமே" என்றபதத்துக்கு மேலான "வெஃகாவுளே" என்றபதத்துக்கு என்கை. ... ... (எ)

முத்தினை	முத்துப்போலே குளிர்ந்திருக்குமவனாய்,	மாணிக்கம்	மாணிக்கம்போலே தர்ஶநீயனாய்,
மணியை	நீலமணிபோல் ப்ரமஹரமான வடிவை யுடையனாய்,	வித்தினை	ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேஶ்வரனை
		விண்ணகர்	திருவிண்ணகரிலே
		சென்று	போய்
மணி	பெருவிலைபனை	காண்டும்	ஸேவிக்கக் கடவோம்.

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. தன் திருவடிகளுக்கு நல்லார்க்கு ஆத்மாவானவனைத் தெற்குத்திருமலையிலே கண்டோம். இனிப் போய்த் திருவிண்ணகரிலே-காணக் கடவோமென்கிறார்.

வ்யா;—(பத்தராவியை யித்யாதி) தம்திருவடிகளுக்கு நல்லரானவர்களுக்கு ஆத்மாவானவனை; தாரகனாய்த் தன்னையொழியச் செல்லாதபடி யிருக்குமென்கை. அன்றிக்கே (க) "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம் - ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" என்கிறபடியே ஸ்நேஹிகளாயிருப்பாரைத் தனக்குத் தாரகமாகவுடையனாயிருக்குமென்னுதல்; ஆவியாகக் கண்ணுக்குத்தோற்றாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, மறுவற்ற சந்த்ரனைப்போலே ஸதா த்ரஷ்டவ்யனாய், பூமிக்கெல்லாம் ஆப்யாயநம் பண்ணுமவனை. (அணித்தொத்தை) ஆபரணமாலையை. பொன்னரிமாலையைப்போலே; அன்றிக்கே (மணித்தொத்தை) நீலமணிமாலைபோலே ப்ரமஹரமான வடிவையுடையவனை - தெற்குத் திருமலையிலே கண்டுபோய்.

(முத்தினை) என்று-மேலுக்கு. முத்துப்போலே உடம்பிலே அணைந்தால் விடாய் கெடும்படி குளிர்ந்திருக்குமவனை; நீலமணி போலே கண்ணுக்கு ப்ரமஹரமான வடிவை யுடையனாயிருக்கை.

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (பத்தராவியையித்யாதி) கோபிமார்க்கேபவ்யனாயிருந்தபடியேயன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் தாரகாதிகளானவனென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பால்போன்றமதிஎன்றாய், அத்தால்பலிதம்(மறுவற்றசந்த்ரனை) என்றது. ஆபரணரூபமாலை என்றத்தை விசேஷிப்பிக்கிறார் (பொன்னரி) பொன்மணி மாலையென்கை. பாடாந்தரத்தில் பொருளருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

(முத்தினையென்று மேலுக்கு) என்றது - வித்தினை யென்னுமளவும் "சென்று" என்றத்தோடே அந்வயியாமையாலே விண்ணகர்பதத்துக்கு மேலான பதத்தோடே அந்வயிக்குமென்கை. ... ... (அ)

(க) கீ-எ-௧அ.

பெருவிலையனை மாணிக்கம் போலே தர்ஶநீயமாயிருக்கும் வடிவழகே யன்றிக்கே, இதுக்கெல்லாம் ஸர்வகாரணபூ(஭ூ)தனாயிருக்கிறவனை. விண்ணகர்காண்டுமே. .... (அ)

மூ;—கம்பமாகளிறஞ்சிக் கலங்கவோர்
கொம்புகொண்ட குரைகழல் கூத்தனைக்
கொம்புலாம்பொழில் கோட்டியூர்க்கண்டுபோய்
நம்பனைச்சென்றுகாண்டும் நாவாயுளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கம்பம்	நடுக்கத்தை விளைக்குமதாய்	கூத்தனை	தர்ஶநீயமாக நடந்தவனை ஸர்வேஶ்வரனை,
மா	பெரியவடிவை யுடைத்தான	கொம்புஉலாம்	தழைத்த கிளைகளால் நிறைந்துள்ள
களிறு	குவலயாபீடமானது	பொழில்	சோலைகளையுடைய
அஞ்சி	பயப்பட்டு	கோட்டியூர்	திருக்கோட்டியூரிலே
கலங்க	கலங்கி முடியும்படி	கண்டுபோய்	(முன்பு) ஸேவித்து, (இன்றைக்கு,)
ஓர்கொம்பு	(அதின்) கொம்பை	நம்பனை	ஆஶ்ரிதர்களுக்கு விஶ்வஸநீயனானஎம்பெருமானை
கொண்ட	வாங்கி முறித்தெறிந்தவனாய்,	நாவாயுள்	திருநாவாயிலே
குரை	ஒலியாநின்றுள்ள	சென்று	போய்
கழல்	வீரக்கழலையுடையனாய்,	காண்டும்	ஸேவிக்கக் கடவோம்.

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப் பறித்தவனைத் திருக்கோட்டியூரிலே கண்டுபோய், திருநாவாயிலே காணக்கடவோமென்கிறார்.

வ்யா.—(கம்பமித்யாதி) தன்னைக் கண்டார்க்கு நடுங்கவேண்டும்படியாய் பெரியவடிவையுடைய குவலயாபீடம் - தன்னைக்கண்டார் படும்நடுக்கத்தைத்தான்பட்டு அஞ்சிக்கலங்கிப்போம்படி, அதின்கொம்பை அநாயாஸேந வாங்கி, ஒலியோடுகூடினவீரக்கழலையுடையனாய், தர்ஶ

*அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கம்பமித்யாதி) ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் தாரகாதிகளானவளவே யன்றிக்கே, ஆஶ்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்கையாலே வீரக்கழலிட்டுத் திரிகிறானென்று ஸங்கதி.

நீயமாக நடந்தவனை. அன்றிக்கே, மத்தமாய் கம்பத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற ஆனையானது பயப்பட்டுக் குலையும்படி, அதின்கொம்பைப்பறித்து அக்கொம்புகளைக்கையிலே ஆயுதமாகக் கொண்டு, கம்ஸன் மற்றையாரைத் துடர்ந்து கொடுதிரிகிறபோது ஆபரணங்களால் வந்தத்வநியை யுடைத்தான திருவடிகளை வீசிக் கொண்டு நடந்தபோது, வல்லாராடினுப்போலேயாயிற்றிருந்தபடி.

(கொம்புலாவித்யாதி) நித்யவஸந்தமாய், தழைத்த பொழிலை யுடைய திருக்கோட்டியூரிலே கண்டுபோய் எல்லாத்தசையிலும் இவ்வாத்மாவுக்குத் தஞ்சமானவனைத் தன்னைவிஸ்வஸித்தார் உகக்கும் திருநாவாயிலே காண்டும். .... (கூ)

மூ;—பெற்றமாளியைப் பேரில்மணாளனைக்
கற்றநூல்கலிகன்றி யுரைசெய்த
சொல்திறமிவை சொல்லிய தொண்டர்கட்கு
அற்றமில்லை யண்டமவர்க்காட்சியே. (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெற்றம்	பசுக்களை	இவை	இந்த
ஆளியை	நோக்குவனாய்,	சொல்திறம்	ஶப்தராஶியை
பேரில்	திருப்பேர் நகரில் எழுந்தருளியிருக்கிற	சொல்லிய	ஓதவல்ல
மணாளனை	மணவாளப்பிள்ளையான ஸர்வேஶ்வரன்விஷயமாய்,	தொண்டர்கட்கு	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு
நூல்	சாஸ்த்ரங்களை	அற்றம்இல்லை	(பகவதநுபவத்தில்) விச்சேதமில்லை;
கற்ற	அப்யஸித்த	அண்டம்	பரமபதமானது
கலிகன்றி	ஆழ்வார்	அவர்க்குஆட்சி	அவர்களிட்ட வழக்காயிருக்கும். (கO)
உரைசெய்த	அருளிச்செய்த		

* கம்பபதத்துக்கும் கழல்பதத்துக்கும் அர்த்தாந்தரமருளுகிறார்(அன்றிக்கே யித்யாதி). ... ... (கூ)

அநு;—பத்தாம்பாட்டு. (பெற்றமித்யாதி) "மாளிகை" என்றுபாடமாய், "பேரில்" என்றதுக்கு விசேஷணமாக்கியருளிச்செய்தது, "ஆளியை" என்று

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (பெற்றமித்யாதி) "பெற்ற" என்று-பெருமையாய், மாளிகைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். "பெற்றமாளிகை" என்று - பாடமாகில், பசுக்களை நோக்குமவனையென்றது. (கற்றநூல்) திருமந்த்ரம் கற்றவிடத்திலே கற்குமித்தனையிறே அல்லாதவையும்; சாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பாதபடிசொன்ன சப்தராசிரத்நக்குவைபோலே இவைசொல்லும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு விச்சேதமில்லை. (க) "ந ச புந ராவர்த்தே – நசபுநராவர்த்ததே" (உ) "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்கிறபடியே நித்யாநுபவம் பண்ணலாம் தேசத்தை ஆளுவர்கள். .... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி
பத்தாம்பத்து முதல்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி
இரக்கம் ப்ரவேசம்.

வ்யா.—திருப்பதிகளை அநுபவித்தார்கீழ்; அது தலைக்கட்டி அவதாரங்களிலே போந்தநுபவிக்கிறார். இதிலே தமக்கபிமதமான ராமவிஜயத்தை எதிரிகள் மேலெழுத்திட்ட பாசுரத்தாலே அநுபவிக்கிறார். அங்குத்தை விஜயம் தமக்கிஷ்டமாகையாலே அந்த விஜயத்

யாடாந்தரமருளுகிறார் (பெற்றமித்யாதி). *மயர்வற மதிநலம் பெற்றாராயிருக்க இவரை "கற்றவர்" என்னக்கூடுமோவென்ன (திருமந்த்ரமித்யாதி). சொல்திறமித்யாதிக் கர்த்தமருளுகிறார் (சாஸ்த்ரமர்யாதையித்யாதி). ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—இரக்கம் ப்ரவேசம்.—"வாடினேன்" என்றுதுடங்கி- இவ்வளவும் வரத்திருப்பதிகளெல்லாம் ப்ராதாந்யேந அநுபவித்தவர், இனிமேல் * மாற்றமுளவளவாக விபவங்களிலே ப்ராதாந்யம் தோற்றப்பாடி அநுபவிக்கிறாரென்று பேடிகாஸங்கதியருளுகிறார் (திருப்பதிகளையித்யாதி). அதில் இத்திருமொழிக்கு ஸங்கதியருளுகிறார் (இதிலித்யாதி). (மேலெழுத்திட்ட பாசுரத்தாலே) என்றது - "பொங்கத்தம்பொங்கு" என்று வாத்யமடித்தமைக்கு

(க) சாந்தோ-அ-க௫-க. (உ) தி-வாய்-கo-கூ-சு.

துக்கு இலக்காய்த், தோற்றராக்ஷஸர் தசைபிறந்து, பிராட்டிமார் தசைபிறந்து பேசுமாபோலே தாமானதன்மை தோற்றுதே, தோற்றராக்ஷஸர் பாசுரத்தாலேராமவிஜயத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்.*

மூ;—இரக்கமின்றி யெங்கோன்செய்ததீமை
யிம்மையே யெமக்கெய்திற்றுக்காணீர்
பரக்கயாமின்றுரைத்தென் இராவணன்
பட்டன னினியாவர்க்குரைக்கோம்
குரக்குநாயகர்கா ளிளங்கோவே
கோலவல்வில்லி ராமபிரானே
அரக்கராடழைப்பாரில்லை நாங்க
ளஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. (௧)

பதம்.	உரை.
எம்	எங்களுக்கு
கோன்	ஸ்வாமியான ராவண்ன்
இரக்கம்இன்றி	தயையில்லாமல்
செய்த	செய்த
தீமை	தீமையானது
எமக்கு	எங்களுக்கு
இம்மையே	இஹலோகத்திலேயே
எய்திற்றுக்காணீர்	பலித்துவிட்டபடியைக்காணுங்கோள்;
இன்று	இப்போது
யாம்	நாங்கள்
பரக்க	விரிவாக
உரைத்து	சொல்லி
என்	பயனென்?;
இராவணன்	ராவணனனவன்
பட்டனன்	மாண்டுபோனான்;
இனி	இனிமேல்
யாவர்க்கு	யாருக்கு
உரைக்கோம்	(இத்தைச்) சொல்லுவோம்?;

பதம்.	உரை.
குரக்குநாயகர்காள்	வாநரயூதபதிகளே!
இளங்கோவே	இளையபெருமாளே!
கோலம்	தர்ஶநீயமாய்
வல்	வலிமையுடைத்தான
வில்	வில்லையுடைய
இராமபிரானே	சக்ரவர்த்தித் திருமகனே!
அரக்கர்	ராக்ஷஸஜாதியில்
ஆடுஅழைப்பார்	வெற்றிசொல்லக்கடவார்
இல்லை	இல்லை;
நாங்கள்	(தோற்ற) நாங்கள்
அஞ்சினோம்	பயப்படாநின்றோம்;
	(தோற்ற எங்களுக்கு)
பொங்கத்தம் பொங்கோ.	"பொங்கத்தம் பொங்கம்" என்கிற ஜயஸூசக வாத்யத்தின் சப்தாநுகாரம்
தடம்	ஒத்தது. (௧)

ஸூசகமான சப்தோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு திரிகிற எங்களுக்கு, தடம்-ஒத்ததென்று சொல்லுகையைக் கடாக்ஷித்து, அதுக்குப் பலிதமான வர்த்தம் சொன்னபடி. ... ... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (இரக்கமித்யாதி) பெருமாளையும் பிராட்டியையும் சேரக்கண்டால் (க) "வடிவாய் நின்வலமார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநம் பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, மிதுநத்தைப் பிரித்த நிர்தயனை ராவணன் செய்ததீமை. (உ) "இஹைவ ப²லமச்நுதே- இஹைவ பலமஶ்நுதே" என்கிறபடி இஹலோகத்திலே எங்களுக்குப் பலித்தது. பல சொல்லியென்? தான்செய்ததப்பின்பலம்தானே அநுபவித்தான். அன்றிக்கே, இன்னார் பட்டாரென்றறியாமையாலேராவணன் பட்டானென்னவுமாம். பிற்பட்டகாலத்திலே சொல்லுகிறாராகையாலே இவர்க்கு அவன் பட்டானென்று சொல்லவுமாம். இனி இத்தை ஆர்க்கு இருந்து சொல்லுவோம். வாநரயூதபதிகாள்! இளையபெருமாளே!

அரு;—முதற்பாட்டு. (இரக்கமித்யாதி) "இரக்கம்" என்னில் - ஸ்நேஹமாதல், தயையாதல் விவக்ஷித்து இரண்டையும் அருளிச்செய்து, தாத்பர்யமருளுகிறார் (பெருமாளையுமித்யாதி). (ப்ராப்தமாயிருக்க) என்றவநந்தரம் "இதுக்கு உறுப்பான ப்ரேமமின்றிக்கே" என்றுசேஷம். "யாம் அவன் தீமைகளைப் பரக்க நின்றுசொல்லி யென்" என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்தருளுகிறார் (பலவித்யாதி). அரக்கர் பட்டபடிகளைப் பரக்கச்சொல்லியென், என்றர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அறியாமையாலே) என்றது - ப்ரயோஜநாபாவத்தாலே விசாரியாமையாலே யென்கை.

"எங்களையொழியக்குலையவனை" என்று மேலே-ராவணனை நிரஸிக்குகை சொல்லியிருக்க, இங்கே ராவணன் பட்டானென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னும் சங்கையிலே, (ங) "நேயமஸ்தி புரீலங்கா - நேயமஸ்தி புரீலங்கா" என்கிற ந்யாயத்தாலே தீமையின் ப்ராபல்யத்தாலே ஸித்தவத்கரித்து அருளிச்செய்தாரென்றும், மற்றும்படுகிற ராக்ஷஸரெல்லாம் பட்டபடியைக் கண்டால், இனிராவணன் பட்டானென்றது-கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸித்தமன்றோவென்றும் இரண்டுவிதமாகப் பரிஹாரமருளிச்செய்து, இப்பாட்டிலே ராவணன் பட்டபின்பு சொல்லுகிறவர்கள் பாசுரமென்றும், அப்பாட்டில் - ராவணன் படுவதற்குமுன்புள்ள [illegible] விரோதமில்லையென்று திருவுள்ளம்பற்றி. ஆனால் அது [illegible] முந்துறச் சொல்ல வடுப்பது; இத்தையே இவர் முந்துற அருளிச்செய்வானென்னென்கிற சங்கையிலே அருளுகிறார் (பிற்பட்டவித்யாதி). இத்தால் ராமவிஜயத்தில் இவர்க்குண்டான ஆசையாலே இத்தையே முந்துறவருளிச் செய்தாரென்று கருத்துச் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க) திருப்பல்லாண்டு-உ. (உ) (ங) ரா-ஸு-சங-உரு.

தர்ஶநீயமானவலியையுடைத்தான வில்லையுடைய சக்ரவர்த்தித்திரு மகனே !.

(அரக்கராடழைப்பாரில்லை) "ராக்ஷஸரில் இனி ஆடுபோலேகூப்பிடக்கடவாரில்லை" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தாரென்று நஞ்ஜீயரருளிச் செய்வர். "இது ஓரர்த்தமாயிராமையாலே, இங்ஙனே இதுசொன்னாலோ" என்று, நான் கேட்டேன்; சொல்லலாகாதோ என்ன; "ஆடு" என்று-வெற்றி; இந்தராக்ஷஸஜாதியில் வெற்றிசொல்லக் கடவாரில்லை என்கிறதென்ன; "இதுவேயிறே பொருளென்று அருளிச்செய்தார்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். (அஞ்சினோமித்யாதி) எதிரிகளைவென்று அவர்கள் வெற்றியாலே தூர்யகோஷத்தைப் பண்ணுவித்து அதுக்கிடாக ஆடும் கூத்துப்போலே தோற்றவர்கள் தோல்வியாலே பறையடிக்க ஆடுவதொருகூத்துண்டு; அந்தச்சப்தாநுகாரம் - "பொங்கத்தம் பொங்கு" என்கிறவிது. (க)

(ஆடுபோலே கூப்பிடக்கடவாரில்லை) என்றது-ஒருநொண்டியாடுஸிம்ஹத்தைக்குறித்து "ஏகஸிம்ஹம் நபக்ஷயாமி" - ஏகஸிம்ஹம் நபக்ஷயாமி" என்று சொன்னதுண்டென்று லௌகிகமான கதையுமுண்டிறே. அந்த ஆடுபோலேயும் தைர்யமில்லை யென்றுகருத்து. (இது ஓரர்த்தமாய்) என்றது - இதுவே-பதத்துக்கு அர்த்தமென்று நிர்பந்தமில்லாமையாலேயென்கை. ஆழ்வார்கள் பாசுரங்கள் அநேகார்த்தகர்ப்பங்களாகையாலே இன்னமும் பதார்த்தம்சொல்லலாமென்று திருவுள்ளமென்று கருத்து.

(வெற்றிசொல்லக்கடவாரில்லை)என்றதுக்கு-நாமும் "வெற்றிபெறவாருங்கோள்" என்று அழைக்கைக்கு ஒருவருமில்லையோவென்றுகருத்து. (இதுவேயிறே பொருள்) என்றது-கொண்டாட்டத்திலே. இத்தனை இவ்வர்த்தத்தை வ்யாவர்த்திக்க வில்லையென்று கருத்து. "பொங்கத்தம் பொங்கோ-தடம்" என்றந்வயம். "பொங்கத்தம் பொங்கம்" என்று-லக்ஷணயா சொல்லக்கடவ வாத்யமே பேசினோமான எங்களுக்கு, "தடம்-ஒத்தது" என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, அதின் ஸ்வரூபத்தை யருளுகிறார் (எதிரிகளையித்யாதி). (ஆடுவதொருகூத்து) என்றது - " குழமணிதூரம் " என்றகூத்தென்று கருத்து. (அந்த) என்றது - அவ்வாத்யத்தினுடைய என்கை. இரண்டு பர்யாயம் "பொங்கத்தம்பொங்கம்" என்னத்துடங்கினவாய் அஞ்சினபடிக்கு ஸூசகமாக "பொங்கோ" என்று குறைத்து நிர்த்தேசித்தாரென்று திருவுள்ளம். ... (க)

மூ;—பத்துநீண்முடியு மவற்றிரட்டிப்
பாழித்தோளும் படைத்தவன் செல்வம்
சித்தம் மங்கையர்பால் வைத்துக்கெட்டான்
செய்வதொன்றறியா வடியோங்கள்
ஒத்ததோளிரண்டு மொருமுடியும்
ஒருவர்தம் திறத்தோமன்றி வாழ்ந்தோம்
அத்தவெம்பெருமா னெம்மைக் கொல்லேல்
அஞ்சினோம்தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. (உ)

பதம்.	உரை.
நீள்	நீண்ட
பத்துமுடியும்	பத்துத்தலைகளையும்
பாழி	பலிஷ்டமாய்
அவற்று இரட்டி	தலைகளின் கணக்குக்கு இரட்டித்த கணக்கையுடைய
தோளும்	(இருபது) தோள்களையும்
படைத்தவன்	உடையனான ராவணனானவன்,
மங்கையர்பால்	ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே
சித்தம்	மநஸ்ஸை
வைத்து	செலுத்தி
செல்வம்	(தன்) ஸம்பத்தை
கெட்டான்	அழித்தான்;
செய்வதொன்று அறியா	இதிகர்த்தவ்யதா மூடர்களாய்
அடியோங்கள்	அத்தலைக்கு சேஷபூதரான நாங்கள்
தோள் இரண்டும்	இரண்டுதிருத்தோளும்
ஒருமுடியும்	ஒரு திருமுடியுமாய்
ஒத்த	விக்ருதவேஷரல்லாத
ஒருவர்தம்	ஒப்பற்றபெருமானுடைய
திறத்தோம் அன்றி	இடையாட்ட முடையோமல்லாமையால்
வாழ்ந்தோம்	கெட்டோம்;
அத்த	எங்களுக்கு ஜநகனானவனே!
எம்பெருமான்	எங்கள்நாதனே!
எம்மை	எங்களை
கொல்லேல்	கொல்லாதொழியவேணும்;

அஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (உ)

அ:ரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பத்தித்யாதி). "యచ్ఛీలస్స్వామీ-తచ్ఛీలోదాసః- யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ - தச்சீலோதாஸ꞉" என்கிறபடியே நீங்களும் அவனைப் போலே தீமைசெய்தீர்களோவென்ன; அவன் தலைப்பத்துப் படைத்தோமென்று தீமைகளைச் செய்தான்; எங்களுக்குக் குற்றமில்லை யென்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

"இராவணன்" என்று சொல்லலாயிருக்க, இப்படி விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பத்துநீண்முடியும்) (க) "வாக்ய முக்தம் தசாநந - வாக்யமுக்தம் தசாநந" என்கிறபடியே "உனக்கு அவர்காலிலேவிழப் பத்துத்தலையுண்டு; அஞ்ஜலிபண்ணுகைக்கு இருபதுகையுண்டு; அவரைச் சரணம்புகவல்லையே" என்றானிறே விபீஷணாழ்வான். பத்துத்தலையும், வலியையும், பெருமையுமுடையனாய், இருபது தோளையுமுடையனானவன் விஷயப்ரவணனாய்த் தன் ஸம்பத்தை அழித்தான். (செய்வதித்யாதி) ரக்ஷகனானவன்போகையாலே செய்வதறியாத நாங்கள். அறிவுகேடரான நாங்கள். இரண்டு தோளும் ஒரு முடியும் விக்ருத வேஷரல்லாத பெருமாளைப் பெருமையாலே கெட்டோம். "வாழ்ந்தோம்" என்று-க்ஷேபபரம்.

அன்றிக்கே, இரண்டுதோளும் ஒருமுடியுமாயிருக்கிற நாங்கள் ஒருவரிடையாட்டத்தோமல்லேமாகையால், நாங்கள் விஷய ப்ரவணரல்லாமையாலே வாழந்தோம்; அன்றிக்கே (உ) "ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஷ்டஸ்ய

ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (வாக்யமித்யாதி). (விபீஷணாழ்வான்) என்றவநந்தரம் "அப்படியே சொல்லுகிறார்கள்" என்று சேஷம். இத்தால் பத்தும் பத்தாக வாழ்வுக்கு உடலாயிருக்கக் கெட்டானென்று வெறுக்கிறாரென்று கருத்து. பாழிபதத்துக்கு - மிடுக்கும், பெருமையுமிரண்டர்த்தமென்று விவக்ஷித்து, சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பத்தித்யாதி). "செல்வம்-கெட்டான்" செல்வத்தைக் கெடுத்தானென்று திருவுள்ளம். (போகையாலே) கெட்டுப் போகையினாலே. "ஒன்று" என்றதாலே-தவிர்வது மறியோமென்னுமது பலிக்கையாலே, பலிதார்த்தம் (அறிவித்யாதி).

ராமாவதாரத்துக்கே "தோளிரண்டும் ஒருமுடியும், ஒருவராய் - அத்விதீயரான, தம்முடைய - தேவருடைய, திறத்தோமன்றி - இடையாட்டத்தோமன்றிக்கே"-என்று வாக்யார்த்தமாய் அருளுகிறார் (இரண்டித்யாதி). "ஒத்த" என்றது-லோகத்தாரோடொத்த வென்றாய், "முடியும்" என்றவநந்தரம்-" உடையோமாகையாலே " என்று சேஷபூரணமும் திருவுள்ளம்பற்றி யோஜிக்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் ராவணனைப் பத்தித்யாதியாலே வர்ணித்தது - கேட்டுக்குடலாக யோஜநாந்தரம் கண்டு கொள்வது. "ஒத்த தோள்" ஒரு தோளுக்கொத்த என்றும், "ஒருவர்தம் திறத்தோமாய் வாழ்ந்தோம்" என்று முந்துறத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அன்றிக்கே பரம்பரேத்யாதி). அழகைக்கண்டு எல்லாரும் உஜ்ஜீவித்தோமென்று கருத்து.

(க) ரா-யு-கூ-கக. (உ) ரா.

ஈ"-ப்ரஸ்பரஸ்ய ஸத்ருமெளள" என்கிறபடியே ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாயிருக்கிற தோளிரண்டையும், ஒருதிருவபிஷேகத்தையுமுடையராயிருக்கிற உம்மைக்கண்டு அடியரான நாங்கள் ஒருவர் இருவரன்றிக்கே எல்லாரும் ஒக்கவாழ்ந்தோம். கண்டென்கிற விடமத்தனையும் அத்த்யாஹரித்துக்கொள்வது. (அத்த) எமக்குஜநகனானவனே! (எம்பெருமான்) எங்கள்நாதனே! எங்களைக் கொல்லாதொழியவேணும்."அஞ்சினோம்"என்றுரைக்கொல்லுகை உனக்குப்போருமோ?.

மூ;—தண்டகாரணியம் புகுந்தன்று
தையலைத் தகவிலியெங்கோமான்
கொண்டுபோந்து கெட்டா னெமக்கிங்கோர்
குற்றமில்லைக்கொல்லேல் குலவேந்தே
பெண்டிரால்கெடு மிக்குடிதன்னைப்
பேசுகின்றதென் தாசரதீயுன்
அண்டவாணருகட்பதே செய்தாய்
அஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. (௩)

பதம்.	உரை.
தகவுஇலி	நிர்க்க்ருணனான
எம்கோமான்	எங்களுக்கு நியாமகனாயிருந்த ராவணன்
அன்று	(நீங்கள்) காட்டிலே தாபஸரா யிருக்கும் போது
தண்டகாரணியம்	தண்டகாரண்யத்தில்
புகுந்து	ப்ரவேஶித்து
தையலை	பிராட்டியை
கொண்டு போந்து	அபஹரித்துவந்து
	(அக்குற்றமடியாக)
கெட்டான்	முடிந்துபோனான்;
இங்கு	இவ்விஷயத்தில்

பதம்.	உரை.
எமக்கு	எங்களுக்கு
ஓர்குற்றம்	ஒருகுற்றமும்
இல்லை	கிடையாது;
குலம்	(நிரபராதரை நலியா இக்ஷ்வாகுவின்) வம்ஶத்துக்கு
வேந்தே	தலைவராய் [யாளே!
தாசரதீ	தசரதபுத்ரரான பெரு
கொல்லேல்	கொல்லாதொழியவேணும்.
பெண்டிரால்	ஸ்த்ரீசாபல்யத்தாலே
கெடும்	கெடக்கடவ
இக்குடி தன்னை	இந்தராக்ஷஸ ஜாதியைப்பற்றி
பேசுகின்றது	பேசலாவது
என்	என்ன இருக்கிறது?

உன் தேவரீருக்கு (இஷ்ட அண்டவாணர் தேவர்கள் [ரான) உகப்பதே உகக்கக்கடவகார்யத் தையே	செய்தாய் செய்துவிட்டாய்; அஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (௩)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (தண்டகாரணியம்புகுந்து) தானிருந்த விடத்திலே அவர்வந்து அடைமதிள்படுத்த அபகாரம்பண்ணினனன்று, காட்டிலே தாபஸவேஷத்தோடே திரியாநிற்க, அங்கே வந்து பிராட்டியைப்பிரித்து நிர்க்க்ரு(ஓ)ணனையல் †கெட்டுப்போனான். நாங்கள் செய்ததொரு குற்றமில்லை. எங்களைக் கொல்லாதொழியவேணும். நிரபராதரைக்கொல்லாத இக்ஷ்வாகுவம்சத்திலே பிறந்ததுக்குத்தலையன்றோநீர். விஷயப்ரவணராய் கெடக்கடவ இஜ்ஜாதியை எத்தைச் சொல்லுவது. ஸ்வர்க்கத்துக்கு வன்னியமறுத்தவன் மகனே! உனக்கு இஷ்டரான தேவர்கள் உகந்ததே செய்துவிட்டாய். .... (௩)

மூ;—எஞ்சலிவிலங்கைக்கிறை யெங்கோன்
தன்னை முன்பணிந்து எங்கள்கண் முகப்பே
நஞ்சுதானரக்கர்குடிக்கென்று
நங்கையை யவன்றம்பியேசொன்னான்
விஞ்சைவானவர் வேண்டிற்றேபட்டோம்
வேரிவார்பொழில் மாமயிலன்ன
அஞ்சலோதியைக் கொண்டுநடமின்
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (௪)

அ௫;—மூன்றாம்பாட்டு. (தண்டகாரணியமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "மங்கையர்பால்" என்று-ஸாமாந்யேந தேவதாஸ்த்ரீகள் முதலானார் பக்கல் சித்தம் வைத்த தப்பைச் சொன்னார்கள்; இதில் நேரே பெருமாள் விஷயத்திலே தானே திரக்கழியப்பண்ணின குற்றத்தைப்பேசுகிறார்களென்றுஸங்கதி.

(ஜாதியை) ஜாதிக்கு என்கை. தசரதன் சம்பராஸுர நிரஸநம் பண்ணமையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (ஸ்வர்க்கேத்யாதி). ... (௩)

அ௫;—நாலாம்பாட்டு. (எஞ்சலிலித்யாதி). எமக்கு இங்கோர் குற்றமில்லையென்று நின்றிகோள்; அவன் தையலைக்கொண்டு போந்தானாகில் நீங்கள் அவனுக்கு ஹிதம் சொல்லாதே எதிரம்பு கோத்துவந்தது குற்றமன்றோவென்ன; தம்பியே சொல்லிக்கேளாதே கெட்டவன்-எங்கள் வார்த்தையைக்கேட்கப் புகுகிறானோ என்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

---

† (பா) கொடுபோனான்.

பதம்.	உரை.
எஞ்சல் இல்	(யுத்தோப கரணங்களால்) குறைவற்ற
இலங்கைக்கு	லங்காநகரத்துக்கு
இறை	நிர்வாஹகனாய்
எம்	எங்களுக்கு
கோன்தன்னை	ஸ்வாமியான ராவணனை
முன்	நாங்கள் ஓலக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே
அவன் தம்பியே	அந்த ராவணனுடைய தம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தானே
எங்கள்	எங்களுடைய
கண்முகப்பே	கண்ணெதிரில்
பணிந்து	ராவணன் காலிலே விழுந்து
நங்கையை	கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணையான இப்பிராட்டியை
அரக்கர்குடிக்கு	"ராக்ஷஸ குலத்துக்கு
நஞ்சுதான்	விஷம் கிடாய்" என்று
என்று	

பதம்.	உரை.
சொன்னான்	சொன்னான்;
விஞ்சைவானவர்	வித்யாதரர் முதலான தேவர்கள்
வேண்டிற்றே	ப்ரார்த்தித்தபடியே
பட்டோம்	(நாங்கள்) அநர்த்தப் பட்டோம்;
வேரி	பரிமளத்தை யுடைத்தாய்
வார்	பரந்திருந்துள்ள
பொழில்	சோலையிலுள்ள
மாமயில் அன்ன	மயில்போலிருப்பவளாய்
அஞ்சு	(இருட்சி, சுருட்சி, நீட்சி, குளிர்ச்சி, அழகு என்று) ஐந்து வகைப்பட்ட
அல்	இருண்ட
ஓதியை	மயிர்முடியை யுடையளான பிராட்டியை
கொண்டோட	கொண்டுபோங்கோள்;
மின்	

அஞ்சினோம் தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. (௪)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (எஞ்சலில்) "எஞ்சல்" என்று ஸங்கோசம். பிராட்டியைக்கொண்டு புகுந்தாய், "இவ்வூரிலே வந்து இவளை மீட்கவல்லாருண்டோ?" என்று குறைவற்றானாயிருந்த ராவணனை நாங்களடைய ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க, எங்கள் முன்னே அவன்காலிலேவிழுந்து, கல்யாணகுணங்களால் பூர்ணையாயிருக்கிற இவளை "ராக்ஷஸகுலத்துக்கு நஞ்சுகிடாய்" என்று ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் சொன்னான்.

(ஸங்கோசம்) என்று-குறைவாய், யுத்தோபகரணங்களாலே குறைவற்ற இலங்கை என்றாய், தாத்பர்யமருளுகிறார் (பிராட்டியித்யாதி).

"விஞ்சிவானவர்" என்று - வித்யாதரராய், அத்தாலே தேவ ஜாதிக்கு உபலக்ஷணம். பரிமளத்தையுடைத்தாய் பரந்த பொழிலில் தன்னிலத்தில் மயில்போலேயிருக்கிற (அஞ்சலோதியை) சுருண்டு நெய்த்துப்பரிமளிதமாய், என்றாப்போலே அஞ்சுவகைப்பட்டிருப்பதாய், இருண்டிருந்துள்ள மயிர்முடியையுடைய பிராட்டியைக் கொடுபோங்கோள். "அஞ்சு" என்று-அஞ்சுவகைப்பட்டிருக்கை. "அல்" என்று-ராத்ரி. அத்தால் இருட்சியை நினைக்கிறது. "ஓதி" என்று - மயிர்முடி. .... (சு)

மூ;—செம்பொன் நீண்முடி யெங்களிராவணன்
சீதையென்பதோர்தெய்வம் கொணர்ந்து
வம்புலாம்கடிகாவில் சிறையா
வைத்ததே குற்றமாயிற் றுக்காணீர்
கும்பனொடுநிகும்பனும் பட்டான்
கூற்றம் மானிடமாய்வந்து தோன்றி
அம்பினாலெம்மைக் கொன்றிடுகின்றது
அஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	செவ்விதான	காவில்	அசோக வநிகையிலே
பொன்	பொன்னால் செய்யப்பட்டதாய்	சிறையா	சிறையிலிருப்பாம்படி
நீள்	நீண்டிருப்பதுமான	வைத்ததே	வைத்திருந்த விதுதானே
முடி	கிரீடத்தையுடையனாய்	குற்றமாயிற்று	தப்பாய்த் தலைக் கட்டிற்று;
எங்கள்	எங்களுக்கு நியந்தா	க்காணீர்	
இராவணன்	ராவணனானவன் [வான		(அக்குற்றமே ஹேதுவாக,)
சீதை என்பது	"பிராட்டி" என்கிற	கும்பனொடு	கும்பனும்
ஓர் தெய்வம்	ஒரு தேவதையை	நிகும்பனும்	நிகும்பனும்
கொணர்ந்து	கொண்டு வந்து	பட்டான்	மாண்டு போனார்கள்;
வம்பு உலாம்	புதுமை மாறாதேயிருப்பதாய்	கூற்றம்	(ராவணன் கையிலே முன்பு தோற்ற) ம்ருத்யுவானவன்
கடி	பரிமளத்தை யுடைத்தான		

(என்றாப்போலே) என்றது-செறிவையும் மென்மையையும் ஸூசிப்பிக்கிறது. (க) "செறிமென் கூந்தல்" என்னக்கடவதிறே. "மாமயில்" என்ற த்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே நீட்சிஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மற்றவற்றைப் பிரித்தருளிச் செய்தார். ... ... (சு)

(க) பெரி-தி-க-க-சு.

மானிடமாய் மாநுஷ வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து	எம்மை எங்களை
வந்துதோன்றி (இவ்விடத்தில்) வந்து தோன்றி	கொன்றிடுகின் நலியாநின்றான்;
அம்பினால் பாணத்தினால்	றது
	அஞ்சினோம் தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. (ரு)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) ஶ்லாக்யமான திக்விஜயம்பண்ணிக்கவித்த முடியையுடையனானஎங்களுடைய ராவணன், பிராட்டியென்றொரு தேவதையைக்கொண்டுவந்து. (வம்பித்யாதி) புதுமைமாறாதே யிருப்பதாய், பரிமளத்தையுடைத்தான அசோகவநிகையிலே, பெருமாளுக்கும் அவளுக்குமேகாந்தமாகவநுபவிக்கலாம் தேசத்திலே அவர்பக்கல் நின்றும்பிரித்து, அவளைத் தனியே வைத்தவிது குற்றமாய், அதுவே ஹேதுவாக கும்பநிகும்பர்கள் பட்டார்கள்.

(கூற்றமித்யாதி) ராவணன்கையிலே முன்புதோற்ற ம்ருத்யுவானவன் வந்து; ராவணன் தேவர்களை நெருக்கிவரக்கொண்டு மநுஷ்யர்களை அநாதரித்தான்; அத்தாலே அந்தம்ருத்யு - மாநுஷவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துத்தோன்றி, அந்தமனிச்சுக்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே எங்களைக்கொல்லுகிறவித்தனை. .... (ரு)

மூ;—ஓதமாகடலைக் கடந்தேறி
புயர்கொள்மாக்கடிகாவை யிறுத்துக்
காதல்மக்களும் சுற்றமும் கொன்று
கடியிலங்கை மலங்க வெரித்துத்
தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்
தோன்றல்தேவியை விட்டுக்கொடாதே
ஆதர்நின்று படுகின்றதந்தோ
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (சூ)

அநு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) ராவணன் ம்ருதப்ராயனென்று பிராட்டியைக் கொண்டு நடமின் என்றார்கள். அவன் ம்ருதப்ராயனைக்கு உடலாக ப்ரபல வீரர்கள் பட்டபடியைச் சொல்லி முதலிகளைக் குறித்து பயத்தை அறிவிப்பிக்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

பட்டபின்புசொல்லுவார் பாசுரம் கீழேயென்னும்பக்ஷத்திலே, இப்பாட்டுத் துடங்கி ராவணவதாத்பூர்வம் என்று கொள்ளவேணும். கடிகாவில் வைத்தது சிறையாமோ வென்ன வருளுகிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி). (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஓதம்	அலையெறிகிற	எரித்து	(அக்நியாலே)தஹித்து,
மா கடலை	பெருங்கடலை	தூதுவந்த	(பிராட்டி பக்கல்) தூது சொல்லவந்த
கடந்து	தாண்டி,	குரங்குக்கே	ஒரு குரங்கின் (ஹநுமான்) கையிலேயே
ஏறி	அக்கரைப்பட்டு	உங்கள்	உங்களுக்கு
உயர்கொள்	ஒக்கத்தையுடைத்தாய்	தோன்றல்	ஸ்வாமியான பெருமாளுடைய
மா	பரந்த	தேவியை	தேவியான பிராட்டியை
கடி	பரிமளிதமாயிருந்துள்ள	விட்டுக் கொடாதே	விட்டுக்கொடாமல்
காவை	சோலையையுடைய அசோகவநிகையை	ஆதர்	இளிம்பரான நாங்கள்
இறுத்து	முறித்து,	நின்று	இப்படி துவண்டு நின்று
காதல்	(ராவணனுடைய) ஸ்நேஹ விஷயரான	படுகின்றது	அநர்த்தப்படவேண்டிற்று;
மக்களும்	அக்ஷகுமாரன் தொடக்கமான புத்ரர்களையும்	அந்தோ	ஐயோ!
சுற்றமும்	அந்தரங்க கிங்கரர்களையும்		
கொன்று	கொன்று,		
கடி	காவல்களையுடைத்தான		
இலங்கை	லங்கையானது		
மலங்க	கலங்கும்படி		

அஞ்சினோம் தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. (௬)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (ஓதமாகடலையித்யாதி) அலையெறிகிற பெருங்கடலைத் தன் கவட்டின்கீழேயாம்படி கடந்து அக்கரைப் பட்டு. (உயர்கொளித்யாதி) ஒக்கத்தையுடைத்தாய் பரந்து பரிமளிதமாயிருந்துள்ள சோலையையுடைய அசோகவநிகை, அத்தை

அந;—ஆறும்பாட்டு. (ஓதமித்யாதி). "கூற்றம் மானிடமாய் வந்து தோன்றிக்-கொன்றிடுகின்றது" என்றுசொல்லாநின்றீர்கள்; ஒருகுரங்குவந்து ஊரைச்சுட்டபோதே அஞ்சி, ஸந்தி ([illegible]) பண்ணிக்கொள்ள வொண்ணாதோ?. *௧(×)தேஜஸிலே ஸேதுபந்தம்போலே ஹதசேஷராய் இப்போது கூப்பிடுவா னென்னென்ன; இங்ஙனே விவேகமுண்டாகில் இத்தனைவருமோ என்கிறார்க ளென்று ஸங்கதி.

(கவட்டின்கீழே)-தப்படிக்குள்ளே யென்கை. (சோலை) என்றத்தைப் பிரித்து வாக்யபேதமாக்கி, "இப்படி வைலக்ஷண்யத்தை யென்றத்தை" எ

முறித்து. (காதன்மக்களித்யாதி) ராவணனுக்கு ஸ்நேஹ விஷயமான அக்ஷயகுமாரன் துடக்கமானபுத்ரர்களையும், அவனுக்குஅந்தரங்கரான கிங்கரர் துடக்கமானரையுங் கொன்று.

(கடியிலங்கையித்யாதி) அரணையுடைத்தாய், அக்நியும்புகுர அஞ்சியிருக்குமிவ்வூர் - ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படி அக்நியை ப்ரவேசிப்பித்து. (தூதுவந்தவித்யாதி) "வெறுங்கையே தூதுவந்தானொருவன்செய்தது இதுவானல், நாம் இவளைக்கொண்டிருப்போமல்லோம்" என்று அவன்கையிலே பிராட்டியை விட்டுக்கொடாதே. (ஆதரித்யாதி) "ஆதர்" என்று - இளிம்பரென்றபடி. இளிம்பரான நாங்கள் இப்படிப்படாநின்றோம். (அஞ்சினோம்) அச்சமில்லாத அன்று பட்டத்தை இன்று படவேணுமோ? .... (சு)

மூ;—தாழமின்றி முந்நீரை யஞ்ஞான்று
தகைந்ததேகண்டு வஞ்சிநுண் மருங்குல்
மாழைமான்மடநோக்கியை விட்டு
வாழகில்லா மதியின்மனத்தானை
ஏழையை யிலங்கைக் கிறைதன்னை
யெங்களையொழியக் கொலையவனைச்
சூழுமாநினை மாமணிவண்ணா
சொல்லினோம் தடம் பொங்கத்தம்பொங்கோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	மாமணி வண்ணா!—;	மான்	மானினுடைய
தாழம் இன்றி	விளம்பமில்லாமல்	மடம்	ம்ருதுவான
முந்நீரை	கடலை	நோக்கியை	நோக்கையுமுடையளான பிராட்டியை
அஞ்ஞான்று	அன்றைக்கு	விட்டு	பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஸமர்ப்பித்துவிட்டு
தகைந்ததே	அணைசெய்த தொன்றையே	வாழகில்லா	வாழமாட்டாத
கண்டு	கண்டு,	மதி இல் மனத்தானை	மதிகேடனுமாய்
வஞ்சி	வஞ்சிக்கொடிபோலே		
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான		
மருங்குல்	இடையையும்		
மாழை	முக்த (X) மான		

ன்று அத்த்யாஹரித்துக்கொள்வது. (புத்ரர்களை) என்றது-மந்த்ரி புத்ரர்களையென்கை. (க) "ஸப்த மந்த்ரிஸுதாநபி। சூரமக்ஷஞ்ச- ஸப்த மந்த்ரிஸுதாநபி, சூரமக்ஷஞ்ச" என்னக்கடவதிறே. ... ... (சு)

(க) ரா-பா-எகு.

ஏழையை அஜ்ஞ (அப்ராப்தவிஷயத்திலேசாபலத்தைப்பண்ணுமவ)னை	கொலையவனை வதம்பண்ண ப்ராப்தனான ராவணனை
இலங்கைக்கு லங்காநகரத்துக்கு	சூழும் ஆ " சூழ்த்துக்கொள்ளும் ப்ரகாரத்தை
இறைதன்னை நிர்வாஹகனாக அபிமாநித்திருப்பவனை	நினை நினைத்தருளவேணும்" (என்று)
எங்களை ஒழிய (குற்றமற்ற) எங்களை நீக்கி	சொல்லினோம் சொன்னோம்; தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (எ)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (தாழுமின்றி) அக்கரைப் படுக்கைக்கு ஒரு கடல் இடைச்சுவராய்க் கிடந்ததென்ன. விளம்பமின்றிக்கே. (அஞ்ஞான்று தகைந்ததே கண்டு) கடலை அணைசெய்ததொன்றுமே கண்டு. இத்தைக்கண்டால் இவன் நம்மை அழிக்க வல்லனென்று இருக்கவேண்டாவோ?. (வஞ்சியித்யாதி) "இவள் வடிவழகுக்கு அவன் வேணுமத்தனையல்லது, நமக்குத்தகாள்" என்று பார்த்து, இவளை விட்டு வாழமாட்டாத மதிகேடனை.

(ஏழையை) அப்ராப்தவிஷயத்திலே சாபலத்தைப்பண்ணுமவனை. (இலங்கைக்கிறை தன்னை) இதொன்றையுமாயிற்று புத்திபண்ணியிருந்தது. நான் இவ்வூர்க்கதிபதி-நிர்வாஹகனென்று; இதொன்றையுமே நினைத்திருந்தான். (எங்களையொழியக் கொலையவனை) குற்றமற நின்ற விடத்தே வதம் பண்ணப் பார்த்தருளவேணும்.

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (தாழுமித்யாதி) "உங்கள தோன்றல் தேவியை விடுக்கொடாதே" என்று முதலிகளைப்பார்த்துக்கூப்பிடச்செய்தேயும், ராம சரவர்ஷம் மாறாதே நடக்கையாலே, பெருமாள் ஸந்நிதியிலேவந்து, ராவணனுடைய மதிகேட்டையும்சொல்லி, அவனையன்றோ கொல்லவடுப்பது என்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

"மாமணிவண்ணா" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்துப் பிராட்டியை வர்ணித்தத்துக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இவளித்யாதி).

" எங்களையொழியக் கொலையவனை " என்றெடுத்த ப்ரதீகம் " சூழுமா நினை" என்னுமளவுக்கும் உபலக்ஷணமென்று, எல்லாவற்றுக்கும் பலிதமான தாத்பர்யமருளுகிறார் (குற்றமித்யாதி). "இறைதன்னை - எங்களையொழியக் கொலையவனை என்னுமவனை, சூழுமா - சூழ்த்துக்கொள்ளும் ப்ரகாரம், நினைத்தருளவேணும்" என்று சப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது- ... ... (௯)

(சொல்லினோம்) நாங்கள் அறியாமல் கொலையுண்டோமாகாமல் சொன்னோம். .... (எ)

மூ;—மனங்கொண்டேறும் மண்டோதரிமுதலா
அங்கயல்கண்ணினார்க ளிருப்பத்
தனம்கொள்மென்முலை நோக்கமொழிந்து
தஞ்சமே சிலதாபதரென்று
புனங்கொள்மென்மயிலைச் சிறைவைத்த
புன்மையாளன் நெஞ்சில் புகவெய்த
அனங்கனன்ன திண்டோ ளெம்மிராமற்கு
அஞ்சினோம் தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (அ)

பதம்.	உரை.
மனம்கொண்டு	(தன்னுடைய) ஹ்ருதயத்தை அபஹரித்து
ஏறும்	(நெஞ்சுக்குப்) பொருந்தியிருப்பவர்களான
மண்டோதரி முதலா	மந்தோதரி முதலான
அம்	அழகிய
கயல்	கயல் போன்ற
கண்ணினார்கள்	கண்ணழகையுடைய மஹிஷிகள்
இருப்ப	இருக்கச்செய்தே,
தனம்கொள்	(தனக்கு) ஸர்வஸ்வமாய்
மெல்	ம்ருதுவான
முலை	(அவர்களுடைய) முலைகளிலே
நோக்கம்	பேணுதலை
ஒழிந்து	விட்டு,
தஞ்சம்	("பிராட்டிக்குத்) தஞ்சமாய் வருவார்
சிலதாபதரே	சிலதாபஸரன்றோ ?
என்று	(அவர்கள் சரக்கென்") என்றுகருதி,
புனங்கொள்	அரண்யத்திலே யிருக்கிற
மென்மயிலை	அழகிய மயில்போன்ற பிராட்டியை
சிறைவைத்த	சிறையிலேவைத்தவனாய்
புன்மையாளன்	நீசமான நினைவையுடையனான ராவணனுடைய
நெஞ்சில்	நெஞ்சிலே
புக	உறைக்க
எய்த	எய்யவல்லராய்,
அனங்கன் அன்ன	ஸாக்ஷாத் மந்மதராய்,
திண்தோள்	திண்ணிய தோளையுடையராய்,
எம்	எங்களைக்காக்க வல்லருமான
இராமற்கு	பெருமாளுக்கு
அஞ்சினோம்	பயப்பட்டோம்;
தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (அ)	

அந;—எட்டாம்பாட்டு. (மனம்கொண்டேறு மித்யாதி) பெருமாள் ஸந்நிதியிலேவந்து "எங்களையொழிய அவனைக்கொலை" என்னவே, அநந்தரம் ராவணனைவென்று கொன்றபடியைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி, முதலிகளைக் குறித்து

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (மனங்கொண்டேறும்) தனக்கு யோக்யமானவிஷயமில்லாமைகெட்டானல்லன். ஹ்ருதயத்தை ஹரிக்க வல்லவர்களாய், நெஞ்சுக்குப் பொருந்துவர்களுமான மண்டோதரி தொடக்கமான அழகிய கயல்போலேயிருக்கிற கண்ணழகையுடையவர்களிருக்க, தனக்குத்தநமாய், ஸர்வஸ்வமாயிருக்கிற அவர்கள் முலைகளைப்பாராதே "இவளுக்குத் தஞ்சமாய் வருவார் சில தாபஸரன்றோ? அவர்களில் சரக்கென்" என்று பிராட்டியைச்சிறைவைத்த ராவணனுடைய தப்ப நினைத்த நெஞ்சிலே. (புகவெய்த) உறைக்க எய்ய வல்லனாய், அழகிய வடிவையும், திண்ணிய தோளையுமுடைய பெருமாளுக்கு அஞ்சினோம். ...., (அ)

மூ;—புரங்கள் மூன்றுமோர் மாத்திரைப்போதில்
பொங்கெரிக் கிரைகண்டவ னம்பில்
சரங்களே கொடிதாயடுகின்ற
சாம்பவானுடன்நிற்கத் தொழுதோம்
இரங்குநீ யெமக் கெந்தைபிரானே
இலங்குவெங்கதிரோன் சிறுவா
குரங்குகட்கரசே யெம்மைக்கொல்லேல்
கூறினோம் தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஓர்மாத்திரைப் போதில்	ஒருகண்ணிமைப் பொழுதில்	அம்பில்	அம்புகளிலுங்காட்டில்
புரங்கள்மூன்றும்	த்ரிபுரங்களையும	கொடிதாய்	கொடியதாயிருக்கிற
பொங்கு	வ்ருத்தியடையாநின்று	சரங்களே	ராமபாணங்களே
எரிக்கு	அக்நிபகவானுக்கு[ள்ள	அடுகின்ற	நலியாநின்றன;
இரைகண்டவன்	இரையாகக்கண்ட (தஹித்த) ருத்ரனுடைய	சாம்பவான்	ஸ்ரீஜாம்பவான்
		உடன்நிற்க	புருஷகாரமாகக்கூட நிற்க

விண்ணப்பம் செய்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

ராவணன் மனத்தைக் கொள்ளவும், அவன் மனத்திலேறவும் வல்லளான மண்டோதரி என்றுக்கி அருளுகிறார் (ஹ்ருதயத்தையித்யாதி). இத்தால்கண்டபோதே சி(த்)த்தாபஹாரிகளாய், உத்தரோத்தரம் ப்ரீதிவர்த்தகருமாயிருப்பர்களென்றதாயிற்று. (சரக்கு) என்று- சௌர்யாதிகளென்றபடி. (அ)

தொழுதோம் வணங்காநின்றோம்;
எந்தைபிரானே எங்கள்நாயகனே!
இலங்கு — லோகத்துக் கடைய ப்ரகாசகனான
வெம்கதிரோன் ஆதித்யனுடைய
சிறுவா — மகனான ஸுக்ரீவனே!
குரங்குகட்கு — வாநரயூத (ஃ) பதி
அரசே — யே!
எமக்கு — எங்கள் திறத்திலே
இரங்கு — இரங்கியருளவேணும்;
எம்மை — எங்களை
கொல்லேல் — கொல்லாதொழிய வேணும்;
கூறினேம் — எங்களால் சொல்லலாவதைச்சொன்னோம்;
தடம்பொங்கத்தம் பொங்கோ. (கூ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (புரங்கள் மூன்றும்) த்ரிபுரதஹநம் பண்ணின ருத்ரன் அம்புகளிலுங்காட்டில் கொடிதாயிருக்கிற ராம சரங்கள் எங்களை முடியாநின்றன. வ்ருத்த(ஃ)ராய், நன்மை தீமைகளுக்குக்கடவ ஸ்ரீஜாம்பவான், மஹாராஜர் புருஷகாரமாகத் தொழுதோம்; எங்களுக்கு இரங்கவேணும்; எங்கள் நாயகனே! லோகத்துக் கடைய ப்ரகாசகனான ஆதித்யன் மகனன்றோ நீர். ஸர்வநிர்வாஹகரன்றோ; (கூறினேம்) நாங்கள் சொல்லச் செய்தே எங்களைக் கொல்லில் உமக்கு அவத்யமாம். .... (கூ)

அநு:—ஒன்பதாம்பாட்டு- (புரங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் முதலிகளைப் பார்த்து முறையிடச்செய்தேயும், அவர்கள் - பரதந்த்ரர்களாகையாலே தங்களுக்கு அரசரான மஹாராஜரை ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்ல, இவர்களும் புருஷகாரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு பெருமாளுடைய அம்பின் தீக்ஷ்ணதையைச் சொல்லி இரங்கச்சொல்லுகிறார்களென்று ஸங்கதி.

ராவணவதாநந்தரம் ராமபாண ஸஞ்சாரமில்லாவிட்டாலும், பயகாதரதையாலே முன்பு ப்ரயோகித்தபடி நெஞ்சிலே கிடந்து, இப்போதும் தோற்றுகையாலே (க) "ఆనయైనం హరిశ్రేష్ఠ - ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட" என்றவராகையாலே, நமக்குப்பெருமாள் இரங்குகைக்கு மஹாராஜர் பரிக்ரஹம் வேணுமென்று சரணம் புகுகிறார்களென்று கருத்து. "ஏகமாத்ரோச்சாரணகாலம்- 'ஒருமாத்திரைப்போது' என்றது" என்று - சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளுகிறார் (த்ரிபுரேத்யாதி). அங்கதாதிகள் இருக்க, ஜாம்பவானைப் புருஷகாரமாக்குவானென்னென்ன வருளுகிறார் (வ்ருத்த (ஃ) ராயித்யாதி).

(க) ரா-யு-கஅ-ஙச.

மூ;—அங்கு வானவர்க் காகுலம் தீர
அணியிலங்கை யழித்தவன் றன்னைப்
பொங்குமாவலவன் கலிகன்றி
புகன்ற பொங்கத்தங்கொண் டிவ்வுலகினில்
எங்கும்பாடி நின்றாடுமின் தொண்டீர்
இம்மையேயிடரில்லை இறந்தால்
தங்குமூரண்டமே கண்டுகொண்மின்
சாற்றினோம் தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டீர்	பகவத்பக்தர்களே!,	எங்கும்	எல்லாவிடத்திலும்
அங்கு	தேவலோகத்திலுள்ள	பாடிநின்று	பாடிக்கொண்டு
வானவர்க்கு	தேவதைகளுடைய	ஆடுமின்	கூத்தாடுங்கோள்;
ஆகுலம்தீர	மனக்குழப்பம் தீரும்	இம்மையே	இந்தஜந்மத்தில்
அணி	தர்ஶநீயமான [படி	இடர்இல்லை	உங்களுக்கு வருவதொரு துன்பமில்லை;
இலங்கை	லங்கையை	இறந்தால்	ஶரீரம்நஶித்தால் (பிறகு)
அழித்தவன் தன்னை	அழித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனை,	தங்கும்ஊர்	தங்குமிடம்
பொங்கு	கிளர்த்தியையுடைய	அண்டமே	பரமபதமே;
மா	"ஆடல்மா" என்னும் குதிரையை	கண்டுகொண்மின்	(இத்தை அபநவத்தாலே) அறிந்து கொள்ளுங்கள்;
வலவன்	நடத்தவல்லரான		
கலிகன்றி	ஆழ்வார்		
புகன்ற	அருளிச்செய்த	பொங்கத்தம் பொங்கோ	"பொங்கத்தம் பொங்கம்" என்கிற சப்தாநுகாரம்(உங்களுக்கு)
பொங்கத்தம் கொண்டு	"பொங்கத்தம் பொங்கோ" என்ற வெற்றிப் பாசுரங்களைக் கொண்டு	தடம்	ஒத்தது(என்றத்தை)
		சாற்றினோம்	(எல்லாரு மறிய) சொன்னோம். (க0)
இவ்வுலகினில்	இந்தப்பூலோகத்தில்		

அந;—பத்தாம்பாட்டு. (அங்கித்யாதி) மஹாராஜர் ஸந்நிதாநத்திலே கூறினோமென்று சொல்லச்செய்தேயும், இவர்களாலே கூத்துக் காணக்கடவராய் வார்த்தை சொல்லாமலிருக்க, அந்தக்கோஷ்ட்டியிலே எல்லாரும் அறிய

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (அங்குவானவரித்யாதி) தேவஜாதி குடி கிடக்கும்படி தர்ஶநீயமான லங்கையை அழித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனைக் கவிபாடிற்று. அவனைப்போலே ஆண்பிள்ளையானவராயிற்றுக்கவிபாடினார். (புகன்ற) சொன்ன. (தொண்டீர்)-அந்தரங்கஷலர்க்கே கண்ட பாசுரமன்று இது. (க) "ஜிதந்தே-ஜிதம்தே" என்றால் எல்லாருக்கும் சொல்லவேணுமிறே. இச்சரீராநந்தர மிருக்கு மிடம் பரமபதம். அதுதான் அநுபவத்தாலே அறிந்து கொள்ளுமத்தனை. எல்லாருமறியச் சொன்னோம். .... (க௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி

பத்தாம்பத்து இரண்டாம் திருமொழி முற்றிற்று

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரிய திருமொழி

பத்தாம்பத்து மூன்றாம் திருமொழி

ஏத்துகின்றோம் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—குணலைக் கூத்துப்போலே தோற்றார் தோல்விக்கீடாகக் குழமணிதூரக் கூத்தென்று ஒரு கூத்துண்டு ஆடுவது; அத்தை ராக்ஷ

"பொங்கத்தமென்று சொன்னோம்" என்று-தங்கள் பயத்தாலே சொன்ன பாசுரத்தை யருளுகிறார்; இத்திருமொழிக்குப் பலத்தையும் தாமான தன்மையிலே சொல்லி விடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"அங்குவானவர்" என்கிறது - மெல்லொத்தென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தேவேத்யாதி). (எல்லாருமறியச் சொன்னோம்) என்றது - "பொங்கத்தம் பொங்கோதடம்" என்று எங்களுக்குத் தக்கதென்று, நீங்களெல்லாரும் அறியச்சொன்னோமென்று வாநரஸேனையைக் குறித்துச் சொன்னபடி. ... ... (க௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—ஏத்துகின்றோம் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே எல்லாருமறியப் பற்றி அடிக்கிறோமென்று சொன்ன வளவிலேயும், மஹாராஜர் கூத்துக் காணவேண்டியிருக்க, அவ்வளவிலே வாநரஜாதி ஜாதிப்பகையாலே நலியப்புகுர, ரஸாவஹமாகக் கூத்தாடக்கடவோ மென்கிறார்களென்று ஸங்கதியை உட்கொண்டு "குழமணிதூரம்" என்கிறத்தை விவரித்தருளுகிறார் (குணலைக் கூத்தித்யாதி). ... ... *

ஸர்செய்தபடியைப்பேசி அவர்கள்,பாசுரத்தாலே பகவத்விஷயத்தை அநுபவிக்கிறார். .... *

மூ:—ஏத்துகின்றோம் நாத்தழும்ப இராமன்திருநாமம்
சோத்தநம்பி சுக்கிரீவா வும்மைத்தொழுகின்றோம்
வார்த்தைபேசிரெம்மை யுங்கள்வானரங் கொல்லாமே
கூத்தர்போல வாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமன்	சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய	வானரம்	வாநரவீரர்கள்
திருநாமம்	திருநாமங்களை,	எம்மை	எங்களை
நா	நாக்கானது	கொல்லாமே	கொல்ல வொண்ணாதபடி
தழும்ப	தழும் பேறும்படி	வார்க்கைபேசீ	(முகப்பிலேபரிவுதோன்றும்படிஎங்களோடே) வார்த்தை சொல்லவேணும்.
ஏத்துகின்றோம்	ஸ்துதியாநின்றோம்;	கூத்தர்போல	கூத்தாடு வாரைப்போலே
நம்பீ	ஆண்பிள்ளைத் தனத்தாலேபூர்ணரான	குழமணிதூரம்	குணலைக் கூத்துப்போலேயிராநின்ற தொருகூத்தை
சுக்கிரீவா	மஹாராஜரே!	ஆடுகின்றோம்	ஆடாநின்றோம். (௧)
சோத்தம்	இதோஅஞ்ஜலி;		
உம்மை	உம்மை		
தொழுகின்றோம்	திருவடிகளில்விழுந்து வணங்காநின்றோம்;		
உங்கள்	நீங்களிட்டவழக்கா யிராநின்ற		

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (ஏத்துகின்றோமித்யாதி)நாத்தழும் பெழும்படிஏத்துகின்றோம், ஏத்தாதிருக்கவொண்ணாதவிஷயத்தை. (௧) "ராமோ ராமோ ராமஇதி- ராமோராமோ ராமஇதி", "சோத்தம்" என்று அஞ்ஜலிபண்ணுவார் அதுக்கு உசிதமாகச்சொல்லுவதொரு பாசுரம். (நம்பீ) ஆண்பிள்ளைத் தனத்தாலே பூர்ணரான உமக்குச் சிலரைக்கொன்று வருவதோரேற்றமுண்டோ ?. (உம்மைத்தொழுகின்றோம்) பெருமாள் திருநாமத்தையே சொல்லி ஏத்துவார்க்கு உம்

அரு;—முதற்பாட்டு. (ஏத்துகின்றோ மித்யாதி). "இராமன்" என்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஏத்தாது) என்று. ஏத்தப்பண்ணும் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ராமஇத்யாதி). ஒருவர் திருநாமத்தைச் சொல்லுகையும் மற்றொருவரைத் தொழுகையும் கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (பெரு,

(௧) ரா-யு-௧௩௧-௧௦௭.

மை ஆஶ்ரயிக்க வேணுமிறே. அவர் இசைந்தாலும் (க) "ஸர்வலோக-வத்யதாம்" என்று நீர் சொன்னால் உம்மை இசைப்பித்து (உ) "ஆநய - ஆநய" என்று உம்மைவிட்டு அழைப்பித்துக்கைக் கொள்ள வேண்டுகையாலே.

"முன்பு பிராட்டியைப் பிரித்தவையலுக்குப்பரிகாரமாய் நின்று, இன்றுவந்து அநுகூலிக்குங்காட்டில் ரக்ஷிக்கையாவதென்" என்று பேசாதேநின்றார்; அவ்வளவிலேமுதலிகள்வந்து கைக்கொள்ளப் புக்கார்கள்..(வார்த்தைபேசீர்) அல்லாதது பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம்; எங்களோடே வார்த்தை சொல்லவமையும், ராஜாவோடே வார்த்தை சொல்லுகிறவர்களென்று முதலிகள் கொல்லாதபடி; என்கிறார்கள். (கூத்தர்போலே) பண்டே சிக்ஷித்து வைத்தவர்கள் போலே ஆடுகின்றோம்; எங்கள் செயலறுதியாலே. .... (க)

மூ;—எம்பிரானே யென்னையாள்வா யென்றென்றலற்றாதே
அம்பின்வாய்ப் பட்டாற்றகில்லா திந்திரசித்தழிந்தான்
நம்பியநுமா சுக்கிரீவா வங்கதனே நளனே
குமபகர்ணன் பட்டுப்போனான் குழயணி தூரமே. .... (உ)

மாளித்யாதி). இத்தால் உமக்கு இஷ்டமென்று "ராமன்" என்கிற திருநாமத்தைச் சொன்னோ மத்தனையென்று கருத்து. அவரையே தொழவொண்ணாதோவென்ன (அவரித்யாதி).

"தொழுகின்றோம்" என்றவநந்தரம் "கூத்துக் காணவேண்டிப்பேசாதிருக்க, இவர்களை அநாதரித்தாராகக் கொண்டு † புதுமையாராயாதுமுதலிகள் நலியத் துடங்கினார்களென்று ஸங்கதியை அருளுகிறார் (முன்பித்யாதி).

(நின்றார்) என்றவநந்தரம் "ஆகக்கொண்டு" என்று சேஷம். ... (க)

அந;—இரண்டாம்பாட்டு. (எம்பிரானேயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "குழமணி தூரமே யாடுகின்றோம்" என்ன; ஹநுமத் ப்ரப்ருதிகள்-நீங்களும் ராக்ஷஸராயிருந்து இங்ஙனே கூத்தாடுகை உசிதமோ? கரவதாதிகளாலே ப்ரஸித்த பௌரர்யரான பெருமாளிருக்கச் செய்தேயும், இந்த்ரஜித்ப்ரப்ருதிகள் வணங்காமல் போவானென்னென்ன; வணக்கம் அவன் ஜந்மப்ரப்ருதி அறியாமை துர்மாநத்தாலே பட்டான்; எங்களுக்கு அங்ஙனேபடவேண்டுவதில்லை யென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(க) ரா-யு-கஎ-உக. (உ) ரா-யு-கஅ-௩௪. † (பா) அதுவுமாராய்ந்து.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இந்திரசித்து	இந்த்ரஜித்தானவன்	ஆற்றகில்லாது	ஆற்றமாட்டாமல்
எம்பிரானே	"எனக்குஉபகாரகனான வனே!,	அழிந்தான்	முடிந்து போனான்;
என்னைஆள்வாய்	என்னை யடிமைகொள்ளுமவனே!"	நம்பி	குணபூர்ணரான
என்றென்று	என்றிப் புடைகளிலேயுண்டா னபாசுரங்	அநுமா	சிறியதிருவடியே!
		சுக்கிரீவா	மஹாராஜரே!
		அங்கதனே	அங்கதரே!
		நளனே	நளரே!
அலற்றாதே	வாயால்பாடாதே[களை	கும்பகர்ணன்	கும்பகர்ணனானவன்
அம்பின்வாய்	பாணத்தின்வாயிலே	பட்டுப்போனான்	மாண்டு போனான்;
பட்டு	அகப்பட்டு		குழமணிதூரமே. (௨)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (எம்பிரானே) "எனக்கு உபகாரகனானவனே! என்னை அடிமை கொள்ளுகிறவனே!" என்று இப்பாசுரங்கள்வாயில் படாமையாலே, தான் அம்பின்வாயிலே அகப்பட்டு ஆற்றமாட்டாமை முடிந்துபோனான் இந்த்ரஜித்து. (நம்பியநுமா) மஹாராஜர் (௧) "ஏஷ்ஹோஸி - வத்த்யதாம்" என்றாலும் இத்தேசத்திலே இக்காலத்திலே வந்தானென்று சொல்லுமவரோடு மலைந்து கைக்கொள்ளப்பண்ணும்படியன்றோ உன்பூர்த்தி. (கும்பகர்ணனித்யாதி) எங்களுக்குவேறே சில ரக்ஷகருண்டென்று நினைத்து நலியவேண்டுவதில்லை. .... (௨)

ஞு,—ஞாலமாளு முங்கள்கோமானெங்களிராவணற்குக்
காலனாகி வந்தவா கண்டஞ்சிக் கருமுகில்போல்
நீலன்வாழ்கச் சுடேணன்வாழ்க வங்கதன் வாழ்கவென்று
கோலமாக வாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. .... (௩)

"நம்பி" என்று-அநுமானை விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (மஹாராஜரித்யாதி). (மலைந்து) மறுதலைத்து. ... ... (உ)

அ௩;—மூன்றாம்பாட்டு. (ஞாலமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "எம்பிரானே! என்னையாள்வானே" என்று இந்த்ரஜித் ப்ரப்ருதிகள் சேராமை துரபிமாநராவானென்னென்ன; "ராஜதர்மமன்றோ" என்று ஸோபஹாஸோக்தி பண்ண, இந்தப் பூமிக்கெல்லாமவரேயன்றோ ராஜா; அத்தை அறியாதே அவர்கள்துரபிமாநப்பட்டார்கள்; நாங்கள் அறிந்தோமாகையால் உங்கள் ஸம்ருத்தியை ஆஶாஸித்துக்கொண்டு நாங்கள் ஆட; நீங்கள் கண்டு மகிழவேணு மென்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

(௧) ரா-யு-௧௭-உ௯.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஞாலம்	பூமிப்பரப்பையடைய	நீலன்	நீலனானவன்
ஆளும்	ரக்ஷித்தருளா நின்ற வராய்	வாழ்க	(பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் வாழ்ந்திருக்க வேணும்;
உங்கள்	(வாநரவீரர்களான) உங்களுக்கு	சுடேணன்	ஸுஷேணனானவன்
கோமான்	ஸ்வாமியான பெருமான்	வாழ்க	வாழ்ந்திருக்கவேணும்;
எங்கள்	எங்களுக்கு நியாமகனான	அங்கதன்	அங்கதனானவன்
இராவணற்கு	ராவணனுக்கு	வாழ்க	வாழ்ந்திருக்கவேணும்”
காலனாகி	ஸாக்ஷாத்-யமனாய்	என்று	என்று பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு
வந்தது	வந்தபடியை	கோலமாக	அழகிதாக
கண்டு	பார்த்து		குழமணிதூரமாடுகின்றோம். (௩)
அஞ்சி	பயப்பட்டு, (நாங்கள்)		
கருமுகில்போல்	“காளமேகம்போன்ற		

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (ஞாலமித்யாதி) பூமிப்பரப்படைய ஒருவர்முலையடியே நடவாதபடி ரக்ஷிக்கு மவரிறேபெருமாள். (க) “இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகூணும்” இத்யாதி. இப்படியிருக்கிறபெருமாள், எங்களுக்குக் கடவனாய்ப் போந்த ராவணனுக்குக் கூற்றமாய் வந்தபடிகண்டு அஞ்சி; நாங்கள் போக்கற்ற வழிமாத்ரமல்ல; உங்கள் ஸம்ருத்தி(ஸ்ம்ருத்தி)எங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாம்படியானோம். (கோலமாக) எங்களைக்கொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜந முண்டோ?; கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி இத்தைக் காணலாகாதோ?; .... (௩)

மூ;—மணங்கள் நாறும் வார்குழலார் மாதர்களா தரத்தைப்
புணர்ந்த சிந்தைப் புன்மையாளன் பொன்றவரிசிலையால்
கணங்களுண்ண வாளியாண்ட காவலனுக்கிளையோன்
குணங்கள்பாடி யாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. .... (௪)

“கோலமாக” என்று-விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (எங்களித்யாதி). ... ... (௩)

அ௩.—நாலாம்பாட்டு. (மணங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் நீலாதிகளை எத்தினார்களாகிலும், ராமாநுஜாபிமாநம்வேணுமென்று, தங்கள்ராவணனுடைய தௌஷ்ட்யத்தையும் சொல்லி உகந்தாட ஒருப்படுகிறார்களென்று ஸங்கதி.

(க) ரா-கிஷ்கி-௧௮-௫.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மணங்கள்	எல்லா கந்தங்களும்	கணங்கள்	(பிசாசங்களின்)திரளானது [யாகவும்,
நாறும்	பரிமளியாநின்றுள்ள	உண்ண	(அவனை) புஜிக்கும்படி
வார்	நீண்டிருக்கிற [தாய்	வரி	தர்சநீயமான
குழலார்	கூந்தலையுடைய	சிலையால்	வில்லிலே
மாதர்கள்	ஸ்த்ரீகள்பக்கலுண்டா	வாளி	அம்புகளை
ஆதரத்தை	அபிநிவேசத்தை [ன	ஆண்ட	தொடுத்தருளின
புணர்ந்த	எப்போதும் விடாதே யிருக்கிற	காவலனுக்கு	ரக்ஷகரான, பெருமாளுடைய
சிந்தை	நெஞ்சையுடையனாய்,	இளையோன்	திருத்தம்பியாரான இளையபெருமாளுடைய
புன்மையாளன்	அதிக்ஷுத்ரனை ராவணன்	குணங்கள்பாடி	குணங்களைப்பாடி
பொன்ற	முடியும்படியாகவும்,	குழமணிதூரமாடுகின்றோம்.	

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மணங்கள் நாறுமித்யாதி) எல்லாமணத்தையு முடைத்தாய், நீண்டிருக்கிற குழலையுடைய ஸ்த்ரீகள் பக்கலுண்டான் ஆதரத்தை எப்போதும் விடாதேயிருக்கிற நெஞ்சையுடையனாகையாலே க்ஷுத்ரனை ராவணன்முடிய. (கணங்களித்யாதி) பச்சிறச்சிதின்னும் ம்ருகாதிகள் அவனைபுஜிக்க, தர்சநீயமானவில்லிலே அம்பைத்தொடுத்த பெருமாள் தம்பியாருடைய குணங்கள்பாடி ஆடுகின்றோம். .... (௪)

மூ;—வென்றிதங்தோம் மானம்வேண்டோம் தானமெமக்காக
இன்றுதம்மினெங்கள்வாள னெம்பெருமான்தமர்காள்
நின்றுகாணீர்கண்களார நீரெம்மைக்கொல்லாதே
குன்றுபோலவாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௫)

"பொன்ற" என்றதினர்த்தம் (முடிய) என்றது. (பச்சிறச்சி) புதுமாம்ஸம்.

அ௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வென்றியித்யாதி) நீங்கள் "இளையபெருமாள் குணங்களையும் பாடி ஆடுகின்றோம்" என்று இங்ஙனே இப்போது இப்படி சொல்லுமத்தனையிறே. பூர்வவாஸனை அநுவர்த்தித்து எதிரிகளாய் விட்டீர்களோ வென்ன; எங்களுக்கு இனி அங்ஙனே யிருப்பது ஒரு துரபிமாநம் வேண்டுவதில்லை யென்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எம்பெருமான் தமர்காள்	ராமபக்தர்களான வாநர வீரர்களே!	வாழ்நாள்	ஆயுஸ்ஸை
வென்றி	ஜயத்தை	எமக்கு	எங்களுக்கு
தந்தோம்	(வெற்றிக்காக எங்களை கலிய நினைக்கிற உங்களுக்குக்) கொடுத்து விட்டோம்;	தானம்ஆக	தாநமாக
மானம்	(நாங்களுமாண்பிள்ளையென்றிருக்கைக்குடலான) துர்மாநத்தை	இன்று	இப்போது
வேண்டோம்	கைவிடாநின்றோம்;	தம்மின்	தாருங்கோள்;
எங்கள	எங்களுடைய	நீர்	நீங்கள்
		எம்மை	எங்களை
		கொல்லாதே	கொல்லாமல்
		கண்கள்ஆர	கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி
		நின்றுகாணீர்	நின்றுகாணுங்கோள்;
		குன்றுபோல	மலைபுரிந்தாற்போலே குழமணிதூரமாடுகின்றோம்.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (வென்றிதந்தோம்) நீங்கள்தான் எங்களைக் கொல்லுகிறது வெற்றிக்காகவிறே. அத்தை உங்களுக்கு நாங்கள்தந்தோம். (மானம்வேண்டோம்) நாங்களும் ஆண்பிள்ளைகளென்றிருக்கிறது-துர்மாநத்தாலேயிறே. எங்களை நலிகிற துர்மாநத்தை வேண்டோம். (தானமித்யாதி) வெற்றிக்குமேலெழுத்திடவும் வேணும்; இதுக்கு நசைபண்ணுதொழியவும் வேணுமிறே. உங்களுக்குளெல்லாம் வாய்ச்சுதிறே. எங்கள்ஜீவநம் நீங்கள்இட்டவழக்காகையாலே எங்களாயுஸ்ஸை எங்களுக்குதா(ந)நமாக இன்றுதாருங்கோள். (எம்பெருமான்தமர்காள்) உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் இங்ஙனே ஒருஸம்பந்தமுண்டு. அந்த ஸம்பந்தமுண்டாங்காட்டில்தரவேண்டுகிறதென்னென்னில்; (நின்றுகாணீர்) நின்று காணமாட்டிகோளோ, கண்படைத்த ப்ரயோஜநம்பெறும்படி. எத்தையென்ன; (குன்றுபோல) மலைபுரிந்தாப்போலே நின்று ஆடுகின்றோம். (ரு)

"வென்றிதந்தோம்" "மானம் வேண்டாம்" என்கிற பதங்களிலே லப்யமான அர்த்தத்தை ஹேதுவாக்கிக் கொண்டு தாத்பர்ய மருளுகிறார் (வெற்றி . . . மாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). "எம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்கு மித்யாதி). (காட்டில்) என்றவநந்தரம் "இனி" என்று சேஷம். "காணீர்" என்றவநந்தரம் "ஆகில்" என்று சேஷம். (ரு)

மூ;—கல்லின்முந்நீர்மாற்றிவந்து காவல்கடந்திலங்கை
அல்லல்செய்தானுங்கள்கோமா னெம்மையமர்க்களத்து
வெல்லகில்லாதஞ்சினோம்காண் வெங்கதிரோன் சிறுவா
கொல்லவேண்டாவாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உங்கள்கோமான்	உங்களுக்கு ஸ்வாமியான பெருமாள்,	அல்லல்செய்தான்	மிகவும் அந்தரப்படுத்தினார்;
கல்லில்	கற்களாலே [குன்றுகளாலே]	வெம்	வெவ்விய
முந்நீர்	கடலை	கதிரோன்	கிரணங்களையுடையனான ஸூர்யனுடைய
மாற்றிவந்து	(அணைகட்டித்) தகைந்து வந்து	சிறுவா	மகனான ஸுக்ரீவனே!
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள	வெல்லகில்லாது	(உங்களை) ஜயிக்கமாட்டாமல்
காவல்	அரண்களையும்	அஞ்சினோம்காண்	பயப்பட்டோம்;
கடந்து	அதிக்ரமித்து	கொல்லவேண்டா	(எங்களைக்) கொல்லவேண்டா;
எம்மை	(வீரச்சோறுண்டுவளர்ந்த) எங்களை		குழமணிதூரமாடுகின்றோம்.
அமர்க்களத்து	யுத்தரங்கத்திலே		

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (கல்லித்யாதி) நீரிலே ஆழும்கல்லைக்கொண்டு (௧) "अप्रमेयो महोदधिः - அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிறகடலை அணைகட்டி. (அல்லலித்யாதி) வீரச்சோறுண்டு போந்தவெங்களை ஒருவர்பட்டறியாத அல்லலை விளைத்தார் உங்கள் பெருமாள். பூசல்களத்திலே வெல்லமாட்டாமை அஞ்சினோம். பராபிபவநஸாமர்த்த்ய முடையவன் மகனன்றோ?. (கொல்லவித்யாதி) எங்களைக் கொல்லவேண்டா. காரியங்கொள்ளவமையும்.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (கல்லித்யாதி) "எம்பெருமான் தமர்காள்" என்று எல்லாரையும் பார்த்து "வாணுள் தம்மின்" என்று ப்ரார்த்தித்தவுடன், மஹாராஜர் ஸந்நிதியிலே "நம்மேல் வினைகள் வாராமுன்" என்று எம்பெருமானுடைய பராக்ரமங்களைச் சொல்லி ஆடத்துடங்கினர்களென்று ஸங்கதி.

"கல்லில்" என்கிறஸப்தமியை-வேற்றுமைமாருட்டத்தாலேத்ருதீயையாக்கி "கல்லாலேமுந்நீரை, மாற்றி-தகைந்துவந்து, இலங்கையைக்காவல்கடந்து" என்றந்வயித்துப் பலிதார்த்த மருளுகிறார் (நீரிலேயித்யாதி). ... ... (௬

(௧) ரா-யு-௧௫-௩௧.

மூ;—மாற்றமாவதித்தனையே வம்மினரக்கருள்ளீர்
சிற்றம்நும்மேல்தீரவேண்டில் சேவகம்பேசாதே
ஆற்றல்சான்றதொல்பிறப்பி லநுமனைவாழ்கவென்று
கூற்றமன்னூர்காணவாடீர் குழமணிதூரமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரக்கர்உள்ளீ	ராக்ஷஸ ஜந்மத்துக்குத் தக்கபடி வணங்கா முடிகளா யிருப்ப வர்களே!	சேவகம்	வீரப்பாடு தோன்றும் படியான மிடுக்குப் பேச்சுக்களை
வம்மின்	(எம்மைப்போலே ஸு க்ரீவ ஸந்நிதாநத்தி லே) வந்து கிட்டுங் கோள்;	பேசாதே	பேசாமல்,
மாற்றம் ஆவது	(நீங்கள் உஜ்ஜீவிக்கச் சொல்லவேண்டும்) வார்த்தையாவது	தொல்	அநாதியான (அடிகா ணவொண்ணாத)
இத்தனையே	இதொன்றுமே;	பிறப்பில்	பிறப்பே பிடித்து
நும்மேல்	உங்கள் பக்கலிலே	ஆற்றல்சான்ற	மிக்க வலியை யுடைய ரான
சீற்றம்	(ஸுக்ரீவாதிகளுக்கு ண்டான) கோப மானது	அனுமனை	சிறிய திருவடியை
தீரவேண்டில்	தவிரவேணுமாகில்,	வாழ்க என்று	"பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்று மங்களா ஶாஸநம் பண்ணிக் கொண்டு,
		கூற்றம்அன்னூர்	ம்ருத்யு ஸத்ருஶரான மற்றுமுள் வாநரர்க ள்
		காண	காணும்படியாக
		குழமணிதூரம்	குழமணிதூரமாடுங்
		ஆடீர்	கோள். (எ)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (மாற்றமாவதித்தனையே) சிலர்உஜ்ஜீவிக்கச்சொல்லவேண்டும் வார்த்தை இதொன்றுமே. (வம்மின்) ஶமதமாத்யுபேதனை அழைக்குமாபோலேஅழைக்கிறதாயிற்று இவர்களை. உங்களுக்குக்கடவ ராவணன்செய்த அநீதிகள் அறிவிகோளிறே. அத்தால்உங்கள்பக்கல் பிறந்த சீற்றந்தவிர வேணுமாகில்,

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மாற்றமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே மஹாராஜர் ஸந்நிதாநம் பெற்றூர் சிலர்- மற்றுமுள்ள ராக்ஷஸரை எல்லா மழைத்து உஜ்ஜீவநோபாயம் சொல்லுகிறார்கள் மேலிரண்டு பாட்டாலே என்று ஸங்கதி.

ராவணவதாநந்தரம் எல்லார்க்கும் அச்சமொத்திருக்க, சிலரை அழைக்க வேண்டுவா னென்னென்னில்; அவர்கள் அரக்கராகையாலே வணங்காமுடிகளாயிருக்க, அவர்களுக்கு வருமநர்த்தம் கண்டு அழைக்கிறார்களென்று விவக்ஷித்துக்கருத்தருளுகிறார் (சமதமேத்யாதி).

முந்துற முன்னம் சேவகப்பாடு சொல்லாதேகொள்ளுங்கோள்.

(ஆற்றலித்யாதி) வலியையுடையனுகையைப் பிறப்பேயுடைய திருவடிவாழ்வானென்று. பரிகரமடையஅவன்பக்கலிலே ப்ராவண்யம். இவனைவாழ்த்தவே கொல்லுவாரில்லை. (கூற்றம்) திருவடியைச் சொன்னேமானுல் ம்ருத்யு ஸத்ருஶராயிருப்பாரும் விலங்குவர்கள் போலேகாணும். .... (எ)

மூ;—கவளயானைப்பாய் புரவித் தேரோடரக்கரெல்லாம்
துவளவென்ற வென்றியாளன்தன் றமர்கொல்லாமே
தவளமாடநீடயோத்தி காவலன்றன்சிறுவன்
குவளைவண்ணர்காண வாடீர் குழமணிதூரமே, (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கவளயானை	மதித்த யானைகளும்	தமர்	கிங்கரர்களான வாநர வீரர்கள்
பாய்புரவி	பாய்ந்து வருகிற குதிரைகளும்	கொல்லாமே	கொல்லாதபடி,
தேரோடு	தேர்களோடே	குவளை	கருநெய்தல் போன்ற
அரக்கர்எல்லாம்	ராக்ஷஸர்களெல்லாரும்	வண்ணர்	திருநிறத்தை யுடைராயும்,
துவள	சுவறிப் போம்படியாக	தவளம்	வெள்ளையிட்டும்
வென்ற	ஜயித்த	நீடு	ஓங்கியுமிருக்கிற
வென்றியாளன்தன்	ஆண்பிள்ளையானபெருமாளுடைய	மாடம்	மாடங்களையுடைய

"அரக்கருள்ளீர்" என்று-தாங்களும் அரக்கராயிருக்கவும் விசேஷிக்கையாலே, தாங்கள் வேறுபட்டமை ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். "உங்களுக்குக் கடவன்" என்றதுக்கு, தாங்கள் அருள்பெற்றவராகையாலே ராவணஸம்பந்த மற்றபடி தோற்றச்சொன்னூர்களென்று கருத்து. அன்றிக்கே; கீழே ஸுக்ரீவ மஹாராஜர் தசக்ரீவ பரிகரத்தின் கூத்தைக்கண்டு தாமும் ஏகக்ரீவராய், "நீங்கள்-ராமகார்ய துரந்தரரான ஹநுமானைப் புகழ்ந்து கொண்டு பெருமாள் காணக் கூத்தாடுங்கோள்" என்று சொன்ன பாசுரத்தைத், தாமும் அவர்தசைபிறந்து இந்த இரண்டுபாட்டாலே அருளுகிறாரென்ற ஸங்கதியாகவுமாம்.

"தொல்-அநாதியாய், நம்மால் அடிகாணுத படியான, பிறப்பில், ஆற்றல் சான்ற-மிடுக்குச்சேர்ந்த, அநுமன்" என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளுகிறார்(வலியையித்யாதி). திருவடியை வாழ்த்தினுல், வாநரம் கொல்லாதிருக்குமோ வென்ன; (பரிகரமித்யாதி). (திருவடியை) என்றவநந்தரம் 'வாழ்த்து" என்று சேஷம். ... ... (அ)

அயோத்தி	அயோத்யைக்கு
காவலன்தன்	நிர்வாஹகனான சக்ரவர்த்தியின்
சிறுவன்	திருமகனுருமான பெருமாள்
காண	கடாக்ஷித்தருளும்படி
	குழமணிதூரம் ஆடீர். (அ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (கவளயானை) மதித்தஆனை, பாய்ந்து வருகிறகுதிரை. (துவள) நாமே நாமாம்படி சுவறிப்போம்படி வென்ற ஆண்பிள்ளை. (தவளமாடமித்யாதி) வெள்ளையிட்டு ஓங்கின மாடங்களையுடைய திருவயோத்யைக்குக்கடவ சக்ரவர்த்தித் திருமகன். (குவளையித்யாதி) ஶ்யாமமான நிறத்தையுடையவர் காண, ஆடிகோள்; ராஜா கூத்துக்காணுநின்றானென்று உங்களை விடும்படி. .... (அ)

மூ;—ஏடொத்தேந்தும் நீணிலைவே லெங்களிராவணனார்
ஓடிப்போனார் நாங்களெய்த்தோ முய்வதோர் காரணத்தால்
சூடிப்போந்தோ முங்கள்கோமானாணை தொடரேன்மின்
கூடிக்கூடி யாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. (௯)

பதம்.	உரை.
ஏடு ஒத்து	பனையோலை விரிந்தாப்போலே அகன்றும்
நீண்	நீண்டுமிருக்கிற
இலை	இலையையுடைய
வேல்	வேலை
ஏந்தும்	கையிலேதரித்திருந்த,
எங்கள்	எங்களுக்கு நியந்தாவான
இராவணனார்	ராவணனானவன்
ஓடிப்போனார்	முதுகு காட்டி ஓடிப்போனான்;
நாங்கள்	நாங்களோ
எய்த்தோம்	(கொல்லவொண்ணாதபடி) இளைத்தோம்;
உய்வதோர்காரணத்தால்	(நாங்கள்) உஜ்ஜீவிக்கைக்காக
உங்கள்கோமான்	உங்களுக்கு ஸ்வாமியானபெருமாளுடைய
ஆணை	ஆஜ்ஞையை
சூடிப்போந்தோம்	ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டுபோந்தோம்;
தொடரேல்மின்	(எங்களை நலியத்) தொடரவேண்டாம்;
கூடிக்கூடி	திரள்திரளாக விருந்து குழமணிதூரமாடுகின்றோம். (௯)

அ௩;—எட்டாம்பாட்டு. (கவளமித்யாதி) எல்லாம்துவளவென்கையாலே வணங்கா முடிகள் ஒருவருமில்லாதபடி என்று பலிக்கையாலே அத்தை அருளுகிறார் (நாமேயித்யாதி). "கூற்ற மன்னார்காண வாடும்படி எங்ஙனே, அவர்கள் வென்றியாளன் தமரன்றோ?; ஸ்வாதந்த்ர்யேண கூத்துக்காண்பரோ" என்று சங்கையிலே இப்பாட்டென்னுமது தோற்றத் தொகுத்தபாவமருளுகிறார் (ராஜேத்யாதி). ... ... (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஏடொத்தேந்தும்) அகலத்தை யுடைத்தாய், நீண்ட இலையையுடைய வேலைக்கையிலே தரித்து அத் தால் வந்த மதிப்பையுடையராவணன்; ஆயுதங்களும் அறுப்புண்டு முதுகுகாட்டி ஓடிப்போனன். (நாங்களெய்த்தோம்) எங்களைக் கொல்லவொண்ணாதபடி இளைத்தோம். (உய்வதித்யாதி) நாங்கள் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக (க) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய-கச்சாநுஜாநாமி" என்று விட்டடித்தவருடைய ஆஜ்ஞையே சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு போந்தோம். (தொடரேன்மின்) ஓடுவாரையிறே தொடரலாவது. (கூடிக்கூடியித்யாதி) எங்களைத் திரளாகக்கண்டது பூசலுக்கிறே என்று நினைக்கவேண்டா. .... (௯)

மூ;—வென்றதொல்சீர் தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்தன்றரக்கர்
குன்றமன்னாராடியுய்ந்த குழமணிதூரத்தைக்
கன்றிநெய்நீர்நின்ற வேற்கைக் கலியனொலிமாலை
ஒன்றுமொன்று மைந்துமூன்றும் பாடிநின்றாடுமினே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (எடுத்யாதி) "குவளைவண்ணர் காணவாடீர்" என்று சொன்னஉபதேசத்தைக்கேட்டு கூத்தாடுவதாக எல்லாருங்கூட,வாநர ஸேனையானது அரக்கர்கூட்டம் கண்டமையிலேஅதிசங்கையாலே துடர்ந்து அடிக்கவர; அவர்களைப்பார்த்து "எங்கள் ராவணன் ப்ரதமயுத்தத்திலே தானே(உ) 'சசாலசாபஞ்சமுமோச- சசாலசாபஞ்சமுமோச' என்றுமூர்ச்சிதனாக உங்கள் கோமான் *ரிபூணாமபிவத்ஸலனாகையாலே (க) 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய- கச்சாநுஜாநாமி' என்றபோதே 'நமக்கு இவரே ரக்ஷகர்' என்று நிர்ணயித் தோம்; இனிராவணன் பட்டபின்பு, நாங்கள் கூடிற்றுக் கூத்துக்காக வித் தனை, எங்களைத்துடர வேண்டா" என்கிறார்களென்று ஸங்கதி.

ஏடு-பனையோலையாய், அத்தாலே அகலம் விவக்ஷிதமென்றது (அகலத் தையித்யாதி). மேலே நீட்சி சொல்லுகையாலே, பனையோலை விரித்தால் அகன்றிருக்குமே, அதுவே உசிதமென்று திருவுள்ளம். "ராவணனார்" என் று - பஹுவசநவிவக்ஷிதம் (மதிப்பையுடைய) என்றது. (அடித்தவர்) அடி த்து விடுமவரென்றபடி. ... ... (௯)

(க) ரா-யு-௧௯-௩௩. (உ) ரா-யு-௫௯-௧௩0.

பதம்.	உரை.
வென்ற	வெற்றியை விளைப்ப
தொல்	ஸ்வாபாவிகமான[தாய்
சீர்	வீரஸ்ரீயையுடைய
தென் இலங்கை	லங்காபுரியில்
வெம்சத்து	பூசற்களத்திலே
அன்று	அப்போது
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்
குன்றம் அன்னார்	மலைபோன்ற பெரியவடிவுடையராய்
ஆடி உய்ந்த	ஆடி உஜ்ஜீவித்த
குழமணிதூரத்தை	'குழமணிதூரம்' என்னும் கூத்தின்விஷயமாக,
கன்றி	(எதிரிகள் ரக்தங்களாலே) கன்றி
நெய்நீர்நின்ற	நெய்யிட்டிருக்கையையேஸ்வபாவமாகவுடைய
வேல்	வேலை

பதம்.	உரை.
கை	திருக்கையிலே தரித்த
கலியன்	ஆழ்வார்
ஒலி	அருளிச்செய்த
மாலை	சொல்மாலையான
ஒன்றும் ஒன்றும்	(மஹாராஜரை நோக்கிச்சொன்ன) இரண்டு பாட்டுக்களும்,
ஐந்தும்	(வாநரமுதலிகளைக் குறித்துச்சொன்ன) ஐந்துபாட்டுக்களும்,
மூன்றும்	(பரோபதேச ரூபமான) மூன்றுபாட்டும் (ஆகிய இப்) பத்துப் பாட்டை
பாடிநின்று	பாடிக்கொண்டு [யும்)
ஆடுமின்	(ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகக்) கூத்தாடுங்கோள்.

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (வென்றதொல்சீரித்யாதி) வெற்றியை விளைப்பதாய், ஸ்வாபாவிகமான வீரஶ்ரீயையுடைய லங்கையில் பூசல்களத்தில் ராக்ஷஸர் பெரியவடிகளோடே ஆடி உஜ்ஜீவித்துக் குழமணிதூரத்தைப்பேசிற்று. (கன்றிநெய்) எதிரிகள் ரக்தங்களாலே கன்றி நெய்யிட்டிருக்கையே - ஸ்வபாவமாகவுடைய வேலைக் கையிலே தரித்ததிருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்தது. ஆக ஆண்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (வென்றவித்யாதி) "கலியன்" என்றவநந்தரம் "பேசின" என்று அத்த்யாஹாரம் வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி (பேசிற்று) என்றது. ஆழ்வார் தம்முடைய வீரத்தை இப்போது சொல்லுகை - தோற்றார் பாசுரத்தைச்சொல்லும் ப்ரகரணத்துக்குச் சேரும்படிஎன்னென்ன வருளுகிறார் (ஆகவித்யாதி), வீரர்கூத்தைப்பாட வீரர்கூத்தையாடத்துண்ண

பிள்ளை கவிபாடுகிறார்; ஆண்பிள்ளைகள் தோற்றுடுகிறார்கள். (ஒன்று மொன்றுமித்யாதி) இப்பத்தையும் பாடிக்கொண்டாட, உங்களுக்கு இனிவரக்கடவதொரு பயமில்லை. (௧) "நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்று வேண்டினபடி ஆடித்திரியுங்கோள். .... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாம்பத்து மூன்றாந்திருமொழி முற்றிற்று.

பத்தாம்பத்து நாலாந்திருமொழி
சந்தமலர் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—சந்தமலர்ப்ரவேசம். ராமாவதாரத்தில் பிற்பட்டார்க்கும் இழவாமைக்கிறே-க்ருஷ்ணாவதாரம்; த்வேஷத்துக்கெல்லையானார்க்கும் இசையவேண்டும்படி யிருக்கிற ராமாவதாரத்தில் விஜயத்துக்குத் தோற்றவர்கள் பாசுரத்தாலே அநுபவித்தார்கீழ்; ராகத்துக்கெல்லையான யசோதைப்பிராட்டி பாசுரத்தாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தை அநுபவிக்கிறார் இதில். ....

மூ;—சந்தமலர்க்குழல்தாழத் தானுகந்தோடித்தனியே
வந்தென்முலைத்தடந்தன்னை வாங்கிநின்வாயில்மடுத்து
நந்தன்பிறப்பெற்றநம்பி நானுகந்துண்ணுமமுதே
எந்தைபெருமானே யுண்ணா யென்னம்மஞ்சேமமுண்ணாயே.

இங்ஙனேயும் ஒருரஸம்தோற்றத்தம்முடையவீரத்வம்பேசினரென்றுகருத்து;

இத்திருமொழி தான்-முதல்பாட்டும், ஆறும்பாட்டும்-கேவலம் மஹாராஜரைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறதாயிருக்கையாலே அவற்றை "ஒன்றுமொன்றும்" என்று கூட்டியும், இரண்டாம்பாட்டுத் தொடங்கி-ஒருநாலும், ஒன்பதாம்பாட்டும்-வாநரமுதலிகளைக் குறித்துச் சொல்லுகையாலே "ஐந்தும்" என்று தொகுத்தும், மேல் ஏழாம்பாட்டும், எட்டாம்பாட்டும், பத்தாம்பாட்டும் - பரோபதேச ரூபமாகையாலே "மூன்றும்" என்று சேர்த்தும் ஆழ்வார் அநுபவித்தாராகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ச(ஃ)காரத்தாலே இதினேற்றத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இப்பத்தையும்) என்று. ... ... (௧௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—சந்தமலர் ப்ரவேசம். ஸங்க்ரஹேண ஸங்கதியருளிச் செய்து அதின் ப்ரகாரத்தை விவரிக்கிறார் (த்வேஷத்துக்கித்யாதி). ... *

(௧) திருமாலை-௧.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நந்தன்	நந்தகோபரானவர்	தனியே	(பலராமனையொழியத்) தனியே
பெறப்பெற்ற	(உன்னைப்) பிள்ளையாகப்பெறும்படியான ஏற்றத்தை யுடைய	உகந்து	அபிநிவேசத்தோடே
		ஓடிவந்து	ஓடி (என்னிடம்)வந்து
நம்பீ	பூர்ணனே!	என்	என்னுடைய
நான்	நான்	முலைத்தடந் தன்னை	(பாலாலே நிரம்பின) முலையை
உகந்து	ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக		
உண்ணும்	புஜிக்கிற	வாங்கி	கையில்வாங்கி
அமுதே	அம்ருதம்போல் ரஸ்யனானவனே!	நின்	உன்னுடைய
		வாயில்	வாயிலே
எந்தைபெருமானே	என்குலநாதனான கண்ணனே!	மடுத்து	நிறைத்துக்கொண்டு
		உண்ணாய்	உண்ணவேணும்;
சந்தமலர்	செவ்விப்பூக்களணிந்த	சேமம்	க்ஷேமத்தை விளைக்கக் கடவ
குழல்	மயிர்முடியானது		
தாழ	அலைந்துவர,	என் அம்மம்	என்முலைப்பாலை
தான்	தான் [நீ]	உண்ணாய்	உண்ணக்கடவை. (க)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (சந்தமலர்க்குழல் தாழத்தான்) செவ்விப்பூக்களாலே அலங்கரித்து வைப்பார்களிறே திருக்குழல்களை. "சந்தம்" என்று-அழகாயிற்று. வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷகமான குழல். (தாழ) பூவாலே அலங்க்ருதமாய், பேணாமையாலே அலைந்துவர. (உகந்தோடி) ஆதரித்து அபிநிவேசத்தாலே ஓடி. (தனியே வந்து) (க) "பலதேவனென்னும் தன் நம்பியோடப் பின் கூடச் செல்வான்" என்கிறபடியே இருவரும் கூடவாயிற்று முலையுண்ண வருவது. கூடவரில் இருவருக்கும் ஓரோமுலையாமென்று தனியே வந்து. (என்முலையித்யாதி) அவை தனக்கு போக(்ய)மாயிருக்கிறபடி. பாலாலே நிரம்பினமுலையை.

அரு;—முதற்பாட்டு. (சந்தமலரித்யாதி) "சந்தம்" என்றது - மலருக்கு விசேஷணமாக்கி அருளிச்செய்து, குழலுக்கு விசேஷணமாக்கி யருளுகிறார் (சந்தமென்றதித்யாதி). சந்தமலர்க்குழலானால் தாழக்கூடுமோ வென்ன (பூவாலித்யாதி). (பேணாமையாலே) அத்தைப்பேணிக்கொண்டிராதே ஓடித்திரிகையாலே. "மடுத்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அவையித்யாதி). (தனக்கு) க்ருஷ்ணன் தனக்கு. "தடத்தை" என்னாதே "தன்னை" என்றதுக்குக் கருத்து (பாலாலேயித்யாதி).

(க) பெரி-தி-க-அ-ரு.

(நந்தனித்யாதி) (௧) [గుణైర్దశరథోపమః - குணைர்தசரதோபமஃ] "பரமபதத்திலுள்ள ஸ்வாபாவிககுணங்களும், அவதரித்து ஆர்ஜித்த குணங்களும் கூடினால் சக்ரவர்த்தியோடு உபமாநம் மார்மட்டமாய் நிற்குமித்தனை" என்று இத்தை ஜீயரருளிச்செய்ய, "பரமபுருஷனுக்கு ஓரிடத்தே பிறந்து ஒருகுணம் தேடவேணுமோ?" என்றார் ஸுந்தரபாண்டியதேவர். "நாமோடுகிற நரம்பு இவனறிந்திலன்" என்றத்தைவிட்டு, "பரமபுருஷனென்றபோதை அழகிருந்தபடியென்" என்றாராம். 'எம்பெருமானார் ஶ்ரீபாதத்திலே அந்வயமில்லாதார், பகவத்விஷயத்தில் சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் அர்த்தவாதமென்றிருப்பர்கள். அதுடையவர்கள் பகவத் ப்ரபாவத்துக்கு அவதியில்லாமையாலே சொன்னவை சில சொன்னவித்தனை; சொல்லாததுவேபெரிது" என்றிருப்பர்கள். (௨) "సర్వేనావదతే-ஸத்யேனாதிவததி" யிறே.

(நந்தன்பிறப்பெற்றநம்பி) ஈஶ்வரனுக்கு இது அலப்யலாபமாயிருக்கிறபடி. இவர்பிள்ளையாகப்பெற்ற வேற்றமுடையவனே! (௩) "పితరంరోచయామాస - பிதரம்ரோசயாமாஸ" என்று அவனை ஆசைப்பட்டிறே பிறந்தது. தனக்குக் கிடையாதது பெறுகையிறே -

---

நந்தன் பெற்றத்தால் "நம்பி" என்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (குணைரித்யாதி). (௪) "బహవోన్రుపకల్యాణగుణాః పుత్రస్యసన్తితే - பஹவோந்ருப கல்யாணகுணாஃ புத்ரஸ்யஸந்திதே" நாட்டார் கொண்டாடும்படி * ஸமஸ்த கல்யாணகுணாம்ருதோததியாயிருக்குமவரை தசரதனோடு ஸாம்யம் சொல்லும்படி அமைத்துக் கொண்டிருக்கையாலே * மஹதோமந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸம்ஶ்லேஷரூப குணம் ஸூசிதமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (பரமபதத்திலித்யாதி). (நரம்பறிந்திலன்), ரஸதாரை அறிந்திலனென்றபடி. (அத்தை) ஸௌசீல்யகுணத்தை. இந்த அழகை அவனறியாதே போனானென்று கருத்து. "தசரதாதிகளோடு ஸாம்யம் ஸௌஶீல்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ? அபிநயமாமத்தனையன்றோ" என்றும் சங்கையிலருளுகிறார் (எம்பெருமானாரித்யாதி).

"நந்தன் பெற்ற" என்னாதே, "பிறப்பெற்ற" என்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (ஈஶ்வரனுக்கித்யாதி-பெறுகையுமென்னுமளவும்). ... ... (௩)

---

(௧) ரா-அ-௧-௬. (௨) சா-௭-௧௬-௧. (௩) ரா-பா-௧௫-௩௦. (௪) ரா-அ-௨-௨௬.

அலப்ப்யலாபமாவது. பிறக்கிற ஸம்ஸாரிக்குப் பிறவாமை ஏற்றமா மோபாதியிறே, அவனுக்குப் பிறக்கப்பெறுகையும். (நானித்யாதி) தேவர்கள் தாங்கள் புஜிக்கும் அம்ருதத்தில்வாசி. என்குலநாதனே; "நந்தன் பிறப்பெற்ற" என்று தொடங்கி இவனுதரித்து முலையுண்கைக்காக ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறாள். (என்னம்மம் சேமமுண்ணாயே) என்னுடைய அம்மமாகிற-சேமத்தை. (க)"சேமமெடுத்தது" என்னக் கடவதிறே. ராஜாக்களுக்குக்காவலோடேவரும் சோறாயிற்றுச் சேமமாகிறது.

மூ;—வங்கமறிகடல்வண்ணா மாமுகிலே யொக்குநம்பி
செங்கணெடியதிருவே செங்கமலம்புரைவாயா
கொங்கைசுரந்திட வுன்னைக்கூவியும் காணாதிருந்தேன்
எங்கிருந்தாயர்தங்களோ டென்விளையாடுகின்றாயே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வங்கம்	கப்பல்களோடேகூடி	வாயா	திருமுகத்தையுடையவனே!
மறி	ஓதங்கிளர்ந்த	கொங்கை	(என்) முலைகளிலே
கடல்	கடல் போன்ற	சுரந்திட	பால்சுரவாநின்ற வளவிலே
வண்ணா	வடிவையுடையவனே!	உன்னை	உன்னை
மாமுகிலேஒக்கும்	காளமேகத்தை ஒத்திரா நின்றுள்ள	கூவியும்	அழைத்தும்
நம்பீ	பூர்ணனே!	காணாதிருந்தேன்	(நீ) வரக்காண்கிறிலேன்;
செம்	சிவந்து	ஆயர்தங்களோடும்	இடைப்பிள்ளைகளோடு
நெடிய	நீண்டிராநின்றுள்ள	இருந்து	கூடியிருந்து
கண்	கண்களையுடைய	எங்கு	எவ்விடத்தில்
திருவே	ஸர்வாதிகனானவனே!	என்விளையாடுகின்றாய்	என்னவிளையாட்டு விளையாடாநின்றாய்.
செங்கமலம்புரை	செந்தாமரைப் பூப்போன்ற		

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வங்கம்) மரக்கலங்களோடுகூடி

அரு:—இரண்டாம்பாட்டு. (வங்கமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "முலைத்தடம் தன்னை நின்வாயில் மடுத்துண்ணாய்" என்னச்செய்தேயும் அவன் தோழரோடு விளையாட்டைவிடாமலிருக்க, இவள் முலைக்கடுப்பாலே தேடிப் பிடித்தழைக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"வங்கங்களையுடைத்தாய், மறியாநிற்கிற கடல்" என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யம் (மரக்கலமித்யாதி). வடிவுக்கொரு த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லி

ஓதங்கிளர்ந்த கடல்போன்றவடிவையுடையவனே!. வடிவழகுக்குப் போலிதேடப்புக்கால் அங்குமிங்கும் கதிர்பொறுக்க வேண்டும்படியான பூர்த்தியை யுடையவனே!. (செங்கண்) அவயவசோபையோ தான்சொல்லிமுடியலாயிருக்கிறது. (திருவே) ஸர்வாதிகவஸ்துவை "திரு" என்று போலேகாணும் சொல்லுவது. (செங்கமலமித்யாதி) எல்லா அவயவமும் அப்படியேயாயிருப்பது.

(கொங்கையித்யாதி) நீயேபா(ஞ)வஜ்ஞனாய், தாய்முலே சுரந்து பார்த்திருக்குமன்று வருகையன்றிக்கே, நான் அழைத்தும் வரக்காணுதிருந்தேன். (எங்கித்யாதி) எங்கே புக்கிருந்து உன் பக்கல் நிரபேக்ஷராஞரோடே, ஸாபேக்ஷயாய் நான் பார்த்திருக்க, என்னவிளையாட்டு விளையாடுகிறது. .... (௨)

மூ;—திருவில்பொலிந்த வெழிலா ராயர்தம்பிள்ளைகளோடு
தெருவில்திளைக்கின்றநம்பீ செய்கின்ற தீமைகள்கண்டிட்டு
உருகியென்கொங்கையின்தீம்பா லோட்டந்து பாய்ந்திடுகின்ற
மருவிக்குடங்காலிருந்து வாய்முலேயுண்ண நீவாராய். (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருவில்	ஸம்பத்தால்	நம்பீ	பூர்ணனே!
பொலிந்த	மிக்கவர்களாய்	செய்கின்ற	(நீ) செய்து போரா நின்ற
எழில்	வடிவழகிலும்	தீமைகள்	[களை (விளையாட்டுத்) தீம்பு
ஆர்	உன்னோடு ஒத்திரா நின்றுள்ள	கண்டிட்டு	(நான்) பார்த்து, (அந்த)உகப்பாலே),
ஆயர்தம் பிள்ளைகளோடு	இடைப்பிள்ளைகளோடே	என்	என்னுடைய
தெருவில்	தெருவிலேயிருந்து	கொங்கையின்	முலேயிலுண்டான
திளைக்கின்ற	விளையாடுகிற		

மீளவும் ஒருத்ருஷ்டாந்தம் சொன்னதுக்குக் கருத்து (வடிவித்யாதி). "நெடிய செங்கண்" என்றருளுகிறுர் (அவயவேத்யாதி). "வாய்" என்றது திருக்கைகளுக்கும் உபலக்ஷண மென்றருளுகிறுர் (எல்லாவித்யாதி).

"கூவியும்" என்ற ச(ஃ)காரத்தை உட்கொண்டருளுகிறுர் (நீயேயித்யாதி). "ஆயர்களோடும்" என்கையாலே அவர்களுக்கு விளையாடுகையில் அபேக்ஷயின்றிக்கேயிருக்க, நீயே அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு "என்ன விளையாடுகிறுய் என்றுய்" என்கிறுளென்று விவக்ஷித்து அருளுகிறுர் (எங்கேயித்யாதி). ... ... (௨)

தீம்பால்	இனியபாலானது	குடங்கால்	(என்) மடியிலே
உருகி	(தானே) உருகி	மருவி இருந்து	பொருந்தியிருந்து
ஓட்டந்து	வெள்ளமிட்டு	வாய்	வாயாலே
பாய்ந்திடுகின்ற	பாய்ந்து பாழேபோகாநின்றது; (ஆகையால்)	முலை	முலைப்பாலை
		உண்ண	உண்பதற்கு
		நீவாராய்	நீவரவேணும். (ங)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (திருவில்பொலிந்த) ஸம்பத்தால் மிக்கு, வடிவழகிலும் உன்னோடொத்த * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே தெருவிலேயிருந்து விளையாடுகிற விளையாட்டுக்கு அவதி(தி)யில்லாதவனே! முலையுண்ணுகையையும் விட்டிறே அத்தைவிரும்புகிறது. போக(ஃ)த்தையும்விட்டு லீலையைவிரும்புமவன் நீ.(செய்கின்ற) விளையாடுகிறபடியை ஒளித்துக்கண்டு நின்றாள்போலே. (உருகியித்யாதி) உன்ஸ்வம்மடையவன்றோ பாழேபோகிறது. (தீம்பால்) இனியபால். (மருவியித்யாதி) அவயவங்கள்தோறும் முழுசாமுகத்தைப்பாரா முலைசுரக்கப்பண்ணுமல் மடியிலே இருந்தாயிற்று உண்பது. இதடையத் தரையிலே போகாமே உன்வாயிலேயாம்படி முலையுண்ண வாராய். .... (ங)

மூ;—மக்கள்பெறுதவம்போலும் வையத்துவாழும் மடவார்
மக்கள்பிறர்கண்ணுக்கொக்கும் முதல்வாமதக்களிறன்னாய்
செக்கரிளம்பிறைதன்னை வாங்கி நின்கையில்தருவன்
ஒக்கலைமேலிருந்தம்ம முகந்தினிதுண்ணநீவாராய். (ச)

அந;—மூன்றாம்பாட்டு. (திருவிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "என் விளையாடுகின்றாயே" என்னச்செய்தேயும் லீலாரஸப்ரதாநனாகையாலே தெருவிலே ஓடிநாநாவிதமான லீலைகளைப்பண்ண, அத்தைக்கண்டு அநுராகாதிசயத்தாலே முலைப்பால் வெள்ளமிட, பால்பாழே போகாதபடி போய் அழைக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(க)"[illegible] - ருஷாகிரஸ்தோபிஶிசுஸ்ஸ்தநந்தயோ ரஜாது மாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி" என்றன்றோ லோகத்தில் பிள்ளைகளென்ன வருளுகிறார் (முலையித்யாதி). (விரும்புமவன்) விரும்புமவனன்றோ என்கை. கையும் கோலுமாய்ப் புறப்பட்டும், தாய்பார்க்க அவன் தீமைகள் செய்வனோ? இவள் கண்டபடி யென்னென்ன வருளுகிறார் (விளையாடுகிற வித்யாதி). ... ... (ங)

(க) ஸ்தோ-ர-உகூ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வையத்து	நாட்டிலே	செக்கர்	சிவந்தவானத்திலிருக்
வாழும்	வர்த்திக்கிற	இளம்பிறைதன்னை	பாலசந்த்ரனை [கிற
மடவார்	ஸ்த்ரீகளுடையவும்,		
பிறர்	மற்றுமுள்ள	வாங்கி	வாங்கி (பிடித்து)
மக்கள்	மநுஷ்யர்களுடையவும்	நின்	உன்னுடைய
கண்ணுக்கு	கண்ணுக்கு,	கையில்	கையிலே
மக்கள்பெறு	பிள்ளை பெறுகைக்கு	தருவன்	கொடுப்பேன்;
தவம்போலு	நோற்கும் தபஸ்ஸு	ஒக்கலைமேல்	(என்)இடுப்பின்மேலே
மொக்கும்	தான் ஒருவடிவு	இருந்து	இருந்து
	கொண்டாற்போ	அம்மம்	ஸ்தந்யத்தை
—	லே யிராநின்றுள்ள	உவந்து	ஆதரித்து
முதல்வா	ஜகத்காரணபூதனே!	இனிது	இனிதாக
மதக்களிறு	மத்தகஜம்போன்றவ	உண்ண	புஜிக்க
அன்னாய்	வனே!;	நீ வாராய்	நீ வரவேணும். (ச)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மக்கட்பெறுதவம்) (வையத்துவாழும் மடவார்மக்கள் பிறர்-இவர்கள் கண்ணுக்கு, மக்கள் பெறுதவம்போலொக்கும் முதல்வா) நாட்டிலே வர்த்திக்கிற ஸ்த்ரீகள் - மற்றுண்டானமநுஷ்யர்கள், இவர்கள்கண்ணுக்குப் பிள்ளைபெறுகைக்குநோற்கும் தபஸ்ஸுதான் ஒருவடிவு கொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனே! (மதக்களிறன்னாய்) ஸஞ்சாரமே இனிதாயிருக்கிறபடி. சிவந்தஆகாசமிருக்கிறபடி கண்டாயே. அதுக்குப் பரபாக (ஞ்சி) மான பிறையிருக்கிறபடி கண்டாயே. அப்பிறையைவாங்கி உன்னுடைய சிவந்த கையிலேதருவன். (என்னொக்கலையித்யாதி) என்ஒக்கலையிலே இழியாதிருந்து ஆதரித்து இனிதாக அம்ம முண்ணவாராய். (ச)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மக்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே தெருவிலே விளையாடா நிற்கச்செய்தே, அழைத்தவுடனே யானைக்குட்டிபோலே பிடிகொடாதேயிருக்க, "உனக்கு விளையாடுகைக்கு அம்புலியம்மானைப் பிடித்துத் தருகிறேன்வா" என்றழைக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"மக்கள்" என்றதினர்த்தம்-(மநுஷ்யர்) என்றது. "போலும்" என்றும், "ஒக்கும்" என்று மிருக்கையாலே முற்றுவமை தோற்று மென்றருளுகிறார் (தபஸ்ஸுதானித்யாதி). ... ... (ச)

மூ;—மைத்தகருங்குஞ்சிமைந்தா மாமருதூடு நடந்தாய்
வித்தகனேவிரையாதே வெண்ணெய்விழுங்கும் விகிர்தா
இத்தனைபோதன்றியென்றன் கொங்கைசுரந்திருக்ககில்லா
உத்தமனேயம்மமுண்ணு யுலகளந்தா யம்மமுண்ணாய். (ரு)

பதம்.	உரை.
மைத்த	மையின் தன்மையை யுடைத்தாய்
கரு	இருண்டிராநின்றுள்ள
குஞ்சி	குழலையுடைய
மைந்தா	முக்த([illegible])னே!
மா	பெரிய
மருதூடு	மருதுகளின் நடுவே
நடந்தாய்	நடந்தருளினவனே!
வித்தகனே	ஆஸ்சர்ய ஶக்தி யுக்தனே!
விரையாதே	த்வரியாமல்
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை
விழுங்கும்	விழுங்குகிற
விகிர்தா	விகிர்தமான (வேறுபட்ட) செயலையுடையவனே!,

பதம்.	உரை.
என்றன்	என்னுடைய
கொங்கை	ஸ்தநமானது
சுரந்து	பால்சுரந்து
இத்தனைபோது அன்றி	இத்தனை போதல்லாதே
இருக்ககில்லா	பொறுத்துப் பாடாற்றப் போகாது;
உத்தமனே	ஸர்வோத்க்ருஷ்டனே
அம்மம்	ஸ்தந்யத்தை
உண்ணாய்	உண்ணவேணும்;
உலகு	உலகங்களை
அளந்தாய்	(மூவடியால்) அளந்தருளினவனே!

அம்மம் உண்ணாய். (ரு)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மைத்த) மையின்தன்மையையுடைத்தாய், கண்ணுக்குக்குளிர்ந்து இருண்டகுழலையுடைய முக்த([illegible])னே!. பெரியமருதுகளின்நடுவே நடந்தாய், பெரியவற்றையெல்லாம் செய்கைக்கிடான ஆஸ்சர்யசக்தியை யுடையவனே! (விரை

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மைத்தகருங்குஞ்சியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "அம்புலியம்மானை நின்கையில்தருவேன்" என்றுவைத்ததுவே வ்யாஜமாக்கி, முந்துற நின்கையில் பிடித்துக்கொடு வந்தாயாகில், நான் வருவேனென்ன; இவள் "அங்ஙனொத்த ஆஸ்சர்யங்களைச் செய்யவல்லாய் நீ யன்றோ" என்று புகழ்ந்து போது போக்காதே, நான் முலைக்கடுப்புப்பொறுக்கமாட்டேனென்று ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"வித்தகனே" என்றதின் தாத்பர்யம் (பெரியவற்றையித்யாதி). மாமருதூடு நடந்த வித்தகனாகையாலே, விரையாதே வெண்ணெயை விழுங்கத்

யாதே) "இனிஇதுசெய்யான்" என்னும்படி படுக்கையிலே கிடந்து அவள் பேரநின்றவாறே வெண்ணெயை விழுங்கும் விகிர்தமான செயலையுடையவனே! நெடும்போதுண்டாயிற்று முலைக்கடுப்போடே யிருக்கிறது. (இத்தனைபோதன்றி) இத்தனைபோது அல்லாதே, என்னால் பொறுத்துப் பாடாற்றப்போகாது. (உத்தமனே) உன் நோவிலும் தாய் நோவறியுமவனன்றோ? வேண்டுமளவிலே வந்து ஸ்பர்ஶித்த நீயன்றோ?.

மூ;—பிள்ளைகள்செய்வன செய்யாய் பேசில் பெரிதும்வலியை
கள்ள மனத்திலுடையைக் காணவே தீமைகள்செய்தி
உள்ளமுருகியென்கொங்கை யோட்டந்து பாய்ந்திடுகின்ற
பள்ளிக்குறிப்புச்செய்யாதே பாலமுதுண்ண நீவாராய்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிள்ளைகள்	(உன்னோடொத்த) பிள்ளைகள்	தீமைகள்	(ஆஶ்சர்யமான) தீம்பு
செய்வன	செய்யுமவற்றை	செய்தி	செய்யாநின்றாய்; [களை
செய்யாய்	நீ செய்கிறிலை;	என்	என்னுடைய
பேசில்	பேசப்புக்கால்	உள்ளம்	நெஞ்சானது
பெரிதும்	மிகவும்	உருகி	உருகி,
வலியை	மிடுக்கையுடையனாயிராநின்றாய்;	கொங்கை	ஸ்தநமானது
மனத்தில்	நெஞ்சிலே	ஓட்டந்து	(பால்) பெருகி
கள்ளம்	கபடத்தை	பாய்ந்திடுகின்ற	பாயாநின்றது;
உடையை	வஹியாநின்றாய்;	நீ	நீ
காணவே	(விலக்குவார்க்கும்) பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்படி	பள்ளிக்குறிப்பு	(கண்கள் சிவப்பது முதலான) நித்ராலக்ஷணங்களை
		செய்யாதே	அபி(ந)நயியாமல்
			பாலமுது உண்ண வாராய். (௬)

தொடங்கினானென்று விவக்ஷித்து, இதுவுமொரு ஆஶ்சர்யமான படியை யருளுகிறார் (இனியித்யாதி). உரலோடு கட்டுண்டவனாகையாலே இனிச்செய்யானென்று தானிருக்க, அதுவே-அவனுக்கு விரையாமைக்கு உடலாமென்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறாரென்று திருவுள்ளம். மேலுக்குத் தாத்பர்யம் (நெடும்போதித்யாதி). (வேண்டுமளவிலே)-லோகத்திலே வேண்டுமளவிலே. ... (௫)

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (பிள்ளைகள்) உன் பருவத்தில் பிள்ளைகள் செய்வனவன்று நீ செய்வது. (பேசில்பெரிதும்வலியை) கண்ணெச்சிலானவற்றைச் செய்யாநிற்புதி. கண்ணெச்சிலாமென்று சொல்லாதொழியு மித்தனை. சொல்லில் பெரியமிடுக்கையுடைய உன்நெஞ்சில் நினைக்குமவை இன்னதென்று தெரியாது; விலக்குவார்க்கும் .கண்டுகொடுநிற்கவேண்டும் தீமைகள் செய்யாநிற்புதி. கண்டிருக்க ஆகர்ஷகமான தீம்புகளைச் செய்வுதி; அத்தீமைகாண என்ஹ்ருதயம்உருகி முலைவழியே பாலாய்ப்புறப்படாநின்றது. (பள்ளிக்குறிப்புச் செய்யாதே) கண்கள்சிவப்பது, மூரிநிமிர்வது, கொட்டாவிகொள்வது, அழுவதாகாதே. .... (௬)

மூ;—தன்மகனாக வன்பேய்ச்சிதான் முலையுண்ணக்கொடுக்க
வன்மகனாயவளாவிவாங்கி முலையுண்டநம்பீ
நன்மகளாய்மகளோடு நானிலமங்கைமணாளா
என்மகனேயம்மமுண்ணு வென்னம்மம்சேமமுண்ணுயே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்	நெஞ்சில் க்ரௌர்யத்தை யுடைய	ஆவி	ப்ராணனை
பேய்ச்சி	பூதனையானவள்	வாங்கி	(முலைவழியே)முடித்து
தன்மகனாக	தன் புத்ரனாக அபிநயித்து,	முலை	முலையை
தான்	தான்	உண்ட	உறிந்தருளின
முலை	முலையை	நம்பீ	(ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களால்) பூர்ணனானவனே!
உண்ண	புஜிக்கும்படி		
கொடுக்க	(வாயில்) வைக்க, (அவ்வளவிலே,)	நல்மகள்	நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய
வல் மகனாய்	வலியஆண்பிள்ளையாய்	ஆய்மகளோடு	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கும்,
அவள்	அந்தப் பூதனையினுடைய		

அநு;—ஆரும்பாட்டு. (பிள்ளைகளித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே இத்தனைபோது நான் பொறுக்கமாட்டேனென்னச் செய்தே விளையாட்டிலே மிகுதியாலே அலசி உறங்கப்புகுவதி, அது அங்ஙனே செய்யாய்; வாவென்று அழைக்கிறுளென்று ஸங்கதி.

"கள்ளமனத்திலுடையை" என்றதினர்த்தம் (உன் நெஞ்சிலித்யாதி).

நால்நிலமங்கை நால்வகை நிலங்களுக் கபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்கும்		அம்மம் உண்ணாய்;
மணாளா	வல்லபனானவனே !	சேமம் — க்ஷேமத்தை விளைக்கக் கடவ
என்மகனே	எனக்குப் பிள்ளையாகப் பெற்றவனே !	என் அம்மம் உண்ணாய். (௭)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (தன்மகனாக) யசோதைப் பிராட்டியாக வந்தாளாயிறறு. (வன்பேய்ச்சி) இவனைக்கண்டவிடத்திலும் நெகிழாத நெஞ்சில் வன்மையையுடையவள். (தான்முலையுண்ணக் கொடுக்க) பரிவோடே கொடுக்கிறாளென்று தோற்றும்படி கொடுக்க. (வன்மகனித்யாதி) தானும்தாயென்று ப்ர(ஞ்)மியாதே அவளபிஸந்தியை புத்திபண்ணி அப்பருவத்திலேபெரியஆண்பிள்ளையாய் அவள் ப்ராணன்களை முலைவழியே உண்டு அவளை முடித்து இப்படிப்பட்ட செயல்களாலே பூர்ணனானவனே!

(நன்மகளித்யாதி) இப்படி பூதனைகையிலே அகப்பட்ட உன்னை ஆராக நினைத்தாய். நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் வல்லபனானவனே! (என்மகனே) அப்படியே ஓரேத்தம்போலே காணும் இவள் மகனானதுவும். (சேமமுண்ணாயே) அம்மம் என்று - புஜிக்கப்படுமவை எல்லாவற்றுக்கும்பேர். .... (௭)

மூ;—உந்தமடிகள்முனிவருன்னை நானென்கையில் கோலால்
நொந்திடமோதவுங்கில்லே னுங்கள்தமர நிரையெல்லாம்
வந்துபுகுதரும்போது வானிடைத்தெய்வங்கள்காண
அந்தியம்போதங்குநில்லே லாழியங்கையனேவாராய். (௮)

அந;—ஏழாம்பாட்டு. (தன்மகனித்யாதி) "நீ காணவே தீமைகள் செய்தி" என்று நின்றாய்; நான் செய்த தீமைகளில் ஒன்றைச் சொல்லிக் காணாயென்ன; பூதனை முலைப்பாலுண்டு தீம்பு செய்தாயில்லையோ வென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

வேற்றுமுலையறிந்து உண்கை தீம்பென்றுகருத்து. "தான்" என்றதின் பலிதம் (பரிவோடேயித்யாதி).

நாலுவகைப்பட்ட நிலத்துக்கு அபிமாநியானமங்கை யென்றருளுகிறார் (ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கும்) என்று. ... ... (௭)

அந;—எட்டாம்பாட்டு. (உந்தமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் பூதனை முலையுண்டத்தைத் தீமையாகச் சொல்லுகையாலே நம்மைக்கட்டவும் அடிக்கவு

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நீ தீமைகள் செய்தால்,	வந்து	(காடுகளில் மேய்ந்து) மீண்டுவந்து
உந்தம்	உன்னுடைய	புகுதரும்போது	(ஊருக்குள்ளே) புகும்போது
அடிகள்	பிதாவான நந்தகோபர்	வானிடை	ஆகாசத்திலுள்ள
முனிவர்	சீறுவர்;	தெய்வங்கள்	தேவதைகள்
உன்னை	(தீம்பிலே கைவளருகிற) உன்னை	காண	(எச்சில் கண்ணால்) காணும்படி
நான்	(உன்னை நோக்கக் கடவ) நான்	அந்தியம்போது	(அஸுரர்களுக்கு பலம் வளரக்கடவ) ஸந்த்யா காலத்திலே
என்	என்னுடைய	அங்கு	நாற்சந்தியிலே
கையில்	கையிலிராநின்றுள்ள	நில்லேல்	நில்லாதே கொள்;
கோலால்	கோலாலே	ஆழி	திருவாழியாழ்வானாலே
நொந்திட	நோம்படியாக	அம்	அழகிய
மோதவும்	அடிக்கவும்	கையனே	திருக்கையை யுடையவனே!
கில்லேன்	சக்தையாகிறிலேன்;	வாராய்	(என்னருகே)வா. (அ)
உங்கள்தம்	உங்களுடைய		
ஆநிரை எல்லாம்	பசுக்கூட்டமெல்லாம்		

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (உந்தமடிகள் முனிவர்) தாயாரைக்கண்டால் தீமையிலே ஒன்று பத்தாகப் பணைக்கும். ஸ்ரீநந்தகோபர்க்காயிற்று அஞ்சுவது. அத்தாலேஅவனுக்கு அச்சமுறுத்துகைக்காக யசோதைப்பிராட்டி சொல்லும் பாசுரமாயிற்று. உங்கள் முதலியார் சீறுவர்கிடீர். (உன்னைநான்) தீம்பிலே கைவளருகிற உன்னைநோக்கவிருக்கிறநான். (என்கையில்கோலால்) கண்டாயிறே-இதின்பேர். இப்போதே சிவிட்கென்ன அடிக்கலாமிறே. அதுமாட்டுகிறிலேன்.

அடிக்கவேண்டும்படி செய்ததீமைதானென்னென்ன; (உங்கள்தமி

மழைக்கிருளாக வேணும்; "அம்ம முண்ண" என்று வ்யாஜமாத்ர மென்று நாலடி ஓட, கோலும் கையுமாய் பின்தொடர்ந்து அச்சமுறுத்தி அழைக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

கோலும் கையுமாய்த் தான் நிற்க, "உந்தமடிகள் முனிவர்" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (தாயாரையித்யாதி).

"நிரை எல்லாம்" என்று ஸமூஹ பாஹுள்யம் சொல்லுகைக்குத் தாத்

த்யாதி) உபயவிபூதியோபாதியும் பரப்புப்போருமாயிற்று. இவன் தன்னையொழியவேயும் கண்ணெச்சிலாம்படியாயிற்று அவை வந்து புகுரும்போதிருப்பது. இங்குகாண்கின்றுருண்டோ வென்ன வேண்டா; (வானிடைத்தெய்வங்கள் காண) எத்தனை தேவதைகள் ஆகாசத்திலே பார்த்து நிற்கக்கடவது. அசுரர்களுக்கு ப(ல)லம் வர்த்திக்கும்போது அங்குநில்லாதேகொள். (அங்கு) " இவை இவனின " என்று உன்னோடே சேர்த்துச் சொல்லலாம்படி அங்கு நில்லாதேகொள். (ஆழியித்யாதி) இவற்றையொழியவேயும் (க) "வடிவார்சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு " என்னும்படியாயிற்றிருப்பது. .... (அ)

மூ;—பெற்றத்தலைவனெங்கோமான் பேரருளாளன்மதலாய்
சுற்றக்குழாத்திளங்கோவே தோன்றியதொல்புகழாளா
கற்றினம்தோறும்மறித்துக் கானம்திரிந்தகளிறே
எற்றுக்கென்னம்மமுண்ணுதே யெம்பெருமானிருந்தாயே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெற்றம்	பசுக்களுக்கு	தோன்றிய	எங்கும் ப்ரஸித்தமாய்
தலைவன்	ப்ரதாநனானவனே!	தொல்	ஸ்வாபாவிகமாய்
என்கோமான்	எனக்குஸ்வாமியானவனே!	புகழாளா	ஏத்தும்படியான அபதாநமுடையவனே!
பேர் அருளாளன்	மஹாதயாளுவான நந்தகோபருடைய	கானந்தோறும்	காடுதோறும்
மதலாய்	திருமகனே!	கன்று இனம்	பசுக்களின் திரளை
சுற்றக்குழாம்	பந்துவர்க்கத்துக்கெல்லாம்	மறித்து	மேய்த்து
இளங்கோவே	யுவராஜாவானவனே!,	திரிந்த	உலாவின
		களிறே	மத்தகஜம் போன்றவனே!

பர்யமருளுகிருர் (உபயேத்யாதி). நின்றால் குற்றமென்னென்ன; அங்கு நின்றால் "க்ருஷ்ணன் மாட்டுத் திறமித்தனையோ?" என்று ஸம்ருத்தியைக் கண்டால் த்ருஷ்டி தோஷமாமென்று கருத்தருளுகிருர் (இவனித்யாதி). நீயும் நின்றால் கேட்க வேண்டாவிறே என்று கருத்து. " ஆநிரைவரும்போது " என்றத்தாலே, அந்தி என்னுமதுபலிக்கவும்,"அந்தி" என்றருளிச்செய்ததுக்குக்கருத்தருளுகிருர்(அஸுரர்களுக்கித்யாதி)."அங்கு"என்று-நாற்சந்தி. அங்குநின்றால் குற்றமானமையையருளுகிருர் (இவையித்யாதி). (இவனின) இவனுடையவை. ... ... (அ)

(க) திருப்பல்லா-௨.

எம்பெருமான்	எனக்குப்பெருமையை விளக்கத்தக்கவ[னே!	அம்மம்	ஸ்தந்யத்தை
எற்றுக்கு	எதுக்காக	உண்ணாதே	உண்ணாமல்
என்	என்னுடைய	இருந்தாய்	இராநின்றாய். (க)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பெற்றத்தலைவனெங்கோமான்) பசுக்களுக்கு ப்ரதாநனானவனே!. மேல்விழுந்து முலையுண்ண எத்துகிறாள். எனக்குஸ்வாமியானவனே!. இத்தால் ஐஶ்வர்யம்சொல்லுகிறது. (பேரருளித்யாதி) அருளால் குறைவற்றவள் மகனன்றோ நீ. அவன்படி உனக்குமுண்டாகவேண்டாவோ?. (சுற்ற) பந்துவர்க்கத்துக்கெல்லாம் யுவராஜாவானவனே! (தோன்றிய) எங்குமொக்கப்ரஸித்தமான ஸ்வாபாவிகமான புகழினுடையவார்த்தைப் பாட்டையுமுடையவனே!. (கற்றினம்) கன்றினுடையதிரள். ஒன்றிரண்டுபோராது. கன்றுகளைத்திரளாக மறித்துக்காட்டிலே அங்கே இங்கேதட்டித்திரியும்போது ஒருமத்தகஜம் உலாவுமாபோலேயாயிற்றிருப்பது. (எற்றுக்கு) உனக்கு விடாய்இல்லாமையோ?, உனக்கு முலைதாராதொழிந்தபோது நான் தரிப்பனோ?. .... (க)

மூ;—இம்மையிடர்கெடவேண்டி யேந்தெழில்தோள்கலிகன்றி
செம்மைப்பனுவல்நூல்கொண்டு செங்கணெடியவன்றன்னை
அம்மமுண்ணென்றுரைக்கின்ற பாடலிவையைந்துமைந்தும்
மெய்ம்மைமனத்துவைத்தேத்த விண்ணவராகலுமாமே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏந்து	பெருமையான (மிகுந்த)	கெடவேண்டி	நஶிக்கவேண்டி,
எழில்	அழகையுடைய	செம்மை	ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நமாய்
தோள்	தோளையுடையரான	நூல்	(இவ்வருகுள்ளார்க்கு) ஶாஸ்த்ரம்போன்ற
கலிகன்றி	ஆழ்வார்,		
இம்மை	இந்தஸம்ஸாரத்திலுள்ள		
இடர்	துன்பமானது		

அந;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பெற்றமித்யாதி) கீழே அச்சமுறுத்திப்பார்த்தாள்; அது கார்யகரமாகாமையாலே மிகவும் கொண்டாடி அழைக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

''எற்றுக்கு'' என்றதுக்கு-நாநாகோடிகள் சொல்லவென்றாகையாலே அருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). ... ... (க)

பனுவல்கொண்டு	அருளிச்செயல்களைக் கொண்டு,	மெய்ம்மை	யதார்த்தமான (அந்த பா(ஙு)வத்தோடே
செம்கண்	புண்டரீகாக்ஷனை	மனத்து	மநஸ்ஸில் [கூடின)
நெடியவன் தன்னை	ஸர்வேஶ்வரனை	வைத்து	தரித்து
அம்மம்உண்	"அம்மமுண்ணவா"	ஏத்த	அநுஸந்திக்க (அவர்கள்)
என்று	என்று	விண்ணவர்	நித்யஸூரிகளாக
உரைக்கின்ற	அழைத்தமையைச் சொல்லாநின்ற	ஆகலுமாம்	ஆவர்கள்; (அவர்களோடொக்கப் பெறுவர்கள்). (௧௦)
பாடல்இவை	இப்பத்துப்பாட்டுக்களையும்		
ஐந்தும் ஐந்தும்			

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (இம்மையித்யாதி) இவள் முலை கொடுத்தல்லது தரியாதாப்போலே, கவிபாடியல்லது தரியாதாராய்ப்பாடின கவியாயிற்று. மிக்கஏழிலையுடைத்தான தோளையுடைய ஆழ்வார். (செம்மைப்பனுவல்நூல்கொண்டு) சாஸ்த்ரங்களில் பரக்கச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்களிலே ஒன்றும் குறையாமல் செய்ததுவுமாய், இதுதான் இவ்வருகுள்ளார்க்கு ஶாஸ்த்ரமாக எழுதிக்கொள்ளலாயிருக்கிற இவற்றைக்கொண்டு. "பனுவல்" என்றும் - "நூல்" என்றும் - சாஸ்த்ரமாகையாலே சொல்லிற்று. புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனை "அம்மமுண்"என்று சொன்ன இப்பத்தையும் அந்த பா(ஙு)வவ்ருத்தியோடே சொல்லுவார்க்கு வந்தேறியான முக்தரா

அ௫;—பத்தாம்பாட்டு. (இம்மையித்யாதி). "இடர்கெடவேண்டி-அம்மமுண்ணென்று உரைக்கின்ற" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவளித்யாதி).யசோதைக்கு முலைக்கடுப்பும், இவருக்கு நாக்கு வரட்சியும் இடரென்று கருத்து. சாஸ்த்ரமாகையாலே அர்த்தபேக்ஷஜமென்று சேஷம். இரண்டாம்பாட்டும், மூன்றாம்பாட்டும், அஞ்சாம்பாட்டும், ஆறாம்பாட்டும், ஒன்பதாம்பாட்டுமாக - ஐந்துபாட்டும்-முலைக்கடுப்பாலே அவஸாதம் தோற்றச்சொன்னவையுமாய்,மற்றவைந்தும்-அங்ஙனேயன்றிக்கே சொன்னவையென்று இரண்டு வகையாக வருளிச் செய்தாரென்னுமதுதோற்ற, (இப்பத்தையும்) என்றுகூட்டி அருளிச்செய்தாரென்று கொள்வது. "ஐந்து மைந்தும்" என்றது - இப்பத்தையும் என்றபடி. (அந்த பாவ

வர்களன்றிக்கே, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரிகளான நித்ய ஸூரிக ளோடொக்கத் தரம் பெறலாம். .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாம்பத்து நாலாந்திருமொழி முற்றிற்று.

பத்தாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி
பூங்கோதை ப்ரவேசம்.

வ்யா;—முலையில் வாசியறிந்துண்ணும் பிள்ளைப்பருவத்தை அநுபவித்து இனியரானார்கீழ்; அதுக்கநந்தரம் லீலையிலே இழிந்து சப்பாணிகொட்டும் பருவத்தை அநுபவித்து இனியராகிறார்.

மூ;—பூங்கோதையாய்ச்சி கடைவெண்ணெய்புக்குண்ண
ஆங்கவளார்த்துப்புடைக்கப் புடையுண்டு
ஏங்கியிருந்து சிணுங்கி விளையாடும் [பாணி]
ஓங்கோதவண்ணனேசப்பாணி யொளிமணிவண்ணனேசப்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூ	மாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட	ஆங்கு	அவ்விடத்திலேயே
		ஆர்த்து	(தாம்பால்) கட்டி
கோதை	மயிர்முடியையுடைய	புடைக்க	அடிக்க
ஆய்ச்சி	யசோதைப்பிராட்டி	புடைஉண்டு	அவ்வடியையுண்டு,
கடை	கடைகிற [யானவள்	ஏங்கிஇருந்து	(சற்றுப்போது) அழுது கொண்டிருந்து
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை		
புக்கு	(அங்கேறப்) புகுந்து		(அநந்தரம்)
உண்ண	அமுதுசெய்தவளவில்	சிணுங்கி	சீராட்டப்பெற்று
அவள்	அந்தயசோதைப்பிராட்டி	விளையாடும்	விளையாடாநிற்கிற,

வ்ருத்தி)என்றது-அர்த்தயாதார்த்ய நிபந்தநமான இருவகைப்பட்ட பாவவ்ருத்தி என்கை. ... ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

அநு;—பூங்கோதைப்ரவேசம். "அம்மமுண்ணாய்" என்றத்தையும், "சப்பாணிகொட்டாய்" என்றத்தையும் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (முலையிலித்யாதி).

ஓங்குஓதம்	கிளர்ந்த கடல்போன்ற [னே!	ஒளி மணி	புகரையுடைத்தான மணிபோன்ற
வண்ணனே	வடிவையுடையவ	வண்ணனே	திருநிறத்தையுடையவனே! சப்பாணி.
சப்பாணி	சப்பாணிகொட்டவேணும்;		

வ்யா;—முதற்பாட்டு, (பூங்கோதையித்யாதி) செவ்விமாலையாலே அலங்க்ருதமான மயிர்முடியையுடைய யசோதைப்பிராட்டி கடைகிற வெண்ணெயை. ஒப்பித்து நின்றுயிற்றுத் தயிர்கடைவது. (௧) "வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர்". (கடைவெண்ணெய்புக்குண்ண) கடைந்து திரட்டிச்சேமித்துவைத்தால் களவு காண்கை பன்றிக்கே, கடைகிறபோதே நிழலிலே ஒதுங்கிக் களவுகண்டாயிற்று அமுதுசெய்வது. (ஆங்கவளித்யாதி) அவளுக்குத் தயிர் கடைகையிலன்றே அந்யபரதை; இவனை நோக்குகையிலேயிறே. ஆகையாலே அவள்கண்டு பிடித்துக் கட்டியடிக்க அடியுண்டு.

(ஏங்கியித்யாதி) ப்ரதமபரிபவமாகையாலே முந்துற ஏங்கி, அநந்தரம் அது ஆறிச் சீராட்டிப்பின்னை லீலையோடே தலைக்கட்டும். தேங்கின கடல்போலேயாயிற்று அப்போதிருக்குமிருப்பு. (௨) "விரலொடித்யாதி" (ஒளி) அவ்வளவேயன்றிக்கே புகரையுடைத்தான மணிபோலே யிருக்கிறவனே! (சப்பாணி) வடிவைக்காட்டி வாழ்வித்ததுவேயன்றிக்கே, சப்பாணிகொட்டி வாழ்விக்கவேணும். (௧)

மூ;—தாயர்மனங்கள்தடிப்பத் தயிர் நெய்யுண்
டேயெம்பிராக்களிருநிலத்தெங்கள்தம்
ஆயரழக வடிகளரவிந்த [சப்பாணி.
வாயவனேகொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனேகொட்டாய்

அரு;—முதற்பாட்டு. (பூங்கோதையித்யாதி). யசோதைப்பிராட்டி தசை இவருக்கு இருந்தபோதிலும், அதீதாபதாநங்களிலும் மேல்செய்யும் சேஷ்டிதங்களே இவருக்கு அநுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே (யசோதைப்பிராட்டி கடைகிற)என்றருளிச்செய்தது."வெண்ணெய்" என்ன அமைந்திருக்க, "கடை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (கடைந்தித்யாதி).

"சிணுங்கி" என்றதினர்த்தம் (சீராட்டி) என்றது. விளையாடும்போது ஓங்கோர்த வண்ணனாகில்,ஏங்கியிருந்தபோது எப்படியிருப்பனென்ன வருளுகிறார் (தேங்கினவித்யாதி). ... ... (௧)

(௧) திருப்பாவை-எ. (௨) ௧-திருவ-௨௪.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாயர்	தாய்மார்களுடைய	எங்கள்தம் ஆயர்	எங்கள் இடைஜாதியிலுள்ளாரில்
மனங்கள்	நெஞ்சுகளானவை	அழக	மிக்கஅழகையுடையவனே!
தடிப்ப	(ஹர்ஷத்தால்) தடிக்கும்படி	அரவிந்தம்	செந்தாமரைமலர் போன்ற
தயிர்	தயிரையும்	அடிகள்	திருவடிகளையும்
நெய்	நெய்யையும்	வாயவனே	திருவதரத்தையுமுடையவனே!
உண்டு	அமுதுசெய்து,	சப்பாணிகொட்டாய்;—	
எய்	இது தனக்குப்பொருந்தின செயலென்றிருந்துள்ள	மால்வண்ணனே	கறுத்தநிறத்தையுடையனே!
எம்பிராக்கள்	எம்பெருமானே!,	சப்பாணிகொட்டாய்.	
இரு	பரப்பையுடைய		
நிலத்து	பூமியில்வர்த்திக்கிற		

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (தாயர்மனங்கள்தடிப்ப) பெற்று வளர்த்த தன்னோடொத்த ப்ராப்தியையுடையவர்கள். (மனங்கள் தடிப்ப) அமூர்த்தமானநெஞ்சு-கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி தடியா நின்றது. சரீரத்வாராதோற்றுமிறே. தயிரையும்நெய்யையுமுண்டு. (எயெம்பிராக்கள்) தயிரையும் நெய்யையும் களவுகண்டு புஜிக்கை போராததொரு செயலிறே. இப்படிபோராத செயலைச் செய்தோமென்று லஜ்ஜிக்கவுமறியாதே தனக்குப்பொருந்தின செயலைச்செய்தானாய், அத்தாலே என்னை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறவனே!, தனக்குத் தகுதியான செயலைச்செய்தானாய் செய்ததுக்கு லஜ்ஜிக்கவும் கூடவறியாத மௌக்த்யத்திலேயாயிற்று இவனும் தோற்றது.

(இருநிலத்தெங்கள்தமாயரழக) பரப்பையுடைத்தான பூமியில் எங்களிடை ஜாதியிலுள்ளாரில் மிக்க அழகையுடையவனே! (அடிகளரவிந்தவாயவனே) திருவடிகளும் திருவதரமும் செவ்வித்

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (தாயரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தான் மகிழச் சப்பாணி கொட்டச் சொன்னாளாய், இதில்மற்றும் தாய்முறையாரெல்லாரும் சப்பாணி கொட்டச் சொன்னார்களாயிருக்கிறதென்று ஸங்கதி.

(சரீரத்வாரா)என்றவநந்தரம்"ஹர்ஷம்"என்றுசேஷம்."எய்"என்றதுக்கு ஒத்திருக்கையாய், ஆயருக்குக் கருத்தருளுகிறார் (தயிரையுமித்யாதி). விவரணம் (தனக்கித்யாதி). ... ... (உ)

தாமரைபோலே யிருக்கிறவனே!, அன்றிக்கே, "அடிகளரவிந்தமா யவனே" என்றுபாடமாகில், திருவடிகள் தாமரையாயிருக்கிறவ னென்றுகிறது. "எம்பிராக்கள்" என்பானென்?; "அழக" "வாயவன்" என்று ஏகவசநமாயிருக்க வென்னில்; (க) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்" "அரும்பெறலடிகள்" என்றுப்போலே. (மால்வண்ண னே) அதுக்குப்பரபாக (ஷூஷ) மான நிறத்தையுடையவனே! சப் பாணி கொட்டவேணும். .... (உ)

மூ;—தாமோருருட்டித் தயிர்நெய்விழுங்கிட்டுத்
தாமோதவழ்வரென் றுய்ச்சியர் தாம்பினுல்
தாம்மோதரக்கையாலார்க்கத் தழும்பிருந்த
தாமோதரா கொட்டாய்சப்பாணி தாமரைக்கண்ணனேசப்பாணி. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாம்	தாம்	ஆய்ச்சியர்தாம்	இடைச்சிகளானவர்கள்
மோர்	மோரை	தாம்பினுல்	தாம்பாலே
உருட்டி	உருட்டிவிட்டு,	மோதர	அடிக்கவும்
தயிர்	தயிரையும்	கையால்	கைகளாலே
நெய்	நெய்யையும்	ஆர்க்க	கட்டவும்
விழுங்கிட்டு	விழுங்கிவிட்டு,	தழும்பிருந்த	தழும்பேறிக்கிடவா நின்ற
தாமோ	"இப்படி பெருத்தகார் யத்தைச் செய்த அவர் தாமேயோ	தாமோதரா	(அதுக்குநிரூபகமான) "தாமோதரன்" என் னும் திருநாமத்தை யுடையவனே!
தவழ்வர்	அறியாதவர்போல்) தவழாநின்றுர்"		சப்பாணிகொட்டாய்;
என்று	என்று சொல்லிக் கொண்டு		தாமரைக்கண்ணனே! சப்பாணி.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு.(தாமோருருட்டியித்யாதி)தயிரையும் நெய்யையும்மோரையும் சேரவைப்பர்கள்-பாகவதர்களோடே அபாக (ஷூஷ)வதர்கள்கலந்திருக்குமாபோலே; இங்ஙனேதாவா மோரைஉரு ட்டி ப்ரயோஜநபரமான தயிரையும் நெய்யையும் அமுது செய்யுமா

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (தாமோரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் தயிர் நெய் உண்டது பொருந்தின செயலாய், அத்தைப்பொருந்தப்பண்ணிக் கொண்டு சப்பாணி கொட்டச் சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதி.

(தாவா) தாவி. (ப்ரயோஜந பரமான) என்றது-ப்ரயோஜநங்களில் பரமெ

(க) தி-வாய்-க-௩-க.

யிற்று. (தாமோதவழ்வர்) அப்பெரியசெயலைச்செய்யாப் பின்னைத் தவழாநிற்பர். முன்பெல்லாம் கிடந்து உறங்கி, அவர்கள் பேரநின்ற வநந்தரம் இவற்றை அமுதுசெய்து, அநந்தரம் "இவனை இங்ஙனே சொல்லும்படி யெங்ஙனே" என்னும்படி தவழாநிற்கும்.

"நீ எல்லாம் செய்து மறைக்கப்பார்த்தாலும் உன்னையொழிய இச்செயல் செய்வாருண்டோ?" என்று இடைச்சிகள்தாங்கள் தாம் பாலே,(மோதர)கையாலேசட்ட என்னுதல்; அன்றியே-அலங்க்ருத மான கைகளாலே கட்ட."தாம்மோதரக்கையால்"என்று பிரித்து, மோதரத்தை "மோதிரம்"என்று வ்யவஹரிக்கிறவித்தனை. "படா கை, கணறு" என்கிற இவற்றை "பிடாகை, கிணறு" என்கிறாப் போலே. (தழும்பித்யாதி) உடம்பிலே தழும்புகிடக்கையாலே "தா மோதரன்" என்னும் திருநாமத்தை யுடையவனே!. எனக்குக்கட் டலாம்படி பவ்யனை நீ இத்தையும் செய்யப்பாராய். .... (ந)

மூ;—பெற்றார்தளைகழலப் பேர்ந்தங்கயலிடத்து
உற்றாரொருவருமின்றி யுலகினில்
மற்றாருமஞ்சப்போய் வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்ட
கற்றாயனேகொட்டாய் சப்பாணிகார்வண்ணனே கொட்டாய்சப்பாணி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெற்றார்	மாதாபிதாக்களுடைய	ஒருவரும் இன்றி	ஒருவருமின்றிக்கே,
தளை	காலில் விலங்கானது	உலகினில்	லோகத்திலும்
கழல	கழன்று விழும்படி	மற்றாரும்	(உறவு முறையின்றிக்கே யிருக்கிற) மற்றுள்ளாரும்
பேர்ந்து	வந்து அவதரித்து,	அஞ்ச	அஞ்சும்படியாக
அங்கு	அவ்விடத்தில்		
அயலிடத்து	கிட்டின [பார்		
உற்றார்	உறவுமுறையா யிருப்		

ன்றாய், பரம ப்ரயோஜநமான வென்றபடி."தாமோ" என்றது-வ்யங்க்யபரமா ய், அத்தையருளுகிறார் (அப்பெரியவித்யாதி). பெரிய செயலானபடி எங் ஙனே யென்னவருளுகிறார் (முன்பெல்லாமித்யாதி).

"ஆய்ச்சியர்-தாம்-தாம்பினால் மோதரக் கையாலே ஆர்க்க" என்றங்வயி த்து, ஆய்ச்சியருக்குத்தாமான தன்மை நிரூபண சாதுரியென்று, அத்தை அருளுகிறார் (நீ எல்லாமித்யாதி). "போதர" என்னுமாபோலே, "மோதர" என்று கிடக்கிறதென்றர்த்த மருளுகிறார் (மோதர) என்று. (க) "இங்கே போதக்கண்டீரே" என்னுமாபோலே, 'மோத" என்றாகிறது. ... (ந)

(க) நா-தி-கசு-ந.

போய்	திருவாய்ப்பாடியேறப் போய்	கன்று	கன்றுகளை மேய்க்கைக்கு
வஞ்சம்	வஞ்சனை செய்யவந்த	ஆயனே	இடைக்குலத்தில் வந்தவதரித்தவனே!
பெண்	பூதனையின்		சப்பாணி கொட்டாய்;
நஞ்சு	(முலையில் தடவின) விஷத்தை	கார்	காளமேகம்போன்ற
உண்ட	அமுது செய்தருளின	வண்ணனே	வடிவையுடையவனே! சப்பாணிகொட்டாய். (௪)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (பெற்றாரித்யாதி) மாதா பிதாக்கள் காலில் விலங்கு கழலும்படி வந்தவதரித்து. பேருகையாவது -முன்பிருந்த விருப்பு நினறும்போருகை. (௧) "నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాంపురీమ్ - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" இத்யாதி. (அங்கித்யாதி) அங்கு அருகும் உறவுமுறையாயிருப்பாரொருவருமின்றிக்கே, லோகத்திலும் உறவுமுறை யின்றிக்கேயிருக்கிற மற்றுள்ளாருமெல்லாம் அஞ்சும்படியாகப்போய். (கற்றுயனே) ஜாத்யுசிதமான வ்ருத்தியையுடையவனே! கன்றுகள்மேய்க்குமவனே!.

(௪)

மூ;—சோத்தென நின்னைத்தொழுவன் வரந்தரப்
பேய்ச்சி முலையுண்ட பிள்ளாய் பெரியன
ஆய்ச்சிய ரப்பந்தருவ ரவர்க்காகச்
சாற்றியோராயிரம் சப்பாணி தடம்கைகளால் கொட்டாய் சப்பாணி.

அ௫;—நாலாம்பாட்டு. (பெற்றாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் நெய்உண்டது பொருந்தாத செயல் என்றத்தை உபபாதித்தருளி, அவ்வளவேயோ? நஞ்சுண்டதும் †பொருந்தாத செயல் என்னக்கோலி அடியே பிடித்துச் செய்த செயல்களை யருளுகிறார் என்று ஸங்கதி.

(அங்கு) நந்தர்திருமாளிகை. (அருகும்)-அசலகம். (போய்)என்றது-திருவாய்ப்பாடியில் போயென்றபடி; அதாவது-வந்தென்றபடி. ... ... (௪)

அ௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சோத்தெனவித்யாதி) நஞ்சுண்கையாகிற பொருந்தாத செயலை எனக்கு உபகரித்தபடியைச் சொல்விக்கொண்டு சப்பாணி கொட்டுகைக்காக அப்படிகளை நினைப்பிட்டு ப்ரார்த்திக்கிறு ளென்று ஸங்கதி.

† (பா) பொருந்தின.　　　(௧) ஹரிவம்ஶ.

பதம்.	உரை.
பேய்ச்சி	பூதனையின்
முலை	(விஷஸம்மிஶ்ரமான) ஸ்தந்யத்தை
உண்ட	அமுதுசெய்த
பிள்ளாய்	கண்ணபிரானே !
வரம்	என்னால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டதை
தர	நீ தருகைக்காக
நின்னை	உன்னை
சோத்தென	'சோத்தம்'என்று சொல்லிக்கொண்டு
தொழுவன்	தொழாநின்றேன் ;

பதம்.	உரை.
ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகளானவர்கள்
பெரியன	மிகப்பெரிதான
அப்பம்	அப்பங்களை
தருவர்	(உனக்குக்) கொடுப்பர்கள் ;
அவர்க்காகச்சாத்தி	அவர்களுக்கென்றொரு வ்யாஜமிட்டு
	ஓர் ஆயிரம் சப்பாணி ;
தட	போக்யதை மிக்கிருந்துள்ள
கைகளால்	திருக்கைகளால்
	சப்பாணிகொட்டாய். (௫)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சோத்தெனவித்யாதி) "சோத்தம்" என்று வாயாலே சொல்லாநின்றுகொண்டு உன்னைத் தொழுவன். எதுக்காகவென்னில்; (வரம்தர) என்னுடைய ப்ரார்த்திதங்களை நீ தருகைக்காக. (பேய்ச்சி முலையுண்டபிள்ளாய்) பருவம் நிரம்பாத வளவிலே உபகரித்தவனே! உனக்குப்பருத்த அப்பங்களை இடைச்சிகள் தருவர்கள். (அவர்க்காகச் சாத்தி) அவர்கள் பேரிட்டு எங்களை வாழ்விக்கவேணும். (தடம் கைகளால்) கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டும் கைகளால் சப்பாணி கொட்டவேணும். .... (௫)

மூ;—கேவலமன்றுன்வயிறு வயிற்றுக்கு
நானவலப்பம் தருவன் கருவிளைப்
பூவலர் நீண்முடி நந்தன்றன் போரேறே
கோவலனே கொட்டாய் சப்பாணி குடமாடீ கொட்டாய் சப்பாணி.

"என" என்றது-எனாவென்றாய், அதினர்த்தம் (சொல்லாநின்றுகொண்டு) என்றது. (ப்ரார்த்திதங்கள்) ஆசைப்படப் பட்டவை. (பேரிட்டு) வ்யாஜமாக்கி. சிறுகைகளை தடமென்னக் கூடுமோவென்ன, போக்யதாதிக்யம் விவக்ஷித மென்றருளுகிறார் (கண்டுகொண்டித்யாதி). ... ... (௫)

அரு;—ஆறாம்பாட்டு. (கேவலமித்யாதி) "ஆய்ச்சியரப்பம் தருவர்" என்னவே, இவன்கையில் தந்தவற்றை அமுது செய்து வெறுமனேயிருக்க, தான்

பதம்.	உரை.
கருவிளைப்பூவலர்	காகணம் பூப்போன்ற நிறத்தை யுடையையாய்
நீள்	ஆதிராஜ்யஸூசகமான
முடி	திருவபிஷேகத்தையுடையையாய்
நந்தன்தன்	ஸ்ரீநந்த கோபர் வளர்க்க வளர்ந்த
போர்	செருக்கின
ஏறே	வ்ருஷபம் போன்ற
கோவலனே	பசுமேய்க்கப் பிறந்த கண்ணனே!,

பதம்.	உரை.
உன்	உன்னுடைய
வயிறு	வயிறானது
கேவலம் அன்று	ஸாதாரணமானதன்று;
நான்	நான்
வயிற்றுக்கு	(உன்) வயிற்றுக்குப் [போரும்படி
அவல்	அவலையும்
அப்பம்	அப்பத்தையும்
தருவன்	கொடுப்பேன்;
சப்பாணி கொட்டாய்	
குடமாடீ	குடக்கூத்தாடினவனே!
சப்பாணி கொட்டாய்; (௬)	

வ்யா;—ஆறாம்பாட்டு. (கேவலமன்றுன் வயிறு) "ஓரப்பம் தந்தோம்" என்றுகைவாங்கியிருக்கவொண்ணாது. (உன்னித்யாதி) உன் வயிற்றுக்குப் போரும்படி நான் அவல் அப்பம்தருவன். (கருவிளையித்யாதி) கருவிளைப்பூவைக் காட்டாநின்றுள்ள நிறத்தையும், ஆதி(தி)ராஜ்யஸூசகமான முடியையுமுடையையாய்க்கொண்டு ஸ்ரீநந்தகோபர் கொண்டாடிவளர்க்க வளர்ந்த செருக்கையுடையவனே! (கோவலனேயித்யாதி) ஜாத்யுசிதமாம்படி குடமாடி வாழ்வித்த நீ சப்பாணிகொட்டி வாழ்விக்கவேணும். .... (௬)

மூ;—புள்ளினைவாய்பிளந்து பூங்குருந்தம்சாய்த்துத்
தள்ளிவிளையாடித் தாங்குறிவெண்ணெயை
அள்ளியகையா லடியேன்முலைநெருடும் [சப்பாணி.
பிள்ளைப்பிரான்கொட்டாய் சப்பாணிபேய்முலையுண்டானே

அவலையும் அப்பத்தையும் தன்கையிலே வைத்துக்கொண்டு காட்டி சப்பாணி கொட்டச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"நான்வலவப்பம்" என்று வ்யாக்யாநங்களிலே பாடபேதமுண்டு. (கருவிளைப்பூவை) காக்கணம்பூவை. ... ... (௬)

அந;—ஏழாம்பாட்டு. (புள்ளித்யாதி) "நான்வேண்டினஅப்பம்தருவன்" என்னச்செய்தேயும், சிறுபிள்ளையாய், சப்பாணி கொட்ட அறியாதவனைப்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புள்ளினை	பகா (ஐ ஸு) ஸுரனு	வெண்ணெ யை	வெண்ணெயை
வாய்	வாயை [டைய	அள்ளிய	அள்ளி அமுது செய்த
பிளந்து	கிழித்துப்பொகட்டு,	கையால்	திருக்கைகளாலே
பூ	பூத்துக்கிடந்த	அடியேன்	என்னுடைய
குருந்தம்	குருந்தமரத்தை	முலை	முலையை
சாய்த்து	வேரோடே பறித்து,	நெருடும்	(பால்சுரக்கைக்காக) நெருடுகிற
துள்ளி	ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணி	பிள்ளைப்பிரான்	பிள்ளைத்தனத்திலேயே உபகரித்தருளின கண்ணனே!
விளையாடி	லீலாரஸமநுபவித்து,		சப்பாணி கொட்டாய்;
தூங்கு	தொங்கா நின்றுள்ள		
உறி	உறியிலே சேமித்து வைத்திருந்த		

பேய்முலை உண்டானே! சப்பாணி.

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (புள்ளினையித்யாதி) வாயைஅங்காந்து கொண்டுவந்த பகாஸுரன்வாயைக்கிழித்து, அடியேதுடங்கித்தலையளவும் தர்சநீயமாகப்பூத்துநின்ற குருந்தை வேரோடே பறித்து, ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணி லீலாரஸமநுபவித்து. (தூங்குறியித்யாதி) தூங்காநின்றுள்ள உறியிலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை அள்ளிஅமுது செய்தகையில் முடைநாற்றத்தோடேகூடி, உன்னுடைய செயலிலே மோஹிக்கிற என்னுடைய முலைக்கண்களைப் பால் சுரக்கைக்காக நெருடுகிற. (பிள்ளைப்பிரான் கொட்டாய் சப்பாணி) பிள்ளைத்தனத்திலே கண்ணழிவற்றிருக்கச்செய்தே உன்னை நோக்கித்தந்து உபகரித்தவனே! (பேய்முலையுண்டானே சப்பாணி) அன்று பூதனைதன்னை முடித்து உன்னைநோக்கித்தந்த நீ இன்று நான் சொல்லிற்றுச்செய்ய வேண்டாவோ?. .... (எ)

மூ;—யாயும்பிறரு மறியாதயாமத்து
மாயவலவைப் பெண்வந்து முலைதரப்
பேயென்றவளைப் பிடித்துயிருண்ட [சப்பாணி.
வாயவனேகொட்டாய் சப்பாணிமால்வண்ணனே கொட்டாய்-

போலே முலை வேண்டிப்போக, முலைகொடுத்து மீளவும் சப்பாணி கொட்டச் சொல்லி ப்ரார்த்திக்கிறுளென்று ஸங்கதி.

"சாய்த்து" என்ற பதவாஸனை (வேரோடேயித்யாதி). ... ... (எ)

பதம்.	உரை.
யாயும்	பெற்றதாயாரும்
பிறரும்	மற்றுமுள்ளவர்களும்
அறியாத	அறியாத
யாமத்து	நடுச்சாமத்திலே,
மாய	வஞ்சநபரையாயும்
அலவை	பரிவுதோன்றபஹுஜல்பங்களை யுடையளுமான
பெண்	பூதனையானவள்
வந்து	வந்து
முலைதர	முலைகொடுக்க,

பதம்.	உரை.
அவளை	அவளை
பேயென்று	பேயென்று புத்திபண்ணி,
பிடித்து	(முலைவழியே)பிடித்து
உயிரைஉண்ட	(அவளுடைய)ப்ராணனை யமுது செய்தருளின
வாயவனே	திருப்பவளத்தையுடையவனே!

சப்பாணி கொட்டாய். (௮)
மால்வண்ணனே சப்பாணிகொட்டாய்

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (யாயுமித்யாதி) பெற்றதாயும் மற்றுமுள்ளவாளொருவரும்; இவர்களொருவருமறியாத நடுச்சாமத்திலே. (மாயவலவை) வஞ்சநத்தையுடையளாயிருக்கச் செய்தேயும் யசோதைப்பிராட்டி பரிவுதோற்ற ஏத்திக்கொண்டு வருமாபோலே பூதனையானவள் ஜல்பித்துக்கொண்டு வந்து முலையைக்கொடுக்க; (பேயென்றித்யாதி) "பேய்" என்று-அவளைபுத்திபண்ணி முலைவழியே அவளைப்பிடித்து முலையுண்டு, அவளை முடித்ததிருப்பவளத்தையுடையவனே! (மால்வண்ணனே கொட்டாய்) உகவாதாரை அழியச்செய்வுதி, உகப்பார்சொல்லிற்றும் செய்யவேண்டாவோ?. (௮)

மூ;—கள்ளக்குழவியாய்க் காலால்சகடத்தை
தள்ளியுதைத்திட்டுத் தாயாய்வருவாளை
மெள்ளத்தொடர்ந்து பிடித்தாருயிருண்ட [சப்பாணி.
வள்ளலேகொட்டாய்சப்பாணி மால்வண்ணனேகொட்டாய்

அ௫;—எட்டாம்பாட்டு. (யாயுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "பேய் முலையுண்டானே!" என்றது பின் நாட்டி அதின்படியை யடையச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

அலவை-ஜல்பிக்கையாய், அத்தை ப்ரக்ருதோபயுக்தமாக விசேஷிக்கிறார் (யசோதையித்யாதி). ... ... (௮)

அ௫.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கள்ளவித்யாதி) வாயால் பேயை வென்றவளவேயோ? சிறு காலாலே சகடத்தையும் சாடினயென்றுஅவன் படியையும்சொல்லி சப்பாணி கொட்ட ப்ரார்த்திக்கிறுளென்று ஸங்கதி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்ளம்	க்ருத்ரிமச்செய்கைகள் அமைந்த	வருவாளை	வந்து தோற்றின பூதனையை
குழவியாய்	பிள்ளைப்பருவத்தை யுடையையாய்,	மெள்ளத்தொடர்ந்து	க்ரமத்திலே கிட்டக்கொண்டு
சகடத்தை	(அஸுராவிஷ்டமான) சகடத்தை	பிடித்து	மேல்விழுந்து பிடித்து
காலால்	திருவடியாலே	ஆர்	அருமையான
தள்ளிஉதைத்திட்டு	தள்ளியுதைத்து,	உயிர்	(அவளுடைய) ப்ராணனை
தாயாய்	தாயின்வடிவையுடையளாய்	உண்ட	அமுது செய்தருளின
		வள்ளலே	பரமோதாரனே!

சப்பாணி கொட்டாய்;
மால்வண்ணனேசப்பாணிகொட்டாய்.

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கள்ளக்குழவியாய்) பிள்ளைப்பருவத்திலே க்ருத்ரிமத்தை யுடையையாய். (காலால்சகடத்தை) "முலைவரவுதாழ்க்கது" என்று திருவடிகளை நீட்டின வ்யாஜத்தாலே நலியக்கோலி, மேலிட்ட சகடத்தைப் பொடியாம்படி தள்ளி உதைத்து. யசோதைப்பிராட்டி வடிவுடையளாய் வந்து தோற்றின பூதனையை அவள்வருமளவும் ஆறியிருந்து கிட்டக்கொண்டு, தப்பாதபடி மேல்விழுந்து பிடித்து முலையுண்டு அவளைமுடித்துத் தன்னைக்காத்தமஹோதாரனே!, உதாரராயிருப்பார்க்கு அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் செய்யவேண்டாவோ?. .... (க)

மூ;—காரார்புயல்கைக்கலிகன்றி மங்கையர்கோன்
பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாதிடம்கொண்ட
சீராளா செந்தாமரைக்கண்ணா தண்டுழாய்த் [ணி.
தாராளாகொட்டாய்சப்பாணி தடமார்வாகொட்டாய் சப்பா

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்	மேகம்போலே	கை	திருக்கைகளையுடையராய்
ஆர்	பூர்ணமாக	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு
புயல்	கொடாநின்ற		

"வள்ளலே" என்றதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் (உதாரராயித்யாதி). (க)

கோன்	நிர்வாஹகராய்	கண்ணா	திருக்கண்களையுடைய
பேராளன்	மஹாயஶஸ்வியான	தண்	குளிர்ந்த
கலிகன்றி	ஆழ்வாருடைய	துழாய்	திருத்துழாயாலே தொடுக்கப்பட்ட
நெஞ்சில்	திருவுள்ளத்திலே	தாராளா	மாலையை அணிந்தவனே
பிரியாது	க்ஷணகாலமும்விட்டுப் பிரியாமல்	சப்பாணி கொட்டாய்;	
இடங்கொண்ட	நித்யவாஸம் பண்ணுக்கு நின்றுள்ள	தடம்	விசாலமான
சீராளா	ஸம்பத்தை யுடையவனே!	மார்பா	திருமார்பை யுடையவனே!
செந்தாமரை	செந்தாமரைப்பூப்போன்ற	சப்பாணி கொட்டாய்.	(௧௦)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) கார்காலத்திலே கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகின காளமேகம்போலே ஸர்வாதிகாரமாம்படி ப்ரபந்தத்தைப்பண்ணின மஹோதாரராய், திருமங்கையிலுள்ளாருக்கு நிர்வாஹகருமான. (பேராளன்) நம்மாழ்வார்-(௧) "சொல்லுமாறமைக்கவல்லேற்கு" என்று; அநந்தரம் "யாவர் நிகர்" என்றாப்போலே கவிபாடப்பெற்ற ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே தாமே தம்மைப் புகழ்ந்தாப்போலே "பேராளன்" என்கிறார்.

(பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாதிடங்கொண்ட சீராளா) இவருடைய திருவுள்ளத்தைவிட்டுப் பிரியாதே இங்கே நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலுள்ள ஸம்பத்தையுடையனானவிது-பிராட்டியைத் தனக்குஉடையனானதுக்குமேலே ஒன்றாயிற்று. (செந்தாமரையித்யாதி) இவையுமெல்லாம் ஐஶ்வர்யஸூசகமாயிருக்கிறது. இதுக்கு பல

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) கார்போலே-மேகம்போலே, ஆர்-பூர்ணமாக, புயல்-கொடுக்கிற கையையுடையவரென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளுகிறார் (கார்காலத்திலித்யாதி).

சீர்-ஸம்பத்தும், பிராட்டியும் என்றிரண்டர்த்தமாய், இரண்டையு மருளுகிறார் (இவளுடைய வித்யாதி). "தம்மைத்தாமறியாமை" என்றது - இப்பாட்டிலும் யசோதாபாவனை நடக்கையாலே என்கை. ஆனால் (௨) "இரக்கமின்றி" என்கிற திருமொழியில் பத்தாம்பாட்டிலேயும் தோற்ற ராக்ஷஸர் பாவனை அநுவர்த்திக்கவும், "தங்குமூரண்டமே கண்டுகொண்மின்" என்ற

(௧) தி-வாய்-ச-௫-அ. (௨) ௯-௨.

ஶ்ருதிசொல்லாவிட்டது தம்மை அறியாமை இவ்வநுபவந்தானே பிறக்கும் பலமாயிருக்கிறது. .... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி பத்தாம்பத்து அஞ்சாம் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து ஆறுந்திருமொழி

எங்கானும் ப்ரவேசம்.

வ்யா:—சப்பாணி கொட்டி விளையாடும் பருவத்தை அநுபவித்தார்கீழ்; அதுக்கநந்தரமாக வெண்ணெயும் தயிரையும் களவுகண்டமுது செய்தபடியைப் பரிவுடையயசோதைப்பிராட்டிபாசுரத்தாலே அநுபவிக்கவென்ற வார்த்தைமறந்து, தாம் அதிலேஈடுபட்டு, அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், பராபிபவநஸாமர்த்யத்தையும், வேண்டப்பாட்டையும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுண்டான உத்கர்ஷத்தையுமடைய அநுபவித்து, "அப்படிப்பட்ட மேன்மையை யுடையவன் இன்று இங்ஙனே ஓரபலைகையாலேகட்டுண்டு அடியுண்டு நோவுபடுவதே?" என்று இவன் ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து இரியராகிறார்.

பலம் சொல்லவில்லையோ? இங்கேயும் பலம் சொன்னுலோ வென்ன வருளுகிறார் (இவ்வநுபவமித்யாதி). ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—எங்கானும் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலும் யசோதாபாவனை அநுவர்த்திக்கவும், இத்திருமொழியும் க்ருஷ்ணாவதாராபதாநாநுஸந்தாநமாயிருக்க, தானான தன்மையாலே பேசுவானென்னென்ன (சப்பாணியித்யாதி). பிறர் வாயாலேபேசுவாரைப்போலே †ஆழ்வார் ஈடுபட்டாப்போலே பேசும்படி ஈடுபடுத்திற்று அவன் படி என்று கருத்து. *

---

† "அந்த யசோதை தானே" என்று அதிக பாடம்.

மூ;—எங்கானுமீதொப்ப தோர்மாயமுண்டே
நரநாரணனா யுலகத்தறநூல்
சிங்காமைவிரித்தவ னெம்பெருமான்
அதுவன்றியும் செஞ்சுடரும் நிலனும்
பொங்கார்கடலும் பொருப்புநெருப்பும்
நெருக்கிப்புகப் பொன்மிட றத்தனைபோது
அங்காந்தவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே! (௧)

பதம்.	உரை.
நரநாரணன்ஆய்	நரநாராயண ரூபியாய்க்கொண்டு
உலகத்து	லோகத்திலே
அறம்	தர்மப்ரகாசகமான
நூல்	வேதசாஸ்த்ரமானது
சிங்காமை	ஸங்குசிதமாகாதபடி
விரித்தவன்	(அத்தை) விஸ்தரிப்பித்தவனாய்,
எம்பெருமான்	எமக்கு ஸ்வாமியாய்;
அது அன்றியும்	அவ்வளவு மன்றிக்கே
செம் சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்
நிலனும்	பூமியும்
பொங்கார்	திரைக்கிளப்பத்தையுடைய
கடலும்	ஸமுத்ரமும்
பொருப்பும்	மலைகளும்
நெருப்பும்	அக்நியும் (ஆகியஇவையடங்கலும்)
நெருக்கி	நெருக்கிக்கொண்டு
புக	புகும்படியாக
பொன்	ஸ்ப்ருஹணீயமான

பதம்.	உரை.
மிடறு	திருமிடற்றை
அத்தனைபோது	இவை உள்ளேபுகுமளவும்
அங்காந்தவன் காண்மின்	விவரித்துக்கொண்டிருந்தவன் கிடீர்!
இன்று	இப்போது
அளை	கடைந்து திரட்டின
வெண்ணெய்	வெண்ணெயை
உண்டு	(களவுகண்டு) அமுதுசெய்து
ஆய்ச்சியரால்	இடைச்சிகளாலே
ஆப்புண்டிருந்தவன்	தாம்பால் கட்டுண்டிராநின்றான்;
ஈது ஒப்பது ஓர்	இத்தோடொத்திருப்பதொரு
மாயம்	ஆஸ்சர்யம்
எங்கானும்	எங்கேனுமோரிடத்திலே தான்
உண்டே.	கண்டதுண்டோ? (௧)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (எங்கானும்) எங்கேனுமோரிடத்திலே தான் இத்தோடொத்திருப்பதோ ராஸ்சர்யமுண்டே? இப்படிப்பட்ட ஆஸ்சர்யந்தானேதென்னில்; (நரனித்யாதி) நரநாராயணரூபி

யாய்க்கொண்டு லோகத்திலே, அற நூலுண்டு - ஹிதாநுசாஸநம் பண்ணப்போந்தவேதம்; அது சிங்காதபடியாக - அதுஸங்குசித மாகாமே விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணினவனே,! உபதேசத்தாலும் அநுஷ்டானத்தாலுமாக விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணினன். (எம் பெருமான்) நான் ஹிதகாமனாயிருக்கு மிருப்பைக்காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவனே. (அதுவன்றியும்) அத்தையொழியவேயும்.

(செஞ்சுடரித்யாதி)சந்த்ரஸூர்யர்களும், பூமியும், திரைக்கிளப் பத்தையுடைத்தான பெரியகடலும், மலைகளும், அக்நியும், இவைய டைய நெருக்கிக் கொடுபுகும்படியாக ஶ்லாக்யமான மிடற்றை இவைபுகுமளவும் விரித்துக்கொண்டிருந்தவன்கிடீர், இன்றுதயிரை யும் வெண்ணெயும் களவுகண்டு அமுதுசெய்து ஓரிடைச்சிகையாலே கட்டுண்டு அடியுண்டு ஒருப்ரதிக்ரியை அற்றுப்போகமாட்டாதே யிருக்கிறான். (க) "காரேழ்" என்கிறபாட்டின்படியே. .... (க)

மூ;—குன்றொன் றுமத்தா வரவமளவிக்
 குரைமாகடலைக் கடைந்திட்டொருகால்
நின்றுண்டைகொண்டோட்டிவன்கூன்நிமிர
 நினைந்தபெருமா னதுவன்றியும்முன்
நன்றுண்டதொல்சீர் மகரக்கடலேழ்
 மலையேழுலகே ழொழியாமைநம்பி
அன்றுண்டவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
 அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே.

அநு;—முதற்பாட்டு. (எங்கானுமித்யாதி) (ஹிதாநுசாஸநம் பண்ணப் போந்த வேதம்) என்றது-வேதஸாரமான திருமந்த்ரமென்றபடி. நாராயண னும் விரித்தால் போராதோ? நரனுமாவானென்னென்ன ; (உபதேசத்தாலு மித்யாதி). "இருந்தவனே" என்றவிடத்தில் ஏவகாரத்தை "எம்பெருமான்" என்ற விடத்திலே கூட்டவேணுமென்று திருவுள்ளமாயருளுகிறார் (எழுதிக் கொண்டவனே) என்று. ... ... (க)

அநு;—இரண்டாம்பாட்டு. (குன்றித்யாதி) வேதஸமுத்ரமதநம் பண் ணித் திருமந்த்ரமாகிற அம்ருதத்தை பூ(஭ூ)ஸுரர்களுக்குக் கொடுத்தவன் கிடீர் வெண்ணெய்க்காகக் கட்டுண்டானென்று ஈடுபட்டாள் அதில்; க்ஷீர ஸமுத்ரமதநம்பண்ணி ஸாக்ஷாத மருதத்தை ஸுரருக்குக் கொடுத்தவனே - வெண்ணெய்க்காகக் கட்டுண்டானென்று ஈடுபடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

(க)தி-வாய்-௧௦-அ-௨.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒன்று	அத்விதீயமான	நன்று	அழகிதாக
குன்று	மந்தரபர்வதத்தை	உண்ட	தன்னுள்ளே அடங்கிக் கிடக்கிற
மத்தா	மத்தாகக்கொண்டு	தொல்	நிரவதிகமான
அரவம்	வாஸுகியை	சீர்	ஸம்பத்தையுடைத்தாய்
அளவி	(கடைகயிறுகச்) சுற்றி,	மகர	முதலைகளையுடைத் [தான
குரை	கோஷத்தை யுடைத் [தான	கடல் ஏழ்	கடல்களேழும்
மாகடலை	பெருங்கடலை	மலை ஏழ்	மலைகளேழும்
கடைந்திட்டு	கடைந்தருளி,	உலகு ஏழ்	உலகங்களேழும்
ஒருகால்	மற்றொருகாலத்திலே	ஒழியாமை	(ஆகிய இவையொன்றும்) தப்பாதபடி
நின்று	முன்புநின்ற நிலையிலே நின்று	நம்பி	ஆதரித்து
உண்டைகொண்டோட்டி	(வில்லிலுள்ள) உண்டைகளை நடத்தி	உண்டவன் காண்மின்	தன் திருவயிற்றிலே வைத்துக்காத்தருளினவன்கிடீர்
வன்கூன்	வலியகூனது		
நிமிர	நிமிரும்படி		
நினைந்த	திருவுள்ளமாயருளின		
பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரனாய்,		

அதுஅன்றியும்;—

பதம்.	உரை.
முன்	முன்னே [லே,
அன்று	அந்தமஹாப்ரளயத்தி

இன்று ஆய்ச்சியரால் அளை வெண்ணெயுண்டு ஆப்புண்டிருந்தவன். (௨)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (குன்றொன்றுமத்தா) அத்விதீயமான மலையை மத்தாகக்கொண்டு, வாஸுகியினுடைய உடலை அங்கே கடைகயிறுகச்சுற்றி, கோ (கோ) ஷத்தையுடைத்தான பெருங்கடலைக்கடைந்தான். முன்பு நின்ற நிலையிலேநின்று வில்லிலுண்டான உண்டைகளை நடத்தி வலியகூன் நிமிரும்படிசெய்த ஸர்வேஶ்வரன். அதுக்குமேலே. (நன்றித்யாதி) அங்கே இங்கே சிலபிறிகதிர்படாமே அழகிதாகத்தன்னுள்ளே அடங்குகையாகிற நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைத்தாய், மகரங்களையுடைத்தான கடலேழும் மலையேழும் உலகேழும் இவையொன்றும் தப்பாதபடியாக ஆதரித்துத்தன்

"அளவி" என்றதினர்த்தம் (சுற்றி) என்றது. (முன்பு நின்ற நிலை) என்றது-ராமாவதாரத்திலே என்கை. (௧)"கூனேசிதைய" என்றவிடத்திலே ராமாவதார விஷயமாக ஒருயோஜனை யுண்டிறே, "நம்பி" என்றதினர்த்தம்

(௧) தி-வாய்-௧-௫-௫.

திருவயிற்றிலே வைத்தவன்கிடீர். (இன்றித்யாதி) அந்தப்ரளயகாலத்து அவை தன்வயிற்றிலே புகாதபோதுண்டான தளர்த்தியெல்லாம் இவ்வெண்ணெய் பெறாதபோது உடையனாய்க்கொண்டு அழுது செய்தான். .... (௨)

மூ;—உளைந்திட்டெழுந்த மதுகைடவர்கள்
உலப்பில்வலியா லவர்பால்வயிரம்
விளைந்திட்டதென்றெண்ணி விண்ணோர்பரவ
அவர்நாளொழித்த பெருமான்முனநாள்
வளைந்திட்டவில்லாளி வல்வாளெயிற்று
மலைபோலவுண னுடல்வள்ளுகிரால்
அளைந்திட்டவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உலப்புஇல்	நிரவதிகமான	பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரனாய், (அதுவுமல்லாமல்,)
வலியால்	பலத்தினால்	முனநாள்	முன்னாள்
எழுந்த	பெரியகிளர்த்தியோடே தோன்றின	வளைந்திட்ட	வளைந்திருந்துள்ள
மதுகைடவர்கள் அவர்பால்	மதுகைடபர்களோடே	வில்லாளி	வில்லைக்கையிலேயுடையனாய்,
வயிரம்	ஶாத்ரவமானது	வல்	வன்மையையுடைத்தாய்
விளைந்திட்டது என்று	உண்டாய்விட்டதென்று	வாள்	ஒளிபொருந்திய
எண்ணி	புத்திபண்ணி	எயிற்று	பற்களையுடையனாய்
உளைந்திட்டு	அஞ்சி (நடுங்கி)	மலைபோல்	மலைபோன்ற வடிவையுடையனான
விண்ணோர்	தேவர்கள்	அவுணன்	ஹிரண்யாஸுரனுடைய
பரவ	(திருவடிகளிலே விழுந்து) ஏத்த, (அவர்களுக்காக)	உடல்	ஶரீரத்தை
அவர்	அந்தமதுகைடபர்களுடைய	வள் உகிரால்	வளைந்த நகங்களாலே
நாள்	ஆயுஸ்ஸை	அளைந்திட்டவன்	இரண்டாகக் கிழித்தவன்
ஒழித்த	முடித்த	காண்மின்	கிடீர்!
			இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (௩)

(ஆதரித்த) என்றது. கீழ்ப்பாட்டில் "அங்காந்தவன்" என்றதாலே-உண்டதைச் சொல்லி, இப்பாட்டிலும் அத்தையே சொன்னதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (அந்தவித்யாதி). ... ... (௨)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (உளைந்தித்யாதி) உலப்பில்வலிய ராய்க்கொண்டு எழுந்தமதுகைடபரோடே வைரம்விளைந்ததென் றெண்ணி விண்ணோர் உளைந்திட்டுப்பரவ. மிக்கப(ப)லத்தையுடை யராய்க்கொண்டு பெரியகிளற்றியோடே தோன்றின மதுகைடபர் களோடே நிலைநின்ற பராத்ரவமானது விளைந்ததென்று புத்தி பண்ணி, தேவர்கள் நடுங்கி வந்து திருவடிகளிலே விழுந்தேத்த, அவர்களுக்காக அந்த மதுகைடபர்கள் ஆயுஸ்ஸைக்கழித்தஸர்வேஶ் வரன். (வளைந்திட்டவித்யாதி). சத்ருபக்ஷமானது முடியும்படி வளைந்தவில்லைக்கையிலேயுடைய பெரியமிடுக்கன். வன்மையையும் ஒளியையு முடைத்தான எயிற்றையுடையனாய், மலைபோலேயிருக் கிற வடிவையுடையனான ஹிரண்யாஸுரனுடைய முருட்டுடலை வளைந்த உகிராலே இரண்டாகக்கிழித்தவன்கிடீர்; பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனை நிரஸித்தவன்கிடீர், இன்று ஓர் அப(ப)லைகையிலே கட் டுண்டிருக்கிறான். .... (௩)

மூ;—தளர்ந்திட்டிமையோர் சரண்தாவெனத்தான்
சரணாய் முரணாயவனையுகிரால்
பிளந்திட்டமரர்க் கருள்செய்துகந்த
பெருமான் திருமால்விரிநீருலகை
வளர்ந்திட்டதொல்சீர் விறல்மாவலியை
மண்கொள்ளவஞ்சித் தொருமாண்குறளாய்
அளந்திட்டவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே. (௪)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (உளைந்தித்யாதி) கீழ் இரண்டு பாட்டாலும் அம்ருதப்ரதனாய், ஆபத்ஸகனானவன் கிடீர் வெண்ணெய்க்கு ஆப்புண்டானெ ன்றார்; இதில்-விரோதிகளைக் கிழங்கெடுத்தவன் கிடீர் கட்டுண்டா னென்கிறா ரென்று ஸங்கதி.

அந்வயத்தைக் காட்டி, ததநுகுணமாக வர்த்தம். (மிக்கவித்யாதி). "ஆய்ச்சியர்" என்றது-ஆத்மநிபஹு வசநமாக்கி (ஓரபலைகையாலே) என்றது.

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (தளர்ந்திட்டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஹிரண்ய நிர ஸநம் பின்னாட்ட, அவன்-வம்ஶ்யனான ப(3)லியை வஞ்சித்து மண்ணை அடிப் படுத்தின வீரகன் கிடீர் வெண்ணெய் களவு காணப்புக்குத் தலைக்கட்டமாட் டாதே ஆப்புண்டானென்று ஈடுபடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோர்	தேவர்களானவர்கள்	வளர்ந்திட்ட	மேன்மேலே வளராநி ன்றுள்ள
தளர்ந்திட்டு	(அஸுரர்களாலே நெ ருக்குண்டு) மிகவும் ஶிதிலராய்	தொல்	நிரவதிகமான
		சீர்	ஸம்பத்தையுடையனாய்
சரண்தாஎன	"நீ எமக்கு ரக்ஷகனாக வேணும்" என்ன,	விறல்	பெருமிடுக்கனான
		மாவலியை	மஹாபலியை
தான்சரண்ஆய்	தான்ரக்ஷகனாகநின்று	மண்கொள்ள	பூமியைக்கொள்ளுகை க்காக
முரணையவனை	பெருமிடுக்கனான ஹிர ண்யனை	வஞ்சித்து	க்ருத்ரிமித்து
		ஒரு	அத்விதீயமாய்
உகிரால்	திருவுகிர்களாலே	மாண்	தர்ஶநீயமான
பிளந்திட்டு	கிழித்துப்பொகட்டு	குறள் ஆய்	வாமந வேஷத்தை யு டையனாய்க் கொ ண்டு
அமரர்க்கு	தேவர்களுக்கு		
அருள்செய்து	க்ருபை பண்ணி	விரிநீர்	கடல்சூழ்ந்த
உகந்த	திருவுள்ள முகந்தரு ளின	உலகை	லோகத்தை
		அளந்திட்டவ ன் காண்மின்	அளந்து கொண்டவன் கிடீர்!
பெருமான்	ஸர்வேஶ்வரனாய்,		
திருமால்	ஶ்ரியஃபதியாய்,		இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (ச)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (தளர்ந்தித்யாதி) தேவர்கள் அஸுரர்களாலே நெருக்குண்டு போரத்தளர்ந்துவந்து "நீ எனக்கு ரக்ஷகனாகவேணும்" என்ன; ரக்ஷகனாய். (முரணையவனை) பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனைத் திருவுகிராலே பிளந்து தேவர்களுக்கு க்ருபைபண்ணி "அவர்கள் விரோதிபோகப் பெற்றோமிறே" என்று உகந்த ஸர்வேஶ்வரன். அதுக்கு நிபந்தநமென்னென்னில்; ஶ்ரியஃபதியாகை. கடல்சூழ்ந்த பூமியை. (வளர்ந்திட்டதொல் சீர்விறல்மாவலியை) மேன்மேலெனவளராநின்றுள்ள நிரவதிக ஸம்பத்தையுடைய பெருமிடுக்கனான மஹாபலியை. பூமியைக்கொள்ளுகைக்காக தர்ஶநீயமான வாமநவேஷத்தையுடையனாய்க்கொண்டு க்ருத்ரிமித்து லோகத்தை அளந்தவன்கிடீர்; மஹாபலியைச் சிறையிலிட்ட ஆண்பிள்ளை கிடீர் ஓரபலையிட்ட சிறை விட்டுக்கொள்ளமாட்டாதேயிருக்கிறான்.

"சரண்தா" என்று பதவிபாக (ஞூ'ஃ)மாய்அருளுகிறார் (நீஎமக்கித்யாதி).

மூ;—நீண்டான்குறளாய் நெடுவானளவும்
அடியார்படுமாழ் துயராயவெல்லாம்
தீண்டாமைநினைந் திமையோரளவும்
செலவைத்தபிரா னதுவன்றியும்முன்
வேண்டாமை நமன்தமரென்தமரை
வினவப்பெறுவாரல ரென்றுலகேழ்
ஆண்டானவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே. (௫)

பதம்.	உரை.
குறள் ஆய்	வாமநவேஷத்தோடே வந்து தோற்றி
நெடு	பரப்பை யுடைத்தான
வான் அளவும்	ஆகாச மெங்கு மிடமடையும்படி
நீண்டான்	வளர்ந்தவனாய்,
அடியார்	தன்திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்தவர்கள்
படும்	அநுபவியா நின்ற
ஆழ்	ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்தப் பண்ணுவதான
துயராயஎல்லாம்	பாபங்களெல்லாம்
தீண்டாமை	(அவர்களை) ஸ்பர்ஶியாதபடி
நினைந்து	மநோரதித்து
இமையோர் அளவும்	நித்யஸூரிகளளவும்
செல	செல்லும்படியாக
வைத்த	(திருவடிகளை) வைத்தருளின
பிரான்	உபகாரகனாய்,
	அது அன்றியும்;—
முன்	முன்னே
வேண்டாமை	("எல்லாரையும் யமபடர்களாராயக்கடவர்கள்" என்றதன் நியமநத்தை) வேண்டாத படியாலே
நமன்தமர்	"யமபடர்களானவர்கள்
என்தமரை	எம்மடியாரை
வினவப்பெறுவார்அலர்	ஆராயக் கடவர்களல்லர்"
என்று	என்றிப்படியாலே
உலகு எழ்	லோகங்களேழையும்
ஆண்டான் அவன்காண்மின்	அ தன் ஆஜ்ஞையிலே நடத்தினவன்கிடீர்!
	இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (௫)

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீண்டானித்யாதி) வாமநவேஷத்தோடேவந்துதோற்றி, பரப்புடைத்தான ஆகாசமெங்குமிடமடையும்படி வளர்ந்தான். (அடியாரித்யாதி) தன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் சேஷபூதர்க்கு அநுபவித்தாலல்லது நசியாதபாபங்க

ளெல்லாம் அவர்களை ஸ்பர்சியாதபடியாக மநோரதித்து விரோதியைப் போக்கிக் கொடுத்து, அவ்வளவேயன்றிக்கே நித்யஸூரிகளாகவும் செல்லும்படியாகவைத்த உபகாரகன். (வேண்டாமையித்யாதி) யமனுடையார் நம்முடையாரை ஆராயக்கடவரல்லர். அதுக்கு நிபந்தநமென்னென்னில்; வேண்டாமை. "அல்லாதாரை இவன் ஆராயக்கடவன், என்றிட்டநாமே இத்தைக் கழித்துக்கொடுத்தோம்" என்று இப்படியாலே லோகங்களையும் தன்ஆஜ்ஞையிலே நடத்தினவன்கிடீர் இன்று தன் ஆஜ்ஞைஅழிந்து ஓர் அபலைகையிலே கட்டுண்டு அடியுண்கிறான். .... (௫)

மூ;—பழித்திட்ட வின்பப்பயன் பற்றறுத்துப்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம்
ஒழித்திட்டவரைத் தனக்காக்கவல்ல
பெருமான்திருமா லதுவன்றியும்முன்
தெழித்திட்டெழுந்தே யெதிர்நின்றமன்னன்
சினத்தோளவையாயிரமும் மழுவால்
அழித்திட்டவன்காண்மி னின்றுய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பழித்திட்ட	ஶாஸ்த்ரங்களிலே தூஷிக்கப்பட்ட	துயராயஎல்லாம்	பாபங்களையெல்லாம்
இன்பம்	ஐஹிகஸுகமாகிற	ஒழித்திட்டு	கழித்து
பயன்	ப்ரயோஜநத்தை	அவரை	அவர்களை
பற்றறுத்து	ஸவாஸநமாகக் கழித்துவிட்டு	தனக்கு ஆக்க வல்ல	தனக்கு நித்ய கிங்கரர்களாகச் செய்யவல்ல
பணிந்து	திருவடிகளிலே விழுந்து	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்,
ஏத்தவல்லார்	ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுடைய	திருமால்	ஶ்ரிய:பதியாய்,
			அது அன்றியும் முன்;—

அ௫;—அஞ்சாம்பாட்டு. (நீண்டாணித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான வாமநாவதாரத்தை அடியொத்திக்கொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு யமபாசங்களையடைய விடுவிப்பான்தானே ஆப்புண்டானென்றுக்கி யருளுகிறுர் (அல்லாதாரையித்யாதி). (இத்தை) ஆஶ்ரிதவர்க்கத்தை. ... ... (௫)

தெழித்திட்டு	பெரிய ஆரவாரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு	சினம்	கோபத்தாலே துடியா நின்றுள்ள
எழுந்து	மிக்க கிளர்த்தி கொண்டு	தோள் அவை ஆயிரமும்	தோள்களாயிரத்தையும்
எதிர்நின்ற	("நான்எதிரி" என்று பொருவதாக) முன்னே வந்து நின்ற	மழுவால்	"பரசு" என்னும் ஆயுதத்தினால்
மன்னன்	ஸஹஸ்ர பாஹ்வர்ஜுநனுடைய	அழித்திட்டவன் காண்மின்	துணித்துப் பொகட்டவன் கிடீர்!
			இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (சு)

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (பழித்திட்டவித்யாதி) ஶாஸ்த்ரங்களிலே நிஷேதிக்கப்பட்ட ஐஹிகஸுகமாகிற ப்ரயோஜநங்களைவாஸனையோடேகழித்துத் திருவடிகளிலே விழுந்தேத்த வல்லவர்களுக்குக் காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்து முடியவொண்ணாதபடியான பாபங்களையடையக் கழித்து, அவர்கள்தாங்களே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்னப்பண்ணவல்ல வர்வேஶ்வரன். அதுக்கு நிபந்தநம்- ஶ்ரிய:பதியாகையாலே. (தெழித்தித்யாதி)பெரிய ஆரவாரத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு மிக்ககிளர்த்தியோடே "நான்எதிரி" என்று பொருவதாக முன்னேவந்து நின்ற மன்னனுண்டு-ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன்; அவனுடைய சினத்தையுடைத்தான தோள்களாயிரத்தையும் அழகுக்குப்பிடித்தமழுவாலே துணித்துப்பொகட்டவன் கிடீர் இன்றேரபலைகையிலே கட்டுண்டிருந்தான். .... (சு)

அ௩;—ஆறும்பாட்டு. (பழித்திட்டவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் ப்ரீதியுக்ததையும், வாமநாவதாராபதாநமும் சொல்லிற்று. அந்த ஆஶ்ரிதரை ஆளும்படியும், அந்த வாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தராவதாரமான பரசுராம விஜயத்தையும் அநுஸந்தித்து, "இப்படிப்பட்டவன் இப்படி ஆப்புண்டிருப்பதே" என்று ஈடுபடுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(நிபந்தநம்) என்றவநந்தரம் "எங்ஙனே யென்னில்" என்று சேஷம். (சினத்தை) பணைத்தலை. ... ... (சு)

அ௩;—ஏழாம்பாட்டு. (படைத்தித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பரசுராமாவதாரத்தை அநுஸந்தித்தார்; அவர் மிடுக்கையும் விஞ்சின சக்ரவர்த்தித் திரு

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச.

மூ;—படைத்திட் டதிவ்வையமுய்ய முனநாள்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம்
துடைத்திட்டவரைத் தனக்காக்கவென்னத்
தெளியா வரக்கர்திறல் போயவிய
மிடைத்திட்டெழுந்த குரங்கைப்படையா
விலங்கல்புகப்பாய்ச்சி விம்மக்கடலை
அடைத்திட்டவன்காண்மி னின்றுய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே.

பதம்.	உரை.
முனநாள்	ப்ரளயங்கொண்ட காலத்தில்
இவ்வையம்	இவ்வுலகங்களை
படைத்திட்டு	(கரணகளேபரங்களோடு) ஸ்ருஷ்டித்
அது	அவைகளானவை [து
உய்ய	வழிபடுகைக்குடலாக,
பணிந்து	(அதுபவித்து) திருவடிகளிலே விழுந்து
ஏத்தவல்லார்	ஸ்துதிக்க வல்லவர்களுடைய
துயராயஎல்லாம்	பாபங்களையெல்லாம்
துடைத்திட்டு	போக்கி
அவரை	"அவர்களையடைய
தனக்கு ஆக்க என்ன	தனக்கேசேஷமாக்க வேணும்" என்ற ஈஶ்வராபிப்ராயத்தை

பதம்.	உரை.
தெளியா	அறிந்துகொள்ளாத
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களுடைய
திறல்	மிடுக்கானது
போய் அவிய	அழிந்துபோம்படியாக
மிடைத்திட்டு	நெருக்கிக்கொண்டு
எழுந்த	கிளர்ந்த
குரங்கை	வாநரவீரர்களையே
படையா	ஸேனையாகக்கொண்டு
விம்ம	(கடல்) நிரம்பும்படி
விலங்கல்	மலைகளை
புகப்பாய்ச்சி	பரப்பியிட்டு
கடலை	ஸமுத்ரத்தை
அடைத்திட்ட வன்காண்மின்	அடைத்தவன் கிடீர்!

இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (எ)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (படைத்திட்டு) முன்பு இதடங்கலும்ப்ரளயம்கொண்டு உபஸம்ஹ்ருதமாய்க்கிடக்க, இவற்றுக்குக்கரண களேபரங்களைக்கொடுத்து ஸ்ருஷ்டித்து அவைவழிபடுகைக்குஉடலாக, அதுபவித்துத் திருவடிகளிலே விழுந்தேத்துமவர்களுடைய பாபமென்று பேர்பெற்றவற்றையடையப்போக்கி, அவர்களையடையத்

மகன் செய்த அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தை அநுஸந்தித்து வித்த (ஸ்த) ராகிறுரென்று ஸங்கதி.

முன்னாள் இவ்வையம்படைத்திட்டு, அது உய்யும்படியாக "தனக்காக்க" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (முன்பித்யாதி). "தனக்காக்க

தானிட்டவழக்காக்கவென்ன. (தெளியாவித்யாதி) "ஈஶ்வராபிப்ராயம் இதுவாகாதே" என்றுதெளியமாட்டாத துஷ்ப்ருக்ருதிகளான ராக்ஷஸர்மிடுக்கழியும்படியாக நெருக்கிக்கொண்டு தோற்றின ஸ்ரீவாநரவீரர்களையே ஸேனையாகக்கொண்டு மலைகளையிட்டு நிரம்பும்படியாகப்பாய்ச்சி கடலை அணைசெய்தவன்கிடீர்; மஹாத்தத்வமான கடலை அணைகட்டினவன் கிடீர் இன்றொருத்தி கட்டவிட்கமாட்டாதே யிருக்கிறான். .... (எ)

மூ;—நெறித்திட்டமென்கூழை நன்னேரிழையோ
டுடனாயவில்லென்ன வல்லேயதனை
இறுத்திட்டவளின்ப மன்போடணைந்திட்
டிளங்கொற்றவனாய்த் துளங்காதமுந்நீர்
செறித்திட் டிலங்கைமலங்க வரக்கன்
செழுநீண்முடி தோளொடுதாள் துணிய
அறுத்திட்டவன்காண்மி னின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெறித்திட்ட	நெறித்திரா நின்றுள்ள[தாய்	அவள் இன்பம்	அவளோட்டைஸம்ஶ்லேஷ ஸுகத்தை
மென்	ம்ருதுவான	அன்போடு	ப்ரீதியோடே
கூழை	மயிர்முடியை யுடைய[ளாய்	அணைந்திட்டு	லபித்து
நல்	விலக்ஷணமாய்	இளங்கொற்றவனாய்	யுவராஜாவாய்
நேர்	அழகியதான	துளங்காத	ஒருவராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணாத
இழையோடு	ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையான பிராட்டியோடே	முந்நீர்	கடலை
உடனாய	கூடப்பிறந்த	செறித்திட்டு	அணைகட்டி
வில்லென்ன	த( )நுஃப்ரஸித்தியை யுடைத்தாய்	இலங்கை	லங்கையானது
வல் ஏய்	மிடுக்கையுடைத்தாயிருந்துள்ள	மலங்க	கலங்கும்படியாக
அதனை	அந்தவில்லை	அரக்கன்	ராவணனுடைய
இறுதிட்டு	முறித்து விட்டு	செழு	செழித்து
		நீள்	ஆதிராஜ்யஸூசகமான
		முடியோடு	முடிகளோடு

வென்ன" என்றது-என்று நினைக்கவுமென்றபடி. "விம்ம" என்றதினர்த்தம் (நிரம்பும்படி) என்றது. ... ... (எ)

தோள்	தோள்களும்	அறுத்திட்ட அறுத்தவன்கிடீர்!
தாள்	தாள்களும்	வன்காண்மின்
துணிய	துணியும்படி	இன்று இத்யாதி பூர்வவத். (அ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (நெறித்தித்யாதி) நெறித்து ம்ருதுவான மயிர்முடியை யுடையளாய், விலக்ஷணமான ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையான பிராட்டியோடே ஒக்கப்பிறந்தத(ு)நஃ ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாய், மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கிற அந்தவில்லை. இவ் வில்லை முறித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவதாக நியமித்தபடி யாலே "உடையனாய்" என்கிறது. "அல்" என்று-இருளாய், இருண்டவில்லென்னுமாம். அந்தவில்லைமுறித்து அவளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷஸுகத்தை ப்ரீதியோடே லபித்து யுவராஜாவாய், ஒருவராலும் சலிப்பிக்கவொண்ணாதகடலை அணைகட்டி, லங்கையானது ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படியாக ராவணனுடைய முடியோடே தோள்தாளிவை துணியும்படி அறுத்தவன்கிடீர் இன்று ஓரபலை கட்டவிழ்க்கமாட்டாதிருக்கிறான். .... (அ)

அ௺;—எட்டாம்பாட்டு. (நெறித்தித்யாதி) கீழே கடலை அணைகட்டின படி சொல்லிற்று. இவ்வளவேயோ? வில்லை முறித்த வீர்யமும், பூசலால் செய்த ஶௌர்யமும் குறைவற்றவனானவன்கிடீர் * கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை அறுக்கமாட்டாதேயிருக்கிறானென்று ஆஶ்சர்யப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"நெறித்து" என்றது - (க) "கூழை முடிகொடா" என்கிறபடியே முடி கொடாமையாலே. இத்தால் பருவத்திளமை சொல்லிற்று. (நன்றாய) - பணியில் நேரிய ; ஸூக்ஷ்மபுத்தி க்ருதமான இழை என்றாய் பலிதம் (விலக்ஷணமான) என்றது. "யுவராஜாவாய்" என்றதுக்கு-சக்ரவர்த்தி யௌவராஜ்யத்திலே வைக்கக் கோலினதுக்கு விக்நம் வர, ஶ்ரீ பரதாழ்வான் "மஹாராஜராகவேணும்" என்று சரணம்புகச் செய்தேயும், பித்ருவாக்ய பரிபாலநபரராகையாலே பாதுகாத்வாரா ஸங்கல்பித்த யௌவராஜ்யத்தை நடத்தியபடியாலே என்று கருத்து. மீண்டுவந்த பின்பிறே பெருமாள் மஹாராஜாவாய் ஶ்ரீ பரதாழ்வான் யுவராஜாவுமானது. ... ... (அ)

அ௺;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சுரிந்திட்டவித்யாதி) கீழ் இரண்டு பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதங்களான குரங்கைப் படையாக் குகைக்கும், அரக்கன் முடிகளை அறுக்குகைக்கும் அடியான ஸாலபஞ்ஜந கர்ணநாஸாச்சேதங்களைச்சொல்

(க) அ-உ-கூ.

மூ;—சுரிந்திட்டசெங்கே ழுளைப்பொங்கரிமாத்
துலையப்பிரியாது சென்றெய்தியெய்தா
திரிந்திட் டிடங்கொண் டடங்கா ததன்வா
யிருகூறுசெய்த பெருமான்முனநாள்
வரிந்திட்டவில்லால் மரமேழுமெய்து
மலைபோலுருவத் தொரிராக்கதிமூக்கு
அரிந்திட்டவன்காண்மி னின்றுய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண் டாப்புண்டிருந்தவனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுரிந்திட்ட	சுருண்டிரா நிற்பனவாய்	அதன்	அந்தக் கேசியினுடைய
செம் கேழ்	சிவந்தநிறத்தை யுடையனவான	வாய்	வாயை
உளை	பிடரி மயிர்களையுடைத்தாய்க்கொண்டு	இருகூறுசெய்	இருபிளவாம்படி பண்ணின
பொங்கு	களித்து வாராநின்றுள்ள	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்,
அரி	சாத்ரவம் பொருந்திய	முனநாள்	ராமாவதாரத்திலே
மா	குதிரைவடிவம் கொண்டகேசியானவன்	வரிந்திட்ட	கட்டுடைத்தான
துலைய	முடிந்துபோம்படியாக	வில்லால்	வில்லாலே
பிரியாது	(அத்தை) விடாதே	மரம் ஏழும்	மராமரங்களேழையும்
சென்று எய்தி	சென்று கிட்டி,	எய்து	முறித்து,
எய்தா	ஒருகாலும் வந்து கிட்டாததாய்	மலைபோல்	மலைபோன்ற
திரிந்திட்டு	அங்குமிங்கும் திரிந்து	உருவம்	வடிவையுடையளான
இடங்கொண்	அவகாசம் கொடாதே	ஒரு இராக்கதி	சூர்ப்பணகை யென்பாளொரு ராக்ஷஸியி
டடங்காது	அப(த்ர)வ்யமாய்க்கிடந்த	மூக்கு	மூக்கை [ன்
		அரிந்திட்டவன்	அறுத்தெறிந்தவன் கின்
		காண்மின்	டீர்!
		இன்று இத்யாதி பூர்வவத்.	(௧)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (சுரிந்திட்டவித்யாதி) சுருண்டு சிவந்த நிறத்தையுடைத்தாய், "கேழ்" என்று-நிறம். உளைமயிரை,

---

லா நின்றுகொண்டு, கட்டுண்ட க்ருஷ்ணனுடைய வீர்யந்தானும் அத்புதமாயிருக்கையாலே கேசிநிரஸநத்தையும் அநுஸந்தித்து வித்த(ர்)ராகிறாரென்று. ஸங்கதி.

யுடைத்தாய்க்கொண்டு களித்துவருகிற கேசிமுடியும்படியாக அத்தைவிடாதே சென்றுகிட்டி. (எய்தாதித்யாதி) ஒருகாலும்வந்து கிட்டாதே அங்கேயிங்கேதிரிந்து. (இடங்கொண்டடங்காது) அவகாசம்கொடாதே அபவ்யமாய்த்திரிகிற அதினுடையவாயை இருபிளவாம்படிபண்ணின ஸர்வேஸ்வரன். (வாங்கித்யாதி) கட்டுடைத்தானவில்லாலே மஹாராஜரை விஸ்வஸிப்பிக்கைக்காகமராமரங்களேழையுமெய்து, மலைபோலேயிருக்கிற வடிவையுடையளாயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டிபோலே தன்னை ஸமானையாக புத்திபண்ணி வந்த சூர்பணகிக்கு வைரூப்யத்தைப்பண்ணி விட்டவன்கிடீர். ப்ரதிகூலையாய் வருகையாலேயிறே வைரூப்யத்தை விளைத்துவிட்டது. அநுகூலைக்கு அகப்படாமை யில்லையிறே. .... (கூ)

மூ;—நின்றார்முகப்புச் சிறிதும்நினையான்
வயிற்றைநிறைப்பா னுறிப்பால்தயிர்நெய்
அன்றாய்ச்சியர்வெண்ணெய் விழுங்கியுரலோ
டாப்புண்டிருந்த பெருமானடிமேல்
நன்றாயதொல்சீர் வயல்மங்கையர்கோன்
கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலைவல்லார்
என்றானுமெய்தா ரிடரின்பமெய்தி
யிமையோர்க்குமப்பால் செலவெய்துவாரே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.
நின்றார்	(வெண்ணெய் களவு செய்து கட்டுண்டிருந்த வாஸ்சர்யத்தைப்பார்க்கவந்து) நின்றவர்களுடைய
முகப்பு	முன்பே
சிறிதும்	ஏகதேசமும்
நினையான்	லஜ்ஜிக்கமாட்டாதவ
வயிற்றை	வயிற்றை [னாய்,
நிறைப்பான்	நிறைக்கையொன்றிலுமே ஒருப்பட்டவ
ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகள் [னாய்

பதம்.	உரை.
உறி	உறிகளிலே சேமித்து
பால்	பாலையும் [வைத்த
தயிர்	தயிரையும்
நெய்	நெய்யையும்
வெண்ணெய்	வெண்ணெயையும்
விழுங்கி	(களவுகண்டு) அமுது
அன்று	அப்போது [செய்து,
உரலோடு	உரலோடே
ஆப்புண்டிருந்	கட்டுண்டிருந்த
பெருமான்	கண்ணபிரானுடைய
அடிமேல்	திருவடிகளின் மேலே

"அரிமா"-சத்ருவான குதிரையாயருளுகிறார் (கேசி) என்று. ... (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நன்றாய	விலக்ஷணமாய்	என்றானும்	ஒருகாலும்
தொல்	நிரவதிகமான	இடர்	துன்பத்தை
சீர்	ஸம்பத்தை யுடைய	எய்தார்	அடையமாட்டார்கள்;
வயல்	வயல்சூழ்ந்த [ராய்	இன்பம்	நிரதிசயாநந்தத்தை
மங்கையர்	திருமங்கையி லுள்ளார்	எய்தி	அடைந்து
கோன்	நிர்வாஹகரான [க்கு	இமையோர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்புக்கும்
கலியன்	ஆழ்வார்		
ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த	அப்பால்	அவ்வருகான பரமபதத்தை
தமிழ்	த்ராவிட பாஷா ரூப		
மாலை	சொல்மாலையை [மான	செலஎய்துவா	ப்ராபிக்கப்பெறுவர்கள்.
வல்லார்	ஓதவல்லவர்கள்		(கο)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (நின்றாரித்யாதி) களவோடேகண்டு பிடித்துக்கட்டினவாறே பலரும் பார்க்கவருவர்களே; அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்து லஜ்ஜிக்குமது ஏகதேசமுமில்லை. (வயிற்றை நிறைப்பான்) இதொன்றையுமாயிற்று எப்போதும் நினைத்திருப்பது. உறிகளிலே இடைச்சிகள் சேமித்துவைத்த பால்தயிர்நெய் வெண்ணெய் இவற்றை அமுதுசெய்து, அவர்கள் உரலோடே சேர்த்துக்கட்டக் கட்டுண்டவன்மேலே சொல்லிற்று. (என்றானுமித்யாதி) ஒருகாலும் து:க்கத்தை ப்ராபியார்கள். நிரதிசயாநந்தத்தை ப்ராபித்து ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்புக்குமவ்வருகான பரமபதத்தைப்ராபிப்பர். .... (கο)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாம்பத்து ஆறாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அந;—பத்தாம்பாட்டு. (நின்றாரித்யாதி) "சிறிதும் நினையானுமாய், வயிற்றை நிறைப்பானுமாய், ஆப்புண்டிருந்த" என்றந்வயம். ... ... (கο)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி
மானம் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—வெண்ணெய் களவுகாணும் பருவத்தைத்தப்பி, வெண்ணெயும் பெண்களையும்ஒக்கக்களவுகாணும் பருவமாயிருக்கிறபடியை அநுஸந்தித்து, யசோதைப்பிராட்டியானவள் விளைவதறியாமையாலே "இது எவ்வளவாய்ப்புகுகிறதோ?" என்று அஞ்சியிருக்க, இவனாலே நோவுபட்டு ஊரிலுள்ளாரடங்கலும் "அதுபோயிற்று, இதுபோயிற்று" என்று இங்ஙனே முறைப்பட, அவளும், அவர்களுமாகப் பரிமாறின அப்பெரிய குழாங்களைத்தாமநுபவிக்கிறார்.

அவ;—ஒருத்தியைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லுகிறார். .... *

மூ;—

மானமுடைத்துங்களாயர்குல மதனாற்பிறர்மக்கள்தம்மை
ஊனமுடையனசெய்யப்பெறுமென் றிரப்பனுரப்பகில்லேன் [கேன்
நானுமுரைத்திலேன் நந்தன்பணித்திலன் நங்கைகாள்நானென்செய்
தானுமோர்கன்னியும் கீழையகத்துத் தயிர்கடைகின்றான்போலும்.

அந;—மானத்தின்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே யசோதைப் பிராட்டி பா(வ)வனையிருக்கச் செய்தே, அவள் பிறர் வாயாலே சொல்லுமாபோலே திருமங்கையாழ்வார் ஈடுபட்டாராகப்பேசி வித்தாராயிருந்தார்; அவள் தானும்-இவன் பருவம் அல்பம் முற்றின வளவிலே பெண்களைக் களவுகாணக் கண்டு வித்தை(த்தி)யாயிருக்க, அவ்வூரிலெல்லாரும் முறைப்பட்ட வளவிலே அத்தை அநுஸந்தித்து அத்தனைபேருடைய தசையையுமுடையராய், அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளுகிறார் (வெண்ணெயித்யாதி). *

அந;—முதற்பாட்டு. (மானமித்யாதி) "நங்கைகாள்" என்று-பஹு வசநமாகப் பாட்டிலே யிருந்தாலும், பிள்ளையின் தூ(ர்)ர்த்த சேஷ்டிதத்தைப் பலர் கேட்கச் சொல்லுமது சேராமையாலே அந்தரங்கையானாளொருத்தியை உபசரித்து பூஜ்யதைதோற்றச்சொல்லுகிறாளென்றருளுகிறார் (ஒருத்தியை யித்யாதி).

பதம்.	உரை.
உங்கள்	"உங்களுடைய
ஆயர்குலம்	இடைக்குலமானது
மானம்உடைத்து அதனால்	மாநத்தையுடையதாகையால்
பிறர்	அயலாருடைய
மக்கள்தம்மை	பெண்கள்பக்கலிலே
ஊனமுடையன	இழிதொழில்களை
செய்யப்பெறாய் என்று	செய்யாதொழியவேணும்" என்று
இரப்பன்	(காலைப்பிடித்து) ப்ரார்த்திப்பேன்; (அத்தனைபோக்கி)
உரப்பகில்லேன்	பொடிந்துவார்த்தை சொல்ல சக்தையாகிறிலேன்;
நானும்	(தாயான) நானும்
உரைத்திலேன்	(ஒன்று) சொல்லப் பெற்றிலேன்;

பதம்.	உரை.
நந்தன்	(தமப்பனாரான) ஸ்ரீநந்தகோபரும்
பணித்திலன்	(ஒன்று) அருளிச்செய்யப் பெற்றிலர்;
நங்கைகாள்	ப ([illegible]) வ்யரான பிள்ளைகளைப்பெற்று வளர்க்கும் பூர்த்தியையுடைய பெண்காள்!
நான்என்செய்கேன்	நான்செய்யக்கடவதென்?; (இக்கண்ணபிரானானவன்,)
தானும்	தானும்
ஓர்கன்னியும்	ஒருகன்னியுமாய்க் கொண்டு
கீழைஅகத்து	கீழண்டைவீட்டில்
தயிர்	தயிரை
கடைகின்றான்போலும்	கடைந்துகொண்டிராநின்றான் போலும்.

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (மானமித்யாதி) எங்கேனுமோரிடத்திலே "சுறுசுறு" என்னக்கேட்டால் பின்னைக்கொண்டு ஜீவியார்கள் மாநத்தாலே; ஆகையால் பிறருடையபெண்களை ஸம்போகசிந்ஹங்களை விளைத்துவிடப்பெறாயென்று இங்ஙனே இரப்பன். (உரப்பகில்லேன்) பொடியில் தீம்பிலே இரட்டிக்குமே; காலைப்பிடித்துஇரப்பன்;. பொடிகிறிலேன்; நான் சொல்விற்றைச்செய்தல், தமப்பனார் சொல்விற்றைச்செய்தல் செய்யாதபருவமிறே உன்பருவம். நானும்

"உங்களாயர் குலம் - மானமுடைத்தாகையாலே - பிறர்மக்கள் தம்மை ஊன முடையன செய்யப்பெறாய்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யமருளுகிறார். (எங்கேனுமித்யாதி). (சுருசுரு) ஏகாந்தமாகஅபவாதம் சொல்லுகை. உரப்புதல் இரட்டிக்கைக்கு ஹேதுவாமோ வென்ன ; அவன் பருவம் அப்படிப்பட்டதென்று மேலுக்குத் தாத்பர்யம் (நானித்யாதி).

சொல்லிற்றிலேன்; தமப்பனாரும் அருளிச்செய்திலர்; (நங்கைகாள்) நீங்களுமெல்லாம் பிள்ளைபெற்றுவளர்க்கிறீகோளே, நான் இனிச் செய்வதென்? (தானுமித்யாதி) ஸூசகமாத்ரமேயன்றிக்கே காரக முமுண்டாயிருந்தது. .... (க)

மூ;—

காலையெழுந்துகடைந்தவிம்மோர்விற்கப்போகின்றேன்கண்டேபோ
மாலைநறுங்குஞ்சி நந்தன்மகனல்லால் மற்றுவந்தாருமில்லை [னேன்
மேலையகத்து நங்காய் வந்துகாண்மின்கள் வெண்ணெயேயன்றிருந்த
பாலும்பதின்குடம் கண்டிலேன் பாவியேனென்செய்கேனென்செய்கேனோ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காலைஎழுந்து	ப்ராதஃகாலத்திலெழுந்து	வந்தாரும்இல்	(என் அகத்தில்)
கடைந்த	கடைந்த	லை	வந்ததில்லை ;
இம்மோர்	இந்தமோரை	மேலைஅகத்து	மேலண்டையகத்திலுள்ள
விற்க	விற்பதற்காக		
போகின்றேன்	(தெருவேறப்) போகாநின்ற நான், (எனக்கெதிராகவந்த கண்ணபிரானை)	நங்காய்	யசோதைப்பிராட்டீ!
		வந்து	(என் அகமேற) வந்து
		காண்மின்கள்	(கண்ணன்செய்ததைப்)பார்க்கக்கடவை;
கண்டே	பார்த்தே	வெண்ணெயே	(கடைந்துவைத்த)
போனேன்	இனி எவ்வளவாய் விளையுமோ வென்றஞ்சிப்)போனேன்;	அன்று	வெண்ணெயையேயன்றிக்கே
		பதின்குடம்	பத்துக்குடங்களிலே
மாலை	பூமாலையாலே	இருந்த	(கடைகைக்காக) சேமித்துவைத்திருந்த
நறு	பரிமளியாநின்றுள்ள		
குஞ்சி	மயிர்முடியையுடையனாய்	பாலும்	பாலையும்
		கண்டிலேன்	காண்கிறிலேன்;
நந்தன்	ஸ்ரீநந்தகோபருடைய	பாவியேன்	மஹா பாபத்தைப்பண்ணின நான்
மகன்அல்லால்	குமாரனான கண்ணனொருவனொழிய		
		என்செய்கேன்	என்ன செய்யக் கடவேன் ?
மற்று	மற்றொருவரும்		என்செய்கேன்.

சுருசுருகேட்டு நீ "இங்ஙனே என் செய்கேன்" என்கிறதென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸூசகேத்யாதி). (காரகம்)காரணம். பெண்ணும் பிள்ளையுமாயிருந்து தயிர்கடைந்தபடி கண்டால், இனி ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஸம்ப்ரய முண்டோ வென்று கருத்து. ... ... (க)

வ்யா:—இரண்டாம்பாட்டு. (காலையெழுந்து) ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தத்திலே எழுந்திருந்து ஹிதசிந்தைபண்ணுவாரைப்போலே. (கடைந்த) இவையடையப் பாழிலே போக்கவொண்ணுதே, போகாநிற்கச்செய்தே நடுவழியிலேகண்டு "இது எவ்வளவாய் விளையக்கடவதோ?" என்று அஞ்சிப்போனேன்; (மாலையித்யாதி) ரக்ஷகத்வத்துக்குத் தனிமாலையிட்டிருக்கிறவனை யொழிய; செய்ததுக்கு நிவாரகரில்லாதவனையொழிய இதுசெய்யக்கடவாரில்லை; (மேலையகத்து நங்காய்) வந்தார்க்கு அறிவிக்குமது தவிர்ந்து அழைத்துக்காட்ட வேண்டுமளவாய்வந்து விழுந்தது. கடைந்து சேமித்துவைத்த வெண்ணெயயன்றிக்கே கடைகைக்கு யோக்யமான பாலுங்கூடக் கண்டிலேன். (பாவியேனித்யாதி) கோத(ரு)நராகையாலே உபஜீவ்யம் கவ்யமாயிருக்குமிறே. அத்தை இழந்தால் பின்னைப்பொறுக்க மாட்டார்களிறே. .... (௨)

மூ;—

தெள்ளியவாசிறியான் நங்கைகாணுறிமேலத்தடாநிறைந்த
வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்த வெண்ணெயைவாரிவிழுங்கியிட்டு
கள்வனுறங்குகின்றான் வந்துகாண்மின்கள் கையெல்லாம்நெய்வயிறு
பிள்ளைபரமன்றி வ்வேழுலகும் கொள்ளும்பேதையேனென்செய்கேனே

அநு;—இரண்டாம்பாட்டு. (காலையித்யாதி) ஆனைச்சாத்தன் எழுந்திருக்குங்காலத்திலே*வாசநறுங்குழலாய்ச்சியொருத்தி-தயிர்கடைய, அவளோடே தயிர்கடைந்து புறப்பட்டபடியைக்கண்டு, தாயானவள் அந்தரங்கையான ஒருத்தியோடே சொல்லி விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, அநந்தரம் கடைந்த மோரை விற்கவேணுமென்று கீழையகத்து குடும்பிநியானவள் புறப்பட்டுப் போய் வந்து வெண்ணெயும் பாலுமிழந்த க்லேசாதிசயத்தாலே மேலையகத்து நங்கையானயசோதையோடே முறைப்பட, அந்த தசையையுடையராய்த்தாமநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஒண்ணுதே) என்றவநந்தரம் "என்று" என்று சேஷம். "அழைத்துக் காட்ட" என்றதுக்கு-மேலையகத்து நங்கையான யசோதையைத்தானே அழைக்குமளவாய், அத்தனை க்லேசமென்று கருத்து. "பதின் குடமிருந்தபாலும்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் (கடைந்தவித்யாதி). (௨)

அநு;—மூன்றாம்பாட்டு. (தெள்ளியவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே கீழையகத்து நங்கை யசோதையோடே முறைப்பட்டிருக்க, அங்கே பெருங்கூட்டமாக

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நங்கைகாள் !—;	உறங்குகின்ற ன்	உறங்காநின்றான்;
தெள்ளிய	(அமுதவூறலினாலே) தெளிந்திரா நின்றுள்ள		வந்து காண்மின்கள்;—
வாய்	திருப்பவளத்தை யுடையனான		(செய்த களவை மறைக்கவொண்ணாதபடி)
சிறியான்	இச்சிறுப் பிள்ளையானவன்,	கை எல்லாம்	கைத்தலங்களடங்கலும்
உறிமேல	உறியின்மேல் வைக்கப்	நெய்	நெய்யாயிராநின்றன;
தடா	மிடாவிலே [பட்ட	வயிறு	(இவனுடைய) வயிறானது
நிறைந்த	நிறைக்கப்பட்டும்	பிள்ளைபரம்அன்று	பிள்ளைப் பருவத்துக்குரிய திறமுடைத்தாயிருந்ததில்லை;
வெள்ளிமலை	வெள்ளிமலையானது		
இருந்தாலொத்த	இருந்தாற்போலிரா நின்றுள்ளதுமான		
வெண்ணெயை	வெண்ணெயை	இவ்வேழுலகும்	இந்த ஸப்த லோகங்களையும் [ளும்;
வாரி	(தன்தடங்கையார)வாரி	கொள்ளும்	உள்ளேயடங்கக்கொள்
விழுங்கியிட்டு	விழுங்கிவிட்டு	பேதையேன்	அறிவிலியான நான்
கள்வன்	கள்ளத்தனத்தைக் காட்டா நின்றவனாய்	என்செய்கேன்	என்ன செய்யக் கடவேன். (௩)

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (தெள்ளியவாய்ச் சிறியான்) கண்ணுக்கு இருக்கிறபடியும் செயலிருக்கிறபடியும்காண். (நங்கைகாளித்யாதி) மேலே தடாத்தன்னிலே வெள்ளிமலைபோலே சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை வாரி அமுதுசெய்து "இவனைஎங்ஙனே இதுசொல்லும்படி" என்னும்படியாகத்தான் அறியாதாரைப்போலே கிடந்து உறங்காநின்றான். நீங்களெல்லாம் இத்தை வந்துபாருங்கோள். இவன் மறைக்கப்பார்த்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லை, கையெல்லாம் நெய்யாயிருக்க; (பிள்ளைபரமன்று) இவன் பருவத்தளவல்ல வயிற்றின்பெருமை. வெண்ணெயேயன்றிக்கே இவ்வேழுலகும் கொள்

விருப்பாரை யெல்லாரையும் பார்த்து யசோதைதான் அவன் செய்தவதுக்கு முறைப்பட்டபடியைத்தா மநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"தெள்ளியவாயில் அமுதவூறல் தெளிவுறலுடைய சிறியான்" என்று சப்தார்த்தமாய், "வந்து காண்மின்கள்" என்னுமளவுக்கும் கருத்தருளுகிறார் (கண்ணுக்கித்யாதி). கேட்ட பெருங்கூட்டத்திலே நீயும் எங்களைப்போலே

ளூம். "இத்தயிரும்பாலும் பாழ்போகாமே ஒருபிள்ளைவேணுமென்றன்றோ நீபெற்றது. அவன் இப்போது அமுதுசெய்தானாகில் நீ இப்படிபடுகிறதென்" என்ன; (பேதையேனென் செய்கேனோ) "அவனுக்கு இது ஸாத்மியா தொழியில் செய்வதென்" என்றன்றோ அஞ்சுகிறது நான். .... (௩)

மூ;—

மைந்நம்புவேல்கண்நல்லாள் முன்னம்பெற்றவளைவண்ணநன் மா
தன்நம்பிநம்பியுமிங்கு வளர்ந்த தவனிவைசெய்தறியான் [மேனி
பொய்ந்நம்பிபுள்ளுவன் கள்வம்பொதியறைப் போகின்றவாதவழ்ந்திட்டு
இந்நம்பிநம்பியா ஆய்ச்சியர்க் குய்வில்லை யென்செய்கேனென்செய்கேனோ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மை நம்பு	அஞ்ஜனமணிந்த	இவை	இவ்வாறான தீம்புகளை
வேல்	வேல்போன்ற	செய்தறியான்	செய்ததில்லை;
கண்	கண்களையுடையளாய்,	பொய் நம்பி	பொய்யால் குறைவற்றவனாய்
நல்லாள்	ஆத்ம குணங்களையுடையளான தேவகிப் பிராட்டி	புள்ளுவன்	வஞ்சகரில் தலைவனாய்
		கள்வம்	கள்ளத்தனத்துக்கு
பெற்ற	பெற்ற	பொதியறை	ஒரு கொள்கலமாயிருந்துள்ள இக்கண்ணபிரான், (தான் களவு செய்யாதவன் போலே)
வளைவண்ணம்	சங்க (ஶங்க) த்தின் நிறத்தை யுடைத்தாய்		
நல்	விலக்ஷணமாய்		
மா	மாண்மையை யுடைத்தான	தவழ்ந்திட்டு	தவழ்ந்து
		போகின்ற ஆ	போகிறபடிஎன்தான்!;
மேனி	திருமேனியை யுடைய	இந்நம்பி	நிரபேக்ஷனான இவன்
தன்நம்பி நம்பியும்	நம்பி மூத்தபிரானும்	நம்பியா	(இப்படி தீம்பால்) பூர்ணனும் போதைக்கு
முன்னம்	முற்காலத்திலே	ஆய்ச்சியர்க்கு	(அபலைகளான) இடைச்சிகளுக்கு
இங்கு	இவ்வாய்ப்பாடியில்		
வளர்ந்தது	வளர்ந்ததுண்டு;	உய்வு இல்லை	உஜ்ஜீவிக்கவழியில்லை;
அவன்	அவன்	என்செய்கேன்	என்செய்கேனோ. (ச)

வெண்ணெய்க்காக முறையிடப்போமோ? என்ன; "அதுவன்று என்கருத்து" என்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம் "பேதையேனித்யாதிக்கு" என்றருளுகிறார் (இத்தயிருமித்யாதி). ... ... (௩)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மைநம்பித்யாதி) மைபற்றின - அஞ்ஜநம் பற்றின வேல்போலேயாயிற்றுக் கண்ணில் † கருமையும் புகருமிருக்கிறபடி. அவ்வளவல்லாத ஆத்மகுணத்தையுடையவள்பெற்ற. (வளைவண்ண நன்மாமேனி) சங்கவர்ணனையிறே நம்பிமூத்த பிரானிருப்பது. தன்தமையன் தீம்பால் குறையற்றுறொருவனிறே. அவன் மூற்காலத்திலே இங்கு விளையாடித்திரியும்போது நாங்கள் இப்பாடு பட்டறியோம்.

(பொய்நம்பி) பொய்யால் குறைவற்றிருக்கிறவன். (புள்ளுவன்) கண்ணி வைப்பாரைப்போலே கடைகிறபோதே தொடங்கி "இவர்கள் எங்கேவைப்பர்களோ?" என்று அடியொற்றிக்கொண்டு திரியாநிற்குமாயிற்று. (கள்வம்பொதியறை) களவிட்டு வைக்கைக்கொருகொள்கலம். (போகின்றவாதவழ்ந்து) இக்களவைச்செய்து தானல்லாதாரைப்போலே தவழாநிற்கும். (இந்நம்பி நம்பியாலாய்ச்சியர்க்குய்வில்லை) நிரபேக்ஷனை இவன் இவனாக, இவ்வூரில் இடைச்சிகளுக்கு உஜ்ஜீவிக்கவிராகில்லை. (என்செய்கேனித்யாதி) இவர்கள்கீழே எங்ஙனே நான் இவ்வூரில் குடிகிடக்கும்படி. .... (ச)

மூ;—

தந்தைபுகுந்திலன் நானிங்கிருந்திலேன் தோழிமாராருமில்லை
சந்தமலர்க்குழலாள் தனியேவிளையாடுமிடம்குறுகிப்
பந்துபறித்துத் துகில் பற்றிக்கீறிப் படிறன்படிறுசெய்யும்
நந்தன்மதலைக்கிங்கென் கடவோம் நங்காயென் செய்கேனென்செய்கேனோ?

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே யசோதைப்பிராட்டி கீழையகத்துநங்கைக்கு உத்தரமாம்படி எல்லாரையும் பார்த்துத் தானும் இழந்தபடி சொல்லிவிட்டார்; அத்தைக் கேட்டுக் கீழையகத்து நங்கை மறுமாற்றம் காணமையாலே, வாய்வந்தபடி பழித்துக்கொண்டு நம்பிமூத்தபிரானைக்கொண்டாடி, "இனி ஒருத்தருக்கும் இங்கேயிருந்து பிழைக்கவிராகில்லை" என்று கொண்டு, வெறுத்துக்கொள்ளுகிற படியைத் தாமநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"நல்லாள்" என்றதுக்கு - தாத்பர்யம் (அவ்வளவித்யாதி).
(கண்ணிவைப்பார்) வலைவைப்பார். (இவர்கள்) ராமக்ருஷ்ணர்கள். (ச)

† (பா) பெருமையும் கூர்மையும்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நங்காய்	பூர்ணையான யசோதாய்!	இடம்	ப்ரதேசத்திலே
தந்தை	(இப்பெண்பிள்ளையின்) தமப்பனார் [லர்;	குறுகி	சென்றுகிட்டி, (அவள் அடித்துக் கொண்
புகுந்திலன்	வீட்டில் ப்ரவேசித்தி	பந்து	பந்தை [டிருந்த)
நான்	(தாயான) நானும்	பறித்து	பறித்தும்
இங்கு	இந்த வீட்டில்	துகில்	பரியட்டத்தை
இருந்திலேன்	இருந்தேனில்லை;	பற்றிக்கீறி	பிடித்துக் கிழித்தும் (ஆகஇப்படிப்பட்ட)
தோழிமார்	தோழிமார்களில்	படிறு	தீம்புகளை
ஆரும்	ஒருத்தியும்	செய்யும்	செய்யாநின்ற
இல்லை	(அருகில்) இருந்திலள்;	படிறன்	தூ(ஃா)ர்த்தனாய்
சந்தம்	பரிமளம்மிக்க	நந்தன்மதலைக்கு	நந்தகோபர் குமாரனான கண்ணனிடையாட்டத்திலே
மலர்	பூக்களணிந்த		
குழலாள்	மயிர்முடியை யுடைய என் பெண்பிள்ளை	இங்கு	இவ்விடத்தில்
தனியே	அத்விதீயையாய்	என்கடவோம் என்செய்யக்கடவோம்;	
விளையாடும்	விளையாடாநின்ற	என்செய்கேன்! என்செய்கேனோ?(ரு)	

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) சொன்னபடியே தலைக்கட்டிற்று. இவர்கள் தமப்பனார் புகுந்திலர்; நானும் இங்கிருந்திலேன்; (தோழிமாராருமில்லை) கூட்டிக்கொடுக்கைக்குத் தோழிமாருமில்லை. இவன்தான் பெண்பிறந்தார் தனியே விளையாடுமிடம்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தந்தையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் கீழையகத்து நங்கைமுறையிட்டுக் கொண்டிருக்கச்செய்தே ஏதேனும் சொல்லி, அசலகத்தார் ஏதேனும்பேசக்கேட்க மாட்டாத வந்தயசோதைப்பிராட்டியோடே மற்றும் அசலகத்தொருத்தி பெண்ணைக்களவு கண்டபடியைச்சொல்லி முறைப்பட அத்தசையையநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

பாட்டில் ப்ரமேயத்தையெல்லாம் கடாக்ஷித்து, கீழ்ப்பாட்டில் "ஆய்ச்சியர்க்கு உய்வில்லை" என்றதுவும் திருவுள்ளத்திலோடி வ்யாக்க்யாதாவின் ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (சொன்னவித்யாதி). "இங்கென்கடவோம்" என்று பஹுவசநமாயிருக்கையாலே தன் பெண்ணைப் படுத்தினபடி எல்லார்க்கு மொக்கு மென்கிறளாகையாலே அருளுகிறார் (இவர்களென்று); - பெண்களென்றபடி. ... ... (ரு)

பார்த்துக்கொடுதிரியும். அவர்களோடே சென்றுகிட்டிப் பந்தைப் பறித்தும், பரியட்டங்களைக்கிழித்தும். (படிறன்) பின்பு சொல்ல வொண்ணுதபடி களவுசெய்யும். (நந்தன்மதலைக்கு) ப்ரபுக்கள் கீழ் குடியிருக்க வொண்ணுதே ஸாதக்களுக்கு. .... (ரு)

மூ;—

மண்மகள்கேள்வன் மலர்மங்கைநாயகன் நந்தன்பெற்றமதலை
அண்ணலிலைக்குழலூதி நம்சேரிக்கே † யல்லில்தான் வந்தபின்னைக்
கண்மலர்சோர்ந்து முலைவந்துவிம்மிக் கமலச்செவ்வாய்வெளுப்ப
என்மகள்வண்ணமிருக்கின்றவா நங்கா யென்செய்கே னென்செய்கேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நங்காய்	பூர்ணையான யசோதா	வந்தபின்னை	வந்தபிறகு,
மண்மகள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு[ய்!	கண்மலர்	நயநகமலமானது
கேள்வன்	வல்லபனுய்,	சோர்ந்து	மிகவும் வதங்கி
மலர்மங்கை	தாமரைமலரில் திருவ வதரித்தருளின ஸ்ரீ	முலை	முலைகளானவை
		வந்து விம்மி	நெறித்துக்கிளர்ந்து
நாயகன்	நாயகனுய், [தேவிக்கு	கமலம்	தாமரைபோலே
நந்தன்	ஸ்ரீநந்தகோபர்	செம்	சிவந்திருந்துள்ள
பெற்ற	பெற்ற	வாய்	அதரமானது
மதலை	சிறுப்பிள்ளையாய்,	வெளுப்ப	(ஆத்தஸாரமாய்ப் போகையாலே) வெளுமையைக் காட்ட
அண்ணல் தான்	ஸர்வசேஷியான கண்ணபிரானனவன்,		
இலை	இலையாலான	என் மகள்	என்னுடைய பெண்பி
குழல்	முரளியை	வண்ணம்	நிறமானது [ள்ளையின்
ஊதி	ஊதிக்கொண்டு	இருக்கின்றஆ	(வைவர்ண்யப்பட்டு) இருந்தபடி பாராய்;
அல்லில்	இரவில் [ற		
நம் சேரிக்கே	நம்முடைய சேரியே	என் செய்கேன்! என்செய்கேனே.	

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (மண்மகளித்யாதி) தாய்மாரும் தாய்

அநு;—ஆறும்பாட்டு. (மண்மகளித்யாதி) கீழை அசலகத்தாள் பூசவிட்டாள் ; அப்போதே அசல்சேரியில் நங்கை தன்மகளிருக்கின்றவற்றைச் சொல்லிக்கூப்பிட, அந்தத் தசையையடைந்து அநுபவிக்கிறுரென்றுஸங்கதி.

அசல்சேரியானவளுக்கு ஸ்ரீபூவல்லபனென்னுமது தெரிந்தபடியென் னென்ன; அதுக்கு இரண்டுவகையாக வருளுகிறுர் (தாய்மாரித்யாதி). தாலா

† (பா) அல்லுற்றுன்.

மாரோடு ஒருகோவையாயிருப்பாரும் உகக்கும் பாசுரம். "மண்மகள்நாதனே? மாமலராள் நாயகனே?" என்றுயிற்று உகப்பது. அன்றிக்கே, ப்ரணயதா(ரை)ரையில் அவர்களுக்கு தேசிகனானவன்கிடீர் இவளை இப்படிப்படுத்தினுனென்னவுமாம்.(நந்தன்பெற்றமதலை) அதுக்குமேலே பிறப்பாலுண்டான ஏற்றம். (அண்ணல்) தன்னுடைய சேஷித்வத்தைக்காட்டி எல்லாரையும் எழுதிக்கொண்டிருக்குமவன். (இலைச்குழலூதி) குழலையும் ஊதிக்கொண்டு ராத்ரியிலே வந்தபின்னை. (கண்மலர்சோர்ந்து) ஸம்போகாநந்தரம் விளைந்த கலவிக்குறிகள். (கமலச்செவ்வாய்) தாமரைபோலேயிருக்கிற அதரமானது. (வெளுப்ப) வெளுத்த என்றபடி. (என்மகள்வண்ணம்) இவள்நிறம் பெறுகைக்கு நான் எத்தைச்செய்வேன். .... (சு)

மூ;—

ஆயிரங்கண்ணுடை யிந்திரனாருக் கன்றுயர் விழவெடுப்பப்
பாசனநல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்தவதனையெல்லாம்
போயிருந்தங்கொரு பூதவடிவுகொண் டுன்மகனின்றுநங்காய்
மாயனதனையெல்லாம்முற்ற வாரிவளைத்துண்டிருந்தான் போலும்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நங்காய்!— ;	இன்று	இன்றையதினம்
அன்று	முற்காலத்தில்	அங்கு	அவ்விடத்தில்
ஆயர்	இடையர்கள்	போயிருந்து	போயிருந்து,
ஆயிரம் கண் உடை	ஸஹஸ்ராக்ஷனை	ஒரு	அத்புதமானதொரு
இந்திரனாருக்கு	தேவேந்த்ரனுக்காக	பூதம்	பூதத்தின்
விழவு எடுப்ப	அந்நத்தினுல்உத்ஸவம் செய்வதற்கு	வடிவுகொண்டு	வடிவைப்பூண்டு
நல்லன	நல்லவையான	மாயன்	(அமுது செய்தருளின) ஆச்சர்யசேஷ்டிதமுடைய
பாசனம்	பாத்ரங்களிலே (சேமித்துவைத்து)	உன்மகன்	உன் பிள்ளையானகண்ணன்,
பண்டிகளால்	வண்டிகளாலே	அதனை எல்லாம் முற்ற	அந்த அந்நராசி முற்றும்
புகப்பெய்த	கொண்டுவந்து தள்ளப்பட்ட	வாரி	(கைகளால்) வாரி
அதனை எல்லாம்	அந்த அந்நராசி யடங்கலும்,	உண்டு	அமுது செய்து
		வளைத்திருந்	(அல்லாதாரைப்போலே) சூழ்ந்து கொண்டிருந்
		தான்போலும்	தான்போலும். (எ)

ட்டுப் பாட்டுப்பாடும்போது பிள்ளை இங்ஙன்சொல்லுவாரென்று கருத்து. (சு)

வ்யா;—எழாம்பாட்டு. (ஆயிரங்கண்ணித்யாதி) தான் ஆயிரங் கண்ணையுடையனுகையாலே இதரவிஸஜாதீயனுய், தான் தேவயோனியிலே பிறந்தவனுய், அத்தாலே துர்மாநியாயிருக்கிறவனுக்கு இடையர் உத்ஸவமாகப்போத்தி நல்ல பா (ஜ) ஜநங்களிலே சோற்றையெடுத்து சகடத்தாலே கொடுவந்துதள்ள, அத்தையடங்கலும் "கோவர்த்தநோஸ்மி" என்று தான் அமுதுசெய்த ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தன். (அதனையித்யாதி)அத்தையடங்கலும் அமுது செய்தானுய், அல்லாதாரைப்போலே இருந்தானுயிற்று. .... (எ)

மூ;—

தோய்த்ததயிரும் நறுநெய்யும்பாலு மோரோகுடம்துற்றிடுமென்று
ஆய்ச்சியர்கூடி யழைக்கவும் நானிதற்கெள்கியிவனை நங்காய்
சோத்தம்பிரானிவை செய்யப்பெறு யென்றிரப்பனுரப்பகில்லேன்
பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை யிப்பிள்ளையைப் பேசுவதஞ்சுவனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நங்காய்!-	ஆய்ச்சியர்	இடைச்சிகளடைய
தோய்த்த	"தோய்த்து வார்த்த	கூடி	திரளாகக்கூடி
தயிரும்	தயிரையும்	அழைக்கவும்	கூப்பிடச்செய்தேயும்
நறு	(புதிதாக உருக்கப் பட்டு) பரிமளித [மான	நான்	(அவனைப்பெற்ற தாயான) நான்
நெய்யும்	நெய்யையும்		
பாலும்	பாலையும்	இதற்கு	இந்தச்செயலுக்கு
ஓரோகுடம்	ஒவ்வொரு தடாக்களினின்றும்	எள்கி	ஈடுபட்டு,
துற்றிடும் என்று	(கண்ணபிரான்) அமுது செய்துவிடுவன்" என்று		(அநந்தரம்)

அநு;—எழாம்பாட்டு. (ஆயிரமித்யாதி) அசலகத்தாரும் அசல்சேரியாரும் எல்லாரும் ஏககாலத்திலே முறைப்பட்டபடியைக்கண்டு, "என்னபுதுமை, நீங்களும் பிள்ளைபெற்றதில்லையோ? என்மகனித்தனை செய்யவல்லனோ?" என்றுயசோதைப் பிராட்டிசொல்ல, அத்தைக்கேட்டு எல்லாரும் ஒருமிடறுய்ச் சேர்ந்து, "பருப்பதத்தை யுண்டவனன்றோ? அவன் செய்யமாட்டாதது மொன்றுண்டோ?" என்கிறவர்கள்படியாலே, அநுபவிக்கிருறென்று ஸங்கதி.

(பாஜநங்களிலே)- பாத்ரங்களிலே. "பூதவடிவுகொண்டு" என்றவநந்தரம் "உண்ட" என்றுசேஷம். ... ... (எ)

இவனை	இப்பிள்ளையை நோக்கி,		(இப்பிள்ளையானவன்)
பிரான்	"உபகாரகனே!	பேய்ச்சி	பூதனையின்
சோத்தம்	உனக்கோரஞ்ஜலி;	முலை	(விஷமிஶ்ரமான) முலையை
இவை	இவ்வாறுனதீம்புகளை		
செய்யப்பெறு ய்	(இனி) செய்யாதொழியவேணும்"	உண்டபின்னை	அமுதுசெய்தபின்பு, இப்பிள்ளையை இப்பிள்ளையிடையாட்டத்திலே
என்று	என்று அநுநயம்பண்ணிக் கொண்டு	பேசுவது	பொடிந்து வார்த்தை சொல்லுவதைப் பற்றி
இரப்பன்	(காலைப்பிடித்து) ப்ரார்த்திப்பேன்;		
	(அத்தனைபோக்கி,)	அஞ்சுவனே	மிகவும் பயப்படாநின்றேன். (அ)
உரப்பகில்லேன்	சீறிப்பேசமாட்டுகிறிலேன்;		

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (தோய்த்தவித்யாதி) நின்ற நின்ற அவஸ்த்தைகள்தோறும் சேஷியாதபடி பண்ணிறுயிற்று. தோய்த்து அட்டின தயிரையும், புத்துருக்கு நெய்யையும், நெய்வாங்குகைக்கு யோக்யமானபாலையும் சேஷியாதபடியாக அமுது செய்யுமென்று ஆய்ச்சியரெல்லாரும் கூப்பிடச்செய்தேயும். (நானிதற்கெள்கி) நான் இதுக்கீடுபட்டு, இவனை ஆக்ரஹியாதே (பிரானே சோத்தம்) "இங்ஙனே செய்யலாகாதுகாண்" என்றும் இரவாநிற்பன். என்செய்ய, உன்மகனைபின்பு நிக்ரஹிக்கலாகாதோவென்ன; இவன் பூதனையுடையமுலையை அமுதுசெய்தபின்பு என்னுடைய பிள்ளையென்றிருக்க அஞ்சுவன். .... (அ)

அந;—எட்டாம்பாட்டு. (தோய்த்தவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே எல்லாரும்கூடி, "இந்த்ரனுக்கிட்ட சோற்றையெல்லாமுண்டவனுக்கு இவ்வூர்பால் வெண்ணெய் முதலானவை சேஷிக்க விரகுண்டோ? தீம்பிலே கைவளரும்படி பண்ணினாய் நீயன்றோ" என்று கூசவிட, அத்தையெல்லாம்கேட்டு ஆரவாரமடங்கவிட்டு எல்லாரும் கேட்கும்படி அதிலே ஒருத்தியைப்பார்த்துப் "பேய்முலையுண்டவனை நான்உரப்பஅஞ்சுவன், இங்குஎன்னைக் குற்றம்சொல்லவேண்டா" என்ற அவன் தாயாயநுபவிக்கிறுளென்று ஸங்கதி.

(நின்றநின்ற அவஸ்த்தைகள்) என்றது - ஒருகவ்யத்துக்கே தயிராகை முதலானவெல்லாத் தசைகளென்கை. (அட்டின) வார்த்த. (ஆக்ரஹியாதே) கோபியாதே. ... ... (அ)

மூ;—ஈடும்வலியுமுடையவிந்நம்பி பிறந்தவெழுதிங்களில்
ஏடலர்கண்ணியினானை வளர்த்தி யமுனைநீராடப்போனேன்
சேடன்திருமறுமார்வன் கிடந்துதிருவடியால் மலைபோல்
ஓடும்சகடத்தைச்சாடியபின்னை யுரப்புவதஞ்சுவனே. (௯)

பதம்.	உரை.
ஈடும்	சரீரபலத்தையும்
வலியும்	மிடுக்கையும்
உடைய	உடையனாய்
இந்நம்பி	பூர்ணனான இப்பிள்ளை
பிறந்த	அவரித்த
எழுதிங்களில்	ஏழாம்மாஸத்திலே,
ஏடு	இதழ்களானவை
அலர்	அலராநின்றுள்ள
கண்ணியினானை	மாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பிள்ளையை
வளர்த்தி	(குளிப்பாட்டித்) தூங்கப்பண்ணிவிட்டு,
யமுனை	யமுநாநதியிலே
நீராட	நீராடுவதற்காக
போனேன்	போனேன்;
சேடன்	மிகவும்இளையனாய்
திரு	பிராட்டியையும்
மறு	ஸ்ரீவத்ஸத்தையும்
மார்பன்	திருமார்விலே உடையனான இவன்,
மலைபோல்	ஒருமலைபோலே
ஓடும்	ஊர்கின்ற
சகடத்தை	(அஸுராவிஷ்டமான சகடத்தை
கிடந்து	தான் கிடந்த கிடைமாறுதே
திருவடியால்	திருவடியாலே
சாடியபின்னை	முறித்துத் தூளாக்கின பிறகு
உரப்புவது	(இவனைச்) சீறிப்பேசுமவிஷயத்திலே
அஞ்சுவன்	பயப்படாநின்றேன். (௯)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஈடுமித்யாதி) கனமுடைமையும் மிடுக்குமுடைய இப்பிள்ளை ஏழாமாஸத்திலேகுளிப்பாட்டிச்செவ்வியுடைத்தான மாலையைச்சூட்டி வளர்த்திவைத்துப்போனேன், யமுனையிலே நீராட. (சேடன்) அத்யந்த சைசவத்தையுடையவன்; இவ

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஈடுமித்யாதி) எல்லாருங்கூடி "பேய்ச்சிமுலையுண்டத்தை நினைத்தஞ்சுவன்" என்றாய்; பிள்ளையினுடைய ஜீவநாத்ருஷ்டத்தாலே அவள் முடிந்தாள்; அத்தைக்கண்டு நீ அஞ்சுகைக்குப் போருமோவென்ன; அது ஒன்றுமேயோ? சகடுதைத்தபடியைக் கேளுங்கோளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(கனமுடைமை)-காயபலம். (மிடுக்கு)-பராபிபவநஸாமர்த்த்யம். (ஏடு)-தளமாய், (அலர்)புஷ்பமாய், இப்படி விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (செவ்வியித்யாதி). ... ... (௯)

ன் செய்யும் செயல்களுடைய ஸர்வேச்வரனோடொக்கும். (திருவடியால்) திருவடிகளாலே மலைபோலே ஊருகிற சகடத்தைச் சாடித்துகளாக்கினபின்பு இவனைப்பொடிய அஞ்சுவன். .... (கூ)

மூ;—

அஞ்சுவன்சொல்லி யழைத்திட நங்கைகாளாயிர நாழிநெய்யை
பஞ்சியமெல்லடிப்பிள்ளைகளுண்கின்ற பாகந்தான் வையார்களே
கஞ்சன்கடியன் கறவெட்டுநாளி லென்கைவலத்தாதுமில்லை
நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய்நம்பீ யென்செய்கேனென்செய்கேனோ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நங்கைகாள்	பூர்ணைகளான பெண்காள்!	கடியன்	மிகவும் க்ரூரனாயிராநின்றான்;
சொல்லி	(இவன் செய்த தீம்புகளைச்) சொல்லி	கறவு	(அவனுக்குக் கட்டவேண்டிய)கப்பமானது
அழைத்திட	(இவனை) அழைக்க	எட்டுநாளில்	எட்டு நாளைக்குள் கட்டவேண்டும்படி ஸமீபித்தது;
அஞ்சுவன்	பயப்படாநின்றேன்;		
நம்பீ	கண்ணபிரானே!		
பஞ்சியம்	பஞ்சுபோலே	என்	எனக்கு
மெல்	ம்ருதுவான	கைவலம்	கைம்முதல்
அடி	அடிகளையுடைய	ஆதும் இல்லை	ஒன்றுமில்லை; (ஆனபின்பு)
பிள்ளைகள்	(உன்னோடொத்த ஆயிரம்) பிள்ளைகள்	நெஞ்சத்திருப்பன	(என்னுடைய) நெஞ்சில்புண்பட்டிருக்கும்படியான கார்யங்களை
உண்கின்ற	புஜியாநின்ற		
ஆயிரநாழிநெய்யை	ஆயிரநாழிகளிலே நிறைக்கப்பட்டநெய்யில்		
		செய்துவைத்தாய்	பண்ணிவைத்தாய்;
பாகந்தான்	பாதிபாகத்தையும்	தாய்	
வையார்கள்	சேஷித்து வைக்கிறிலர்கள்;	என்செய்கேன் என்செய்கேனோ. (கo)	
கஞ்சன்	கம்ஸனானவன்		

அ௩;—பத்தாம்பாட்டு. (அஞ்சுவனித்யாதி) கீழ் இரண்டு பாட்டிலும், பிள்ளைச் செவ்வைக் கேட்டைக்கேட்டுத் ஙங்களெல்லாரும் முகங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு இனி மறுமாற்றமுண்டோ வென்று திகைத்திருக்க, அவர்களெல்லாரையும் பார்த்து, "நீங்கள் எது சொல்லிலும், இவனைக்கூப்பிட நான் அஞ்சுவன்;" என்று நிருத்தரமாகச்சொல்ல, எல்லாரும் "இப்படியுண்டோ? உனக்குக் கட்டவுமடிக்கவும் எளியனாயிருக்க, உரப்ப அஞ்சுவன்" என்கிற

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (அஞ்சுவன் சொல்லியழைத்திட) (பஞ்சியமித்யாதி) பஞ்சுபோல ம்ருதுவான அடியையுடையராயிருக்கிற ;பிள்ளைகள் ஆயிரநாழி நெய்யை உண்கிறவிடத்தில் பாதியும் சேஷியாதபடியாயிற்று புஜித்தது. (கஞ்சன்கடியன்) கம்ஸனானவன் சாலக்கொடியவன். (கறவெட்டுநாளில்) கறவென்று-இறைக்குப்பேர். எட்டுநாளில் இறை இடையர் பாலிருக்கக் கடவதாயிருக்குமிறே. (என்கைவலத்தாதுமில்லை) எனக்குக் கைம்முதலொன்றுமில்லை. அன்றிக்கே, என்கையில் பலமில்லை என்னவுமாம். (நெஞ்சத்திருப்பன செய்துவைத்தாய்நம்பீ) என் நெஞ்சுப்புண்மாறாதபடியாகப் பண்ணினாய்; நான் இக்கார்ஹஸ்த்ய தர்மத்லை எங்ஙனே அநுஷ்டிக்கும்படி. .... (௧0)

மூ;—

அங்ஙனும்தீமைகள்செய்வர்களோநம்பீ ஆயர் மடமக்களைப்
பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள்பின்னே சென்றொளித்திருந்து
அங்கவர்பூந்துகில்வாரிக்கொண்டிட் டரவேரிடையாரிரப்ப
மங்கைநல்லீர்வந்துகொள்மினென்று மரமேறியிருந்தாய்போலும்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நம்பீ	கண்ணபிரானே !	செய்வர்களோ	செய்யக் கடவதோ? ;
ஆயர்	இடையர்களுக்கு	பங்கயநீர்	தாமரைப் பொய்கை
மடம்	பவ்யைகளான	குடைந்து	அவகாஹித்து [யிலே
மக்கள்	பெண்கள் திறத்திலே	ஆடுகின்றார்கள்	நீராடப்புக்க ஸ்த்ரீகளுடைய
அங்ஙனும்	அப்படியுங்கூட		
தீமைகள்	தீம்புகளை		

விதில் நாம் குடிவாங்குமித்தனை. பெண்களைப் புடைவைகளை உரிவது முதலான தீமைகளுக்கு ஒரு கணக்கில்லையென்று முறைப்பட, அவர்களை விட்டு அவர்கள் முன்னே தன்பிள்ளையை நியமிக்க ஒருப்படுகிறாள் மேல்நாலு பாட்டென்று ஸங்கதி.

*சோறே அறம்செய்யும் நந்தகோபாலன்பிள்ளையாகையாலே" நீதான் *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளல்லது உண்பதில்லை; அவர்களெல்லார்க்கும்-ஆயிரநாழி நெய்யைத்தாராதே தீராது; அவர்களுண்ணும்போது சேஷித்ததை யாகிலும் இறைக்குக்கூட்டிவைக்கவிரகில்லை. கொண்டுவிற்கைக்குக்கைம்முதலுமில்லை; நீயோ என்னகத்திலே இத்தனை தீம்புசெய்கிறாய்''என்று வெறுக்கிறாளென்று விவக்ஷித்து உட்கருத்தருளுகிறார் (என் நெஞ்சித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

பின்னைசென் று	பின்னே போய்	இரப்ப	(தந்தாம் பரியட்டங்களை) யாசிக்க,
ஒளித்திருந்து	மறைந்து கொண்டிருந்து	நல் மங்கைமீர்	"அழகிய பெண்காள்!
அங்கு	அவ்விடத்தில்	வந்து	நானிருக்கு மிடமேற வந்து
அவர்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய	கொண்மின்	உங்கள் துகில்களைப் பெற்றுப்போங்கோள்"
பூ	அழகிய	என்று	என்றுசொல்லிக்கொண்டு
துகில்	பரியட்டங்களை யடைய	மரம்	மரத்தினுச்சியிலே
வாரிக்கொண்டிட்டு	வாரிக்கொண்டு, (அவ்வளவிலே)	ஏறியிருந்தாய்	ஏறியிருந்தாய்.
அரவு ஏர்	அரவு போலே நுண்ணிதான	போலும்	(௧௧)
இடையார்	இடையையுடைய அப்பெண் பிள்ளைகள்		

வ்யா;—பதினோராம்பாட்டு. (அங்கனுமித்யாதி) சொல்லவொண்ணுதபடியான தீம்புகளை விளைக்கக்கடவதோ? ஒரு குடியிலே பிறந்த பெண்பிள்ளைகளைச்செய்யும் தீம்பு. தாமரைப் பொய்கையிலே சென்று ஒளித்திருந்து அவர்களுடைய பரியட்டங்களையடைய வாரிக்கொண்டு. (அரவேரிடையாரித்யாதி) அரவுபோலே நுண்ணிய இடையையுடைய ஸ்த்ரீகள் இரக்க, (மங்கைநல்லீர் துகில் கொண்மினென்று மரமேறியிருந்தாய்போலும்) வேணுமாகில் இங்ஙனே ஏறிவாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்றிருந்தாய். .... (௧௧)

மூ;—

அச்சந்தினைத்தினையுமில்லையிப்பிள்ளைக் காண்மையுச்சேவகமும்
உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக்குரைத்திலன்தானின்றுபோய்
பக்கிலைப்பூங்கடம்பேறி விசைகொண்டுபாய்ந்துபுக் காயிரவாய்
நச்சழல்பொய்கையில்நாகத்தினோடுபிணங்கிநீவந்தாய்போலும். (௧௨)

அந;—பதினோராம்பாட்டு. (அங்கனுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "என் செய்கேன்" என்று தன்னைப்பார்த்துவேறேயும் சிலரைப்பாரா அச்சம்தோற்ற நிற்க, அநந்தரம் நங்கைகள் சொன்ன தீம்புகளைத்தான் சொல்லி இப்படி செய்ய வடுக்குமோ வென்று கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(செய்யும் தீம்பு) என்றவநந்தரம் "ஏதென்று" என்று சேஷம்; இதுக்கு "கொள்ளுங்களென்று, இருந்தாய்" என்றத்தோடே அந்வயம். (௧௧)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
இப்பிள்ளைக்கு	இந்தப்பிள்ளைக்கு	பூ	பூத்துக்கிடந்த [றி
தினைத்தினை	ஈஷத்தும்	கடம்பு ஏறி	கடப்பமரத்தின்மேலே
அச்சம் இல்லை	பயமில்லை ;	விசைகொண்டு	பெரியவேகத்தோடே
ஆண்மையும்	பௌருஷமும் [து ;	பாய்ந்துபுக்கு	(மடுவிலே)ஏறப்பாய்ந்து,
சேவகமும்	சேவகப்பாடுமே யுள்ள	ஆயிரம் வாய்	ஆயிரம் வாயாலும்
உச்சியில்முத்தி	உச்சிமோந்து	நச்சு அழல்	விஷத்தை உமிழா நிற்
வளர்த்தஎடுத்	வளர்த்தெடுத்ததாயா		பானாய்[கிடக்கிற
தேனுக்கு	ன எனக்கு	பொய்கையில்	நச்சுப் பொய்கையிலே
தான்	தான்	நாகத்தினோடு	காளிய நாகத்தினோடு
உரைத்திலன்	(செய்யப்புகும் செய்	நீ	இளம்பருவத்தனான நீ
	கைகளைச்) சொல்	பிணங்கி	போர்செய்து
	லுகிறிலன் ;	வந்தாய்போலு	வந்தாயோதான்.
இன்று போய்	இன்றைக்குப்போய்	ம்	(௧௨)
பச்சிலை	பசுமையான இலைக		
	ளை யுடைத்தாய்		

வ்யா;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (அச்சமித்யாதி) பயமேகதேசமும் கூட வில்லை, இப்பிள்ளைக்கு. (ஆண்மையித்யாதி) ஆண்பிள்ளைத்தனமும் சேவகப்பாடுமேயாயிற்று உள்ளது. (உச்சியில்முத்தி) உச்சி மோந்து வளர்த்தெடுத்தேனுக்கு, ஒன்றுமுரைத்திலன்தான். இன்றுபோய், (பச்சிலையித்யாதி) திருவடிகளோடுண்டான ஸ்பர்ஶத்தாலே தழைத்துப் பூத்தகடம்பிலே ஏறிப்பெரிய வேகத்தாலே மடுவிலே ஏறப்பாஞ்சு; (ஆயிரவாயித்யாதி) ஆயிரம் வாயாலும் விஷத்தை உமிழாநிற்பானாய் தான் நச்சுப்பொய்கையிலே கிடக்கிற காளியனோடே பிணங்கி வந்தாய்போலே இருந்தது. .... (௧௨)

அரு;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (அச்சமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பொய்கையிலே பெண்களோடு பிணங்கினபடியைச் சொல்லச்செய்தே, நச்சுப் பொய்கையிலே போனது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய், அதுக்கு வயிறு மறுகியத்தைச் சொல்லி வெறுக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"தினைத்தினை"-எள்ளத்தனையென்னுமாபோலே, அல்பத்தைச்சொல்லுகிற தென்கிறார் (பயமித்யாதி). தினை-க்ஷுத்ரதாந்யம்; "இப்பிள்ளைக்கு" என்கையாலே நங்கைகளையும் ஒருகண்ணாலே பார்த்துச்சொல்லி, மேலே இவனை ஒருகண்ணாலே பார்த்துச் சொல்லுகிறாளென்று கொள்வது. ... (௧௨)

மூ;—

தம்பரமல்லனவாண்மைகளைத் தனியேநின்றுதாம்செய்வரோ?
எம்பெருமானுன்னைப்பெற்றவயிறுடையேனினியானென்செய்கேன்
அம்பரமேழுமதிருமிடிகுரலங்கனல்செங்கணுடை
வம்பவிழ்கானத்துமால்விடையோடு பிணங்கிநீவந்தாய்போலும்.

பதம்.	உரை.
எம்பெருமான்	எனக்குப்பெருமையை விளைவிக்கக் கடவ கண்ணனே!
தாம்	ஓரோ காரியங்களிலே யிழிவார்
தம்பரம் அல்லன	தந்தாமால் செய்து தலைக்கட்ட வொண்
ஆண்மைகளை	வீரச்செயல்களை[ணாத
தனியேநின்று	தனித்து நின்று
செய்வரோ	செய்யக்கடவர்களோ?;
உன்னை	இப்படி அஸாத்யமான செயலைச் செய்கிற [உன்னை
பெற்ற	பெற்ற
வயிறுஉடையேன்	வயிற்றை யுடையளான
யான்	நான்.

பதம்.	உரை.
இனி என்செய்கேன்;—	
அம்பரம் ஏழும்	உபரிதந லோகங்களெல்லாம்
அதிரும்	அதிரும்படியாக
இடி	முழங்காநின்றுள்ள
குரல்	த்வநியையுடைத்தாய்
அனல்	நெருப்புப்போலே
செம்	சிவந்த
கண் உடை	கண்களை யுடைத்தாய்
மால்	கறுத்திருந்துள்ள
விடையோடு	ரிஷபங்களோடே
வம்பு அவிழ்	மணம்மாறுதேநித்ய வஸந்தமான
கானத்து	அங்கு அச்சோலைக்குள்ளே பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். (௧௩)

வ்யா;—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (தம்பரமித்யாதி) ஓரோகாரியங்களிலே இழிவார் தந்தாமால் செய்து தலைக்கட்டலாம் கார்யங்களிலே யன்றோ இழிவது. (ஆண்மைகள்) ஓரோவொன்றையே

அ;—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (தம்பரமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "நாகத்தினொடு பிணங்கி நீ வந்தாய்" என்னக்கேட்டு, நீ இதுக்கஞ்சவேணுமோ? சிறுப்பிள்ளையாயிருக்கச் செய்தே நான் நச்சுமுலையுண்டதாகச் சொன்னாயே, இவ்விஷயம் எனக்கு ரஸ்யமானது ஆஜந்மஸித்தமென்று ப்ரஸித்தமா யிருக்கையாலே "விஷமேருத ப்ரக்ருதி இவன்" என்று தேறியிருக்கலாமே யென்ன; அதுவொன்றுமோ தேறியிருக்கைக்கு; மலைபோலே பெரியவிடைகளின்மேல் விழுந்ததுக்கு நானென்செய்கேனென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

கார்யங்களை என்னவேண்டியிருக்க, "ஆண்மை" என்று விசேஷசப்தத்தாலே சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (ஓரோவென்று தொடங்கி).

தலைகாணவொண்ணாதபடியிருக்கை. (தனியே நின்று) நம்பி மூத்த பிரானோடே கூடநின்று செய்தானாகில் கண்ணெச்சில் வாராதபடி அவன் தலையிலே ஏறிடலாம். (தாம்செய்வரோ) தந்தாமையும் பார்க்கவேண்டாவோ? (எம்பெருமான்) உன்னைப்பெற்றவிதுவே அமையாதோ வயிற்றெரிச்சலுக்கு வேண்டுவது. நீ ஒருசெயலைச் செய்ய வேணுமோ? (அம்பரமேழும்) உபரிதநலோகங்கள் அதிரும்படியான த்வநியையுடைத்தாய், அகவாயில் மரமெல்லாம் தெரியும்படி நெருப்புப்போலே சிவந்தகண்ணையுடைத்தாயிருக்கிற வ்ருஷபங்களோடு கூட நித்யவஸந்தமான சோலைக்குள்ளே பிணங்கிவந்தாய் போலேயிருந்தது என்கிறாள். .... (கரு)

மூ;—அன்னநடைமடவாய்ச்சி வயிறடித்தஞ்சஅருவரைபோல்
மன்னுகருங்களிற்றாருயிர்வவ்விய மைந்தனைமாகடல்சூழ்
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கையர்காவலன் காமருசீர்கலிகன்றி
இன்னிசைமாலைகளீரேழும்வல்லவர்க் கேதுமிடரில்லையே

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்னநடை	ஹம்ஸகதியையும்	மைந்தனை	மிடுக்கனான கண்ணபிரான் விஷயமாக,
மடம்	ஆத்மகுணத்தையுமுடையளான	மாகடல்	அசழாகப் போரும்படியான கடலாலே
ஆய்ச்சி	யசோதைப் பிராட்டியானவள்	சூழ்	சூழப்பட்டதாய்,
வயிறு அடித்து	வயிற்றிலே அடித்துக் [கொண்டு	கன்னி	ஶாஶ்வதமாய்
அஞ்ச	அஞ்சும்படி,	நல்	விலக்ஷணமாய்
அருவரைபோல்	பெரியதொருமலைபோலே	மா	அரணாகப் போரும்படியான ஓக்கத்தையுடைத்தான
மன்னு	பொருந்தியிருக்கிற		
கரு	கருமையையுடைய	மதிள்	மதிளையுடைய
களிறு	குவலயாபீடத்தின்	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு
ஆருயிர்	அருமையான உயிரை	காவலன்	நிர்வாஹகராய்
வவ்விய	அபஹரித்த	காமரு	ஸ்ப்ருஹணீயமான

(தலைகாண)எல்லைகாண. வ்யாக்யாதருவாக்யம் (நம்பியித்யாதி). (தந்தாமை) தன் ஸௌகுமார்யத்தை யென்கை. ... ... (கரு)

சீர்	கல்யாணகுணங்களையு டையரான	மாலைகளீரேழு சொல்மாலையான பதிம் ஞன்கு பாசுரங்களை
கலிகன்றி	ஆழ்வார் (அருளிச்செய்	வல்லவர்க்கு ஓதவல்லவர்களுக்கு [யும்
இன்	இனிதான [த)	இடர் துன்பமானது
இசை	இசையையுடைய	ஏதும் இல்லை ஈஷத்துமில்லை. (௧௪)

வ்யா;—பதினாலாம்பாட்டு. (அன்னமித்யாதி) ஆகர்ஷகமான நடையையுடையளாய், ஆத்மகுணோபேதையாயிருக்கிற யசோதைப் பிராட்டியானவள் வயிற்றிலே அடித்துக்கொள்ள. (அருவரை போல்) மலை கால்கொண்டு நடந்தாப்போலேயாய், கண்டார்கண்கள் பிணிப்படும்படியிருக்கிற ஆனையை முடித்துப் பொகட்டமிடுக்கனை. (மாகடல்) கடலை அகழாகவுடைத்தாய் அரணாகப்போரும்படியான மதிளையுடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். (இன்னிசையித்யாதி) இத்திருமொழியை வல்லவர்களுக்கு யசோ

அ௫;—பதினாலாம்பாட்டு. (அன்னமித்யாதி) இவ்வாழ்வாருக்கு யசோதைப்பிராட்டி தசைபிறந்து க்ருஷ்ணன் தீம்புகளையும் அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கும்போது, பத்தாம்பாட்டிலே நேரே அவனோடு வார்த்தை சொல்லுகையாலுண்டான அநுபவாதிசயத்தாலும், வயிறுமறுகும்படியான ஆண்மைகளையும் திருமேனிஸௌகுமார்யாதிகளையும் கண்டு வயிறடித்துக்கொள்ளும்படியான ப்ரேமத்தாலும், கீழ்த்திருமொழிகளின் கணக்கிலே பத்துப்பாட்டாக வருளிச்செய்யும் கட்டளையும் மறந்தும் ஈரேழாக வநுஸந்தித்தாரென்று கண்டுகொள்வது.

கீழ்ஸௌகுமார்யத்துக்கு அஞ்சினபடிசொல்லி, இதில் வயிறுபிடித்தபடி சொல்லிற்றென்று ஸங்கதி. அந்தஅச்சம் தீரும்படிக்குக் குவலயாபீடத்தைக் கொன்று பெருமிடுக்கைக்காட்டத் தெளிந்தவநந்தரம், இத்திருமொழிக்குப் பலம்சொல்லுகிருரென்று மேலுக்கு ஸங்கதி.

தீம்புகளைச்சொல்லிப் பழியிடுகிறபாட்டுக்கள் ஓரேழும், சேவகத்தைப் பேசுகைப்ராதாந்யேந தோற்றும்படியான தோரேழுமாகப் பிரித்து "ஈரேழு மென்ருர்" என்று விவக்ஷித்து, ப்ரக்ருதோபயுக்தமாக வருளுகிருர் (இத்திருமொழியை யித்யாதி). ... ... (௧௪)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

தைப்பிராட்டியுடைய அநுபவத்தில் குறைய அநுபவிக்கவேண்டா வென்கிறார். .... (கச)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி
காதில் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—வெண்ணெயையும் பெண்களையுமொக்கக் களவுகாணு மது தவிர்ந்து அவர்களும் கைபுகுந்து நினைத்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷமும் ப்ரவ்ருத்தமாய் நின்றதகீழ்; இனி இது ப்ரஸித்தமாம்படியான வாறே அகலநின்றான்; இவர்களுக்கு ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்து ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய மத்யந்திநமாய், அறமுருடுகொளுத்தியிருக்க, அவனும் வருந்தி காலைக்கையைப்பிடித்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைப் பேசுகிறதாயிருக்கிறது.

மூ;—காதில்கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடுத்துத்
தாதுநல்ல தண்ணந்துழாய்கொ டணிந்து
போதுமறுத்துப் புறமேவந்துநின்றீர்
ஏதுக்கிதுவென் னிதுவென் னிதுவென்னோ. (க)

அரு;—காதில் ப்ரவேசம். "நந்தன்பெற்றமதலை நஞ்சேரிக்கே அல்லில் தான் வந்தபின்னை, கண்மலர் சோர்ந்தித்யாதி - என்மகள்வண்ணமிருக்கின்ற வாநங்காய், என்செய்கேன்" என்கையாலும், "அங்ஙனம் தீமைகள்செய்வர்களோநம்பீ" என்றுதாயும் ஆணைவிட்டபடியாலும், உந்மஸ்தகரஸம் தலையெடுக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாக, அதுஸாத்மிக்கவேணுமென்று, பிரிந்தவநந்தரம், பிரிவுபொறுக்கமாட்டாமல் ஊடுதல்தலையெடுத்ததென்றும் ஸங்கதியை யருளுகிறார் (வெண்ணெயையுமித்யாதி). (ப்ரஸித்தமாம்படி) மிகவும் உந்மஸ்தகமாம்படி கைபுகுந்ததென்னும்படி. (மத்யந்திநம்) நாளுக்கு மத்யம்-ஸாயங்காலமென்றபடியாய், அத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஸாயங்காலமாவது-கேவலம் விஶ்லேஷமுமன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷமுமன்றிக்கே, முன்னேநிற்கிறநிலையானவாறேயென்கை. ... ... *

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காதில்	காதிலே	அணிந்து	(திருமுடியை) அலங்கரித்து
கடிப்பு	கர்ணபூஷணத்தை	போது	(வருகைக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன) காலத்தை
இட்டு	சாத்திக்கொண்டு,		
கலிங்கம்	கறுப்புத் திருப்பரியட்டத்தை		
உடுத்து	தரித்துக்கொண்டு,	மறுத்து	அதிக்ரமித்து
தாது	இதழ்களையுடைத்தாய்	புறமே	பின்புறத்தில்
நல்ல	விலக்ஷணமாய்	ஏதுக்கு	எதுக்காக
தண்	குளிர்ந்த	வந்தீர் நீர்	வந்தீர் நீர்?
அம்	அழகிய	இது என்	இதென்னகாரியம்;
துழாய்கொடு	திருத்துழாய் மாலையைக்கொண்டு		இது என்? இது என்னோ! (௧)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (காதில் கடிப்பிட்டு) பெண்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருகிறவன் கடிப்பிட்டு வருகையாவதென்னென்னில்; பால்யாவஸ்த்தையில் பிடிகொடாதே நிம்பில் கைவளர்ந்து திரிகையாலே காதுகுத்த அவஸரமில்லை; பின்பு பருவம் நிறைந்து விளையாடப்புக்கவாறே பெண்களுடைய "விடுகாதழகியார்" என்றும், "சொணையழகியார்" என்றும் சொல்லுகிற க்ஷேபவசநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே பின்புகாணும் காதுகுத்தப்புக்கது. அதுபெருக்கிவரப் பற்றுகிறதில்லைகாணும்.

அரு;—முதற்பாட்டு. (காதிலித்யாதி) (௧) "காதில்கடிப்பைநோவத்திரிகிலுனக்கிங்கு இருக்குற்றென்காதுகள் நொந்திடுகில்லேன்" என்றத்தைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டருளுகிறார் (பால்யேத்யாதி). (௨) "கையில்திரியை இடுகிடாயிந்நின்ற காரிகையார் சிரியாமே" என்ற தாய்வாய் சொல் தன் நெஞ்சுக்கேற அநுபூதமானவாறே காதில்கடிப்பிட ஒருப்பட்டானென்கிறார் (பின்பித்யாதி). ஆனால் (௩)"மகரக்குழைகொண்டு வைத்தேன்" என்றாளே; காதுபெருக்கி * மகரநெடுங் குழைக்காதனையன்றோவர அடுப்பது. கடிப்பிட்டுவரவேண்டுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (அதித்யாதி). கடிப்பிட்டதுக்கே போதுமறித்ததாய் குற்றமாய்விழச்செய்தே, மகரக்குழையிட்டு வருமளவுதாழ்த்தால் முகம்பெறவிரகுண்டோவென்று கருத்து.

(௧) பெரி-தி-௨-௩-௧௨. (௨) பெரி-தி-௨-௩-௧. (௩) பெரி-தி-௨-௩-௩.

"காதில்" என்கையாலே வெறும்புறத்திலே பெண்பிறந்தாரை அநங்யார்ஹைகளாக்கிக் கொள்ளவற்றாயிற்று. அதுக்குமேலே கடிப்பையுமிட்டானாயிற்று. யுவாக்களாயிருப்பார்க்கு ஆராட்சிதோற்றச்செய்யும் செயலாயிற்று. (கலிங்கமுடுத்து) நல்லபுடவைகளையும் உடுக்கமாட்டாதவர்கள் உடுக்கப்புக்கவாறே பொல்லாதாயிருக்குமாயிற்று. அங்ஙனன்றிக்கே, உடைவாய்ப்பாலே நெஞ்சுபிணிப்புண்ணும்படியாகவாயிற்று உடுப்பது. (தாதுநல்ல) பரிமளத்தையும் செவ்வியையும் குளிர்த்தியையுமுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையை முடிக்கவல்லன்; முடிக்தவாறே கண்ணுக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்குமிறே.

(போதமறுத்து) காலத்தைத் தப்பினானாயிற்று, ஒப்பித்துவரவேண்டுகையாலே. இவர்களுக்குஉடலாக ஒப்பிக்கிறத்தோடு இவர்களோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறத்தோடு வாசியென்னென்றாயிற்று அவன்படி. இருந்தபடியே உகக்கிற எங்களுக்கு ஒப்பிக்கவேணுமோ? புதியநிலங்களை அழிக்கைக்காகவன்றோ என்றாயிற்று இவர்கள்படி. கிட்டிவரச்செய்தேயும் காலத்தைத் தப்பிவருகையாலே ஓரடியிலே பத்தடியிட்டானாயிற்று. (நின்றீர்) ஸாபராதனைகையாலே கிட்டி

கடிப்பிட்டுவருவது காதிலன்றோ? மூக்கிலிடுவாருண்டோ? காதிலென்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளுகிறார் (காதிலித்யாதி). அவன்மிகவும் ஆகர்ஷகமாகக்கடிப்பிட்டுவந்தால், இதுவுமொரு குற்றம்சொல்லுமாபோலே சொல்லக்கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (யுவாக்களித்யாதி). (ஆராட்சி) என்றது-இத்தனைநாளும் காதுகுத்தப்பொறுத இவன் இன்னானுக்காகவேயோ காதுகுத்திக்கடிப்பிட்டானென்று விசாரிக்கையென்கை. பெண்கள் ஏச காதில் கடிப்பிட்டானென்று நாலுபேரும் சொல்லும்படி நீ இங்கேகுற்றமேயன்றோ வென்கிறாளென்று கருத்து. "கலிங்கம்" கறுப்புத்திரிப்பரியட்டமாய், இத்தை உடுத்தென்றதுக்கு பா (ஞா) வமேதென்ன வருளுகிறார் (நல்லவித்யாதி).

(காலத்தை) வருகிறேனென்று சொன்னகாலத்தை. காலம்தப்பும்படி ஒப்பிக்கவேணுமோ? எற்கவே ஒப்பிக்கலாகாதோ வென்ன வருளுகிறார் (இவர்களுக்கித்யாதி). ஆனால் அதுவேகுற்றமாக்கி இவர்கள் வெறுப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (கிட்டியித்யாதி). ஆனால் நிற்பானென்னென்ன(ஸாபராதனித்

வரமாட்டுகிறிலன். ஆற்றாமையாலே புறம்புபோகமாட்டுகிறிலன். (எதுக்கிது) பசியில்கிடையாத சோறென்றிய. (என்னிதுவென்னிதுவென்னோ) ஒப்பித்துக் கொடுவரவேணுமோ? காலத்தைத் தப்பிவரவேணுமோ? ஸாபராதனானால் மேல் விழவன்றோ வடுப்பது·

மூ;—துவராடையுடுத்தொருசெண்டுசிலுப்பிக்
கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சுக்கட்டிச்
சுவரார்கதவின்புறமே வந்துநின்றீர்
இவராரிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துவர் ஆடை	சிவப்பு நிறப்புடைவையொன்றை	கலி	வலியையுடைய
உடுத்து	திருவரையில் சாத்திக்கொண்டு	கச்சு	கச்சுப்பட்டையை
ஒரு செண்டு	ஒரு செண்டையும்	கட்டி	(திருவரையிலே) டிக்கொண்டு,
சிலுப்பி	(கையால்) சலிப்பித்துக்கொண்டு(திருக்குழல்களை)	சுவர் ஆர்	சுவரோடிணைந்த
கவராக	இரண்டு ப்ரகாரமாக	கதவின்புறமே	கதவின்பக்கமாக வந்துநின்றீர்;
முடித்து	முடித்துக்கொண்டு,	இவர் ஆர்	இங்ஙனே வந்து நின்றவர் ஆர் கொல்?
		இதுவென்!இதுவென்?இதுவென்னோ	

வ்யா:—இரண்டாம்பாட்டு. (துவராடையித்யாதி) முற்பட—

யாதி). ஆனால்நடக்கலாகாதோவென்ன வருளுகிறார் (ஆற்றாமையித்யாதி). (என்றிய)-கிமர்த்தம் என்றபடி; உன்உறவுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்றபடி. போது மறுத்துவந்தது-குற்றமானாப்போலே, நின்றதும் குற்றமென்று விவக்ஷித்து "என்னோ" என்கிறஸ்வரத்துக் குக்கருத்தருளுகிறார் (ஸாபராதனித்யாதி).

அ௩;—இரண்டாம்பாட்டு. (துவரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே "எதுக்கிதுவென்" என்று ப்ரணயரோஷம் முற்றினபடியைக்கண்டு நின்றநிலையிலே தானேவேறொரு வேஷம்கொண்டுஉள்ளேயுள்ளே ஓடும்படிகடந்துநிற்க, அதிலீடுபட்டு இன்னாரென்றறியாதே மயங்கி, பின்னையும் ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"கலிங்கமுடுத்து" என்று சொல்லியிருக்க, "துவராடையுடுத்து" என்னக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (முற்படவித்யாதி). (சிவப்புநிறப்புடைவை)

உடுத்ததுக்கு ஈடுபடாமையாலே அதுக்குமேலே ஒருசிவப்புநிறப் புடவைச் சிமிழ்த்துக்கொண்டு வந்தானாயிற்று. (ஒருசெண்டுசிலுப்பி) புறம்பே அந்யபரனென்றுதோற்றுகைக்காகக் கையிலே ஒரு செண்டையும் சிலுப்பிக்கொண்டுவந்தானாயிற்று. (சுவராகமுடித்து) திண்ணகத்தில் இழிவாரைப்போலே மயிரைப்புகுந்துமுடித்து நழுக்தி, வலியுடைத்தான கச்சையிட்டுக்கட்டி.

(சுவரார்கதவின் புறமே வந்து) சுவரார்ந்தகதவுக்குப் புறமே வந்து, தள்ளவும் போகாதே நின்றானாயிற்று. ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமல்லாதகாலத்திலேவந்தார்இவர், அந்யபரதைபாவித்துவரவேணுமோ? கதவுக்குப்புறம்பே நிற்கவேணுமோ? தள்ளவும் போகாதொழியவேணுமோ? .... (௨)

மூ;—கருளக்கொடியொன்றுடையீர் தனிப்பாகீர்
உருளச்சகடமதுறக்கில் நிமிர்த்தீர்
மருளைக்கொடுபாடி வந்தில்லம்புகுந்தீர்
இருளத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒன்று	அத்விதீயமான	உறக்கில்	கள்ளநித்திரை கொள்கின்ற காலத்திலே
கருளக்கொடி	கருடத்வஜத்தை		
உடையீர்	நிரூபகமாக உடையவரே!	சகடம் அது	அஸுராவிஷ்டமான சகடமானது
	(அந்தப் பெரியதிருவடியை)அத்விதீயமாக	உருள	உருண்டு துகளாம்படி
தனி		நிமிர்த்தீர்	(திருவடியை) நிமிர்த்தருளினவரே!
பாகீர்	நடத்தவல்லவரே!,		

என்றது-சிவப்புச்சாயமேற்றினபுடவை. (சிமிழ்த்துக்கொண்டு) சுற்றிக்கொண்டு. மயிரைப்பேணுகைக்கும் கச்சுக்கட்டுகைக்கும் தாத்பர்யமென்னென்ன வருளுகிறார் (திண்ணகத்தில்த்யாதி). ப்ரவாஹத்திலிழிவார் மயிரைப்பேணி கச்சுக்கட்டி உத்யுக்தராய்இறங்குமாபோலே, இவன் ஒருபோக (ஓஂகா) ப்ரவாஹத்திலிழிகைக்கு ஒருப்பாடு தோற்றி நின்றானென்கை.

(தள்ளவும்) என்றது - கதவைத்தள்ளவு மென்றபடி. அவனைத்தொட்டவளாகில் தள்ளமாட்டாளிறே. கீழே "வந்துநின்றீர்" என்றுவைத்து "இவரார்" என்கைகூடுமோவென்னவருளுகிறார் (ப்ரதயபிஜ்ஞேத்யாதி). அன்றிக்கே, ஸந்தேஹிக்கிறாளென்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (ப்ரத்யபிஜ்ஞேத்யாதி). (கதவுக்குப் புறம்பே) என்றது-சுவரோடே சேர்ந்தகதவுக்கும் வாசற்படிக்கும் நடுவே என்கை. ... ... (௨)

இருளத்து	இராக்காலத்திலே	இல்லம்	அகத்துக்குள்ளே
மருளை	(பெண்பிறந்தாரை) மயக்கவல்லபாட்டை	புகுந்தீர்	ப்ரவேசித்தீரே!;
பாடிக்கொடு வந்து	(மெள்ளப்) பாடிக்கொண்டு வந்து	இதுவென்? இதுவென்? இதுவென்னோ?	(௪)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு (கருளக்கொடி) ஜகத்ப்ரஸித்தராயிருப்பார் அப்ரஸித்தரைப்போலே வரக்கடவதோ?. (தனிப்பாகீர்) எல்லார் பக்கலிலும் பண்ணும் ரக்ஷணமடைய அவளொருவனுக்குமே பண்ணவேண்டும்படியன்றோ உமக்கிருக்கிறது. (உருளாச்சகடம்) அதிஸாஹஸங்களையன்றோ நீர்செய்வது. அஸுராவேசத்தாலே நின்ற சகடம் முலைவரவு தாழ்த்தவாறே சிறி நிமிர்த்ததிருவடிகளுக்கு இலக்காய்த்துகளாய்ப் போயிற்று.

(மருளை) பெண்பிறந்தாரடைய நஞ்சுண்டாரைப்போலே மோஹிக்கும்படியாகப் பண்ணை நனுங்கிக்கொண்டுவந்து ராத்ரியிலே, ப்ரஸித்தராயிருப்பார் அப்ரஸித்தரைப்போலே வரக்கடவதோ?; பண்ணை நனுங்கிக்கொடுவரக்கடவதோ?; ராத்ரியிலேவரக்கடவதோ?.

மூ;—நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ
தாமத்துளவம் மிக நாறிடுகின்றீர்
காமனெனப்பாடிவந் தில்லம்புகுந்தீர்
ஏமத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௪)

அந;—மூன்றும்பாட்டு. (கருளவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் வாசல்படிக்குள்ளே அடியிட்டவளவிலே தயிர் கடையமாட்டாதே யிருக்கக்கண்டு கண்ணுக்கு இருண்டவாறே உள்ளேபுக, அத்தைக்கண்டு அவள் "கள்ளனைப்போலே வருகை-கொடிகட்டிக்கொண்டிருக்கிற உமக்கு உசிதமோ" என்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"கருளத்தனிப்பாகீர்" என்றநவயித்து அவ்வருகுமேற்கொள்ளுகை ரக்ஷணமென்று தாத்பர்யமென்றருளுகிறார் (எல்லாரித்யாதி). நான் உங்கள் வீட்டுக்கு அடியிட்டுவர, என்னை கருளப்பாகனாகச் சொல்லுகிறதென்னென்னும் ப்ரஶ்நத்திலே "உருளவித்யாதி" என்றுவிவக்ஷித்தருளுகிறார் (அதிஸாஹஸேத்யாதி). அதாவது - திருவடிமேலே வருதி; நீர்அடியிட்டுவருகை ஸாஹஸம். இது உனக்கு அடியே பிடித்து உண்டென்று கருத்தென்கை.

"மருளை,மருளப்பண்ணும்பாட்டை-பாடிக்கொண்டு" என்றநவயித்து அர்த்த மருளுகிறார் (பண்ணித்யாதி). (நனுங்குகை) மெள்ளப்பாடுகை. ... (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாமம்பலவுமுடை	உ ஸஹஸ்ர நாமங்களையுடைய	ஏமத்து	இராக்காலத்திலே
நாரண நம்பீ	ஒன்றுலும் குறைவில்லாத ஸ்ரீமந்நாராயணனே!,	காமன் என	"மந்மதனேஇவன்" என்னும்படியாக
		பாடி	பாட்டைப்பாடிக்கொண்டு
துளவத்தாமம்	திருத்துழாய் மாலையாலே	வந்து	(அரணையழித்து)வந்து
மிக	மூக்கறும்படி [லே	இல்லம்	அகத்துக்குள்ளே
நாறிடுகின்றீர்	வாஸித்துப்போராநின்றீர்;	புகுந்தீர்	ப்ரவேசித்தீரே!;
		இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ?.	

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ) "இன்னாருக்குசேஷபூதன், இன்னாருக்கு சேஷபூதன்" என்று நீ படைத்தபேருக்கு எல்லையுண்டோ? சொல்லவேணுமோ? நீர் ஊர் பொது வல்லீரோ? நீர்நிரபேக்ஷரல்லீரோ?. (தாமமித்யாதி) கலக்க வருவார் மாளிகைச்சாந்து நாற்றத்தோடேயோ வருவது.

(காமனெனப்பாடிவந்து) காமன் பாட்டாலே பெண்களை

அந;—நாலாம்பாட்டு. (நாமமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே மருளைக் கொடு பாடினபடியைச்சொல்லுகிறவிடத்தில், "பெண்பிறந்தாரை யெல்லாம் பிச்சேற்றுமவன்" என்று சொல்லக்கேட்டு "நான் உன்னையல்லதுவேறு அறிவனே" என்று நின்றுகொண்டு பெருந்தானத்திலே பாடத் துடங்கினன். அதிலே ஈடுபட்டு மாமிமார் முதலானரறிய இப்படி பாடுவாருண்டோ என்று அதுவே குற்றமாக்கிச் சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதி.

நாராயணபதத்துக்கு பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸபலித ஸௌலப்ப்யத்தைப் பற்ற ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, தத்புருஷ ஸமாஸபலித பரத்வத்தைப் பற்ற வருளுகிறுர் (நீர்நிரபேக்ஷரல்லீரோ) என்று. "மிக" என்கையாலே துளவத்துக்குள்ள பரிமளமேயன்றிக்கே, பெண்களுடைய கொங்கைத்தலத்தின் கோயில் சாந்து நாறுநின்றதென்று சொன்னமை தோற்றுகையாலே அருளுகிறுர் (கலக்கவித்யாதி). இங்கே கலக்கவரும் போது இட்டமாலை சருகாயன்றே இருக்கவேண்டுவது என்று கருத்து.

இப்படி அவள் "குறிகள் காணத்துடங்கினள்"என்று மிகவும் மருளேற்ற வேணுமென்று பாடத்துடங்க, அதுதானும்அகத்தார் அறியில் குற்றமாமென்று அதுக்கு வெறுக்கிறுளென்று தாத்பர்யமருளுகிறுர் (காமனித்யாதி). (ச)

வருத்துமாபோலேயாயிற்று, இவனும் ஈடுபடுத்தினபடி. (ஏமத்து) அரணழித்துவருவார் ஆதரமுடையாரன்றோ? பூர்ணராயிருப்பார் அபூர்ணரைப்போலே வரக்கடவதோ? கலக்கவருவார் அப்ரஸித்த மாகவன்றோவருவது; அரணழித்து வரவேணுமோ?. .... (௪)

மூ;—சுற்றும்குழல்தாழச் சுரிகையணைத்து
மற்றும்பலமாமணி பொன்கொடணிந்து
முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்து நின்றீர்
எற்றுக்கிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குழல்	திருக்குழல்களானவை	பொன்	திருவாபரணங்களையும்
சுற்றும்	பிடரியைச்சுற்றிலும்	அணிந்துகொடு	சாத்திக்கொண்டு
தாழ	தாழ்ந்தலைய, (அழகுக்குடலாக)	முற்றம்புகுந்து	எங்களகத்து முற்றத்துள்ளே புகுந்து
சுரிகை	உடைவாளை,	முறுவல்செய்து	மந்தஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு
அணைத்து	தரித்துக்கொண்டு,	நின்றீர்	நில்லாநின்றீர்;
மற்றும்	மற்றுமுள்ள	எற்றுக்கு	இது எதுக்காக?;
பல	பலவகைப்பட்ட	இது என்? இதுஎன்? இது என்னே?.	
மா	பெருவிலையனான		
மணி	ரத்நங்களால் சமைக்கப்பட்ட		

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றும்குழல்தாழ) மயிர்முடித்து அதில் ஈடுபடாமையாலே, குழலைப்பேணாதே வந்தானாயிற்று. (சுரிகையணைத்து) உகப்பார்க்கும் உகவாதார்க்கும் கருவி ஒன்றாயிற்று. சத்ருக்களை இருதுண்டமாகவிட்டு முடிக்கும்; அநுகூலரை அழகாலே கொல்லும். (மற்றும்பலமாமணி) ஆபரணகோடியோடொக்கச்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே காமனெனப்பாடின பாட்டுக்கு இசையாதே, இப்படி பாடுகை ஏதென்னச்சொல்லுகையாலே, அத்தைவிட்டு, சிறுப்பிள்ளைப்பருவம் தோற்ற எட்டுமெட்டாத திருக்குழலோடே வெள்ளவடியிட்டு முற்றத்திலே போகப்பெற்றத்தாலே க்ருதார்த்தனாய்முறுவல்செய்து நிற்க, "இவன் க்ருதார்த்தனைப்போலேமுறுவல்செய்தான்; இதென்ன" என்று அத்தையும் வெறுக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

கீழே "கவராகமுடித்து" என்றிருக்க, இங்கே "குழல்தாழ" என்னக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார். மயிரித்யாதி). (கருவி) ஸாதநம். இப்போது சுரிகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன (ஆபரணேத்யாதி).

சொல்லுகையாலே அதுவும் அழகுக்கு உடலாமத்தனை. பெரு விலையனை ரத்நங்களையுடைத்தான திருவாபரணங்களைச்சாத்தி.

(முற்றம்புகுந்து) (க) "ஷஸ்ஹிவஷ்ஷிஷ்ட - கஸ்த்தஏவ வ்யதிஷ்ட்டத" போலே. (முறுவலித்யாதி) புக்கவயஸ்ஸுக்கு மரணமில்லையிறே யென்றிருந்தானுயிற்று. (முறுவல்செய்து) எங்களையும் தோற்பித்தாலன்றோ உனக்கு இதுவெற்றியாவதும். (எற்றுக்கிது) மயிர்முடிபேணுதேவரவேணுமோ? ஆயுதத்தோடே வரவேணுமோ? பின்னை வெற்றிகொண்டாடி நிற்கவேணுமோ?. .... (ரு)

மூ;—ஆனுயருமாநிரையு மங்கொழியக்
கூனுயதோர்கொற்ற வில்லொன்றுகையேந்திப்
போனுரிருந்தாரையும் பார்த்துப்புகுதீர்
ஏனேர்கள்முன்னென்னிது வென்னிதுவென்னே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆன் ஆயரும்	கோரக்ஷணபரரான இடையர்களும்	ஏந்தி	ஏந்திக்கொண்டு,
ஆநிரையும்	பசுக்களின் திரளும்	போனுர்	போகுமவர்களையும்
அங்கு ஒழிய	இங்கின்றிக்கே வேறிடத்திலே கிடக்க்,	இருந்தாரையும்	இருக்குமவர்களையும்
கூனுயது	வளைந்திருப்பதுமாய்	பார்த்து	(மெள்ள மெள்ளப்) பார்த்துக்கொண்டு
கொற்றம்	ஐஶ்வர்ய ஸூசகமுமா[ய்	புகுதீர்	உள்ளே புகாநின்றீர்;
ஓர்	ஒப்பற்றதுமான	ஏனேர்கள்	போக (ஜ்ஞஂ) விரோதிகளா யிருப்பார்
வில் ஒன்று	ஒரு தநுஸ்ஸை	முன்	முன்னே
கை	திருக்கையிலே		என் இது என்? இது என்னே? (கூ)

இத்தனை ஒப்பனையோடே வருமவன் முற்றத்திலே நிற்பானென்? உள்ளே புகலாமேஎன்ன; இவ்வொப்பனைக்கு அவர்கள் ஒப்பமிட்டாலிறே உள்ளே புகுரலாவது; என்று ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான் அநுமதிஸாபேக்ஷராய் நின்றாப்போலே நின்றானென்கிறார் (க (ஐ) ஸ்த்தஇத்யாதி). உள்ளேபுகப் பெறுதே முற்றத்திலே நிற்பானுக்கு முறுவல்வர ப்ரஸங்கமென்னென்ன வருளுகிறார் (புக்கவித்யாதி). "மரணபயம் கீழ்நாளிலே உண்டாகாதே ஜீவித்தோம், இனிமேலேஅன்றோ உள்ளது" என்றுஸந்துஷ்டராயிருப்பாரைப் போலே "கதவையடைத்துப் புறத்திண்ணையிலே கிடவாதே, முற்றத்திலே இவர்களைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கப்பெற்றோமே" என்றுசிரித்திருந்தானென்று கருத்து. அவன் முறுவல்தானே இவர்களுக்கு அறமுருடுபண்ணுகைக்கு உடலாயிற்றென்றருளுகிறார் (எங்களையுமித்யாதி). (நிற்கவேணுமோ) என்ற வநந்தரம், "சொன்னபோதுதப்பாதே வந்தாலாகாதோ" என்றுசேஷம். (ரு)

(க) ரா-யு-கஎ-கO.

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (ஆனையரும்) உம்மையொழியச் செல்லாதார்க்கன்றோ நீர் உதவுவது. வ்யதிரேகத்தில் முடியும் பதார்த்தங்களையன்றோ நீர் ரக்ஷிப்பது. (கூனுயதோர் கொற்றவில்லொன்று கையேந்தி) நரம்புபடைத்து வளைந்து ஐஶ்வர்யஸூசகமான வில்லை ஏந்தி. ப்ரணயிநிபக்கல் ஆயுதங்களெல்லாம்கொண்டுவரவேண்டாவே.

(போனாரிருந்தாரையும் பார்த்து) உமக்கு முன்னடி தோற்றாதிற்ற. இருந்தாரையும் போனாரையும் தெரியாதிறே. (ஏனோர்கள் முன்) சத்ருக்கள்முன்பே. உமக்காசையில்லையிறே. பழிவிளைக்கை

அ௫;—ஆறும்பாட்டு. (ஆனையரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் முறுவலாலே மிகவும் ஊடல் தலையெடுத்துநிற்க, "தம்குணம் காணாதாரையெல்லாம்வணங்கப்பண்ணுவது வில்லிறே" என்று, (௧) 'சாபமாநய - சாபமாநய' என்று கைகண்டவராகையாலே, 'காலைப்பிடித்து உள்ளே புகக்கடவோம்' என்னும் சங்கையின்றிக்கே, இருந்தாரையும் போனாரையுமெண்ணாதே புகுகிற நீர் இங்கே ஆரைரக்ஷிக்கவருகிறீர்; ரக்ஷ்யவர்க்கம் உமக்கு அங்கேயிருக்க, புகுவானென்" என்று வெறுக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"ஆனையரும் ஆசிரையும் உம்மையொழிய அங்குநிற்க" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உம்மையித்யாதி). விவரணம் (வ்யதிரேகத்திலித்யாதி). நீ, சொன்னபோது வாராதிருக்கவும் பிழைத்திருந்த எங்களை ரக்ஷிக்கவந்தாயோ? என்று கருத்து. நரம்புடைத்தானவில்லை நாணேறிட்டுக் கையும் வில்லுமாய்நின்ற அழகில் ஈடுபடவேணுமென்று அவன்வர, இவளுக்கு அதுவே குற்றமாய், யுத்தரங்கத்தில் வேண்டின செயலை அந்தரங்கத்திலே செய்யாநின்றாய், அது என்னபிச்செனிகிறாளென்று தாத்பர்யம். (ப்ரணயீத்யாதி).

பழிவிளைக்கப்போனாரையும், மேல்நடக்கிறகார்யமாய் இருக்கிற நாத்தனார் முதலானாரையும் பார்த்துப்புகுகையாலே, உனக்குக்கண்ணும் நெஞ்சும்எங்கே ஓடுகிறதென்று சொல்லுகிறாளென்று விவக்ஷித்தருளுகிறார் (உமக்கித்யாதி). "தங்கள் தங்கள் கார்யங்களுக்குப் போவாரும் இருப்பாருமாயிரார்களோ; இதுவும் குற்றமாகவேணுமோ?. நீ அறியாயோ 'படிறன்படிறு செய்தான்' என்று பூசலிடுவாரை. இப்போது அவர்கள்முன்னேவருகை நல்லதுக்கோ? எங்களைப் பொடியவேணும் என்றன்றோவருவது" என்னும் பாவத்தாலே "ஏனோர்கள் முன்" என்கிறாளென்றருளுகிறார் (உமக்கித்யாதி). ... ... (௬)

(௧) ரா-யு--உ௧-உஉ.

க்கு வேண்டுவதேயிறே உள்ளது. (என்னிதுவித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் முடிவார்க்கன்றோ நீ உதவுவது. ப்ரணயிநிபக்கல் ஆயுதத்தோடே வரவேணுமோ? இடமறிந்தன்றோவருவது. .... (சு)

மூ;—மல்லேபொருததிரடோள் மணவாளீர்
அல்லேயறிந்தோம் நும்மனத்தின்கருத்தைச்
சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினல்வாரீர்
எல்லேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மல்	மல்லர்களோடே	சொன்னபோ	அப்படி குறிப்பிட்டுச்
பொருத	போர்செய்த	தினல்	சொன்னகாலம் கடவாதபடி
திரள்	திரண்ட		
தோள்	பு(஭ு)ஜங்களையுடைய	வாரீர்	வருகிறீருமில்லை ;
மணவாளீர்	மணவாளப்பிள்ளாய்!	எல்லே	இதோராஶ்சர்யமே!;
நும்	உம்முடைய	இது என்	ஸ்வதந்த்ரரான நீர் பரதந்த்ரரைப்போலே காலம்குறிப்பிட்டுப் போகிறதென்?
மனத்தின்	ஹ்ருதயத்திலுள்ள		
கருத்தை	அபிப்ராயத்தை		
அல்லே	நேற்றிரவு (ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்போதே)		
அறிந்தோம்	அறிந்துகொண்டோம் ;	இது என்	குறித்த காலத்தில் வாராதொழிந்ததென்!
சொல்லாது	(இன்னபோது வருவேனென்றொரு குறிப்பிட்டுச்) சொல்லா	இது என்னோ	நிரபராதரைப் போலே நிர்ப்பயமாய் நிற்கிறபடியென்? (எ)
ஒழியீர்	போகிறீரில்லை ; [மல்		

வ்யா:—ஏழாம்பாட்டு. (மல்லேயித்யாதி) முருடராயிருப்பாரன்றோ உம்முடைய செவ்விக்கு இட்டுப்பிறந்தவர்கள். ஆசையுடை

அந;—ஏழாம்பாட்டு. (மல்லேயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே எங்களுக்கு அவத்யத்தை விளைக்கவேணுமென்று வந்தீரென்று குற்றம்சொல்ல, இனி இதுக்கு மறுமாற்றமுண்டோவென்று கவழ்ந்துகொடு, "நீங்கள் இத்தனை வெறுக்க நாம்செய்தகுற்றமென்" என்றுகேட்கமாட்டாமலிருக்க, அதுபொறுக்கமாட்டாதே வில்வழியே தோளழகிலே கண்வைத்து ப்ரணயம் விஞ்சின ரோஷகாரணத்தையும் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"மல்லரோடே பொருததிரண்டதோளையுடையமணவாளப்பிள்ளை" என்று சப்தார்த்தமாய், உபகாரதாத்பர்யமருளுகிறார் (முருடரித்யாதி). "அல்லே"-

யார்க்குக்கிடையாதிறே. (அல்லேயித்யாதி) இரவுகலக்கிறபோதே "நிலைவொன்றும், செயலொன்றுமாயிருந்தது" என்னு மிடமறிந் தோம்.

(சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதிணல் வாரீர்) உம்மை நீர றிந்தால் காலத்தைக் குறித்தோபோவது. எங்களையறிந்தால் சொன்னபோதிலேவரவேண்டாவோ?(எல்லே) உறவுமுறையாரைப் போலே நீர்கவிழ்ந்திருக்கிறதென். இங்கேவாரீர். (இதுவென்னிது) உம்மை நீர் அறியவேண்டாவோ?, எங்களை அறியவேண்டாவோ?

மூ;—புக்காடரவம் பிடித்தாட்டும் புனிதீர்
இக்காலங்கள் யாமுமக்கேதொன்றுமல்லோம்
தக்கார்பலர்தேவிமார் சாலவுடையீர்
எக்கேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. (அ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
புக்கு	பொய்கையிலே ஏறப் பாய்ந்து,	ஏதொன்றும் அல்லோம்	ஒரு சரக்காகவு மெண் ணப்படுகிறிலோம்;
ஆடு அரவம்	படமெடுத்தாடா நின் றகாளிய நாகத்தை	தக்கார்	(உமக்குத்) தகுந்திருப் பவர்களாய்
பிடித்து	பிடித்து	பலர்	அளவற்றவர்களுமான
ஆட்டும்	(அதன் உயிர்வாடும்ப டி) ஆட்டின	தேவிமார்	மஹிஷிகளை
		சால	பெரும்பாலும்
புனிதீர்	பா(ஈ)வசுத்தியை யு டையவரே!	உடையீர்	பட்டங்கட்டி வைத்தி ராநின்றீர்;
இக்காலங்கள்	இப்போது	எக்கே	இது என்ன கஷ்டம்!;
யாம்	நாங்கள்	இதுஎன்?, இதுஎன்?, இதுஎன்னோ?.	
உமக்கு	உமக்கு		

முன்பேகலக்கிற ராத்ரியிலே தானே, * நகரஸ்த்ரீ கலாலாபாம்ருத பானார்த்த மாக "முருடர்" என்றுபாராதே ஸுகுமாரமான திருத்தோள்களைக் கொண்டு அவர்கள்கண்டு மகிழவேணுமென்றுபோக ஒருப்பட்ட கள்ளத்தன மறிந்தோமென்கிறுளென்று விவக்ஷித்தருளுகிறுர் (இரவித்யாதி).

"உம்மைஅறிந்தால்" என்றதுக்கு நகரஸ்த்ரீகள் பக்கல்போகவேணு மென்று மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற கபடந்தானறியிலென்றபடி. "எல்லே" என்றுஸம் போதிக்கைக்கு இத்தாத்பர்ய மருளுகிறுர் (உறவித்யாதி). (வாரீர்) வாராதே போனீரென்றபடி. ... ... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (புக்காடரவம்) ப்ரமாதத்தாலே காலிலே தட்டுகையன்றிக்கே அதின்மேலேபாய்ந்து ஸாஹஸமான செயல்களன்றோ நீர் செய்யுமவை. இடையர்க்கும் இடைச்சிகளுக்குமுண்டான ரக்ஷணத்திலன்றோ நீர் சுத்தபா(ஞா)வராய்ப் பரிமாறுவது. (இக்காலங்கள்) எனக்கு உங்களை யொழியவும் வேறே சிலருண்டோவென்றான்; அதெல்லாம் பண்டைக்காலத்தில் வார்த்தையன்றோ என்கிறாள்.

நான் வேறேயும் சிலரை அறிவேனோவென்ன; உமக்கு ஸத்ருஶராயிருப்பார் பலருமில்லையோ?. இது தன்னைக் கொண்டாடுமவர்களன்றோ அவர்கள். (எக்கே) இதுவென்ன கஷ்டமோ? ஸாஹஸங்களைச் செய்யக்கடவநீர் இங்குவந்தென்? குறைவற்ற நீர் இங்கு வந்தென்? மேன்மையுடையார் வரக்கடவதோ? .... (௮)

மூ;—ஆடியசைந் தாய்மடவாரொடு நீபோய்க்
கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய்
தேடித்திருமாமகள் மண்மகள்நிற்ப
ஏடீயிதுவென்னிதுவென்னிது வென்னோ?. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருமாமகள்	பெரிய பிராட்டியாரும்	ஆடி அசைந்து	ஆடி அசைந்து
மண்மகள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்	குரவைபிணை	திருக்குரவைகோத்த
தேடிநிற்ப	தேடிக்கொண்டிருக்க,	கோமளப்பிள்ளாய்	அழகியபிள்ளாய்! (என்று மற்றும் சில வார்த்தைசொல்வதற்கு முன்காலைப்பிடிக்க)
நீபோய்	நீ அவர்களை அகன்று போய்	ஏடீ	வாராய்தோழீ!
ஆய்மடவாரொடு	ப(ஞ்)வ்யைகளான இடைப் பெண்களோ[டே	இது என்	இவரை உள்ளே புகுர விட்டதென்?
கூடி	ஸம்ஶ்லேஷித்து		இது என்? இது என்? என்கிறாள். (௯)

அந;—எட்டாம்பாட்டு. (புக்காடரவமித்யாதி) "சொன்னபடியே வரப்போமோ? ப்ராமாதிகத்துக்குப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டாவோ? நான் இத்தனைஸாஹஸத்திலே ஒருப்படுவேனோ? எனக்குவேறே சிலர்தானுண்டோ உங்களையொழிய" என்று சிலவிநயபாஷணங்களைப்பண்ண, அவ்வார்த்தைகள் ரோஷநிவர்த்தகங்களாகையாலே நொந்து கொள்ளுகிறாளென்று ஸங்கதி.

(இது தன்னை) எங்களைவிட்டிருக்கிறத்தை. விவரணம் (மேன்மையித்யாதி).

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஆடியசைந்து) (திருமாமகள் மண்மகள் தேடிநிற்ப) (௧) "அகலகில்லேனிறையும்" என்று அவர்கள் ஆசைப்பட்டுநிற்க. "ஆய்மடவாரோடேகூடி ஆடி அசைந்துகுரவை பிணைக்கோமளப்பிள்ளாய்" என்றதுக்குக்கருத்து - ஒருவார்த்தை சொல்லுவர்களாக நினைத்து, "வ்யதிரேகத்தால் தரியாதவர்களிருக்க, உன்னைக்கொண்டு கார்யமின்றிக்கே யிருப்பார்க்கன்றோ நீ உதவுவது". என்று சொல்லப்புக்காள்; "இவ்வார்த்தை சொல்வித் தலைக்கட்டிளுல் பின்னை தனக்கு அவகாசமறும்" என்று பார்த்து அதுக்கு முன்னே காலைப்பிடித்தான்; (ஏடீ) என்று - தோழியைப்பார்த்து "நீயன்றோ புகுரவிட்டுக்கொடுத்தாய்" என்கிறாள். அவன் அதுக்குமேலே சிலவிநயாதிப்ரஸங்கங்களைப் பண்ணிஞன். (இதுவென்) காலைப்பிடிக்கிறதென்? மார்வத்தெழுத்தென்கிறதென்? வாயிதுவிரலென்கிறதென்?. (௯)

மூ;—அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யங்கோராய்ச்சி
எல்லிப்பொழுதாடியவூடல் திறத்தைக்
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை
சொல்லித்துதிப்பாரவர் துக்கமிலரே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அல்லி	தாதுகளையுடைய	கண்ணனை	திருக்கண்களையுடைய
கமலம்	தாமரைப்பூப்போன்ற		கண்ணபிரானை

அ௱;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஆடியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே "பலதேவிமார் சாலவுடையீர்" என்றவிதுக்கு வழியுண்டோ? நீங்கள்ரோஷத்தாலே கல்பிக்கிறவித்தனையிறே" என்முன்; அதுக்கு "நித்யாநபாயிநிகளையும்விட்டு எங்களை விரும்பினதில்லையோ? ராஸக்ரீடை பண்ணினதுபொய்யோ?" என்று மூதலித்துவிடவேணுமென்று அத்தைச்சொல்லி ஸம்போதிக்கிருளென்று ஸங்கதி.

"குரவைபிணைந்த கோமளப்பிள்ளாய்" என்றுஸம்போதித்து, மேலொரு வார்த்தையும் சொல்லாதே, தோழியை ஸம்போதிக்கைக்கு ஸங்கதியருளுகிறார் (வ்யதிரேகத்தாலித்யாதி). விநயாதிப்ரஸங்கத்தை வெளியிடுகிறார் (மார்வத்தித்யாதி). "'ஊரோவிந்யஸ்த மக்ஷரம்' - உரோவிந்யஸ்த மக்ஷரம்' என்கிறபடியே எழுதிக்கொள்ளுகிறேன், காலில் பெருவிரலைக்கவ்வுகிறேன்" என்கிற உக்திகளென்று கருத்து. ... ... (௯)

(௧) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦.

அங்கு	அங்கு	தோள்	திருத்தோள்களையுடையரான
ஓர் ஆய்ச்சி	ஓரிடைச்சி	கலியன்	ஆழ்வார்
எல்லிப்பொழுது	இராக்காலத்தில் [பேசின	சொன்ன	அருளிச்செய்த
ஊடிய	ப்ரணய கலஹமாகப்	மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பரூபமான இப்பத்துப் பாட்டையும்
ஊடல் திறத்தை	வெறுப்பு வார்த்தை விஷயமாக,	சொல்லி	(வாயாலே) சொல்லி
கல்லில்	மலையைக்காட்டிலும்	துதிப்பாரவர்	எம்பெருமானை ஏத்துமவர்கள்
மலி	அதிசயித்த (பலமுடைய)	துக்கம் இலரே	துன்பமற்று வாழப்பெறுவர்கள். (௧௦)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (அல்லிக்கமலக்கண்ணனை) அரைக்ஷணம் மாறிநிற்கில் கண்ணுஞ்சுழலை யிடும்படியான நோக்கையுடையவன். (அங்கோராய்ச்சி) அவன்தன்னை நூறுபட்டினி கொள்ளுமவளாயிற்று. (எல்லிப்பொழுதூடிய வூடல்திறத்தை) விலக்குவாரில்லாதகாலத்திலே ஈடுபட்டு உரைத்த மஹாபாரதப்பரப்பை. (கல்லின் மலிதோள்) விநயாதி ப்ரஸங்கங்களுக்கெல்லாம் பாடாற்றின தோள் வலியையுடையவர். (சொல்லித்துதிப்பார்) இவருடைய பா(ஃ)வ வ்ருத்தி உண்டாகாதிறே. (துக்கமிலர்) அவன்தான்வந்து மேல் விழச்செய்தேயும் இவர்களுக்கு பா(ஃ)வபந்தம் கனத்திருக்கச்செய்தேயும் ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸங்கல்பம் குலையாதபடி நின்றதொரு நிலையுண்டிறே. இதுகற்றார்க்கு அந்தமிறுக்கில்லை. .... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (அல்லியித்யாதி) "ஓர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (நூறுபட்டினியித்யாதி). "திறத்தை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (விலக்குவாரித்யாதி). *வாள்வலியால் மந்திரம் கொண்டவர் வார்த்தையாகையாலே, ஈஃப்வரனையும் பரதந்த்ரனாக்க வல்லமைதோற்ற விசேஷித்தாரென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (விநயேத்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி

புள்ளுருவின் ப்ரவேசம்.

வ்யா;—புள்ளுருவின் ப்ரவேசம். (௧) "ஊடல் கூடலுணர்தல்" என்கிறபடியே முன்பு விஶ்லேஷமாய், அநந்தரம் ஸம்ஶ்லேஷமாய், அது தான்விஶ்லேஷாந்தமாய் நின்றது. ஆற்றாமைகரைபுரண்டு அவன் வருமளவும் கண்டு ஆறியிருக்கவொண்ணாதபடி ஆசைமிகுத்து, இவர்க்ரமப்ராப்தி பற்றாதபடியாயிருக்கிற இவள்தசையை அநுஸந்தித்திருக்கிற திருத்தாயார் "இவளாபத்துக்கு இரையிடுவதோ? அவனை அழைப்பிப்பதோ? ஊரார் சொல்லுகிறபழியைப் பரிஹரிப்பதோ?" என்று பார்த்து, "இனி அவிருத்தமாகப் போகலாம் வழியென்" என்று நினைத்து, "மிடுக்கனல்லேனோ? நினைத்த கார்யங்கள்செய்து தலைக்கட்டுமவனல்லேனோ? குணவானல்லேனோ?

அந;—புள்ளுருவின் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே ஊடல் தலையெடுத்திருக்கையாலே காலைப்பிடித்து ஸம்ஶ்லேஷித்து, * அல்லிக்கமலக் கண்ணனாய் அவனிருக்க, மீளவும் இத்திருமொழி தொடங்கி "மன்றிலங்கு பாரதத்து" என்னுமளவும், விஶ்லேஷமான போதைக்கு ப்ரஸக்தி யென்னென்ன வருளுகிறார் (ஊடல் கூடலித்யாதி). "மானமுடைத்து" என்றதிலே "அல்லில்தான் வந்தபின்னை" என்றத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷம்நடந்து, அது ஸாத்மிக்க வேணுமென்று பிரிய, ஊடல் தலையெடுக்க, அத்தைத்தவிர்த்து ஸம்ஶ்லேஷிக்க, அது தானும் அதிமாத்ரமென்றறிந்து பிரிந்திருக்க, அநந்தரம் (௨) "பொன்னம் சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றேனே" என்று இவர்வாய்விட்டு ஹர்ஷிக்கும்படி நடந்ததென்னும்படி திருவுள்ளம். (உணர்த)ல்ஸம்ஶ்லேஷம் ஸாத்மியாதென்றறிகை.

அதில் இத்திருமொழிக்கு ப்ரதிபாத்யத்தை அருளுகிறார் (ஆற்றாமையீத்யாதி). (இவர் க்ரமப்ராப்தி)நாயகனுடைய க்ரமப்ராப்தி. (இரையிடுகை)நோவுபட வேண்டாவென்கை. அப்படி சொன்னால் ஆற்றாமை மிகுமிறே, (அவிருத்தமாக) என்றதுக்கு பா(வ)வம், நோவுபட வேண்டாவென்றால் அதிகமாய் படிகடந்து புறப்படுவள்; நோவுபடக்கடவை யென்றாலும் படிறு விளையும்; அவனை அழைப்பித்தால் அஷ்டகர்ணமாகாமையாலே அதுவும்பழிக்கு

---

(௧) நா-தி-௬-௧௧. (௨) ௧௧-ந-௯.

வடிவழகிலே துவக்கவல்லவனன்றோ?, என்று நினைத்திருக்கிறு யோ'' என்றுலோகத்தில் ஆற்றாமையுடையாரெல்லாரும் சொல்லிக் கூப்பிட்ட பாசுரத்தை இவளுடைய வ்யஸநத்துக்கு நிதர்சநமாகச் சொல்லி, "இவள் இப்பாடுபட நீ அறியிருப்பாயே?'' என்று இவள் தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார் பாசுரமாயிருக்கிறது. *

மூ;—

புள்ளுருவாகிநள்ளிருள்வந்த பூதனைமாளவிலங்கை
யொள்ளெரிமண்டியுண்ணப்பணித்த வூக்கமதனைநினைந்தோ
கள்ளவிழ்கோதைகாதலுமெங்கள் காரிகைமாதர்கருத்தும்
பிள்ளைதன்கையில்கிண்ணமே யொக்கப் பேசுவதெந்தைபிரானே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எந்தை	எமக்குஸ்வாமியுமாய்	பேசுவது	அவ்விருப்புத்தோற்றப் பேசுகிறவிது,
பிரானே	உபகாரகனுமானவனே !	புள் உருவு ஆகி	பிள்ளைகளை அனுங்கப் பண்ணும், சந்திக் காக்கைகள் வடிவு டையனாகி
எங்கள்	எங்களுடைய	நள் இருள்	மத்யராத்ரத்திலே
கள் அவிழ்	மதுஸ்யந்தியான	வந்த	(வஞ்சகம் செய்ய) வந்
கோதை	மயிர்முடியையுடைய பெண்ணின்	பூதனை	பூதனையானவள் [த
காதலும்	அபி(நி)நிவேசத்தையும்	மாள	முடியும்படியாகவும்,
காரிகைமாதர்	அழகு மிக்க பெண்க ளுடைய	ஒள் எரி	ஒளிபொருந்திய அக்நி பகவான்
கருத்தும்	(இவள்காதலைப் பழிக் கையில் துணிவையும் (புத்தி பண்ணுதே)	இலங்கை	லங்கையை
பிள்ளை தன்	சிறுப்பிள்ளைகளுடைய	மண்டி	பொருந்தி
கையில்	கையிலுள்ள	உண்ண	புஜிக்கும்படியாகவும்
கிண்ணமே ஒக்க	கிண்ணியை நினைத்த போதுவாங்கக் கூடு மென்றுப் போலே (அறியிருப்பதுட ன்,)	பணித்த	செய்தருளின
		ஊக்கமதனை	மிடுக்கை
		நினைந்தோ	திருவுள்ளம்பற்றியோ? (௧)

உடலாமென்று, தானே போய்ப் பெண்படியை அப்போது அறிவித்தமை. (அறியிருப்பாயே என்று) என்றவநந்தரம், "திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய் தாராகையால்'' என்று கூட்டுவது; இல்லாவிடில் "திருத்தாயார்'' என்றது க்கு க்ரியை இல்லையிறே. ... ... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (புள்ளுருவித்யாதி) கண்காணவொண்ணாத ஆபத்தைப் பரிஹரித்த நமக்கு இதொன்றும் பழியாய்த்தலைக்கட்டப் புகுகிறதோ? என்று கொண்டிருக்கிறாயோ?. (புள்ளுரு) "புள்" என்று சிலவுண்டாயிற்று. அவை மேலேஸஞ்சரிக்க, பிள்ளைகள் அனுங்குவர்களாயிற்று. அப்படியே புள்ளினுடையப்ரகாரத்தையுடையளாய்க்கொண்டு மத்யராத்ரத்திலே வந்த பூதனையானவள் முடியும்படியாகப் பண்ணின. "ஊக்கமதனைநினைந்தோ" என்றுக்ரியை. (நள்ளிருள்) பிறரும் பரிஹரிப்பாரன்றிக்கே தானுமறியாத காலத்திலே யாயிற்றுவந்தது. (இலங்கையித்யாதி) அக்நியானது இவனுடைய தோளை அண்டைகொள்ளுமதுக்குமுன்பு ராவணனுக்கு அஞ்சி, சோற்றுக்குவேண்டுமளவும்ஸஞ்சரித்து உடம்பு வெளுத்தாயிற்றுத்திரிவது. இவன்தோளை அண்டைகொண்ட அக்நியானது தன் நிறம்பெற்றது. "வயிறுநிரம்ப புஜிப்பிற்றிலோமோ" என்று உன் பிடுக்கை நினைத்தோ நீ ஆறியிருக்கிறது.

(கள்ளவிழித்யாதி) இவள் மாலையையும், மயிர் முடியையும் கண்டு நீர்காதலிக்கக்கடவ வித்தையன்றோ இவள் காதலிக்கிறது. (காரிகையித்யாதி) "ப்ராப்தவிஷயத்தில் காதலன்றோ" என்றிராதே இத்தைப் பழியாகச் சொல்லுகிற ஊரில் ஸ்த்ரீகளுடைய துணிவையும்புத்திபண்ணாதே. (பிள்ளையித்யாதி) "பலவான்கள்கையில்கிண்ணியிறே வாங்கவரிது; பாலராயிருப்பார் கையிலது நினைத்தபோது வாங்குகிறோம்" என்றிருக்கிறாப்போலே ஆறியிருக்கிறாயோ?. (௧)

மூ;—

மன்றில்மலிந்துகூத்துவந்தாடி மால்விடையேழுமடர்த்தாயர்
அன்றுநடுங்கவாநிரைகாத்தவாண்மைகொலோவறியேன்நான்
நின்றபிரானேநீள்கடல்வண்ணா நீயிவள்தன்னைநின்கோயில்
முன்றிலெழுந்தமுருங்கையில்தேனும் முன்கைவளைகவர்ந்தாயே.

அரு;—முதற்பாட்டு. (புள்ளித்யாதி) ஸ்வாபதேச தாத்பர்யம் (கண்காணவித்யாதி). (இதொன்றும்) நாலுநாள் இவ்விபூதியிலே வைக்கை. (சில) சந்திக்காக்கைகள். "பணித்த" என்றதினர்த்தம் (பண்ணின) என்றது. "ஒள்ளெரி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அக்நியித்யாதி). உட்கருத்தை விசேஷித்தருளுகிறார் (வயிறித்யாதி).

(இத்தை) என்றவநந்தரம் "மறந்துன்னை" என்று சேஷம், "எந்தை பிரானே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. "காரிகை மாதர்" ஸுந்தரிகளான ஸ்த்ரீகள்; அவர்கள் கருத்து இன்னதென்றருளுகிறார் (ப்ராப்தேத்யாதி). (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின்ற	(திருமலையிலே) நின்றருளின.	ஆநிரை	பசுக்களின் திரளை
பிரானே	உபகாரகனே!	காத்த	ரக்ஷித்தருளின
நீள்	விசாலமான	ஆண்மைகொலோ	பௌருஷத்தைத் (திருவுள்ளம்பற்றியோ),
கடல்	கடல்போன்ற	நின்	உன்னுடைய
வண்ணா	வடிவையுடையவனே!	கோயில்முன்றில்	கோயில் முற்றத்திலேல்
நீ	க்ருஷ்ணவதாரம் பண்ணினநீ,	எழுந்த	உண்டான
மன்றில்	நாற்சந்தியிலே	முருங்கையில்	முருங்கை மரத்தின்
மலிந்து	பொருந்திநின்று	தேனும்	தேன் எளிதானாப்போலே
உவந்து	திருவுள்ளமுகந்து	இவள் தன்னை	இப் பெண்பிள்ளையையும் (எளியளாக நினைத்து)
கூத்து ஆடி	(குடக்கூத்துமுதலிய) கூத்துக்களையாடி,	முன் கைவளை	(இவளுடைய) முன் கையிலுள்ள வளையை
மால்	கறுத்தநிறத்தையுடைய	கவர்ந்தாய்	கைக்கொண்டருளி
விடை ஏழும்	ரிஷபங்களேழையும்	நான் அறியேன்	(உன்கருத்தை) நான் அறிகிறிலேன். (உ
அடர்த்து	நிரஸித்து,		
அன்று	இந்த்ரன் கல்மாரிபொழியும் காலத்திலே		
ஆயர்	இடையர்களுடைய		
நடுங்க	வருந்திநிற்க,		

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (மன்றிலித்யாதி). "ஒருவர் இருவரன்றிக்கே, ஊராக அநுபவிக்கும்படி குருகுலவாஸம் பண்ணினார்க்கும் ஆடவொண்ணாத கூத்துக்களையன்றோ நாம் உபகரித்தது; ஆன பின்பு நமக்கு இதுவொன்றும்பழியாகப்புகுகிறதோ?" என்றிருக்கி

அந;—இரண்டாம்பாட்டு. (மன்றிலித்யாதி)கீழ்ப்பாட்டிலே "பூதனையை முடித்துப் பஞ்சலக்ஷங்குடிப் பெண்களுக்கும் என்னைக் கொடுத்தேனே" என்னவே "அதுவே பெருமையாக என்பெண்ணையிட்டுப்பழியில்லை" என்றிருக்கிறுயோ? என்றாள். இத்தைக்கேட்டு "நான் இவ்வூரில் பெண்களுக்காகக் கூத்தும் ஆடவில்லையோ? விடைகொன்றது தானில்லையோ? மலைசுமந்ததில்லையோ? ஒருமலையேறி வருவாருண்டோ? என்று எதிர்பார்த்து நின்றதில்லையோ" என்று, இவற்றையெல்லாமறியும்படி நிற்க, அத்தாலேயோ இப்படி ஆறியிருக்கிறுயென்று சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

ருயோ?. (உவந்தாடி) (௧) "ஶ்ரேயாம்ஸி-பக்தாநாம்" என்கிறபடியே "இவர்களறிந்து கொண்டாடிற்றிலர்களேயாகிலும் நாம்தாம் இவர்களுக்காகப்பெறற்றேமிறே" என்று உகந்தானாயிற்று. (மால்விடையித்யாதி) ஊருக்காக உபகரித்தபடி சொல்லிற்று. இனி ஒருத்திக்காக உபகரித்தபடி சொல்லுகிறது. "நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை கலவிக்கு இடைச்சுவராயிருந்த வ்ருஷபங்களேழையும் அழியச்செய்த மஹாகுணத்திலே, இந்தகுணஹாநியொன்றும் நிரவிப்போகாதோ" என்றிருக்கிறுயோ? (ஆயரன்றுநடுங்க) (௨) "ஶீதஶீதே ஸஞ்ஜாதஸங்குலம் - அதிவார்த்தம்" - கோகோபீஜநஸங்குலம் - அதீவார்த்தம்" என்கிறபடியே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடாதபடி ரக்ஷித்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நினைத்தோ? அறிகிறிலேன்.

(நின்றபிரானே) அவ்வவதாரத்திலே இழந்தார்க்கும் இழக்க வேண்டாதபடி திருமலையிலேவந்து நிற்கிறவனே! (௩) "குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன்" (௪) "நின்றவேங்கடம்" (௫) "வானவர்கள் சந்திசெய்யநின்றான்" என்னக்கடவதிறே. (நீள்கடல்வண்ணா) ஒருகடல் செவ்வேநின்றாற்போலேயாயிற்று எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை. (நீ இவள்தன்னை) ரக்ஷகத்வத்தில் முற்பாடனாயிருக்கிற நீ உன்னுடைய ரக்ஷகத்வமும் போராதபடியான த்வரையையுடைய இவளை. கையும் வளையுமான சேர்த்தி கண்டு கொண்டாடும் நீயே அநுபவித்து விடப்புக்காயோ?. .... (௨)

கூத்துப்பார்ப்பாரன்றோ உகக்க அடுப்பது; ஆடுவார் உகக்கையைச்சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (பக்தாநாமித்யாதி).

"நின்ற பிரான்" என்றால், "திருமலை" என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன வருளுகிறார் (குன்றமித்யாதி), ※மயர்வற மதிநலம்பெற்ற திருத்தாயாராகையாலே க்ருஷ்ணனை வேங்கடத்தானாகவும் சொன்னாளென்று திருவுள்ளம். "உன்னுடையகோயில், முன்னிலே-முற்றத்திலே, எழுந்தமுருங்கைமரத்தில் தேன் எளிதானாப்போலே, இவளையும் எளிதே வளைகழலப் பண்ணினாயோ" என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கையுமித்யாதி). (அநுபவித்துவிட) இவளை அநுபவிக்கவேண்டாவோ என்று கருத்து. ... ... (௨)

---

(௧) ஜிதந்தா-௧-௫. (௨) வி-பு-௫-௧௧-௩௩. (௩) தி-வாய்-௩-௩-அ. (௪) தி-வாய்-௯-௩-அ. (௫) அமலனு-௩.

௪௩;—

ஆர்மலியாழிசங்கைகொடுபற்றி யாற்றலையாற்றல்மிகுத்துக்
கார்முகில்வண்ணாகஞ்சனை முன்னம் கடந்தநின் கடுந்திறல்தானே
நேரிழைமாதைநித்திலத்தொத்தை நெடுங்கடலமுதனையாளை
ஆரெழில்வண்ண வங்கையில் வட்டாமிவளெனக்கருதுகின்றாயே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்முகில்	காளமேகம்போன்ற	நேர்	விலக்ஷணமான
வண்ணா	திருநிறத்தை யுடையவனே!	இழை	ஆபரணங்களையுடையவளாய்
ஆர் எழில்	மிக்க அழகையுடைய	நித்திலத்தொத்தை	முத்துமாலை போன்றவளாய்
வண்ணா	வடிவையுடையவனே!	நெடு	மிகவும்பரம்பின
முன்னம்	க்ருஷ்ணவதாரத்திலே	கடல்	ஸமுத்ரத்திலுண்டான
ஆர்மலி	கூர்மைமிக்கிருந்துள்ள	அமுது அனையாளை	அம்ருதம் போன்றவளுமான
ஆழியொடு	திருவாழியோடே	மாதை	இப்பெண்பிள்ளையை
சங்கு	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும்	இவள்	"இவள்
பற்றி	(திருக்கைகளில்)ஏந்தி,	அங்கையில்	அழகிய கையிலுள்ள
ஆற்றலை	மிடுக்கை	வட்டாமென	கருப்புக்கட்டி போல் அநுபவிக்கவும் உபேக்ஷிக்கவும் தக்கவள்" என்று
ஆற்றல்மிகுத்து	மிகவும்ப்ரபலப்படுத்தி	கருதுகின்றாய்	நினைத்திருக்கிறாய்?
கஞ்சனை	கம்ஸனை		
கடந்த	நிரஸித்துப்பொகட்ட		
நின்	உன்னுடைய		
கடு	பலிஷ்டமான		
திறல்தானே	பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை நினைத்தோ,		

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (ஆர்மலியாழி சங்கொடுபற்றி) கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள திருவாழியோடே ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யத்தையும் கூடப்பிடித்து. (ஆற்றலை) "ஆற்றல்" என்று - மிடுக்காகவுமாம்;

அநு;—மூன்றாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே நீயே இவளை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறிலை யென்றாள்; அத்தைக் கேட்டு "நான்கையும் திருவாழியுமாய், மற்றை ஆழ்வார்களுமாய் வந்து பிறந்து அநுபவ விரோதிகளைக் காற்கடை கொண்டதும்முன்பு உனக்காகவன்றோ" என்ன; "அத்தைநினைத்தோ பரமபோக்யதையை இப்படிப்பட விட்டு வைத்தது" என்று உபாலம்பநம் தோற்றச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பொறையாகவுமாம். (ஆற்றல் மிகுத்து) ஒருஜகதுபஸம்ஹாரத்துக்குப் போந்திருக்கச்செய்தே கம்ஸனளவிலேயாம்படி அமைத்து. (கார்முகில்வண்ணா) கம்ஸனை அமுக்கி, மேலேஏறிநின்றபோதை வடிவழகு. (கஞ்சனித்யாதி) அவன்தான் நினைத்தசெயலை அவன்றன்னோடே போம்படியாகப் பண்ணின பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை நினைத்தோ?

(நேரிழைமாதை) விலக்ஷணமான ஆபரணத்தை யுடையவளை. (நித்திலத்தொத்தை) அணைத்தால் தாபமெல்லாம் ஆற்றவற்றாயிருக்கை. (நெடுங்கடலமுதனையாளை) பெறுதற்கரியளானவளை. (ஆரெழில்வண்ணா) இவளை இப்படிப்பண்ணவல்ல வடிவழகையுடையவனே! (அங்கையில் வட்டாம்) கையிலிருந்த கருப்புக்கட்டி-தின்னவுமாய், போகடவுமாயிருக்குமிறே. அப்படியே நினைத்திருக்கிறாயோ இவளையும். .... (௫)

மூ;—

மல்கியதோளும் மானுரியதளு முடையவர்தமக்குமோர்பாகம்
நல்கியநலமோநரகனைத் துலைத்தகரதலத்தமைதியின்கருத்தோ [ய்
அல்லியங்கோதையணிநிறங்கொண்டு வந்துமுன்னேநின்றுபோகா
சொல்லியென்நம்பி இவளை நீ யுங்கள்தொண்டர்கைத் தண்டென்றவாறே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மல்கியதோளும்	மிகுந்ததோள்களையும்	நல்கிய	(இருப்பிடமாகக்) கொடுத்த
மான்உரிஅதளும்	மானின் உடலில்உரிக்கப்பட்ட தோலையும்	நலமோ	சீலாதிசயத்தை (நினைத்தோ,) (அல்லது)
உடையவர்தமக்கும்	உடையவனான ருத்ரனுக்கும் கூட	நரகனை	நரகாஸுரனை
		துலைத்த	நிரஸித்த [டான
ஓர்பாகம்	(தன்திருமேனியில்) ஒரு பாக (ஸ்தா)த்தை	கரதலத்து	திருக்கையிலே யுண்
		அமைதியின் கருத்தோ	மிடுக்கைநினைத்தோ;

"ஆற்றலை-மிடுக்கை, ஆற்றல்மிகுத்து-பொறுமை மிகுத்து" என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவித்யாதி).

"நித்திலம்-முத்துக்களையுடைய, தொத்தை-மாலையை" என்றருளுகிறார் (அணைத்தாலித்யாதி). ... ... (௫)

அல்லி	செவ்விமாலையாலே	போகாய்	போகிருயில்லை ;
அம்	அழகிதான	நீ	நீ [த்திலே
கோதை	மயிர்முடியை யுடைய இப்பெண் பிள்ளை	இவளை	இப்பெண்பிள்ளை திற
		உங்கள்தொண்டர்	உமது சேஷபூதர்க்ளுடைய
அணி	விலக்ஷமான [யின்	கை	கையிலுள்ள
நிறம்	நிறத்தை	தண்டு என்று	வில்லைப்போலே (வே
கொண்டு	அபஹரித்துக் கொண்டுபோனது மன்றி,	ஆறு	ண்டும்போது பெறலாம்) என்றப்ரகாரம் நினைத்திரா நின்
முன்னே	இவள்முன்னே	நம்பீ	பூர்ணனுனவனே! [ருய்;
வந்துநின்று	(ஒருகால்) வந்துநின்று (உன்வடிவழகைக்காட்டி)	சொல்லிஎன்	பரக்கச்சொல்லிப் பயனென்? ; (ச)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (மல்கியவித்யாதி) பலதோள்களை யுடையனுய், மானினுடைய தோலென்னுதல்; அன்றிக்கே, மஹானை ஆனையினுடைய தோலையுடையனுய், "தன் தபோபலத்தாலே நான் என் கார்யம்செய்து கொள்ளவல்லேன்" என்றுகொண்டு துர்மாநத்தை யுடையனுயிருக்கிற ருத்ரனுக்கும் திருமேனியிலே இடம்கொடுத்த சிலாதிசயத்தை நினைத்திருக்கிருயோ? (நரகனைத் துலைத்த) நரகனுகிறவஸுரனை நிரஸித்த கையில் மிடுக்கைநினைத்தோ?.

(அல்லியங்கோதை) செவ்விமாலையையுடைத்தான மயிர்முடியை யுடைய இவள் விலக்ஷணமான நிறத்தைக் கொண்டு. (முன்னே நின்று போகாய்) உன்னுடைய வடிவழகை ஒருகால் காட்டிக் கொண்டு போகிறிலே. பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே உருவு வெளிப்பாட்

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (மல்கியவித்யாதி) "நிரதிசய போக்ய பூதையான வளை அங்கையில் வட்டாக நான் நினைத்தேன்" என்ருய் ; "நான், தோளும் தோலுமாயிருக்கிற ஒடெடுப்பானுக்கும் உடம்பு கொடுத்திருக்கும் குணவானன்றே? பதினுருயிரம் பெண்களுக்காக நரகாஸுரனை வென்றதில்லையோ? இப்படி பெண்பித்தனை என்னை இப்படி சொன்னல் கேள்வியுண்டோ" என்ன; ஓம், அத்தை நினைத்தோ என் பெண்ணை உருவுவெளிப்பாட்டிலே நின்று நலிகிருயென்று வெறுக்கிருளென்று ஸங்கதி.

"தமக்கும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (துர்மாநத்தை யித்யாதி). (ச)

டாய் முன்னேநின்று போகிறிலை. (சொல்லியென்நம்பி) பரக்கச் சொன்னத்தால் என்னகார்யமுண்டு. (இவளை நீ உங்கள் தொண்டர்கைத் தண்டென்றவாறே) (க) "చాపమానయసౌమిత్రే - சாபமாநயஸௌமித்ரே" என்று-நினைத்தபோது வாங்கிக்கார்யம் கொள்ளலாம்படி உரியவடியார்கையில் ஆயுதத்தோபாதியாக நினைத்திரா நின்றாய். .... (ச)

மூ;—

செருவழியாதமன்னர்கள்மாளத் தேர்வலங் கொண்டவர்செல்லும்
அருவழிவானமதர்படக்கண்ட வாண்மைகொலோவறியேன்நான்
திருமொழியெங்கள்தேமலர்கோதை சீர்மையை நினைந்திலையந்தோ
பெருவழிநாவல்கனியிலுமெளிய ளிவளெனப் பேசுகின்றாயே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செரு	யுத்தரங்கத்திலே	தேன்மலர்	மதுஸ்யந்தியான மலர்களையுடைய
அழியாத	(இதற்குமுன்பு) தோல்வியடையாத	கோதை	மாலையையணிந்த இப்பெண்பிள்ளையின்
மன்னர்கள்	ராஜாக்களுடைய	சீர்மையை	வைலக்ஷண்யத்தை
மாள	முடியும்படியாக, (ஆயுதந்தரியோமென்ற ஸங்கல்பத்தால்)	நினைந்திலை	புத்திபண்ண மாட்டிற்றிலை;
தேர்வலம்கொண்டு	அத்தேரின் மிடுக்கையே கொண்டு,	இவள்	"இப்பெண்பிள்ளையானவள்
அவர்	அந்தராஜாக்கள்	பெருவழி	பெருவழிக்கரையில் விழுந்துள்ள
செல்லும்	போகும்படி, (வெகுநாள் போவாரில்லாமே புல்லெழுந்து கிடப்பதனால்)	நாவல்கனியிலும்	நாவற்பழத்திலும்
அரு	அரிதான	எளியள்என	எளியவளென்று (அபேக்ஷிக்கவும் உபேக்ஷிக்கவும்கூட அநர்ஹை என்று)
வழி	வழியையுடைத்தான	பேசுகின்றாய்	பேசாநின்றாய்?;
வானம்	வீரஸ்வர்கத்தை	நான்	நான்
அதர்பட	பெருவழியாம்படியாக	அறியேன்	(உன்கருத்தை) அறியமாட்டிற்றிலேன்;
கண்ட	கடாக்ஷித்தருளின	அந்தோ	இப்படியுமொருபாபமே!. (ரு)
ஆண்மை கொலோ	ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நினைத்தோ,		
எங்கள்	எங்களுக்கு பவ்யையாய்		
திருமொழி	இனியபேச்சையுடையளாய்		

(க) ரா-யு-உக-உஉ.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (செருவழியாத) இதுக்கு முன்பு பூசலில் முதுகுகாட்டிப்போகாத ராஜாக்களடைய முடியும்படியாக. (தேர்வலங்கொண்டு) ஆயுதமெடுக்க வொட்டாமே, அத்தேரின் மிடுக்கையே கொண்டு கேவலம்போகவரிய வீரஸ்வர்கத்துக்குப் போவாரில்லாமையாலே புல்லெழுந்து கிடந்தவற்றைப் பெருவழியாம்படிகண்ட ஆண்பிள்ளைத் தனத்தை நினைத்தோ செய்தது.

(திருமொழி) (௧) "மதுராமதுராலாபா-மதுரா மதுராலாபா" என்னும்படியான பேச்சையுடையவளை. செவ்விமாறுத மாலையையுமுடையவளை. (சீர்மையை நினைந்திலை) இவள்வாசி ஒன்றையும் புத்திபண்ணிற்றிலை. (அந்தோ) இதுக்கு நான் எத்தைச் செய்வேன். (பெருவழிநாவல்) பெருவழிக்கரையில் நாவலில் விழுந்தபழமானது குனிந்தெடுக்கவுமாய், தவிரவுமாயிருக்குமிறே. அவ்வோபாதியும் நினைத்திருக்கிறிலையாயிற்று இவளையும். .... (௫)

மூ;—
அரக்கியராகம்புல்லென வில்லாலணிமதிளிலங்கையார் கோனைச்
செருக்கழித்தமரர்பணிய முன்னின்றசேவகமோ செய்ததின்று
முருக்கிதழ்வாய்ச்சி முன்கைவெண்சங்கம்கொண்டு முன்னேநின்றுபோகாய்
எருக்கிலைக்காக வெறிமழுவோச்ச லென்செய்வதெந்தை பிரானே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரக்கியர்	ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுடைய	மதிள்	மதிள்களாலே சூழப்பட்ட
ஆகம்	மார்பானது	இலங்கையார்	லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்களுக்கு
புல்லென	ஶூந்யமாய்த் தோற்றும்படியாக, (மங்கள ஸூத்ர ஹீநமா [௧]	கோனை	நிர்வாஹகனான ராவணனை
அணி	அழகிய		

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி). "சொல்லிஎன்நம்பி" என்று, நான் எத்தைச் சொன்னாலும், நீர் சொன்னத்தைச் சொல்லிற்றத்தனை போக்கி, என்னிடத்தில் குணக்ரஹணம் பண்ணிற்றிலை; நான் ஒருத்திக்காக மஹாபாரதமெல்லாம் நடத்தினது லோகப்ரஸித்தமன்றோ? நீ ஒருத்தி-குற்றமாகக்கொள்ளில் நான் செய்வதென்னென்ன; இங்கே ஒருமஹாபாரதம் நடக்க வேண்டியிருக்க, இத்தை உபேக்ஷித்தத்தாலே †குறைப்பட்டிருக்கிறேயோ வென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

தேமலர் - தேனையுடைய மலரென்றருளுகிறார் (செவ்வியித்யாதி). (௫)

(௧) ரா-ஸு-௬௬-௧௫.   † அநந்விதம்.

வில்லால்	ஒருவில்லாலே
செருக்கு அழித்து	செருக்கற்றவனாக்கி (பின்பு பிராட்டிக்காக)
அமரர்	தேவஜாதிகள்
முன்	திருமுன்பே
பணிய	(ஏத்தாநின்று கொண்டு)தொழச்செய்தேயும்
நின்ற	(அவர்களுக்கு முகங்காட்டாதே) நின்ற
சேவகமோ	வீரப்பாட்டையோ
இன்று செய்தது	இப்போது (இப்பெண்பிள்ளை பக்கலில்) செய்து போருவது;
முருக்கிதழ்	முருக்கம்பூப்போலே (செவ்விதான)
வாய்ச்சி	அதரத்தையுடையளான இவளுடைய
முன்கை	முன்கையிலணியப்பட்டிருந்த
வெண்	வெள்ளிதான
சங்கம்	வளை
கொண்டு	கழற்றிக்கொண்டு போனதுமன்றி
முன்னே நின்று	(ஒருகால்) இவள் முன்னே வந்து நின்று (வடிவைக் காட்டி)
போகாய்	போகிறிலை;
எந்தை பிரானே	எங்களுக்கு உபகாரகனே!
எருக்கிலைக்காக	(தன்னடையே பழுத்து நெகிழ்ந்து விழுகிற) எருக்கிலைக்காக
எறி	எறியப் படும் தன்மையையுடைய
மழு	கோடாலியை
ஓச்சல்	போட எடுக்குகை
என் செய்வது எதுக்காக? (௬)	

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (அரக்கியராகம்) ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுடைய கழுத்திலே மாங்கல்ய ஸூத்ரமானது போக. (வில்லால்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கும் அழியாதவூரை வில்லாலே அழித்தான். (அணிமதிளிலங்கையார்கோனை) "அவ்வூருக்கு நான்கடவேன்" என்று அபிமாநித்திருக்கிறவனை. (செருக்கழித்து) முன்னடிதோற்றாதே மூலையடியே வர்த்தித்தசெருக்கை அழித்து. (அமரர்பணிய முன்னின்ற)

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (அரக்கியரித்யாதி) "சீர்மையை நினைந்திலையந்தோ" என்று மிகவும் குற்றம்சொல்லாநின்றாய்; உன்பெண், கருத்தறிந்து பரிமாறவல்லளோ" என்று அச்சமுறுத்த; உன்கருத்தை நித்யாநபாயிநியானவள் அறிந்தாளோ? அவள்மேலே சீறினாப்போலே, சீறுகைக்குப் போராது கிடாயென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

"அரக்கியருடைய ஆகம் - சரீரமானது, புல்லெனஃ-க்ஷுத்ரமாகத் தோற்றும்படி" என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளுகிறார் (ராக்ஷஸேத்யாதி).

ராவணவதாநந்தரம் பிராட்டி எழுந்தருளிவர, பெருமாள் முகங் கொடாதேயொழிய, தேவஜாதிவந்து (க) "భవాన్నారాయణో దేవః - பவாந்நாராயணோதேவ:" என்றும், (உ) "సీతాలక్ష్మీర్భవాన్విష్ణుః-ஸீதா லக்ஷ்மீர் பவாந்விஷ்ணு:" என்றும் உணர்த்த, முகம்கொடாதே நின்ற அச்சேவகம்போலேயிருந்தது இச்சேவகமும்.

(முருக்கிதழ்வாய்ச்சி) முருக்கம்பூப்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையளாயிருக்கிறவள் கையில் வளையைக்கொண்டு. (முன்னே நின்றுபோகாய்) ஒருகால் வடிவைக்காட்டிப்போகிறிலையென்னுதல்; உருவு வெளிப்பாட்டாலே முன்னே நின்றுபோகிறிலையென்னுதல். (எருக்கிலைக்காக) தன்னடையே பழுத்து நெகிழ்ந்து விழுகிறத்தை எறிமழுவைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கவேணுமோ?. .... (கூ)

மூ;—
ஆழியந்திண்டோரரசர் வந்திறைஞ்ச வலைகடலுலகுமுழுதுண்ட
பாழியந்தோளோராயிரம்வீழப் படைமழுப்பற்றியவலியோ [ய்
மாழைமென்னோக்கிமணிநிறங்கொண்டுவந்துமுன்னேநின்றுபோகா
கோழிவெண்முட்டைக்கென்செய்வதெந்தாய் குறுந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா.

(முகங்கொடாதே) என்றவநந்தரம் "நின்றார்" என்று சேஷம். இல்லாவிடில் "பெருமாள்" என்கிறது அந்வயியாதிறே.

"எறி-எறியப்படும், மழு-பரசுவை, ஓச்சல்-போட எடுக்கை" என்று சப்தார்த்தமாய், விஶ்லேஷத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவள்மேலே "கருத்தறியாதவள்" என்று குற்றம் சொல்லவேணுமோவென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னடையேயித்யாதி). ... ... (கூ)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (ஆழியித்யாதி) எருக்கிலைக்குக் கோடாலிவேணுமோ என்றாய், உன்னுடைய பெண்ணினுடைய மேன்மையும், "எனக்கெதிருண்டோ" என்கிற கர்வமும் குறைவற்று, "லோகத்தில் என்னைப்போலே அழகியாரில்லை" என்று நான் வந்தபோது முகம்கொடாதே, "பெண் என்னைப் படுத்தினபாடு நீ அறியாய்" என்றுகொண்டு, மழுகொண்டு எனக்கெதிரில்லையென்று உலகமெல்லாம் கொண்டவலியை அறியாயோ? என்ன; மிகவும் அஞ்சி, என் பெண்பிள்ளை ஒன்றுமறியாப்பெண்; அதிஸுகுமாரி, பவ்யமான நெஞ்சுஉடைந்துபோகவித்தனை நீ சொல்லவொண்ணாதென்றுப்ரார்த்திக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(க) ரா-யு-கஉ௦-கரு. (உ) ரா-யு-கஉ௦-உஅ.

பதம்.	உரை.
திண்	வலிமை பொருந்திய
ஆழி	உருளேயோடு கூடின
அம் தேர்	அழகிய தேரை நடத்தி
அரசர்	ராஜாக்களுடைய[வல்ல
வந்து	(பராஜிதர்களாய்)வந்து
இறைஞ்ச	காலிலே விழுந்துபணிய,
அலை	திரைக்கிளப்பத்தை யுடைய
கடல்	கடலாலே சூழப்பட்ட
உலகம்	உலகத்தை
முன்	முன்னே
ஆண்ட	அரசாண்ட (கார்த்த வீர்யார்ஜுனனுடைய)
பாழியம்	மிக்க வலியையுடைய
ஓராயிரந்தோள்	ஆயிரந்தோள்களும்
வீழ	துணியும்படி
மழுப்படை	'பரசு' என்னுமாயுதத்தை [ற
பற்றிய	கையிலே தரிக்கப்பெற்
வலியோ	மிடுக்கை நினைத்தோ?
மென்	முக்த( ) மான [ன்ற
மாழை	மானினது நோக்குபோ

பதம்.	உரை.
நோக்கி	நோக்கையுடையளான இவளுடைய
மணிநிறம்	அழகியமேனிநிறத்தை
கொண்டு	அபஹரித்துக்கொண்டு (போனதுமன்றி)
வந்து	(ஒருகால்) வந்து (உருக்காட்டி)
முன்னேநின்று	(இப்பெண் பிள்ளைக்கெதிரில்) முன்னடி தோற்ற நின்று
போகாய்	போகிறிலை?!
நெடுங்கடல்	பரம்பினகடல்போன்ற
வண்ணா	வடிவையுடையவனாய்
எந்தாய்	எமக்கு ஸ்வாமியுமானவனே!
கோழி வெண் முட்டைக்கு	(தன்னடையே உடைந்து போகக்கடவ) கோழிமுட்டைக்கு
குறுந்தடி	சிறியதொரு தடியெடுக்கை

என் செய்வது என்னபயன்பெறும்.?

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (ஆழியந்திண்டேரரசர்) எங்குமொக்க ஸஞ்சரிக்கும்படி மிடுக்கையுடைத்தான உருளேயோடே கூடின தேரையுடைய ராஜாக்கள் காலிலே வந்துபணிய. (அலைகடல்) கடல் சூழ்ந்த பூமிப்பரப்புக்கெல்லாம் தானே கடவனும்படியான தோள் வலியையுடைய ராஜாவினுடைய தோள்கள் துணியும்படி மிடுக்குடைத்தான மழுவைக்கையிலே யுடையராயிருக்கிறத்தாலுள்ள வலியோ?.

(மாழைமென்னோக்கி) முக்த ( ) மான மானினுடையநோக்கோடொத்த நோக்கையுடையளாய், விலக்ஷணமானநிறத்தையுடை

"மணிநிறங்கொண்டு - அழகியநிறத்தைக் கொண்டுபோன நீ வந்து" என்றர்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (விலக்ஷணேத்யாதி). ... ... (எ)

யளாயிருக்கிற இவளுடையமுன்னே உன்னுடைய வடிவை ஒரு கால் காட்டிப்போகிறிலை. (கோழி வெண்முட்டைக்கென் செய்வது) தன்னடையே உடைந்துபோகிறவித்தைத் தடியையிட்டுத் தகர்க்க வேணுமோ? .... (௭)

மூ;—

பொருந்தலனாகம்புள்ளுவந்தேற வள்ளுகிரால் பிளந்தன்று [ன்று
பெருந்தகைக்கிரங்கி வாலியைமுனிந்தபெருமைகொலோசெய்தி
பெருந்தடங்கண்ணி சுரும்புறுகோதைபெருமையை நினைந்திலைபேசில்
கருங்கடல்வண்ணா கவுள்கொண்டநீரா மிவளெனக்கருதுகின்றாயே.

பதம்.	உரை.
பொருந்தலன்	பொருந்தாமையையே ப்ரக்ருதியாகவுடைய ஹிரண்யனுடைய
ஆகம	சரீரத்திலே [ய
புள்	கழுகு, பருந்து முதலான பக்ஷிகள்
உவந்து	மிகுந்த ப்ரீதியோடே
ஏற	ஏறிவர்த்திக்கும்படியாக (அந்தச்சரீரத்தை)
வள்ளுகிரால்	கூர்மையான நகங்களாலே
பிளந்து	இருதுண்டமாகக் கிழித்து, (அதுவுமன்றி)
அன்று	ஸுக்ரீவன் ரிச்யமூக பர்வதத்தில் வருந்தினவன்று
பெருந்தகைக்கு	கம்பீர ஸ்வபாவனான (அந்த) ஸுக்ரீவனுக்
இரங்கி	திருவுள்ளமிரங்கி [கு
வாலியை	(அவனுக்கு)சத்ருவான வாலியை
முனிந்த	நிரஸிக்கையினாலுண்டான
பெருமை கொலோ	மிடுக்கைநினைத்தோ?

பதம்.	உரை.
இன்றுசெய்தது	இப்போது (இவள் திறத்தில் இப்படி) செய்து போந்தது?;
பெருந்தடம்	மிகவும் விசாலமான
கண்ணி	கண்களை யுடையளாய்
சுரும்பு உறு	வண்டுகள் மாறாதே படிந்து கிடக்கிற
கோதை	மயிர் முடியையுடையளான இவளுடைய
பெருமையை	வைலக்ஷண்யத்தை
நினைந்திலை	புத்திபண்ணிற்றிலை;
	கருங்கடல் வண்ணா!—;
பேசில்	(உன்கருத்தைப்) பேசப்புக்கால்,
இவள்	"இப்பெண்பிள்ளையானவள்,
கவுள்கொண்ட	வாயில் பொகட்ட
நீர் ஆம் என	நீர் போலே அபேக்ஷிக்கவும் உபேக்ஷிக்கவும் தக்கவள்" என்று
கருதுகின்றாய்	நினைத்திருக்கிறாயத்தனை.

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (பொருந்தலன்) மநுஷ்யஜந்மமாய் ஆஸுர பா(ஞா)வத்தையுடையனாயிருக்கையன்றிக்கே, பொருந்தாமையை ப்ரக்ருதியாக வுடையனாயிருக்கை. (ஆகம்புள்ளுவந்தேற) ஸ்த்ரீகள் பேணிப்போந்த சரீரத்திலே கழுகும்பருந்தும் உகந்தேற. (வள்ளுகிரால்) கூரிய உகிராலே நிரஸித்து. (அன்று பெருந்தகைக்கிரங்கி) என்றுமொக்கப்†பொருந்திப்போருகிற ஸுக்ரீவமஹாராஜர்க்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து வாலியை அம்பாலே வேண்டோமென்றாயிற்று. (பெருமைகொலோ) அன்று ஆஸ்ரித விஷயத்தில் பண்ணின பக்ஷபாதமெல்லாம் இங்கேகண்டோமிறே.

(பெருந்தடங்கண்ணி) பேச்சு(வாக்களளவல்லாதபடி மிக்கப்பரப்பை யுடைத்தானகண். (சுரும்புறுகோதை) வண்டுகள்மாறாத மாலையோடுகூடின மயிர்முடியையுடையவள். (பெருமையைநினைந்திலை) இவளுடைய வைலக்ஷண்யமொன்றையும் புத்திபண்ணிற்றிலை. (கருங்கடலித்யாதி) வாயில் பொகட்டினநீர் இழிச்சவுமாய் கொப்பளிக்கவுமாயிருக்கும். அவ்வோபாதியாக நினையாநின்றாய் இவளையும்.

மூ;—

நீரழல்வானாய் நெடுநிலங்காலாய் நின்றநின்நீர்மையை நினைந்தோ
சீர்கெழுகோதை யென்னலதில வென்றன்னதோர் தேற்றன்மைதானே
பார்கெழுபவ்வத் தாரமுதனைய பாவையைப் பாவம்செய்தேனுக்கு
ஆரழலோம்புமந்தணன்தோட்டமாக நின்மனத்து வைத்தாயே.

அ௩;—எட்டாம்பாட்டு. (பொருந்தலனித்யாதி) "நீ உன்பெண்ணைக் கோழிவெண்முட்டையாகவெண்ணியிருக்கிறாய்; அவள்என்னை எப்போதும் மறந்தேனென்று சொல்லத்தக்கதெல்லாம் சொல்லிவேண்டப்பண்ணினளன்றோ? சிறுக்கனுக்கு*ஸமயஸமுத்பவனாய் உதவினதில்லையோ? ஒருகுரங்குக்கு நானேபோய் உதவினதில்லையோ" என்றுசொல்ல, அப்படி ஆஸ்ரிதபவ்யனாகில் நான் வேண்டும்படி இப்படி யிருக்கவடுக்குமோ? உனக்குத்தக்க வைலக்ஷண்யமுடையவளாகையாலே (க)" இறையுமகலகில்லேன்" என்று ஊடினால், அதுவெல்லாம் ஏற்றமன்றோ? உபேக்ஷிக்கப்படாதென்கிறாளென்றுஸங்கதி.

இரணியன் என்றதே "பொருந்தலன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி). "பெருந்தகை" பேரளவுடையவர் என்றுசப்தார்த்தமாய், "பொருந்தலன்" என்றதுக்கு எதிர்த்தட்டாக வருளுகிறார் (என்றுமித்யாதி).

"பேசில் பெருந்தடங்கண்ணி" இத்யாத்யந்வயஃ. ... ... (அ)

---

† (பா) பெருத்திருக்கிற. (க) தி-வாய்-௬-௧0-௧0.

பதம்	உரை.
நீர்	ஜலத்தையும்
அழல்	அக்நியையும்
வானாய்	ஆகாசத்தையும் சரீரமாகவுடையனாகவும்
நெடுநிலம்	மஹாப்ருதிவியையும்
காலாய்	வாயுவையும் சரீரமாகவுடையனாகவும்
நின்ற	நிற்கப்பெற்ற
நின்	தேவரீருடைய
நீர்மையை	ஸ்வபாவத்தை
நினைந்தோ	திருவுள்ளம் பற்றியோ? (அல்லது,)
சீர்கெழு	"கல்யாண குணங்களால் குறைவற்ற
கோதை	இப்பெண்ணானவள்
என் அலதுஇலள்	நம்மையொழிய வேறொருஆஶ்ரயமுடையளல்லள்"
என்றன்னதோர்	என்றிப்படிப்பட்டதொரு நினைவாலுண்டான
தேற்றன்மை தானோ	திருவுள்ளத்தில்தெளிவை நினைத்தோ?

பதம்.	உரை.
பாவம்செய் தேனுக்கு	இவளையிழக்கைக்கீடான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின என்னுடைய,
பார்கெழு	பூமியைச்சுற்றிச் சூழ்ந்து கிடக்கிற
பௌவத்து	கடலிலுண்டான
ஆரமுது அனைய	அருமையான அம்ருதம்போலே போக்ய பூதையான
பாவையை	இப்பெண்பிள்ளையை,
ஆரழல் ஓம்பும்	அக்நிபரிசர்யைக்கே காலம்போந்திருக்கிற
அந்தணன்	ப்ராஹ்மணனானவன்
தோட்டமாக	அஹோராத்ரம் ஶ்ரம ஸாத்யமான சோலையை உபேக்ஷையாலே பாழ்படுத்துமாபோலே
நின்மனத்து	(உபேக்ஷிப்பதாக)தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே
வைத்தாய்	நினைப்பிட்டாய்? (௯)

அ,ரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நீரழலித்யாதி) "கவுள்கொண்டநீராக உபேக்ஷித்தாயென்னவேண்டா; நாம் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் பண்ணும் ஸ்வபாவராயிருப்புதோம்; நம்மையொழிய இவளுக்கு வேறு கதியில்லாதிருந்தால் அப்படியே இருக்கிறோம். நீர் போர அடுக்கும்" என்ன; போக்யபூதையான இவளை இப்படி வைத்து, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணி நீர் ஸாதிக்கிற ப்ரயோஜநமென்? இவளுடைய போக்யதையை வ்யர்த்தமே யாக்காதே என்று சொல்லி, "ஒருத்தரைச் சொல்லுவதென்" என்று தன்னைவெறுத்துக் கொள்ளுகிறாளென்று ஸங்கதி.

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (நீரழலித்யாதி) ப்ருதி (ஸ்வ) வ்யாதி பஞ்ச பூதங்கள் நாம் இட்டவழக்காகில், இப்படி இருப்பதொருவ்யக்தியை நாம்உண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறோமென்றிருக்கிறாயோ? விசித்ர ஸ்ருஷ்டிபண்ணவல்லோமென்றோ நினைத்திருக்கிறது. (சீர்கெழு கோதை) கல்யாணகுணங்களால் குறைவற்றிருந்தவள். அதாகிறது-நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்றுப்போலேசொல்லப்படுகிற ஸ்த்ரீத்வாதிகளால் குறைவற்றிருக்கிற இவளுக்கு நம்மையொழிய ஓராபாஶ்ரயமில்லை; அநந்யகதி, அபலை என்றுகொண்டு இத்தாலே வருகிற நெஞ்சில் தெளிவோ நீ அறியிருக்கிறது.

(பார்கெழுபவ்வமித்யாதி) பூமியைச்சூழ்ந்த கடலைக் கடைந்து வாங்கினவதில் ப்ரயோஜநரூபமான அம்ருதம்போலே நிரதிசய போக்யையாயுள்ளவளை. (பாவஞ்செய்தேன்) இவளுடைய ஸ்லாக்யதையில் குறையுண்டாய் இழக்கிறேனல்லேன். இதுக்கடிநான் பண்ணினபாபமிறே. (ஆரழலித்யாதி) அக்நிபரிசர்யை பண்ணவே காலம் போந்திருக்கிற ப்ராஹ்மணன் தோட்டமாக நினைத்தாயே. (உன்மனத்துவைத்தாயே) வேறேயும் ஒருகர்தவ்யமுண்டாக நினைத்திராநின்றாய். .... (௯)

மூ;—
வேட்டத்தைக்கருதாதடியிணைவணங்கி மெய்ம்மைநின்றெம்பெருவான்திறல்தானை மங்கையர்தலைவன் மானவேல் கலியன்வாயொலிகள் [மானைதோட்டலர்பைந்தார்சுடர்முடியானை பழமொழியால்பணிந்துரைத்த பாட்டிவைபாடப்பத்திமை பெருகிச்சிந்தையுள் திருவொடுமிகுமே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேட்டத்தை	அபிநிவேஶ விஷயமானபகவத்விஷயத்தை	மெய்ம்மைநின்று	பாரதந்த்ர்யத்திலே நிலைநின்று
கருதாது	(இப்போதேபெறவேணுமென்று) ஆசைப்படாதே	அடியிணைவணங்கி	ப்ரபத்திபண்ணியிருக்கிற
		எம்பெருமானை	எமக்கு உபகாரகனாய்,

விவரணம் (விசித்ரேத்யாதி). "பாவம் செய்தேனுக்காக பார் கெழு வித்யாதி வைத்தாய்" என்றந்வயம். ... ... (௯)

தோடு	தொடுக்கப்பட்ட	கலியன்	ஆழ்வார்
அலர்	அலரையுடைத்தாய்	பழமொழியால்	முன்புள்ளார் சொன்ன பாசுரத்தாலே
பைந்தார்	பசுமையான திருத்துழாய் மாலையாலே	உரைத்த	அருளிச்செய்த
சுடர்	விளங்காநின்ற	வாய்ஒலிகள்	திருவாய் மொழியான
முடியானை	திருவபிஷேகத்தை யுடையனான ஸர்வேஶ்வரனை,	இவைபாட்டு	இப்பத்துப் பாட்டுக்களையும்
பணிந்து	அடிபணிந்து	பாட	பாடப்பெறில (அவர்களுடைய)
வாள்	வாளால்வந்த		
திறல்	மிடுக்கையுடைய [ய்	சித்தமும்	மநஸ்ஸும்
தானை	ஸேநையையுடையரா	பத்திமை	பெ பரமபக்திதலையெ(ருகி
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்		
தலைவன்	நிர்வாஹகராய் [க்கு	திருவொடு	கைங்கர்ய லக்ஷ்மியை
மானவேல்	இலையகன்றவேலை யுடையரான	மிகும்	யும் பெற்று விஸ்த்ருதமாம். (கo)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (வேட்டத்தையித்யாதி) மேன்மேலே பெருகிவருகிற அபிநிவேசாதிசயத்தை அமைத்து, உபாஸநத்தில் தப்பாதபடி ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுக்கு உபகாரகனாயிருக்குமவனை. (வாள்திறல்தானை) வாளால்வந்தமிடுக்கையுடையஸேநையையுடையராய் திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். (மான

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (வேட்டத்தையித்யாதி) "வேட்டத்தை-அபிநிவேஶ விஷயத்தை; அதாவது-பகவத் விஷயத்தை, கருதாது - இப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படாதே, மெய்ம்மைநின்று-(க) "ஶக்நஸ்ய ஸ்ம்ஸ-தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்" என்று ஸ்வபாரதந்த்ர்யத்திலே நிலைநின்று, அடியிணைவணங்கி-ப்ரபத்தி பண்ணியிருக்கிற எமக்கு, எமபெருமானை" என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளுகிறார்(மேன்மேலே இத்யாதி). (உபாஸநத்தில்தப்பாதபடி.)என்றது - பக்திகார்யமான ப்ரபத்தியிலும் ஸ்வரூபவிரோதம் வாராதபடி என்கை. இங்ஙனன்றாகில் திருத்தாயாரான உபாயாத்யவஸாயத்தின்படியைச்சொன்ன இத்திருமொழியில், பெண்ணுக்காகத்தான் ப்ரயத்நம்பண்ணியும் கார்யமாகாதே,"பாவியேனுக்கு"என்றுதான் கைவாங்கினஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியைச் சொன்னது கூடாதிறே. "தானை"என்றது-ஸேநை என்றது;

(க) ரா-ஸு-ரு-கூ-ரு-ப;

வேல்) இலை அகன்றவேலென்னுதல்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஆரேனும் பிடிக்கிலும் தம்மைப்போலேயாக்கும். அதாகிறது-வைஷ்ணவாபிமா நமிறே.

(தோட்டலர்பைந்தார் சுடர்முடியானை) மிக்க செவ்வியை யுடைத்தாய் குளிர்ந்ததிருத்துழாய்த்தாரையுடைய ஆதிராஜ்ய ஸூ சகமான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனை. (பழமொழியால் பணி ந்துரைத்த) தான் ஒன்று கண்டு சொல்லுகையன்றிக்கே முன்புள் ளார் சொன்னபாசுரத்தையாயிற்றுச் சொல்லிற்று. (க) "யஸ்யாங்கஂ ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா। அம்ருதம் ப்ரார்த்தயாநஸ்ய தத்தே பவது மங்களம்- யங்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா। அம்ருதம் ப்ரார்த்தயா நஸ்யதத்தேபவதுமங்களம்." என்னக்கடவதிறே. (பாட்டிவைபாடப் பத்திமை பெருகிச்சித்தமும்)(சித்தம் பத்திமைபெருகி)அதாகிறது- பரமபக்தியிருந்த படியைச் சொன்னபடி. (திருவொடுமிகும்) அதுக் கநந்தர முண்டாம் கைங்கர்ய லக்ஷ்மியைப் பெற்று விஸ்த்ருதமாம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்து ஒன்பதாம்திருமொழி முற்றிற்று.

†தொடுத்த அலருண்டான பசுத்தமாலை யென்றுதல்; அலர்ந்ததோடுகளை- இதளையுடைய பசுத்த புஷ்பமென்றுதல் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துப் பலிதார் த்த மருளுகிறார் (செவ்வியித்யாதி). முந்தினபக்ஷத்தில் கலப்பில் "தோட்ட லர்என்று" நீட்டிக்கிடக்கிறது; இரண்டாம்பக்ஷத்தில் வல்லொத்தென்று கொள்ளவேணும். எடுத்ததுக்கு அந்வயம், (சித்தம்பத்திமை பெருகி) என்று,

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—திருத்தாயின் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே திருத்தாயார் அவன் வார்த்தையை விஶ்வஸித்துத், தான் கைவாங்கி வந்து பெண்பிள்ளை யோடே "வருகிறேனென்று சொன்னான்" என்று சொல்லியிருக்க, அநந்தரம்

† (பா) தோட்டத்திலிருப்பதே அலருடைய பசுத்தத்தார் என்றுதல். அலர்ந்ததோடு-தேனையுடைய பசுத்தத்தாரென்றுதல்.

(க) ரா-அ-உரு-௩௩.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி

திருத்தாயின் ப்ரவேசம்.

அவ;—திருத்தாயார் ஓரளவிலே கூப்பிட்டுக்கைவாங்கினளாய் நின்றது கீழ்த்திருமொழியில்; இதில்இப்பிராட்டிதான் தன்னுடைய ஆற்றாமையாலே அவனைஎன்றோடேசேர்க்கவேணுமென்று, கண்ணால் கண்ட பக்ஷிகளின் காலிலே விழுகிறாள். இனி இவைதான் ஸ்ரீ மாகை யன்றிக்கே காரகமாகவும் வற்றென்றிருக்கிறாள் காணும்.

மூ;—திருத்தாய் செம்போத்தே
திருமாமகள்தன் கணவன்
மருத்தார் தொல்புகழ் மாதவனைவரத்
திருத்தாய் செம்போத்தே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்போத்தே	ஓ! செம்போத்துப் பறவையே!	மாதவனை	இத்தனைக்குமடியான மாதவனென்ற திருநாமத்தையுடையனை ஸர்வேஶ்வரனை
திருமாமகள்தன்	பெரியபிராட்டியாருக்கு	வர	(என்னளவு மொருகால்) வரும்படியாக
கணவன்	வல்லபனாய்	திருத்தாய்	அநுகூலிக்கவேணும்;
மரு	மணம்மாறுத		செம்போத்தே! திருத்தாய்.
தார்	மாலையை யணிந்தவனாய்		[ஆதராத்புநருக்தி.] (க)
தொல்	அநாதிஸித்தமான		
புகழ்	ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வப்ரதையையுடையனாய்		

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (திருத்தாய்) போத்துத் திருத்துகையாவது - அநுகூலிக்கை - (திருமாமகள் தன்கணவன்) உனக்

வரவுக்கு சகுநங்களைப் பார்க்கிறாளென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி). ஸூசகங்களாமித்தனை யொழிய அவை சேர்க்கவற்றோ, அதின்காலில் விழுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (இனியித்யாதி). ... ...

அரு;—முதற்பாட்டு. (திருத்தாயித்யாதி) திருத்தாயார் வந்து 'க்ருஷ்ணன் வருகிறான்" என்று சொன்னபின்பு இவள் புறப்பட்டுப்போகவேண்டுவதில்லையே; செம்போத்தை வலமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்ன வருளுகிறார் (போத்தித்யாதி). இருக்கிறவிடத்திலிருந்து வலமாகப் போனால் அவன் வருவனென்று குறித்துக்கொள்ளுகிறாளென்று கருத்து. உன் குற்றம் பக்ஷி

ருத் திருத்துகையென்றொரு வருத்தமில்லை. இத்தலையில் அபராத ஸஹத்வத்துக்கு அடியான லக்ஷ்மீபதித்வத்தையு முடையனாயிருக்கும். (மருத்தார்) ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாகத் தனிமாலையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறவன். தேன்மாருததாரென்றபடி. (தொல்புகழ்)என்று மொக்க இவற்றினுடைய ரக்ஷணமே பண்ணிப்போருகையாலே வந்த குணவத்தாப்ரதை(ஓ)யையுடையவன். (மாதவனைவர) லக்ஷ்மீபதி யென்கையன்றிக்கே, இது தானே தனக்குப் பேராயிருக்கை. (திருத்தாய் செம்போத்தே) ஒருகால் சொன்னால் ஆதரம் மட்டமென்றிருக்கிறதாய்க்கொண்டு இருகால் மட்டுச்சொல்லுகிறாள். (௧)

மூ;—கரையாய் காக்கைப் பிள்ளாய்
கருமா முகில்போல் நிறத்தன்
உரையார் தொல்புகழுத்தமனை வரக்
கரையாய் காக்கைப்பிள்ளாய். (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காக்கைப் பிள்ளாய்	மஹோபகாரகனான காக்காய்!;	தொல்	நித்யமான
கருமாமுகில் போல்	காளமேகம்போன்ற	புகழ்	புகழையுடையனாய்,
நிறத்தன்	திருநிறத்தை யுடையனாய்	உத்தமனை	தீரோதாத்த நாயகனான சக்ரவர்த்தித் திருமகனை
உரைஆர்	சப்தபூர்த்தியையுடைத்தாய்	வர	(என்னளவும்) வரும்படியாக
		கரையாய்	கூப்பிடவேணும்;
		காக்கைப்பிள்ளாய்!கரையாய்.	(௨)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (கரையாய்க் காக்கைப்பிள்ளாய்)

வராவிடில் வலயானது வ்யர்த்தமாகாதோ என்று நிற்கிறதாகச் சொல்லுகிறாளென்றருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). கீழே "திருமாமகள் தன்கணவன்" என்று சொல்லிவைத்து "மாதவன்" என்றால்புநருக்தியாமே என்னவருளுகிறார் (லக்ஷ்மீபதீத்யாதி), ... (௧)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (கரையித்யாதி)செம்போத்தானது "நீ என்னைத் திருத்தச்சொன்னாய்; அத்தாலே நீ புறப்பட்டுப்போக ஒருப்பட்டாப் போலே யிருக்கிறது. அத்தால் எனக்கும் கூடப்பழிவிளையும்" என்று இருக்கிறதாகக்கொண்டு, அருகிருக்கிற காக்கையின் கட்டுரை கேட்கிறாளென்று ஸங்கதி

காக்கையை "பிள்ளை" என்று கொண்டாடவேணுமோ வென்னவருளுகி

பகவத் விஷயத்தில் உபகாரகராயிருப்பாரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணக் கடவதாயிறே இருப்பது. (க) "ப்ரஶம்ஸமஹாகபிம்- ப்ரஶம்ஸமஹாகபிம்" என்னக்கடவதிறே. (கருமாமுகில்போல் நிறத்தன்) கரைந்து கூட்டிற்றில்லையாகிலும் இழக்கவொண்ணாதபடியான வடிவு படைத்தவன். (உரையார் தொல்புகழ்) சப்த பூர்த்தியை யுடைத்தாய் நித்யமான புகழையுடையவனாயிருக்கிறவனை. " உரை " என்கிறது- ஸ்ரீ ராமாயணத்துக்கு ப்ரதிபாத்யனாயிருக்கிறவனை. (புகழ்) ரக்ஷிக்கையால் வந்த புகழையுடையவனை. (உத்தமனை) பிராட்டிக்காகத் தன்மார்விலே அம்பேற்ற தீரோதாத்த நாயகனை, (வரக்கரையாய்).

மூ;—கூவாய் பூங்குயிலே
குளிர்மாரி தடுத் துகந்த
மாவாய்கீண்ட மணிவண்ணனை வரக்
கூவாய் பூங்குயிலே. .... (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூ	தர்ஶநீயமான	வாய்	வாயை
குயிலே	கோகிலமே!,	கீண்ட	கிழித்துப் பொகட்டவனாய்
குளிர்	(பசுக்களுக்கு மிடையர்க்கும்) மிக்க குளிரையுண்டாக்கக்	மணி	ஸ்ப்ருஹணீயமான
		வண்ணனை	வடிவையுடையனான கண்ணபிரானை
மாரி	கல்வர்ஷத்தை [கடவ		
தடுத்து	(கோவர்த்தநத்தால்) தடுத்து(அதனால்)	வர	வரும்படியாக
		கூவாய்	கூவவேணும்;
உகந்த	ஸந்தோஷித்தவனாய்,		பூங்குயிலே! கூவாய். (கூ)
மா	ப (உ) காஸுரனுடைய		

ரூர் (பகவத்விஷயத்திலித்யாதி). (சப்தபூர்த்தியையுடைத்தாய்) என்றதுக்கு, அவனுடைய புகழுக்கு வாசகங்களான சப்தங்கள் பூர்ணமாயிருக்கையென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (உரையித்யாதி). (ஸ்ரீ ராமாயணத்துக்கு) என்ற வநந்தரம் "பேர்;அதுக்கு" என்று கூட்டுவது,(ரக்ஷிக்கையால்வந்த)என்றது- *ஸபித்ராசேத் யாதிப்படியே, உன்வம்சத்தானான காக்கையை ரக்ஷிக்கையாலுண்டான வென்கை. காக்கையைக்குறித்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாகையாலே "உத்தமன்" என்றதுக்கு -காக்கையை ரக்ஷித்த காகுஸ்த்தனே யாக வேணுமென்று திருவுள்ளம். ... ... (உ)

(க) ரா-

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (கூவாய்) தர்ஶநீயமான உன்படியைக்காட்டி கண்ணுக்கிரையிட்டாப் போலே செவிக்கும் இரையிடப்பாராய். (குளிர்மாரி தடுத்துகந்த) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே துலையப்புக, கைக்கெட்டிற்றொரு மலையை எடுத்து அவற்றை ரக்ஷித்து "இவை நோவுபடாதொழியப் பெற்றோமே" என்று அத்தாலே தானேஉகந்தானாயிற்று. (மாவாய் கீண்ட) பகாஸுரனுடைய வாயைக்கிழித்த. (மணிவண்ணனை) விரோதியைப் போக்கிற்றிலனேயாகிலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று வடிவழகு. (௩)

மூ;—கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி
குடமாடி யுலகளந்த
மட்டார்பூங்குழல் மாதவனைவர
கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பல்லிக்குட்டி	ஓ பல்லிக்குட்டீ!	பூ	பூக்களை அணிந்த
குடம்ஆடி	குடக்கூத்தாடி	குழல்	திருக்குழலையுடையனாய்
உலகுஅளந்த	(த்ரைவிக்ரமாபதானத்திலே) லோகங்களையெல்லாமளந்தருளினவனாய்	மாதவனை	ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனை
		வர	வரும்படியாக
		கொட்டாய்	கொட்டவேணும்;
மட்டுஆர்	தேன்மாறாத	பல்லிக்குட்டீ! கொட்டாய்.	(௪)

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (கூவாயித்யாதி). * பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர் சோறும் உண்டற்கு வேண்டி ஓடித்திரிகிறதாகையாலே அது பறந்துபோக, அருகில் பூங்குயில்களைப்பார்த்துக் கூவச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி.

"பூம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தர்ஶநீயேத்யாதி). ஆபத்திலே உதவுமவன் என்னும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பசுக்களித்யாதி). ... (௩)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கொட்டாயித்யாதி) (௧) "వసన్తకాలే సంప్రాప్తే కాకః కాకః పికః పికః - வஸந்தகாலே ஸம்ப்ராப்தே காகஃ காகஃ பிகஃ பிகஃ" "தான் கூவினால், தன்னைப் போஷிக்கிறகாக்கைக்கும் தனக்கும் வைஜாத்யம் தோற்றி வாயில் சோறு இழக்கவேண்டிவரும்" என்றுஇருந்ததாகக்கொண்டு, தனக்குஅடிக்கடி சுபஸூசகமான தக்ஷிணகௌளியை ஆசைப்படுகிறாளென்று ஸங்கதி.

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி) என்று மொக்கப் பரஹிதமே பண்ணிப்போருகை உனக்கு ஸத்தாப்ரயுக்த மன்றோ? (௧) "ஸாலாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:" - பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த்த:" என்னுமாபோலே இருக்கிறது. (குடமாடியுலகளந்த) ஒரு ஊரில் மன்றுபாழ் திரும்படியாகக் குடக்கூத்தாடினன். ஒருலோகத்தில் பாழ்திருய்படியாகவும் ஒருகூத்தாடினனையிற்று. (மட்டார் பூங்குழல்) தேன்மாறாத பூமலரையுடைத்தான திருக்குழலையுடையவனை. (மாதவனை) பரமப்ரணயியானவனை. .... (ச)

மூ;—சொல்லாய் பைங்கிளியே

சுடராழி வலனுயர்த்த

மல்லார்தோள் வடவேங்கடவனை வரச்

சொல்லாய் பைங்கிளியே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பை	பசுமைநிறம் மாறாத	தோள்	திருத்தோள்களையுடையனை
கிளியே	ஓ கிளிப்பிள்ளாய்!,	வடவேங்கடவனை	வடக்குத் திருமலையிலே நின்றருளுமவனை ஸர்வேஶ்வரனை
சுடர்	ஒளிமிக்க	வர	வரும்படியாக[வேணும்;
ஆழி	திருவாழியாழ்வானை	சொல்லாய்	ஒருவார்த்தை சொல்ல
வலன்	வலது திருக்கையிலே	பைங்கிளியே! சொல்லாய்.	(ரு)
உயர்த்த	ஏந்தாநின்றுள்ளவனாய்,		
மல் ஆர்	மிக்கவலியையுடைய		

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சொல்லாய் பைங்கிளியே) உன் வடிவைக் காட்டி ரக்ஷித்தாப்போலே, உன்னுடைய பேச்சாலும் ரக்ஷிக்கப்பாராய். (சுடராழி வலனுயர்த்த) ஒருவிரோதி வந்தபோதாக ஏந்துகையன்றிக்கே, ஏற்கவேகோலித்திருவாழியைவலவருகே

நன்மைசொன்னால் செய்யவும், தீமை சொன்னால் தவிரவுமாயிருக்கையாலே அருளுகிறார் (என்று மொக்கவித்யாதி). ... ... (ச)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சொல்லாயித்யாதி) பல்லியானது பலிசமானதாகையாலே "நினைத்தபோது கொட்டவேணுமென்றுநமக்கு நிர்பந்தமென்" என்றிருந்ததாகக்கொண்டு, கூட்டிலிருந்தகிளியைப்பார்த்துப் பேச்சுக்கொள்ளுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பசுமைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னித்யாதி). ... ... (ரு)

(௧) ரா-பா-௧அ-உஎ.

ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறுனயிற்று. (மல்லார்தோள்) ஆயுதம் தானும் மிகையாம்படியான திண்ணிய தோளையுடையவன். (வடவேங்கடவனைவர) ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக முதலடியிட்டுக்கொண்டு நிற்கிறவனை. .... (௫)

மூ;—கோழி கூவென்னுமால்
தோழி நானென்செய்கேன்
ஆழிவண்ணர் வரும் பொழுதாயிற்றுக்
கோழி, கூவென்னுமால். (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தோழி	வாராய் தோழீ!	கோழி	(உடனே)விஸ்லேஷ ஸூசகமான கோழி யானது
கோழி	(வரவைஸூசிப்பிக்கும்) சாமக்கோழியானது	கூ என்னும்	"கூ" என்று கூவா நிற்கும்.
கூ என்னும்	'கூ' என்று கூவாநின்	ஆல்	கஷ்டம்; (இனி அவன் பிரிந்துபோமாகையால்,)
ஆல்	ஸந்தோஷம். [றது;	நான் என் செய் கேன்	நான் என்னசெய்வேன். (௬)
ஆழி	கடல்போன்ற		
வண்ணர்	திருநிறத்தை யுடையனை கண்ணபிரான்		
வரும்பொழுது	வரக்கடவ காலமானது		
ஆயிற்று	அணுகப்பெற்றது;		

வ்யா;—ஆறும்பாட்டு. (கோழியித்யாதி) "தோழி" என்று ஸமாநதுꣳக்கையாய் உடன்கேடியானவளை ஸம்போதித்து "கோழி கூவென்னுமால், ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயிற்று, கோழி

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (கோழியித்யாதி) கிளியைப்பார்த்து "சொல்லாய்", என்று சொல்லுவது-(௧)"கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்" என்கிற பாசுரத்தை நினைக்கிற இத்தசையிலே நாம் பேசவொண்ணுதென்றிருக்க, கோழியானது காலஜ்ஞாநியாகையாலே வரவுக்கு ஸூசகமாக "கூ" என்ன; திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து கோழியருகேவந்து "இனிவந்தால் உடனே கோழிகூவென்னுமே? மேல் வரும்பிரிவுக்கு என்செய்வேன்" என்கிறுளென்று ஸங்கதி.

க்ருஷ்ணன் பசுமேய்த்துவந்து குளித்து ஏப்பித்துஉண்டு உறங்கஒருசாமமும், பெண்களிருந்தவிடம்தேடி வர ஒருசாமமும், ஒருவரறியாதபடி மீண்டுபோய் பசுவின் சிறுவீடுமேய்க்க ஒருசாமமுமாய், த்ரியாமா இப்படி கழியுமாகையால், நடுச்சாமத்தில் கோழிகூவிற்றன, கோழிகூவிற்று வந்தானென்று உகந்து, உடனே கூவுகிறபடியாலே சாமம் க்ஷணமாய்கூவுதலால்க்லேசமும்

(௧) தி-வாய்-௬-௫-அ.

கூவென்னுமால், என்செய்கேன்" என்கிறாள். இதுக்குப் பொருளாக ஜீயர் அருளிச்செய்தாராகப் பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி; - "க்ருஷ்ணன் கோழிகூவினவாறே வருமாய், மீண்டு கோழிகூவினவாறே போமாய், வரவைஸூசிப்பிக்கிற கோழி கூவாநின்றது. பிரிவில் தரிக்கவொண்ணாதபடி கடல்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவர் வருங்காலமாயிற்று; மீண்டு கோழிகூவப் போவர். நடுவுஸம்ஶ்லேஷத்துக்குக் காலமில்லை. நான் என் செய்கேன் என்கிறாள்" என்று. "க்ருஷ்ணன் கோழியை மடியிலே இட்டுக்கொண்டுவரும் போலேகாணும்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. .... (சு)

மூ;—காமற் கென் கடவேன்

கருமா முகில் வண்ணற் கல்லால்
பூமே லைங்கணைகோத்துப் புகுந்தெய்யக்
காமற் கென்கடவேன்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கருமாமுகில்	காளமேகம்போன்ற	ஐங்கணை	பஞ்சபாணங்களை [த்து
வண்ணற்கு	திருநிறத்தையுடைய கண்ணபிரானுக்கு	கோத்து	(கருப்புவில்லில்)தொடு
		புகுந்து	உள்ளேபுகுந்து
		எய்ய	ப்ரயோகியாநிற்க,
அல்லால்	கடமைப்பட் டிருக்கை யொழிய[னமமந்தன்)	காமற்கு	(அப்படிப்பட்ட)மன்மதனுக்கு [ன்?;
மேல்	அதற்குமேலே (புத்ரளு	என்கடவேன்	என்னசெய்யவல்லே
பூ	புஷ்பங்களாகிற		காமற்கு என்கடவேன்?. (எ)

நடக்கிறதென்றுஅதுக்கு ஒருஸம்வாதமருளுகிறார் (இதுக்கித்யாதி), (க்ருஷ்ணன் கோழியையித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (காமற்கித்யாதி). தோழியானவள் நீ"வரும்பொழுதானால் உகந்ததுக்கநுகுணமாக ஒப்பித்திருக்கவிறே அடுப்பது. மேல்வரும் பிரிவை நினைத்தஞ்ச, அடுக்குமோ"என்ன, "ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதனானவன் வடிவாகையாலே உடனே ஆற்றாமையைவிளைவிக்கும், அதுக்குமேலே (தாய்) என்று பாராதே காமன்கணைதொடுப்பனே; நான் அஞ்சாதேயிருக்க வழிஎன் தோழி''என்கிறாளென்று ஸங்கதி.

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (காமனித்யாதி) வயிற்றில்பிறந்த காமனுக்குஎன்கடவேன்; மாமணவாளரான கறுத்துப்பெரிய முகில் வண்ணற்கொழிய. "கருமாமுகில் வண்ணர்" என்கையாலே, இதர விஷயத்துக்கிறே அவன் ப்ரேரகன். இவ்விஷயத்துக்கு அவன் ப்ரேரிக்கவேண்டா; அவன் வடிவுதானேயிறே ப்ரேரகம். (க) "பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" என்னக்கடவதிறே. கருப்புவில்லிலே புஷ்பபாணங்களைந்தையும் தொடுத்தெய்ய. (எ)

மூ;—இங்கே போதுங்கொலோ
இனவேல் நெடுங்கண் களிப்பக்
கொங்கார்சோலைக் குடந்தைக் கிடந்தமால்
இங்கே போதுங்கொலோ. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொங்கு ஆர்	தேன்நிறைந்த	வேல்	வேல்போலே
சோலை	சோலைகளையுடைய	நெடு	நெடிதாயிருந்துள்ள
குடந்தை	திருக்குடந்தையிலே	கண்	(என்) கண்களானவை
கிடந்த	பள்ளி கொண்டருளுமவனான	களிப்ப	களிக்கும்படியாக
		இங்கே	இவ்விடமேற
மால்	ஸர்வேஶ்வரன்,	போதும்கொல்ஓ	எழுந்தருளுவனோ?
இனம்	ஒன்றுக்கொன்றொப்பாய்		
			இங்கே போதுங்கொலோ? (அ)

ருக்மணிப்பிராட்டி வயிற்றிற்பிறந்த முறைமையாலே அருளுகிறார் (வயிற்றிலித்யாதி).(மாமணவாளரான) என்றது-பர்த்த்ருநாமக்ரஹணம் பண்ணாதே வ்யவஹரிக்கும் லோகஸமாதியைப்பற்ற. "மேல் பூவைங்கணை கோத்து" என்றந்வயமாய், அவன்திருமேனி ஆற்றாமையை விளைவிக்கு மென்றதுக்குமேல் பூக்களாகிற பாணங்களைக்கோத்து என்று தாத்பர்யமாய், கறுப்பு வில்லியாகையாலே அருளுகிறார் (கறுப்பித்யாதி). ... ... (எ)

அ௫;—எட்டாம்பாட்டு. (இங்கேயித்யாதி) "கோழிகூவின மாத்ரம் கொண்டு அவன் வந்தானாகவும், அவன்திருமேனி ஆற்றாமையை விளைவிக்குமென்று விசாரப்படுகிறாய்; இன்னம்தானே வருகிறானோ? ஆள்வரவிடுகிறானோ? இரண்டுக்கு மொக்கும் இக்கோழி கூவுதல்" என்ன; "நீ நல்லநிரூபகையிறே. எனக்கும் அத்தை நிஶ்சயித்துத் தரவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

(க) தி-வாய்-௫-௩-௪.

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (இங்கேபோதுங்கொலோ) இரண்டு தலைக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாக நான் அங்கே செல்லாமே, தான் இங்கே வரவல்லனோயோ? வந்தால் கொள்ளும் ப்ரயோஜநமிருக்கிறபடி, ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாய், வேல்போலே நெடிதாயிருந்துள்ள கண்கள் களிப்ப; தேனார்ந்த; சோலையை யுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தருளின வ்யாமுக்த(ஃ)ன். .... (அ)

மூ;—இன்னா ரென்றறியேன்
அன்னே யாழியொடும்
பொன்னார் சார்ங்கமுடையவடிகளை
இன்னா ரென்றறியேன். (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்னே	அம்மே!	உடைய	திருக்கையிலேயுடைய
ஆழியொடும்	திருவாழி யாழ்வானையும்	அடிகளை	ஸ்வாமியை [ரான
பொன் ஆர்	ஸ்ப்ருஹணீயமான	இன்னார்என்று	இன்ன ஜாதீயரென்று
சார்ங்கம்	சார்ங்கமென்னும் தநுஸ்ஸையும்	அறியேன்	அறிகிறிலேன்;
		இன்னார் என்று அறியேன்.	(கூ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (இன்னாரித்யாதி). தேவனோ? மநுஷ்யனோ? அறிகிறிலேன். தேவத்வ ஸூசகமான திருவாழியையும், மநுஷ்யத்வைகாந்தமாய், ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீஸார்ங்கத்தையுமுடைய ஸ்வாமிகளை. அடையாளம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே "அறியேன்" என்னப்பண்ணுகிறதிறே. அவன் வைலக்ஷண்யம். .... (கூ)

அன்றிக்கே, பின்னையும் வரக்காணாமையால் நாமேஆற்றாமைவிஞ்சிப்புறப்படவேண்டி வருமோவென்று ஸங்கதியாகவுமாம். ... ... (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு, (இன்னாரித்யாதி) திருக்குடந்தையில் கிடந்தவர் சார்ங்கபாணியின் படியும், ஆராவமுதாழ்வாரையும் அநுபவித்தாராகையாலே, அவருடைய போக்யதை நெஞ்சில் ஊற்றிருந்து முன்னிலையாக வந்தாப்போலே தோற்றக்கண்டு உகக்கிறாளென்று ஸங்கதி.

மநுஷ்யத்வே பரத்வம் இவருக்கு அடையாளமென்று சொல்லிக்கொண்டும் ஆஶ்சர்யப்படுகிறாள், போக்யதையாலே என்றுகருத்தருளுகிறார் (அடையாளமித்யாதி). ... ... (கூ)

மூ;—தொண்டீர் பாடுமினே
சுரும்பார்பொழில் மங்கையர்கோன்
ஒண்டார்வேல் கலியனொலிமாலைகள்
தொண்டீர் பாடுமினே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டீர்	ஓ பாகவதர்களே!	தார்	மாலையையும்
சுரும்பு ஆர்	வண்டுகள்மாறாதே கிடக்கிற	வேல்	வேலையும் உடையரான
பொழில்	சோலையையுடைய	கலியன்	ஆழ்வார்
மங்கையர்	திருமங்கையி லுள்ளார்க்கு	ஒலி	அருளிச்செய்த
கோன்	நிர்வாஹகரரய்,	மாலைகள்	சொல் மாலையான இப்பாசுரங்களை
ஒண்	அழகிய	பாடுமின்	(வாயாரப்) பாடுங்கோள்!;

தொண்டீர்! பாடுமினே—. (கo)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (தொண்டீரித்யாதி) பகவத்விஷயத்தில் சாபலமுடையாரெல்லாரும் பாடுங்கோள், வண்டுகளார்ந்த பொழிலையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான அழகிய மாலையையுடைய வேலை நிரூபகமாகவுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த மாலைகள். ப(்)லஶ்ருதி சொல்லாதொழிந்தது இதுதானேப்ரயோஜநமாகையாலே. .... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி
பத்தாபத்து பத்தாந்திருமொழி முற்றிற்று.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (தொண்டீரித்யாதி) "சுரும்பு" என்றதினர்த்தம் (வண்டுகள்) என்றது. ... ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.